

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGO VANREDNO ZASEDANJE
26. jun 2017. godine
(Drugi dan rada)

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad sednice Drugog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 113 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje identifikacione kartice.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 118 narodnih poslanika i da imamo uslove za rad.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MINISTARSTVIMA (pojednosti).

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Đorđe Vukadinović i zajedno Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Poslanici Srpske radikalne stranke podneli su amandmane na sve članove zakona, i na taj način smo izneli svoj stav uopšte o ovom zakonu, odnosno Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima.

Član 1. treba da se briše zato što je nepotreban, zato što ste predvideli ministarstvo za evropske integracije koje je apsolutno neprimereno i nemoguće je da funkcioniše na način kako je predviđeno u ovom predlogu zakona.

Sam način predlaganja zakona, pa i člana 1... Mi danas govorimo o amandmanima a nemamo mišljenje predlagača ovog predloga zakona, što je zaista

neuobičajeno u parlamentarnoj praksi, čak i ovde. Trebalo je to da se uradi, kao što je trebalo da imamo i mišljenje Vlade. Bez obzira na to ko je predlagač ovog zakona, odnosno ovog predloga, morali smo imati i mišljenje Vlade o tome. Pogotovo, govorili smo i u načelnoj raspravi, da li Ana Brnabić, koja je određena za mandatara, želi baš ovakav sastav Vlade, da li želi baš ovakva ministarstva, da li želi nadležnosti ministarstva koje su predviđene u ovom zakonu.

Ovo je postavljeno naglavačke i samo govori u prilog onome što mi tvrdimo od samog početka – da je zapravo Aleksandar Vučić, koji je predložio Anu Brnabić, preuzeo na sebe odgovornost da preko svojih poslanika on uređuje Vladu, što apsolutno nije moguće. Moguće je, očigledno jeste, ali nije u skladu sa Ustavom i nije u skladu sa zakonima. Kao što nije u skladu sa Ustavom i zakonom da se ne posluša volja skupštinske većine, a sećamo se da, kada je skupštinska većina, odnosno najveća stranka u Skupštini razgovarala sa Vučićem kao predsednikom, oni su tražili da iz naprednjačke stranke bude neki kandidat za mandatara a ne neko koga Vučić nametne.

Dakle, sve ste obrnuli i postavljate stvari naglavačke i mi zato mislimo da ovaj član, kao i ostali članovi, ne treba da postoje, nego treba sve ovo da se vrati u ustavne okvire. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Predlagač je ipak u pravu i odustajem od amandmana.

PREDSEDNIK: Još neko od predlagača?

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Da bismo uštedeli vreme, slažem se sa većim delom onoga što je rekla koleginica Radeta, to je više-manje nesporno, samo bih apostrofirao ono što smo i u načelnoj raspravi već rekli. S jedne strane imamo konkretne izjave da Vlada treba da bude manja i najave i obećanja da će Vlada da bude manja. Vlada nije manja, nego je svaka nova SNS Vlada uvek bar za jedan ili dva resora veća, ili bar za jednog ili dva ministra veća.

To, naravno, nije presudno, a i sam sam rekao da nemam ništa protiv uvođenja ministarstva za ekologiju. Možda se to moglo uraditi ranije, ali podržavamo i ovu naknadnu pamet da se to ipak realizuje.

Što se tiče ministarstva za evropske integracije, protiv smo, i to ne samo zbog našeg evroskepticizma, već prosto zbog toga što smatramo da, s obzirom na sadašnji stupanj pregovora o pristupu Srbije EU, i s obzirom na stanje u samoj EU i s obzirom na ovde više puta ispoljeni skepticizam, ili bar vrlo skroman entuzijazam govornika, kolega iz redova SNS-a, u pogledu evropskih integracija.

Konačno, i najvažnije, s obzirom na podeljenost srpske javnosti, srpskog javnog mnjenja po tom pitanju, mislim da je besmisleno uvoditi ministarstvo za evropske integracije i podizati Kancelariju na rang ministarstva. To je posebno nezgodno u ovom trenutku. Inače, neke zemlje koje su postale članice EU su to imale, neke nisu imale pa su ušle u EU i bez tog posebnog ministarstva. Generalno, ozbiljnost jedne države se vidi po tome što ne menja svaki čas spisak ministara i resora, i to stabilne zemlje i stabilne demokratije više-manje rade tako.

Posebno se asimetričan status u kojem se sada vodi Kosovo i Metohija teško može braniti, pogotovo od vlasti, vladajuće većine, koja bar deklarativno kaže da se ne odustaje od KiM.

U tom smislu smatramo da prvo treba usvojiti ovaj naš amandman, ne treba da se uvodi to novo ministarstvo za evrointegracije, a posebno, što ćemo obrazložiti u narednim amandmanima, kada je reč o pravljenju ove disproporcije između statusa Kancelarije za KiM i novouspostavljenog ministarstva za evropske integracije. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, ne mogu da se složim sa predstavnicima Srpske radikalne stranke i kolegom Đorđem, iako bih hteo, od srca, da budem u situaciji da podržim neki njihov predlog.

Kolega Martinović je u subotu održao jedan kraći čas Vojislavu Šešelju, gde mu je objasnio zbog čega treba ...

(Zoran Krasić: Šta je ovo? O čemu on to priča?)

O vašim amandmanima.

PREDSEDNIK: Poslaniče, još jednom li budete viknuli, vas ću kazniti; nisam dosad nijednom. Ostavite poslanika da govori.

(Zoran Krasić: Priča o čoveku koji nije tu.)

Pa i vi pričate o Vučiću a nije tu.

Molim mir. Svi ljudi koji se bave politikom ne mogu da uđu baš u ovu salu.

Izvolite.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Kolega Martinović je u subotu održao ovde jedan čas kolegi, koji je posle toga demonstrativno napustio ovu sednicu, valjda nije mogao da shvati ono što je trenutno realnost.

Što se tiče primedbe da je broj ministarstava veliki u predlogu ovog zakona, ja imam sasvim suprotno mišljenje, čak mislim da je mali i da je trebalo imati mnogo više ministarstava.

(Poslanici SRS-a dobacuju.)

Kolega...

(Predsednik: Poslaniče Stojmiroviću, molim vas da obrazložite. Pustite poslanike SRS-a da viču i dobacuju.)

Neka dobacuju, nema nikakvih problema, to je njihovo pravo.

(Predsednik: Ali dijalog da imate možete izvan sale.)

Mislim da nema potrebe da se uzbuđujete zbog toga koliki je broj predloženih ministarstava, jer će to biti otežavajuća okolnost onima koji su to predložili i njihova vrednost, odnosno kvalitet rada ceniće se prema realizaciji postavljenih ciljeva a ne prema broju ministarstava.

PREDSEDNIK: Hvala.

Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo. Mada mislim da je moglo i po osnovu prava na repliku, ali može i ovako.

Dakle, naravno, pozivam da se ne prihvate ovi amandmani koji pozivaju da se obriše član 1. i jesam saglasan sa mišljenjem predlagača da nam ovakav član 1. treba.

Pošto je bilo ovde poziva da se napravi razlika između različitih obrazloženja i argumenata različitih predlagača ovih amandmana na član 1, ja tu razliku pravim. Vrlo jasno pravim razliku između onih koji su predložili manje, pa predložili više, već navikli da sami sebi skaču u usta, i onih koji se pozivaju na Ustav i zakone, a videli smo tačno, kolega Stojmiroviću, koliko se ne razumeju ni u jedno ni u drugo. Videlo se to u subotu, tokom one rasprave i onog demonstrativnog napuštanja velikog skupa.

Dakle, potpuno je bespredmetno pričati na temu da neko hoće da ospori broj ministarstava uz argument biće ih ovako više nego što je bilo, a onda sam predloži da se uvede novo ministarstvo. Da li je jedan od predlagača ovog amandmana potpisao amandman kojim se podržava uvođenje novog ministarstva? Ako jeste, a biće da jeste, videli smo to svi ovde, da ne trošimo vreme na zaludne priče. Nama se ovde zaista radi, mi bismo da raspravljamo o stvarima koje su za državu bitne i koje ovom društvu zaista trebaju. U to, da, spadaju i predloženo novo ministarstvo koje će se baviti zaštitom životne sredine i novo ministarstvo koje će se na tom nivou, nivou ministarstva baviti pitanjima evropskih integracija.

Ono što smo radili dosada, na način i u formi koju smo imali dosada, bilo je u skladu sa potrebama onih poslova koje smo dosada obavljali. Danas, kada imamo 10 otvorenih pregovaračkih poglavlja, kada imamo dva privremeno zatvorena, kada su nova poglavlja spremna, mislim da tri samo čekaju na odgovarajuću saglasnost naših partnera iz EU, a što se Srbije tiče, Srbija je potpuno spremna – dobija se nova dinamika, zamajac u ovim poslovima, i to zaista treba da se radi na nivou koji odgovara nivou ministarstva.

Tako da i ovaj član 1 kao i sve ostalo, naravno, treba da ostane, a što se tiče volje većine, nek se niko ne brine unapred. Volja većine, ako je nisu čuli, a možda je nisu čuli oni koji počesto nisu u sali, biće jasno prikazana u danu za glasanje i, budite sigurni, volja većine biće snažno za ove predloge. Hvala lepo.

PRESEDNIK: Izvolite.

Nemanja Šarović, povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne, gospođo Gojković, ja sam se javio za repliku. Gospodin Stojmirović je jasno i glasno pominjao SRS u negativnom kontekstu. Ja kao zamenik šefa poslaničke grupe, u skladu sa članom 104. imam pravo da mu odgovorim. Je li u redu, replika?

(Predsednik: Ne, nije u redu, pošto član 104. niste pročitali do kraja – ko odlučuje o primeni člana 104.)

Hoćete li mi dozvoliti pravo na repliku?

(Predsednik: Znači, član 104. stav 3. Ne dozvoljavam vam repliku.)

Dobro, po Poslovniku.

PRESEDNIK: Sedite. Oduzimam dve minute vašoj grupi zbog zloupotrebe primene Poslovnika.

Marijan Rističević, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici...

Hoćete li, gospodine Šaroviću, sestri da ja mogu da...? Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ne mogu da prihvatim amandman koji je obrazlagao dobitnik lutrije, nije kupovao ali je dobio, iz prostog razloga što je govorio o ministarstvu za evropske integracije kao nepotrebnom. Čovek je zaboravio ko mu je

šef stranke, nazovistranke i pokreta. To je osoba koja je, kada je bila poslanik u vreme vlasti Vojislava Koštunice, bila u Odboru za evropske integracije.

(Zoran Krasić: Je li to amandman?)

I te kako je amandman.

Neprihvatljivo je da neko ko je u Parlament ušao uz pomoć stranke koja je njemu dala šefa koji je išao u omiljeni Odbor za ...

(Predsednik: Poslaniče, molim vas, o amandmanu.)

O amandmanu govorim.

(Predsednik: Nema ništa o tom amandmanu.)

Kolega je govorio – dodaju se ministarstva u članu 1.

(Predsednik: Da se briše.)

On je rekao da se brišu. Evropske integracije mu smetaju, iako je predsednik njegove stranke bio aktivni član Odbora za evropske integracije, studije izvodljivosti, parafirali su SSP itd.

Za mene je neprihvatljivo da dobitnik lutrije, koji je dobio očigledno amneziju da je dobio na lutriji, predloži ovakav amandman i ja za njega neću glasati. Hvala.

PREDSEDNIK: Poslovnik, Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Smatram da ste povredili član 103. Poslovnika stav 8, koji kaže – u slučaju iz stava 7. ovog člana predsednik Narodne skupštine je dužan da vreme koje je narodni poslanik koristio zloupotrebljavajući pravo iz stava 1. ovog člana oduzme od ukupnog vremena koje pripada njegovoj poslaničkoj grupi u pretresu po tekućoj tački dnevnog reda, ako je njegovoj poslaničkoj grupi preostalo vremena za pretres.

Vi ste ovde uveli praksu da, kada ne želite da čujete drugačije mišljenje i kada smatrate da poslanici po osnovu javljanja za povredu Poslovnika zloupotrebe to, oduzmete dva minuta poslaničkoj grupi. I to ste izgovorili sada, da oduzimate dva minuta poslaničkoj grupi.

Poslovnik vam ne daje pravo da oduzmete dva minuta, nego vreme koje je narodni poslanik koristio zloupotrebljavajući pravo. Narodni poslanik je to pravo, ako sve vreme računate, koristio 41 sekundu malopre, tako da ne možete da oduzmete dva minuta nego 41 sekundu, ako već koristite ovo pravo iz člana 103. Poslovnika. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Niste u pravu i zloupotrebljavate takođe Poslovnik da biste izrekli ...

Glasaće se, naravno da će se glasati. To je jedino demokratski kako se ocenjuje nečiji rad. Ne ocenjuje se na ulici, naravno.

(Zoran Krasić dobacuje.)

Nemojte dobacivati. Na ivici ste da vama dam prvi put kaznu zbog nepoštovanja Parlamenta.

Mogu li da završim? Znači, dajući političku ocenu da ja neću da čujem suprotno mišljenje. Suprotno mišljenje baš nisam nikakvo ni čula. Povreda Poslovnika nije nikakvo suprotno mišljenje, jer ako se iznosi u okviru povrede Poslovnika suprotno mišljenje, onda je već, sami ste rekli, to zloupotreba Poslovnika. Povreda Poslovnika se odnosi isključivo na poštovanje ili nepoštovanje procedure propisane samim poslovníkom.

(Marko Đurišić dobacuje.)

Hvala vama.

Oduzela sam vreme koje smatram da se oduzima. Ne brojim sekunde i desetinke.

Hoćete li da glasamo o povredi Poslovnika? Svakako, glasaćemo. Izvolite.

Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, povredili ste nekoliko članova Poslovnika Narodne skupštine, među njima, pre svega, član 27. koji kaže – predsednik Skupštine predstavlja Skupštinu, saziva sednice, predsedava njima i vrši druge poslove u skladu sa zakonom i ovim Poslovnikom. Predsednik Narodne skupštine stara se o primeni ovog Poslovnika. To je ono što je ključno. Vi to, gospođo Gojković, niste uradili i prekršili ste član 103. i član 104. Poslovnika Narodne skupštine.

Ja sam se maločas javio nakon što se gospodin Stojmirović uvredljivo izrazio o poslaničkoj grupi SRS. Javio sam se, naveo sam član Poslovnika na osnovu kojeg se javljam, citirao njegove odredbe. Vi ste me prekinuli, rekli da nemam pravo na repliku, oduzeli dva minuta od poslaničke grupe SRS, iako ni približno toliko nisam potrošio, a kao osnov naveli član 103. stav 7.

Član 103. stav 7. kaže da je predsednik Narodne skupštine dužan da narodnom poslaniku koji se ne pridržava odredaba iz st. 1, 2, 4, 6 ovog člana ili na drugi očigledan način zloupotrebljava prava predviđena ovim članom, izrekne određene mere.

Stav 1. kaže da narodni poslanik ima pravo da ukaže na povredu postupanja. Ja sam ukazao. Stav 2. kaže da ne može biti ukazano na povredu na koju je već ukazano. Ni to nije slučaj. Stav 4. kaže – narodni poslanik je dužan da navede član Poslovnika koji je povređen. Naveo sam član. Stav 6. kaže – ako i posle objašnjenja predsednika Narodne skupštine narodni poslanik smatra da je povreda učinjena, može zahtevati da se o tome izjasni Skupština u danu za glasanje. To pravo mi niste ni omogućili, samim tim ga nisam mogao ni prekršiti. Ne možete vi ignorisati realnost i činjenice, ono što je čula čitava nacija.

PREDSEDNIK: Hvala. Prekoračili ste vreme, dve minute i pet sekundi. Zahvaljujem.

Sada ste vršili zloupotrebu Poslovnika, pozivali ste se na članove koje je pre vas iskoristio Marko Đurišić, a i vi neposredno pre toga. To su član 103. i 104. Izmislili ste da sam se pozvala na nekakav član i stav 7, ja sam se pozvala na 104. stav 3, kao i vi, ali ga niste pročitali do kraja.

Neću vam sada oduzeti dve minute i pet sekundi, koliko ste rekli, pa ćemo to obračunati u ono vreme koje vam je oduzeto prilikom prve...

(Nemanja Šarović: Da prebijemo?)

Ne, ja ništa ne prebijam. Ne razumem rečnik pojedinih poslanika...

(Nemanja Šarović: Koji rečnik?)

... Koji se izjašnjavaju šatrovački u Parlamentu.

(Radoslav Milojević: Šta znači šatrovački?)

Znaju oni koji koriste to. Da dolazite češće na sednice, znali biste šta je i kakve reči...

(Radoslav Milojević: Ja sam na svakoj sednici.)

Da, hvala na poduci. Hvala što ste građanima saopštili da dolazite kad vi to hoćete. Molim da uđe u zapisnik sve što poslanici dobacuju, da bi se videlo kako izgledaju sednice iz perspektive nekoga ko vodi ove sednice i kako se poslanici ponašaju.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala. Dakle, ovo je, naravno, replika, s obzirom na to da na neadekvatan način govore o šefu poslaničke grupe. Mislim da mi se ovo ne računa u vreme.

Poenta je u tome da mi ovde sedimo u odborima za koje mislimo da smo kompetentni i to uopšte ne znači da se slažemo sa nazivom tog odbora. Kolege radikali su, nadam se da mi neće zameriti, aktivni učesnici, članovi raznih odbora – od evropskih integracija, čak i delegacija u Parlamentarnoj skupštini NATO-a, a imaju stav kakav imaju. Znači članstvo u odboru može da bude prilika da se kritički kaže svoje mišljenje o politici EU ili o NATO-u. Svaka prilika treba da se koristi. Mislim da je baš koleginica Nataša koristila vrlo često tu priliku. Dakle, to što je neko član nekog odbora ne može da bude diskvalifikacija.

Drugo, nisam hteo po Poslovníku, ali molio bih vas i apelovao da ubuduće intervenišete kada se bilo koji nadimci, eufemizmi koriste za označavanje bilo koga. Znate, to i mi možemo, više ili manje pametno, glupo ili duhovito, ali to nas nikuda neće odvesti. Mi smo slušali, i prošli put smo imali razne nadimke – od Tute Bugarina, Vlaha, ovako i onako. Dakle, to je način oslovljavanja koji je neprimeren Parlamentu. Nemojte misliti da to ne možemo i mi da radimo, ali onda će se ovo pretvoriti u cirkus ili rijaliti, kao što, uostalom, neki ovamo i jesu došli iz rijalitija i, očito, rijalitiju više pripadaju.

(Predsednik: Eto, sada ste upropastili sve što ste rekli.)

Ne, nisam. Dobro, možda. Izvinite, samo je replika.

Elem, za one malobrojne koji nas slušaju... da li imam protiv što se predlaže ukidanje jednog ministarstva a da se uvodi neko drugo? Da budemo precizni oko toga, mi predlažemo da se ne uvede novo ministarstvo, da se ne podiže Kancelarija za evropske integracije u rang ministarstva iz razloga koje smo naveli i koje ćemo navoditi. Ako to već radite – to nije protivrečno, to je elementarna logika – ako se to prihvata, onda razmislite o opciji da se podigne i Kancelarija za Kosovo i Metohiju u rang ministarstva. O tome se radi.

Prešao sam dva minuta; vi mi dajete više vremena, ali neću dalje da ga trošim. Samo da se razjasnimo, zbog kolega koje oko toga imaju neku nedoumicu. Nije protivrečno biti politički i logički protiv uvođenja jednog novog ministarstva i istovremeno se zalagati da se, ako se ono usvoji, usvoji i neko drugo.

Dakle, smatramo da je, najblaže rečeno, potrebno imati paralelizam. iako mi ne verujemo u taj paralelizam. Mi ne verujemo da je moguće ići istovremeno ka EU i braniti Kosovo i Metohiju. Nažalost, politika ove vlasti pokazuje da to nije moguće. Hajde za utehu, i politika prethodne vlade je to pokazivala, iako su oni takođe govorili o tome kako napreduju na evropskom putu i brane Kosovo. Prosto nije moguće.

Imamo ovde gomilu izjava važnih evropskih čelnika koji kažu – na kraju puta Srbija mora priznati Kosovo. To nije rekao neki avanturista, to su rekli važni čelnici

EU, najvažnijih zemalja EU, od Martina Šulca, da ne govorim ko je Martin Šulc, Ulrike Lunaček i mnogi, mnogi drugi. Na kraju izlaganja ću to i dokumentovati.

Dakle, prosto, to nije moguće. Ako već idemo tim putem, putem tog paralelizma, onda, molim vas, izjednačite i zadržimo isti rang i status Kancelarije za evropske integracije i Kancelarije za Kosovo i Metohiju. Ili ih spustite ili ih zajednički dignite. To je logika i to je smisao ovog našeg predloga.

Što se tiče primedbi koje smo čuli na prošlom zasedanju, znate, možemo seliti bilo koga bilo gde. Čuli smo da je gospodin Marko Đurić bio hiljadu puta, ne znam koliko, na Kosovu i Metohiji. Pa bio je, a možda je bolje da nije bio. Posle svakog boravka, rekao bih, ingerencije države Srbije na Kosovu i Metohiji se smanjuju. Podsetio bih na Briselski sporazum, na stavke Briselskog sporazuma i time završavam.

Činjenica je, do mandata ove vlasti, dakle vaše vlade, Albanci iz južne Mitrovice nisu mogli da dođu u Severnu Mitrovicu nenajavljeno, a vrlo često uopšte. Sada, posle pet godina ove vlasti, Srbi ne mogu na Kosovo i Metohiju, ne mogu da pređu administrativni prelaz na KiM bez dozvole prištinskih vlasti. To je između ostalog. Šta je sa bezbednosnim strukturama, šta je sa pravosudnim sistemom na Kosovu i Metohiji? Sve je to ukinuto, draga gospodo, i na to smo se obavezali Briselskim sporazumom, koji imam ovde, pošto javnost to nije mogla da čuje niti u ovoj sali, niti u ovom domu, a pogotovo ne u medijima da pročita, nego samo međusobne diskvalifikacije, klevete i uvrede.

Možemo i mi na taj način, ali želimo, da očuvamo koliko je to moguće, a nadam se da u tome imamo saveznika u vama ili bi bar trebalo da imamo, koliko-toliko dostojanstvo ovog doma – da raspravljamo čak i kada se ne slažemo, da iznosimo argumente. Kolega je izneo neke argumente, rekao je da je naš stav nelogičan, da predlažemo uvođenje novog ministarstva, ukidanje drugog. Ja sam objasnio i pokušao da objasnim zašto mislim da nije. Na kraju krajeva, ne mislim da je smak sveta imati 19 resora ili ministarstava, daleko od toga, po ugledu na Francusku koja ima 19, ali Mađarska ima osam. Ne znači da je sada Mađarska duplo efikasnija država od Srbije, ali mislim da je vrlo važno da vidimo da ima i drugačije prakse.

U tom smislu završavam. Nadam se da ćemo u nastavku moći da suočimo argumente i po drugim pitanjima. Ali razmislite o tome da države Srbije na Kosovu danas ima mnogo manje nego pre pet godina, i to je vrlo konkretno i vidljivo ovoj vlasti, pored nekih drugih. Hvala.

PREDSEDNIK: Kada pređete dva minuta, vi prelazite na vreme ovlašćenog. Ja ne prekidam poslanike ako to sami ne traže.

Redom ću čitati kako se ko prijavljivao.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Jugović.

ALEKSANDAR JUGOVIĆ: Poštovana predsednice, kolege, dame i gospodo, predlažem da se odbije amandman Đorđa Vukadinovića.

Na početku ovog izlaganja odmah ću reći da SPO podržava izmene i dopune Zakona o ministarstvima. Za nas je važno što će Srbija dobiti novo ministarstvo za evropske integracije. Time šaljemo poruku gde vidimo Srbiju u budućnosti, pokazujemo jasno opredeljenje da ćemo se zalagati za usvajanje evropskih vrednosti, da želimo da budemo deo velike evropske porodice koja će nam pružiti šansu da kroz

partnerski odnos, dakle u saradnji sa Nemačkom, Francuskom, Italijom i da ne nabrajam dalje, branimo svoje interese.

Uostalom, ekonomski jaka Srbija biće u stanju da se zaštiti od političkih aspiracija na Balkanu koje nas ugrožavaju. Najbolji odnosi sa velikim silama, Nemačkom na primer, daju nam mogućnost da budemo respektabilan politički i ekonomski faktor. Zbog toga predlog da se oformi novo ministarstvo za evropske integracije ima podršku SPO-a.

Uostalom, mi se za to decenijama zalažemo i zbog borbe za Srbiju na Zapadu smo platili veliku političku cenu. Oporavak naše privrede, srpskog sela, borba protiv siromaštva, bele kuge prioriteta su naše države, a ne vidimo bolji način za rešavanje tih problema od koncepta koji je ponuđen u evropskoj agendi.

Smatramo da su zadaci i poslovi novog ministarstva za evropske integracije od posebnog značaja za budućnost Srbije, pa je zato potpuno opravdano i celishodno da se ovakvo ministarstvo formira. Iskustva zemalja koje su novopridružene članice EU pokazuje da je model obrazovanja posebnog ministarstva za evropske integracije najbolji i najefikasniji. Poruka koju Srbija šalje formiranjem ovakvog ministarstva za nas je veoma važna i predstavlja potvrdu opravdanosti naše višedecenijske borbe.

Srpski pokret obnove stoga pozdravlja to što su poslovi koji se odnose na evropske integracije podignuti na najviši organizacioni i funkcionalni nivo u državnoj upravi, na nivo ministarstva.

Još jednom ću ponoviti da će SPO u danu za glasanje podržati izmene i dopune Zakona o ministarstvima. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Gospođo Gojković, ja vas molim da, u skladu sa stavom 1. člana 107, vodite računa o dostojanstvu Narodne skupštine.

Poodavno sam se javila po ovom osnovu, ali vi ste u međuvremenu dozvolili da govore narodni poslanici, iako Poslovnik ima prednost, a uverena sam da vi sa svojim višedecenijskim parlamentarnim iskustvom priznajete narodnim poslanicima pravo da podnose amandmane i da o amandmanima govore i ne verujem da delite mišljenje svog kolege koji je malopre izgovorio da su naši amandmani i naša rasprava o amandmanima gubljenje vremena.

Zaista sam sklona da poverujem da vi to niste čuli, jer da jeste, čini mi se da biste reagovali, a ako ne biste, onda je to zaista ozbiljan problem. To što neko ima skupštinsku većinu i misli da u datom momentu može sve, ne znači da može tako da se ponaša i niko nema pravo da se ponaša na način da poslanicima koji su opozicioni poslanici pokušava da zabrani da rade svoj posao. Samo ponašanje po ovom izuzetno restriktivnom poslovniku dovoljno sprečava narodne poslanike da rade posao zbog kojeg zapravo jesmo ovde, ali ako onda još neko ko je deo vlasti, poslanik vladajuće koalicije, kaže da je rasprava o amandmanima gubljenje vremena, onda je to zaista grubo kršenje dostojanstva Narodne skupštine.

Najlepše vas molim da ubuduće slušate šta ko od nas kaže da biste mogli na vreme da reagujete, ukoliko ne delite mišljenje kolege koji smatra da su amandmani gubljenje vremena. Hvala.

PREDSEDNIK: Ne delim mišljenje kolege da je podnošenje amandmana gubljenje vremena.

Reč ima narodni poslanik Vesna Marković.

VESNA MARKOVIĆ: Smatram da ne treba prihvatiti amandman koji predviđa brisanje člana 1, jer sam kao član Odbora za evrointegracije upoznata potpuno sa procesom pristupanja Srbije Evropskoj uniji, koliko je to zapravo tehnički zahtevan i složen proces, i verujem da će osnivanje ministarstva za evrointegracije samo doprineti mnogo efikasnijem radu, posebno kada smo dosada otvorili deset poglavlja i kada nam predstoji otvaranje novih poglavlja. Otvaranje poglavlja znači zaista ozbiljne reforme našeg društva i praćenje implementacije onoga što smo mi ovde usvojili. To ne iziskuje nikakva finansijska sredstva, jer Kancelarija za evrointegracije svakako prelazi u ministarstvo.

Što se tiče zanemarivanja interesa građana, koje je neko pomenuo u amandmanu, samo želim da kažem da je Srbija u prethodnih 15 godina dobila iz EU fondova tri milijarde evra bespovratnih sredstava, da je nedavno ministarka Joksimović potpisala sa Johanesom Hanom da Srbija dobije iz IPA fondova, to su bespovratna sredstva iz prepristupnih fondova EU, 95 miliona evra. Ovaj paket je zapravo podrška osnivanju malih i srednjih preduzeća ali i lokalnim samoupravama, što svakako utiče na regionalni razvoj. Građani na ovaj način mogu da osele konkretne benefite od pristupanja Srbije Evropskoj uniji, tako da se zaista ne slažem sa tim da se zanemaruju interesi građana.

Naš cilj je uvođenje evropskih standarda u svim oblastima i stvaranje stabilnog poslovnog ambijenta, a poruka koju mi šaljemo otvaranjem poglavlja je zapravo poruka stranim investitorima koji će uticati na poboljšanje našeg privrednog ambijenta. Smatram da je uvođenje ministarstva za evrointegracije veoma značajno jer šalje nedvosmislenu poruku ne samo o značaju procesa evrointegracija za našu zemlju, već ukazuju na jasno spoljnopoličko opredeljenje Vlade Srbije, a to je članstvo Srbije u Evropskoj uniji.

PREDSEDNIK: Reč ima Stefana Miladinović.

STEFANA MILADINOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Kada je u pitanju predlog naših kolega da se briše predlog uvođenja novog ministarstva, ministarstva za evrointegracije, želim da kažem da mi je, prvo, zadovoljstvo što vodimo izuzetno dobru raspravu, jer je ovo izuzetno važno političko pitanje.

Pred nama jesu ozbiljne reforme kada su u pitanju evrointegracije. Jako puno posla je pred nama. Mi smo u proteklom periodu otvorili deset poglavlja, dva od tih deset privremeno i zatvorili. Verujem da formiranje ovog ministarstva može umnogome doprineti da se jedan od ključnih spoljnopoličkih ciljeva Vlade Republike Srbije, a to jesu evrointegracije, efikasnije realizuje.

Zaista verujem da mehanizam samog ministarstva može umnogome doprineti da efikasnije radimo u budućnosti. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Hteo bih da kažem nekoliko reči o ovom ministarstvu za evropske integracije koje se predlaže za buduću Vladu. Jako je interesantno da je

ovo ministarstvo predloženo u državi u kojoj je, čini se, verzija evrointegracija koja postoji dobila neku potpuno neverovatnu i novu formu, novi oblik.

Da bi ovo ministarstvo imalo smisla, neophodno je da evrointegracije dovedu zemlju, ili teku na onaj način da bi zemlju dovele u ono stanje, onaj oblik ili onu vrstu uređenja koja postoje u zemljama koje već jesu u Evropskoj uniji, pogotovo u zemljama koje su dugo u EU.

(Zoran Krasić: Rumunija i Bugarska.)

One nisu dugo, gospodine Krasiću, u EU, nego tek neko kraće vreme. Molim vas da ne dobacujete. Prićaćemo kasnije na pauzi o tome.

Međutim, ovde su se, izgleda, evrointegracije izvrnule u svoju suprotnost. Umesto da pripremaju zemlju da bude jednog dana u Evropskoj uniji, ovde su se evrointegracije pretvorile u proces koji pripremaju zemlju da bude nešto potpuno suprotno onome što danas postoji u Evropskoj uniji. Daću vam nekoliko primera za to. Hteo bih da o tome diskutujem u svetlu ovlašćenja ili ingerencija koje ima ili koje bi moglo da ima ministarstvo za evrointegracije.

Glava 23, kojom se uređuje vladavina prava, pravosuđe i korupcija u procesu evrointegracija je glava kojom bi trebalo da se reguliše, recimo, slučaj kao što je Savamala. Da podsetim građane koji možda nisu još uvek čuli za to, Savamala je slučaj u kom je bespravno, protivno principima vladavine prava porušen jedan deo grada na nepravilan način.

To je bilo pre više od godinu dana, gospodine Krasiću. Ako se to ponovo desi u ovoj državi, da li će ministarstvo...?

PREDSEDNIK: Poslaniče Vukadinoviću, vama se obraćam, vi odobravate sada ovo izlaženje iz amandmana u potpunosti i pričanje o ko zna čemu? Ja bih volela da se konsultujem sa vama, jer ste mi održali lekciju o tome.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Vreme mi teče, gospođo predsednice.

PREDSEDNIK: Vreme vam teče. Teče svima vreme, a pogotovo Parlamentu u ovom sazivu, ako se budemo ovako ponašali prema proceduri. Ja sam tu apsolutno nemoćna; mogu samo da uživam u svemu što se dešava ovde.

Poslaniče, vratite se na temu ili, ako ste iscrpli sve što znate o ovom amandmanu, da mi dozvolite da idem dalje, a sačuvajte dragoceno vreme za nešto drugo.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Pričam o ministarstvu za evrointegracije.

PREDSEDNIK: Jeste, ali to nema veze s ovim, ovo je politikanstvo. Nema veze.

DUŠAN PAVLOVIĆ: I evrointegracije su politika, ako niste znali.

PREDSEDNIK: Znači, član 1. Predloga zakona briše se.

Prekinuću vas. Ne možete dalje, osim ako ne želite da govorite o amandmanu.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ja hoću da pričam o ministarstvu koje je predloženo u članu 1.

PREDSEDNIK: Hajte, molim vas. Predloženo je više ministarstava u članu 1.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ja za sada pričam samo o ovome. Je li mogu da pričam o tom ministarstvu?

Dakle, predloženo je ministarstvo za evrointegracije. Moje pitanje je – ako se ponovo desi neki slučaj kao što je Savamala, da se deo...? (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Puna je lista – Marijan Rističević, Vladimir Orlić, Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Đorđe Vukadinović i sada su blokirali mogućnost da vam vratim mikrofona.

(Dušan Pavlović: Uključite mi mikrofona, ja imam prednost.)

Evo, sad se javite, Đorđe Vukadinović je odustao.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Kažite mi – je li ima nekih reči koje su zabranjene u ovoj Narodnoj skupštini? Ili, o čemu se radi? Je li možete da čujete argumentaciju, da biste procenili da li govorim u skladu sa temom ili ne?

Evo, da ponovim argumentaciju. Ako se u ovoj državi ponovo desi slučaj kao što je Savamala, gde je u toku jedne noći bespravno i neovlašćeno porušen deo grada, što ni u jednoj evropskoj zemlji članici Evropske unije nije moguće da prođe bez posledica, kakva će ovlašćenja imati ministar i ministarstvo za evrointegracije za takav slučaj? To je, recimo, jedno pitanje.

Drugo pitanje...

PREDSEDNIK: Poslaniče, moram da vas prekinem, ne samo zbog vas, nego i zbog drugih poslanika ovde.

Ako hoćete da pretvorimo ovaj parlament u priču o svemu i svačemu, ne mislim na ovo što vi hoćete, uopšte nisam uzbuđena zbog spominjanja niti Šilerove, kako dobacuju, rušenja zgrade u Šilerovoj, to dobacuju poslanici s desne strane, niti ovoga što govorite vi, sa leve strane. Uopšte me to ne dotiče. Ali mi imamo konkretnu raspravu.

Ne obraćam se uopšte vama, molim sve poslanike da me saslušaju, da se dogovorimo kako ćemo danas da radimo. Ja bih po Poslovniku. U Poslovniku piše – kada je rasprava o amandmanima, poslanik je dužan da govori o amandmanu.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Već ste mi potrošili dva ili tri minuta.

PREDSEDNIK: Nisam vam ništa potrošila.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Potrošili ste mi već dva ili tri minuta. Vi inače imate neograničeno puno vremena da pričate, a meni, koji imam ograničeno vreme, uzimate vreme.

PREDSEDNIK: Određujem pauzu od pet minuta dok poslanici malo ne dođu sebi i ne shvate šta treba danas da radimo.

Znači, imam molbe da ne izričem kazne, ali jedino rečnik kazni se ovde savršeno razume i, kad se oduzme od plate, onda poslanici žele da raspravljaju po amandmanima, a kada ih lepo zamolim, rečnikom molbe, onda ne. I to je istina o radu Parlamenta u Srbiji.

(Posle pauze – 10.55)

PREDSEDNIK: Izvolite. Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Kažite mi predsednice, molim vas, koliko vremena nam je ostalo od ove opšte diskusije.

PREDSEDNIK: Sve vam je vraćeno. Ako je stvarno najvažnija stvar na svetu to, onda da se bavimo samo vremenom. Automatski se vraća; ne mogu da vam objasnim da ja ne oduzimam vreme niti ga dodajem.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Dobro. Da nije vreme toliko važno, ne biste vi toliko često prekidali.

Dakle, da objasnim još jedanput. Govorim o ministarstvu za evrointegracije koje se predlaže ovde u članu 1. Pretpostavljam da će ovlašćenja ministarstva za evrointegracije biti evrointegracije, ne znam šta bi drugo bila. Jedna od tema evrointegracija su vladavina prava, pravosuđe i korupcija, to je Glava 23. Vladavina prava, da vas odmah obavestim, podrazumeva takođe i svojinske odnose, tj. ako negde piše da je svojina da imam, da posedujem neku svojinu, država bi trebalo da štiti mene od bilo koga ko hoće da je otuđi od mene ili da je uništi.

Evo sada da iz ovoga pređem na primer koji sam malopre hteo da pomenem. Sećate se svi da je pre više od godinu dana jedan deo Beograda bez ikakvih zakonskih ovlašćenja porušen usred noći i da za to još uvek nemamo nikakvo sudsko razrešenje – iako je bivši premijer govorio kako je to nešto što je nedopustivo i kako je to nešto što bi moralo sudski da se sankcioniše.

Dakle, moje je pitanje sada – ako se tako nešto ponovo desi u budućnosti, ne daj bože ali ako se desi, hoće li ministarstvo za evrointegracije imati bilo kakva ovlašćenja da pokrene postupak ili inicira bilo kakvu istragu, postavi komisiju ili bilo šta što bi dovelo do razrešenja ovakvog nemilog događaja? Hoće li ministarstvo evrointegracija, drugim rečima, da štiti svojinska prava, što je sastavni deo procesa evrointegracija? Evo, toliko o tome. Nadam se da nije bilo mnogo strašno.

Ima još primera, inače. Recimo, u ovu Glavu 23, u oblast reforme pravosuđa, takođe spada i izbor sudija i državnih tužilaca. Da li znate kako se oni danas biraju? Biraju se tako što postoji nekakva lista, nekakvi pravilnici koji obavezuju tela koja nama predlažu biranje ovih važnih državnih službenika, a onda ta tela, Državno veće tužilaca i Visoki savet sudstva, naprave svoju listu sudija potpuno suprotno onome kako ti pravilnici nalažu. Dakle, biraju se sudije po nekim kriterijumima koji su potpuno netransparentni.

Moje sledeće pitanje u vezi s ministarstvom za evrointegracije je – ako se to, ne daj bože, desi još jedanput u bližoj ili daljoj budućnosti, hoće li ministarstvo za evrointegracije imati bilo kakva ovlašćenja da spreči takav izbor sudija i tužilaca, ili da ga vrati na reviziju? Jer ako neće imati ta ovlašćenja, kako suflira gospodin Krasić, onda ono baš i nema puno smisla. Šta će nam ministarstvo za evrointegracije ako će da sklapa oči ili da okreće glavu od izbora sudija koji nije u skladu sa evropskim standardima?

Daću vam još dva primera, ako mogu, veoma kratka. U Glavi 10. i Glavi 23. takođe postoji nešto što se zove slobodni mediji. Da li će stanje u kakvom su danas mediji u ovoj državi, a to je stanje u kojem najvažniji mediji, najveći mediji ne raspravljaju skoro ni o jednom pitanju koje je važno za evrointegracije...?

PREDSEDNIK: Poslaniče, član 106. stav 2 – niko ne može da prekida govornika osim predsednika Narodne skupštine.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Jasno.

PREDSEDNIK: Dužni ste da govorite, po stavu 1, samo o tački dnevnog reda. Tačka dnevnog reda glasi – član 1. Predloga zakona briše se.

Iz vaše diskusije se vidi da vi ne želite da govorite zašto da se izbrišu predviđena ministarstva predviđena Predlogom zakona u članu 1; ja sam dužna da koristim član 106. stav 3. i da vas prekinem.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ako tako morate, šta da se radi.

PRESEDNIK: Moram da Poslovník koristim, pošto vi ne pričate o amandmanu.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Pričam, evo, baš sam hteo da poentiram.

Da li mogu da postavim jedno pitanje?

Ako će ministarstvo za evrointegracije koje se pravi i ubuduće tolerisati ovakvu restrikciju medijskih sloboda u zemlji u kojoj je ono ministarstvo, u čemu je onda smisao ministarstva za evrointegracije?

Pa, evo, pominjem ministarstvo za evrointegracije šest puta...

PRESEDNIK: Nemamo još ministarstvo za evrointegracije, nemamo nikoga ko bi u ovom trenutku mogao da vam odgovori na to pitanje.

Zapamtite pitanje, kada budemo imali to ministarstvo; zasada podržavate amandman koji treba da briše mogućnost da ga dobijemo.

Hvala vam lepo, moram da vas prekinem, jer ne želite, a po članu 106. stav 1, da govorite o tački dnevnog reda. Zahvaljujem.

Reč ima Milan Lapčević.

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Hteo bih da podržim ovaj amandman kolege Vukadinovića, jer je on potpuno razložen. Dakle, uvoditi novo ministarstvo za evrointegracije... Dakle, šalžete neku poruku. Dosada smo imali nivo odnosa sa EU preko Kancelarije za evropske integracije, koja je vodila i dan-danas vodi uglavnom tehničke stvari u vezi sa pripremanjem Srbije za pregovarački proces po pojedinim poglavljima. Podizanjem odnosa na nivo ministarstva vi šalžete određenu poruku.

Dakle, Srbiji je važno da organizuje ovaj posao preko ministarstva, što u prevodu može da se tumači na sledeći način – vodeće članice EU, poput Nemačke, Francuske, Italije i drugih, odmah su posle proglašenja nezavisnosti Kosova priznale Kosovo i iz tih vodećih zemalja EU stižu svakodnevno poruke da će Srbija na putu evropskih integracija, kada bude došla do kraja tog pregovaračkog procesa, morati da prizna i nezavisnost Kosova.

Zvanična vlast u Srbiji odbacuje takve predloge i govori da joj je do Kosova veoma stalo, da će učiniti sve da Kosovo nikada ne postane nezavisno, ali joj je važnije da se prikloni vodećim članicama EU, koje su već priznale Kosovo i koje govore da će morati to i Srbija da uradi, pa podiže nivo odnosa sa EU na nivo ministarstva umesto da podigne svoju operativnost u smislu sprovođenja politike prema Kosovu i Metohiji na nivo ministarstva.

Izvinite, to nije logično. Ako, sa jedne strane, govorite da vam je važna državna celovitost, da hoćete sve da učinite da sačuvate južnu pokrajinu u sastavu Srbije, da ćete učiniti sve da pomognete narod na Kosovu i Metohiji, onda je valjda logično da, ako želite da napravite ministarstvo za evropske integracije, to uradite i sa ministarstvom za Kosovo i Metohiju, kako je to nekada bilo u nekim normalnim vladama koje su vladale ovom državom.

Sa treće strane, nema nikakve logike, barem u današnjem aktuelnom političkom trenutku, da formirate ministarstvo za evropske integracije u trenutku kada je Evropa i sama suočena sa svojom budućnošću i kada se apsolutno ne zna u kom će pravcu to ići.

Posle prošlogodišnjeg „bregzita“, najave Velike Britanije i pripreme za vođenje pregovora o razdruživanju sa EU, i sa rastućim evroskepticizmom u svim zemljama članicama EU, izvesnije je očekivati da će doći do dezintegracije EU nego da će biti nekog kohezionog faktora i mogućeg jačanja EU.

Na kraju krajeva, najave zvaničnika EU da niko neće biti primljen u EU pre 2025. godine i najave pomenutih zvaničnika da ćemo biti uslovljeni priznavanjem nezavisnosti dela naše teritorije su valjda dovoljni razlozi da se nivo odnosa Srbije, srpske vlade i srpske politike ne podiže na nivo ministarstva.

Ono što treba da radimo je da razvijamo dobre evropske odnose, ali nikako da šaljemo poruku da nam je važnije da se priklonimo stavovima vodećih članica EU koje vode Kosovo ka nezavisnosti nego da pravimo priču u kojoj će Srbija izgubiti deo južne pokrajine.

PREDSEDNIK: Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću biti izuzetno kratak. Kratak zbog ograničenog vremena naše poslaničke grupe, ali i zbog toga što smatram da ovakvi amandmani uopšte ne zaslužuju dugačku i jako iscrpnu raspravu.

Naravno, predlažem da se ne prihvate ovi amandmani u tekstu, ponavljam zbog građana, „briše se“, dakle vrlo kreativni amandmani.

Sasvim je jasno i iz rasprave smo svi to mogli da zaključimo da ovde uopšte nije u pitanju želja predlagača ovih amandmana da nešto dopune, da poboljšaju zakon, već je u pitanju pokušaj da se ispišu redom amandmani „briše se“ ne bi li se na taj način stvorilo neko vreme, odnosno ne bi li dobili po dva minuta da ponovo, po ko zna koji put unedogled ponove iste otrcane fraze, šta smo sve malopre slušali, i Savamalu i ko zna šta još drugo.

Dakle, mene to ne čudi s obzirom na to da je njihov jedini zajednički imenitelj mržnja prema Aleksandru Vučiću, koju non-stop ispoljavaju na svakom mestu, potpuno bezuspešno.

Iz svih tih razloga, predlažem da odbijemo ovaj i sve ostale amandmane u tekstu „briše se“. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ja ću takođe biti kratka, prosto sam samo htela i osetila potrebu da progovorim i ja o ovom ministarstvu za evropske integracije, jer bih samo dala podršku kolegama koji su diskutovali pozitivno, za uvođenje tog ministarstva.

Kako je pristupanje Srbije EU jako važno, otvaranje poglavlja i zatvaranje tih poglavlja, kao i rad na nekim stvarima koje se sada možda prvi put stavljaju pred Republiku Srbiju a u tesnoj su vezi sa evrointegracijama, smatram da je potrebno i apsolutno opravdano uvođenje ministarstva za evropske integracije.

Ministarstvo za evropske integracije obavljaće poslove državne uprave i sa njima povezane stručne poslove; ne bih ponavljala koji su ti poslovi, svi su taksativno navedeni u predlogu zakona koji će regulisati ovu oblast.

Dakle, amandman koji predlaže brisanje člana, amandman kojim bi se ovo ministarstvo ukinulo i koji se odnosi na to da ovo ministarstvo ne postoji smatram da

ne treba prihvatiti, jer pre svega želimo brži i bolji razvoj Srbije na putu pridruživanja EU, a to je jedan od strateških ciljeva. Hvala.

PRESEDNIK: Marijan Rističević, po amandmanu.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam se malo izgubio u redosledu, ja u redosledu a vi u nečem drugom. Ja i dalje insistiram da ne prihvatimo ovaj amandman, posebno u vezi sa brisanjem člana čime pojedini poslanici...

Gospodo Radeta, strpite se malo, nemojte dobacivati, ja vama nikada nisam dobacivao. Ne govorim o vašoj poslaničkoj grupi, govorim o licemerstvu određene poslaničke grupe koja je zaboravila 2005. godinu, zaboravila Olija Rena, zaboravila ono – izvodljivo je, dakle, u vreme vlade Vojislava Koštunice, gde su preko te stranke došli u Narodnu skupštinu na izborima, što je legitimno, određeni narodni poslanici zaboravili su deo svoje prošlosti koji govori o njihovom uspehu na tom putu ka evropskim integracijama.

Šefovi pojedinih stranaka, ili pokreta, za stranku ne mogu da skupe 10.000 potpisa, danas su kategorički protiv evropskih integracija, a tada su bili za. Sada su protiv toga da postoji ministarstvo za evropske integracije i sve najgore govore o EU, ali kada su oni vršili vlast, govorili su sve najbolje o EU.

Tako ću navesti primer. Nisu oni ulazili u Odbor za evropske integracije, kada su bili vlast, samo iz znatiželje. Ajde, sa tim mogu i da se složim, ali ako neko ode na mesto ambasadora u Rim, gospodine Martinoviću, da li je on otišao na mesto ambasadora u Rim iz znatiželje ili je to bila njegova želja da za vreme vlasti svoje partije vidi Rim, ima platu 5.000 evra i, gle slučaja – kada su izgubili vlast, više nije bio aktuelan Rim, sada im je aktuelan Krim. Ona plata od 5.000 evra nikada nije vraćena.

Zaboravili su i parafiranje 2007. SSP-a, a u tom sporazumu piše da je strancima, što je neviđeno u svim zemljama koje su pristupale EU, i pre nego što uđemo u EU dozvoljena prodaja nekretnina, a time i prodaja zemljišta. To je parafirala vlast Vojislava Koštunice. Danas mnogi koji su pomoću njegove stranke, nastavka njegove stranke ili onoga što je ostalo od njegove stranke, ovde u Skupštini zaboravljaju taj detalj.

Druga poslanička grupa je protiv evropskih integracija jer, po njima, nema dovoljno vladavine prava. Vladavina prava ne podrazumeva pritisak na sud i tužilaštvo, što oni permanentno vrše spominjući neku Savamalu, a ja sam, za razliku od njih, lepo postavio pitanje za Indiju i devet srušenih zgrada i divlju gradnju i dobio odgovor da to od 2007. godine čuči u Tužilaštvu za organizovani kriminal i da ništa nije pokrenuto i ne pada mi na pamet da vršim pritisak na pravosuđe, koje su oni reformisali 2009. godine, koliko se ja sećam.

Na kraju, verujem da je profesor zabrinut za evropske integracije jer, ukoliko uđemo u EU, onda će važiti ista pravila i po pitanju univerzitetskih diploma, koje tako često spominju. Naime, profesor koji je sada ovako junački pobegao ispred mene diplomirao je na Soroš univerzitetu u Mađarskoj, koji je Orban ukinuo. Ukoliko se ukinu te diplome, on će biti samo srednjoškolac i dizajnerski tehničar. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Srbislav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Predlažem da se predloženi amandman ne prihvati iz prostog razloga što Srbiji trebaju i evropske integracije i treba joj ministarstvo za evropske integracije. Zašto nam treba članstvo u EU? Prvo zato što 72% našeg izvoza ide u zemlje članice EU, zato što najveći procenat investicija imamo iz EU, zato što želimo da živimo u državi u kojoj će vladati standardi kakvi vladaju u zemljama EU, u najrazvijenijim zemljama današnjice.

E sada, čuli smo i te glasove koji kažu da EU propada i vidimo da se ti ljudi raduju kada se, iz njihovog ugla, negde nešto loše dešava i kada se navodno Evropa urušava. Gledamo prethodnih meseci, izbori u Evropi su pokazali da je daleko od toga da se Evropska unija urušava, ona jača, ide napred i uveren sam da će i Srbija nastaviti svoje evropske integracije još bržim tempom nego što je to dosada bilo.

PREDSEDNIK: Izvinite, poslaniče.

Neko koristi karticu Nataše Jovanović, ona nije u sali. Molim da proverite, pošto to nije dozvoljeno po Poslovniku. Znači, Nataša Jovanović je u sistemu.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Dobro. Izvinjavam se vama. Piše Nataša Jovanović.

(Narodni poslanik: Ima dve Nataše Jovanović)

Znam i ja. Nemojte vikati.

Nastavite. Izvinjavam se, vratiću vam pet sekundi.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala vam.

Dakle, mi ne želimo Srbiju koja će da se raduje lošim stvarima u Evropi, mi želimo Srbiju koja se raduje otvaranju fabrika, koja se raduje otvaranju radnih mesta, koja se raduje povećanju plata i penzija, koja se raduje povećanju standarda, otvaranju novih bulevara, puštanju novih auto-puteva, mostova itd. Takvu Srbiju želimo, jer Srbija koja će tako živeti treba da bude u EU i treba da bude deo zajednice ujedinjenih evropskih naroda. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Mi, naravno, podržavamo evropske integracije. Bili bismo jako srećni i zadovoljni kada bi se one istinski sprovodile i kada bi išle mnogo brže, posluživu se vašim predizbornim sloganom – „Brže, jače, bolje“. Dakle, osnivanje ministarstva za evropske integracije takođe je okej ako će pospešiti evropske integracije i dati im istinski smisao. Verujemo da će i zaposleni u tom ministarstvu za evropske integracije, isto kao i zaposleni u Ministarstvu za lokalnu samoupravu, proći kroz svu onu obuku koju će finansirati, kao što je u Ministarstvu za lokalnu samoupravu finansirao, Fond za otvoreno društvo Džordža Soroša. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ne znam kako samozvani Evropejci zamišljaju opšte procese evropskih integracija kada se bave nekim pojedinačnim slučajevima iz oblasti pravosuđa i to smatraju osnovnim imperativom vladavine prava.

Evropska komisija je egzaktno rekla šta misli o Poglavlju 23. u svom izveštaju i kaže da je Srbija mnogo više uradila od onoga što je očekivano, pogotovo kada je to poglavlje u pitanju.

Ministarstvo koje se formira i koje će biti zaduženo za evropske integracije u stvari je jedan od mehanizama kojim treba da se objedini rad dosadašnjih institucija i organa u procesu evropskih integracija. Ovo objedinjavanje je, u stvari, model koje su koristile mnoge države radeći na procesu evropskih integracija, kao što su Slovačka, Slovenija, Poljska, Mađarska i, kao što vidimo, jako uspešno su sprovele postupak integracija.

Kada danas govorimo o poslu evropskih integracija, maliciozno je, pogotovo od onih koji se zalažu za antievropske integracije, da Srbija na tom putu treba da se meri sa jednom Engleskom u tome da treba da izađe iz tih procesa. To pokazuje njihovo licemerje, jer onda svoju decu ne bi školovali u tim zemljama nego u Srbiji, ako se baš predstavljaju kao ljudi koji žele da nacionalne interese Srbije zagovaraju ovde u Parlamentu Srbije. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: I dalje pozivam da se ne prihvati.

Svašta, stvarno svašta mi čusmo ovde u prethodnih sat vremena sa one strane sale i, pre nego što krene da se bilo ko žali kakve će veze imati obrazloženja, neka se priseti malo šta smo sve to čuli i na šta mislim kada kažem „svašta“. Ovako nikakve veze sa ovim predlogom zakona i sa nesporno dobrim rešenjima nema.

Pod jedan, ono pitanje da li su predstavnici evropskih institucija, kako smo čuli malopre, tvrdo rekli i insistirali da Srbija mora da prizna nekakvu nezavisnost tzv. nezavisnog Kosova. Ima tu i neznanja i tendencioznog nastupanja, ali ako neko nije razumeo, Ulrike Lunaček i gospodin Šulc su nastupali sa pozicije evroposlanika. Dakle ne može neko ko predstavlja jednu poslaničku grupu i iznosi svoj politički stav da bude zamena za evropske institucije i da sada mi kažemo – mišljenje te gospođe je mišljenje evropskih institucija i to mora da bude tako.

Nikakve to veze sa realnošću nema. Ako to neko ne razume, možda je to problem koji bih mogao da prihvatim, ali meni se čini da se zapravo ne razume suština stvari i ne razume o čemu pričam. Da je to tako, zašto bi uopšte postojao bilo kakav dijalog? Ne deluje li možda nelogično da bi se o nečemu vodio dijalog ako je tu sve unapred rešeno, kazano i nema više šta da se radi na tu temu?

Naravno da nije tako i nije previše teško izvući i zaključak da nije tako čim taj dijalog postoji. Mora čovek da se trudi da razmišlja, nekima je to ovde izvanredan napor. Apsolutno ne može mišljenje evroposlanika da se smatra mišljenjem zvaničnih institucija.

Pričali smo ovde mnogo puta, ukazivali na činjenicu da postoje države članice. Neke države članice po tom pitanju misle jedno, neke misle nešto drugo, ali ono što je naš okvir ni na koji način ne ugrožava suverenitet Srbije.

Da, može taj posao da se vodi posle evropskih integracija uspešno a da se istovremeno čuva suverenitet. To je pokazala i Vlada formirana 2014. godine i Vlada formirana 2016. godine. To građani vide i razumeju. Ako to ne razume neko ko nije u stanju da prihvati rezultat na izborima, demokratskim izborima, i 2014, 2016. i 2017. godine, to je njegov problem, ali stvarno opterećuje i Narodnu skupštinu i naše

građane kada nas tera da njegove isprazne priče svaki put dodatno objasnimo. To jeste gubljenje vremena, koliko god se nekome ne sviđa da to čuje, ali dobro, nije sporno, možemo mi da se bavimo tim vremenom.

Pitanje nadležnosti. Evo ode mi sad profesor univerziteta koji se u sve i svašta razume ali mu je, izgleda, jedina tema i sadržaj Savamala. Šta god da je na dnevnom redu – sada na temu ministarstva, juče kada smo pričali o poljoprivredi – Savamala pa Savamala. Sutra kada budemo pričali o, ne znam, nuklearnom programu, biće opet Savamala pa Savamala.

Ali nikakve veze to nema sa nadležnostima predloženog ministarstva za evropske integracije. Kakva je to argumentacija? Je l' mogao bar da pročita sadržaj Predloga zakona, gde su lepo, precizno objašnjeni planirani delokrug i nadležnosti ministarstva? Je l' to bilo teško? Mislim da nije bilo teško, ali neznanje, lenjost, pa sve zajedno i eto kakav je rezultat.

Pravosuđe, dame i gospodo... Postoje li u uređenoj zemlji, za koju neki pričaju da bi želeli da bude uređena, nezavisni organi? Da li se ti nezavisni organi time bave ili će sada – zamislite sad ovo, nonsens opet, reč je o profesoru univerziteta – da će sada neko novoosnovano ministarstvo, ministarstvo za evropske integracije, da preuzima nadležnosti drugih ministarstava pa da ono rešava i umesto nezavisnih organa i nezavisnog pravosuđa... Gde je to video, od koga je to čuo, čemu to uči studente? Ako ih tome uči, ja ne mogu da razumem.

Na temu te vladavine prava bila je u potpunosti na mestu opaska kolegice Tomić. Da li postoje izveštaji Evropske komisije, da li su javno dostupni, da li je na osnovu toga došlo do otvaranja poglavlja u junu – pa da li je moguće da opet neki narodni poslanik bolje od Evropske komisije zna šta ona misli ili šta bi trebalo da misli, bio univerzitetski profesor ili ne? Potpuno besmisleno, potpuno nevažno i kada kaže da to podržava neko sa one strane zato što podržava evropske integracije, a u isto vreme nisam čuo profesora da je rekao da podržava bilo amandman, bilo evropske integracije.

Ljudi, dogovorite se. Ja sam pre neki mesec ovde rekao, zvanični sajt, saopštenje te organizacije – za koju ne znam šta je, da li je grupa građana, udruženje građana, privatni klub, mladi filatelisti, koji su đavo? – na zvaničnom sajtu te organizacije piše: oni se zalažu za stopiranje evropskih integracija, da se to zamrzne i da se godinu dana na tu temu ništa ne radi. Oni se slože sa mnom, pristanu, ustanu i kažu – jeste, to je naša politika. A šta nam kažu danas? – Mi smo za evropske integracije. Da li jesmo ili nismo?

Ili kada ustanu da diskutuju o amandmanu kojim se predlaže da se ministarstvo ne uvede, da li jesu za to ili nisu za to ili je suština samo da nam dodatno objasne koliko se ne razumeju ni u pitanja nadležnosti ministarstva, ni u pitanje zvaničnog predstavljanja u EU i njenim institucijama, ni u pitanje nezavisnosti pravosudnih i ostalih organa?

Dakle, ministarstvo za evropske integracije naravno da je postojalo i naravno da postoji. Postoje različiti modeli, negde se zove baš tako, negde je drugačiji aspekt, ali jeste pitanje iste vrste poslova, iste vrste integracija, pre ili nakon sticanja statusa punopravnog člana.

Postoje takva ministarstva i bave se evropskim poslovima ili evropskim integracijama. Evo, recimo da je najbliži primer Rumunija. Tamo smo imali baš taj naziv. I danas može da se nađe nekoliko primera baš u evropskim zemljama gde postoji neko ko se bavi tim resorom, tim pitanjima i tom problematikom na nivou ministarstva.

Sad, čemu uči studente neko ko tvrdi da to ne postoji, da mi nešto izmišljamo? Pa ne bi napredne zemlje u integracijama bile uspešne da te neke dobre modele nisu usvojile i primenjivale. Ne bi Srbija bila uspešna koliko će biti, nemojte uopšte imati sumnje oko toga, da nije u stanju da uči, razmišlja i implementira te dobre metode kako bi bila i uspešnija i efikasnija, a opet sve u cilju one koristi za građane Srbije.

Izgleda da o tim građanima Srbije u ovoj sali brinemo samo mi sa ove strane, jer sve ostalo što čuh malopre nikakve veze nema ni sa građanima ni sa bilo čim do da neko ovde svoju pesmicu još malo otpeva.

U pravu je kolega Rističević. Ima pitanje iskrenosti i političkog stava mnogo veze a onim što mi slušamo danas. Jeste, adekvatno je osporiti namere predlagača, npr., postavljajući pitanje – a koji mu je politički stav? Jeste, članstvo u nekim odborima, zastupanje nekog političkog stava javno, ali i tajno, jeste pitanje kredibiliteta predlagača. Na primer, članstvo u Odboru za evropske integracije predstavnika nekih tamo poslaničkih grupa, evo npr. baš poslaničke grupe Tadićevog Jeremića.

Kakve veze to ima sa ovom pričom da je protiv evropskih integracija? Pa ima direktno veze. Mi smo u nekoliko navrata svojim ušima slušali da u svojstvu člana Odbora u razgovoru sa evropskim zvaničnicima taj neko kaže – znate, nisam ja protiv Evrope, ne, ja sam samo malo evroskeptik; samo sam malčice evroskeptik, ali protiv Evrope nisam. A onda nama ovde u sali, ili građanima napolju na mitingu ili na konferenciji za štampu priča – ma nikako Evropa, ma sve protiv nje. Čak, šta je bila najnovija varijanta? Skoro sam čuo, nisu više ni evroskeptici, sad su evrorealisti.

(Predsednik: Poslaniče, moram i vas da prekinem. Vratite se, molim vas, na temu.)

Hoću, samo da objasnim zašto argumentacija nema nikakve veze sa predlogom.

(Predsednik: Sve sam shvatila, samo se usredsredite na član 1.)

Na temu onoga, gospođo predsednice, kako se ovde izlažu određene stvari, a ima veze i sa tim predstavljanjem političkog stava – eufemizmi i nadimci. Mislim da je potpuno neprihvatljivo da mi opet slušamo nekakve tirade o zaštiti Kosova i Metohije od strane onih čiji predstavnici upravo u tim odborima, i upravo na tim sastancima sa evropskim zvaničnicima koriste te eufemizme i nadimke, ali zamislite za šta, za AP Kosovo i Metohija, pa ih čujemo da kažu – Priština, u stvari Kosovo; Kosovo i Metohija, u stvari Kosovo. Te pogreših ovde, te pogreših onde. Da li se zalažu za očuvanje Kosova i Metohije u sastavu Republike Srbije ili pokazuju dobru volju da malo balansiraju, da budu popustljiviji u tom stavu kad se sa nekim sretnu? U pravu je kolega Rističević što postavlja ta pitanja.

Na samom kraju, koliko Srbije ima na Kosovu i Metohiji ne zna niko sa one strane sale bolje od Srba na Kosovu i Metohiji. Njih ste čuli glasno i jasno. Ali ako je

bilo kome ovde želja da pokaže da je bio dobar učenik Edite Tahiri, alal mu vera. Hvala.

PRESEDNIK: Molim poslanike da se jave za reč, da ne dobacuju. Dobiće mogućnost da kažu šta žele.

Đorđe Vukadinović ima reč.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala.

Puno je tu stvari rečeno. Zamalo da se složim sa komentaram kolegice iz SPS koja nas je izgleda urekla pohvalivši raspravu kao ozbiljnu i odgovornu, ali smo se izgleda onda potrudili, bar neke kolege, da je demantuju. Ali svejedno, ovo je važno političko pitanje, važna politička tema. Ima smisla o tome razgovarati, samo je pitanje kako o tome razgovaramo. Ali to je, naravno, na sliku i priliku i svakog poslanika i svake poslaničke grupe.

Prvo, jednu stvar načelno da raspravimo, pošto se to tiče direktno našeg rada ili maltene najvećeg dela našeg rada ovde, a to je kritika amandmana i formulacije „briše se“.

Drage kolege, a to bi sigurno predsednica kao neko ko ima dug parlamentarni staž morala da zna i da upozori, nije opstrukcija ako kažete – briše se. Ako imate loš predlog zakona, ako imate formulaciju sa kojom se ne slažete ili predlog ministarstva sa kojim se ne slažete, pa šta ćete drugačije reći i kako ćete to formulirati nego – briše se? Hoću da kažem, vrlo je konstruktivan predlog kada osporavamo nešto sa čime se ne slažemo.

Drugo, naravno da je to prilika da se pojasne stavovi pojedinih poslaničkih grupa oko evropskih integracija. Ja, moram priznati, nisam razumeo šta je mladi kolega sa druge strane pokušavao i insinuirao. Potpuno je jasno da je stav ove poslaničke grupe, mene i mojih kolega, kao i predsednice ovog poslaničkog kluba, Sande Rašković Ivić, i dok je bila predsednik DSS-a i danas, dosledno evroskeptički.

Te insinucije, šta je ko kome i gde rekao... Mislim da je bila dužnost predsednika da upozori, pogotovo kada je prethodni govornik na više nego neprimeren način govorio o nekom ko je žena, dama, uvaženi poslanik i uvaženi stručnjak i u ovoj javnosti i u ovom parlamentu a koja je bila izložena gnusnim napadima i diskvalifikacijama zato što je, zamislite, obavljala dužnost ambasadora. Gospođa Sanda Rašković Ivić je bila predmet tog napada.

U ovom trenutku mi imamo ambasadora u zemljama koje su priznale Kosovo. Preko 100 zemalja je priznalo Kosovo; u većini njih mi imamo ambasadore. Ne razumem šta sad. Treba da napuste te zemlje? Možda i to treba, ali potpuno je jasno da je stav i DSS-a dok ga je vodila Sanda Rašković Ivić i moj i naš kao poslanika dosledno i jasno evroskeptički, ali mi nismo evrofobi. Mi zaista uvažavamo neke važne tekovine evropske civilizacije i kulture, ljudska prava i demokratiju.

Zato verovatno kolege iz Dosta je bilo, neću ja da im budem advokat, skreću pažnju na nedoslednost. Koji su evroatuzijasti ili podržavaju evropske integracije, ali skreću pažnju na nedoslednost. A ja sam protiv toga, kao što rekoh, iz razloga stanja u EU, iz razloga stanja u Srbiji i zbog toga što smatram da je nedopustiva ova simetrija

koja se pravi između predloga za uvođenje ministarstva za evrointegracije i ovih zakona o Kosovu i Metohiji.

U tom smislu pitam direktno predlagača, gospodina Martinovića, želim da mi odgovori ako želi, zašto je taj paralelizam napušten. Zašto se evrointegracije dižu u rang ministarstva a Kancelarija za Kosovo i Metohiju ostaje kao kancelarija a bili su u istom statusu. Ako ste toliko dosledni u toj borbi, zašto ste na neki način degradirali Ministarstvo za Kosovo i Metohiju, koje je postojalo u mandatu nekoliko vlada?

S druge strane, nije problem, mi možemo ući u EU sa Kancelarijom za EU, nema potrebe da je dižemo u rang ministarstva. Ja razumem da je to neka vrsta poruke, neka vrsta preporučivanja i pri tome na jedan neumesan način. Ovde su pominjana, ja sam citirao neka imena. Meni kažu kolege sa druge strane – pa to nema veze, nebitna su njihova mišljenja. Ja bih vas podsetio, činjenice i javnosti radi, nezavisno ko koga voli ili ne voli, gospođa Ulrike Lunaček je izvestilac. Znači nije ona obični poslanik, ona je izvestilac Evropskog parlamenta za Kosovo.

Drugo, da li neko kaže Kosovo, Kosovo i Metohija, Priština itd., gospodin Martin Šulc je bio predsednik Evropskog parlamenta. Najzad, ja ovde imam izjavu vama kolegama sa druge strane vrlo dragog Štefana Filea, velikog prijatelja i aktuelne vlasti i premijera, odnosno predsednika, koji se zdušno pre par godina zalagao za ostavljanje formulacije „teritorijalni integritet Kosova“, pošto su neki predlagali, čak neki naši prijatelji, ima ih naravno u Evropskom parlamentu, da se iz rezolucije o Srbiji izostavi formulacija – teritorijalni integritet Kosova, a Štefan File je to osporavao.

Dakle, hoću da kažem, čitava plejada važnih evropskih državnika i političara vam direktno i eksplicitno kaže – moraćete priznati Kosovo, na kraju ili tokom procesa evrointegracija. Ne možemo se praviti nevešti. Zaista, moram da kažem, on nije tu ali Čedomir Jovanović to može da kaže dosledno, ja se s njim ne slažem ali se čudim vama ili bar većini vas koji zaista deklarativno podržavate integritet Srbije i borite se protiv nezavisnosti Kosova a, kao što rekoh, Kosovo je za ovih pet godina vaše vlasti, odnosno Srbije je na Kosovu sve manje.

I nemojte me hvatati za reč da li sam rekao Kosovo ili Kosovo i Metohija ili Priština. Potpuno je jasno o čemu govorimo. Kako god to zvali, to napreduje ka nezavisnosti, nažalost uz veliku pomoć i podršku naše aktuelne vlasti, koja se, i time završavam, planom razrade Briselskog sporazuma, dakle planom primene Briselskog sporazuma obavezala na stvari – kod nas ni Briselski sporazum nije mnogo poznat u javnosti a kamoli taj plan primene – gde se lepo, nažalost ružno ali jasno i glasno kaže da će bezbednosne strukture Srbije na Kosovu biti povučene i u potpunosti integrisane u odgovarajuće kosovske strukture i njihove plate će biti isplaćivane iz budžeta Kosova.

Znači bezbednosne strukture Srbije će biti u potpunosti integrisane. I to je urađeno, a mi smo to predstavili kao pobedu.

Još gore ili još tužnije od toga, do kraja tekuće godine – ne ove, to je, nažalost, takođe odrađeno – integracija pravosudnih institucija će biti završena, sve ustanove sudstva Srbije na Kosovu biće zatvorene do tada. Sve ustanove sudstva Srbije na Kosovu, ne piše Kosovu i Metohiji, a i da piše ne bi nam mnogo pomoglo, biće

zatvorene do tada a nova tela će biti uspostavljena i osoblje integrisano u kosovski sistem. To je, drage kolege, u tekstu primene Briselskog sporazuma. To je epilog.

Zato pitam gospodina Martinovića, nezavisno od toga što se možemo prozivati i nazivati ovakvim i onakvim imenima, šta povodom toga ima da kaže. Da li je to razlog ove asimetrije u tretmanu Kosova i Metohije u praksi? Ne u retorici, retorika je nekada čak i preterana, ali u praksi, u delovanju ove vlasti sa jedne strane imamo degradiranje Kosova i Metohije a sa druge uzdizanje evropskih integracija. Ako ćemo ući u EU, ući ćemo i sa Kancelarijom. Ako neće da nas prime, neće nas primiti i da napravimo tri ministarstva. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, vođa tog pokreta sandinista nije bio samo evroskeptik, bio je ambasador zato što je bio evroskeptik. Samo da vas podsetim da je toliko bio evroskeptik da ni na poziv Vojislava Koštunice da se vrati iz Rima, posle raskida sa DS, taj evroskeptik nije želeo. Znači bilo je draže zadržati 5.000 evra i Rim nego se vratiti po pozivu svog predsednika stranke i zalagati se za Krim. Toliko o doslednosti.

Što se prakse tiče o odbrani KiM dovoljno je navesti 2004. godinu, kada u martovskom pogromu ta stranka nije mrdnula malim prstom da zaštiti Srbe na Kosovu i Metohiji i veliki deo „zida plača“ pripada i njima, odnosno njihovom nereagovanju i nebrizi. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Milićević.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Složio bih se sa malopredašnjim govorom, odnosno sa kolegom koji je malopre govorio. Naravno da ima smisla razgovarati, samo je pitanje kako i na koji način.

Jedan od kolega koji je učestvovao u diskusiji maločas je, čini mi se, iskoristio kvalifikaciju „normalna Vlada“. Upravo ta „normalna Vlada“ je, koliko nas pamćenje služi, na krilima EU došla na vlast u Srbiji. Šta to uopšte znači „normalna Vlada“? Postoje političke stranke ili koalicije koje učestvuju na parlamentarnim izborima. One koje dobiju veću podršku formiraju Vladu. Da li to znači da su oni normalni? A šta je sa onim građanima koji su glasali za druge političke opcije?

Manja Vlada ne znači i efikasnija Vlada. Važno je da znamo šta hoćemo i kakvu Srbiju želimo, koji su to ciljevi koje želimo da ostvarimo u narednom vremenskom periodu, jer imamo, mi smo to govorili tokom rasprave u načelu, jako dobar osnov. Važno je da kroz izmene i dopune zakona o kojima govorimo danas tokom rasprave u pojedinostima napravimo dobar temelj koji će da omogući realizaciju tih proklamovanih ciljeva i načela u narednom periodu.

Ovde se govori o brisanju člana 1, akcenat se stavlja na ministarstvo za evropske integracije. Brisanje člana 1. znači ne samo neformiranje ministarstva za evropske integracije, već neformiranje ministarstva za zaštitu životne sredine, ispravite me ako grešim.

Ministarstvo za evropske integracije za nas znači, o tome je govorila maločas koleginica Stefana Miladinović, bolju koordinaciju na putu evropskih integracija i bolju organizaciju rada sa istim brojem zaposlenih. Ovde se maločas postavljalo pitanje rezultata koje Srbija postiže na putu evropskih integracija. Pa, da ti rezultati nisu vidljivi, pozitivni i prepoznatljivi, ne bi bila otvorena nova poglavlja.

Maločas je kolega Filipović, čini mi se, govorio o ekonomskim parametrima, kada govorimo o odnosima sa EU, i potpuno je u pravu. Dakle izvozi se dve trećine ili 67%, a 20% u zemlje u regionu, ali te zemlje u regionu su takođe na putu evropskih integracija.

Kada govorimo o ministarstvu zaštite životne sredine, rekli smo to tokom rasprave u načelu, Srbija je dosta uradila na unapređenju zaštite životne sredine, ali isto tako smatramo da su potencijali veliki. Da bi ti potencijali bili iskorišćeni na pravi način i u punom kapacitetu, važno je da formiramo ministarstvo za zaštitu životne sredine.

Ova tema je složena i kompleksna, zahtevna, zahteva visoke standarde, tiče se svih nas, i formiranjem ovog ministarstva Srbija pokazuje da će posvećeno raditi na povećanju efikasnosti zaštite životne sredine ali i na povećanju pregovaračkih potencijala na putu evropskih integracija, jer jedna trećina propisa, čini mi se, upravo se odnosi na zaštitu životne sredine kada govorimo o harmonizaciji našeg zakonodavstva sa propisima EU.

Poglavlje 27 takođe se tiče zaštite životne sredine i, kada govorimo o zaštiti životne sredine, na pravi način treba iskoristiti fondove EU, jer neki podaci govore da Srbija u narednom periodu u unapređenju zaštite životne sredine treba da uloži negde oko deset milijardi dolara.

Smatramo da su to sasvim dovoljni razlozi da se ovaj amandman ne prihvati. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Izvinjavam se što vam nisam dala reč. Zaboravila sam da ste ovlašćeni predstavnik, odnosno predlagač.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospođo Gojković.

Pošto mi je postavljeno eksplicitno pitanje, da odgovorim. Moram sada ja vama da postavim jedno prethodno pitanje – čiji ste vi poslanik i čiji ste vi poslanici? Za mene kao predlagača zakona je jasno čiji sam poslanik. Ja sam poslanik SNS-a, izabran sa liste Aleksandar Vučić – Srbija pobeđuje, za Martina Šulca je jasno čiji je poslanik, poslanik Socijaldemokratske partije Nemačke, za gospođu Lunaček je takođe jasno čiji je poslanik, poslanik Zelenih, ali mi nije jasno čiji ste vi poslanik i čiji ste vi poslanici, da li ste vi poslanici gospođe Rašković Ivić, da li ste poslanici Vuka Jeremića ili nekog drugog političara.

Ako ste poslanici Vuka Jeremića, nadam se da se sećate da je pregovore sa privremenim institucijama samouprave u Prištini vodio upravo Vuk Jeremić, ali za razliku od Vuka Jeremića i Borisa Tadića, koji nisu imali hrabrosti da neposredno učestvuju u tim pregovorima, Aleksandar Vučić je imao hrabrosti i ima hrabrosti da neposredno učestvuje u tim pregovorima, a vaš predsednički kandidat, koji je osvojio 5% glasova, pregovore sa privremenim institucijama samouprave u Prištini je vodio preko političkog direktora Ministarstva inostranih poslova Borka Stefanovića, pa ste vi možda sada poslanici Borka Stefanovića.

Dakle, kod vas se postavlja pitanje političkog identiteta, čiji ste vi poslanici, koju politiku vi zastupate i za šta se vi u stvari zalažete.

(Predsednik: Poslaniče, kao ovlašćeni predstavnik po amandmanu imate dva minuta.)

Pošto imamo vreme od ...

(Predsednik: Hoćete da koristite od poslaničke grupe?)

Da.

Dakle, za sve ove poslanike jasno je čiji su, jedino za vas nije jasno čiji ste vi poslanik i koju politiku vi zastupate.

Postavili ste pitanje zašto nema ministarstva za KiM. Da vas podsetim, ministarstvo za KiM je formirano 2007. godine, a ministar za KiM je bio gospodin Bogdanović, koji je tada bio u DS-u. Ministarstvo za KiM ste formirali iz jednog jedinog razloga – da bi se ostvarila neka vrsta političke trgovine između DS-a i DSS-a. U prvoj vladi Vojislava Koštunice je u budžetu RS bilo izdvojeno 400, dakle slovima i brojevima četiristo miliona dinara za KiM.

Vi ste ovde postavili pitanje gde su srpske institucije na KiM. Da ste malo pročitali Zakon o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu, u odnosu na vaših 400 miliona dinara koje ste izdvajali za KiM, Vlada Republike Srbije na čelu sa Aleksandrom Vučićem predložila je a ova Skupština usvojila budžet Republike Srbije za 2017. godinu, u odnosu na vaših 400 miliona dinara, od 5.709.854.000 dinara.

Podrška funkcionisanju ustanova. Ovo govorim zbog građana Srbije a ne zbog ovih politički nedefinisanih poslanika. Ovo govorim zbog građana Srbije, da bi znali da je država Srbija prisutna na KiM, da država Srbija funkcioniše na KiM u onoj meri u kojoj je to moguće, u skladu sa Rezolucijom 1244.

Kasnije ću da vam objasnim i nešto vezano za to famozno ministarstvo za KiM, vas koji branite KiM iz Starog grada i Vračara.

Dakle, podrška funkcionisanju ustanova i organizacija na teritoriji AP KiM – 3.684.687.000 dinara. Podrška funkcionisanju i unapređenju lokalnih administrativnih kapaciteta – 3.243.704.000 dinara. Podrška funkcionisanju vaspitnoobrazovnih institucija, u skladu sa mrežom škola i predškolskih ustanova...

Sednicu Narodne skupštine Republike Srbije prate nastavnici, vaspitači, profesori na KiM kojima se isplaćuju plate iz budžeta Republike Srbije, u koji vaš medijski magnat Aleksandar Rodić i njegov „Kurir“ ne uplaćuju ni jednog jedinog dinara.

Prema tome, vi i vaši medijski sponzori ni na koji način ne pomažete funkcionisanju države Srbije na Kosovu i Metohiji. Vi ste poslednji koji o ovome možete da diskutujete, ali zbog građana Srbije, da bi oni znali, država Srbija, čiji je predsednik Aleksandar Vučić, za funkcionisanje škola i predškolskih ustanova na KiM izdvaja 185.744.000 dinara. Tim ljudima se svakog meseca isplaćuju plate, doprinosi za penzijsko, zdravstveno i invalidsko osiguranje iz budžeta Republike Srbije. I onda kažete – a gde je država Srbija na KiM? U srpskim vrtićima, u srpskim školama.

Gde je država Srbija na KiM? Podrška funkcionisanju zdravstvenih institucija, u skladu sa mrežom zdravstvenih institucija, 19 miliona dinara. Ko plaća srpske lekare, ko plaća srpske medicinske sestre na KiM? Država Srbija. Pitate gde je država

Srbija na KiM. Pa u svim zdravstvenim ustanovama gde se leče Srbi na KiM. Plaća ih država Srbija. Dakle, prisutni smo na Kosovu i Metohiji.

Podrška unapređenju kvaliteta života srpskog i nealbanskog stanovništva na teritoriji AP KiM – 2.025.167.000 dinara. Podsticaj za ekonomski razvoj – skoro 200 miliona dinara. Izgradnja i rekonstrukcija stambenih objekata – 454 miliona dinara. Toliko je iznosio vaš ukupni fond za KiM u vreme kada ste vi vladali ovom državom, a sada država Srbija samo za izgradnju stambenih objekata na KiM izdvaja 454 miliona dinara. Pružanje pravne pomoći srpskom i nealbanskom stanovništvu – 11.600.000 dinara. Podrška socijalno ugroženom stanovništvu i procesu povratka – 239.366.000 dinara. Podrška organizacijama civilnog društva – 34.630.000 dinara. Eto vam države Srbije na Kosovu i Metohiji.

Zaštita kulturne baštine, podrška Srpskoj pravoslavnoj crkvi i kulturnim aktivnostima – 279.740.000 hiljada dinara. Za sektor unutrašnjih poslova – 214.109.000 dinara.

Ukupno, dakle, pet milijardi, skoro pa šest milijardi dinara država Srbija samo u 2017. godini izdvaja za srpske institucije, za srpski narod, za srpske lekare, za srpske učitelje, za srpske medicinske sestre, za srpsku decu, za srpske sveštenike, za srpske monahe na KiM. Prema tome, država Srbija je na KiM i te kako prisutna.

Što se tiče ministarstva za KiM, vi koji postavljate pitanja zašto smo predložili ovakav zakon o ministarstvima, da vam kažem nešto. Za SNS je KiM sastavni deo Republike Srbije i nema potrebe da postoji neko specijalizovano ministarstvo koje bi se bavilo jednim delom teritorije Republike Srbije. Po toj vašoj logici bismo morali da imamo i ministarstvo za Vojvodinu, ministarstvo za Beograd, ministarstvo za Mačvu, ministarstvo za Pomoravlje itd. Nama to ne pada na pamet.

Svako ministarstvo i svaki ministar u Vladi Republike Srbije nadležan je za KiM, dakle svako ministarstvo nadležno je za KiM, u skladu sa Ustavom Republike Srbije, zakonima Republike Srbije i Rezolucijom Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija 1244. Da smo prihvatili vašu logiku pa formirali ministarstvo za KiM, onda bismo poslali poruku da za nas KiM nije sastavni deo Republike Srbije, da je to neki, kako bi se nekada stari pravnici izrazili, *corpus separatum*, jedan izdvojeni deo koji ima specijalan status.

Mi upravo na ovaj način pokazujemo da je za nas koji stojimo iza ovog predloga zakona KiM sastavni deo Republike Srbije, a koliko smo prisutni na KiM nadam se da ste dovoljno razuman čovek da kroz ove cifre i te kako možete da vidite.

Gospodinu koji sedi iza vas i koji sve vreme dobacuje i koji verovatno misli da je jako pametan pošto je profesor srpskog jezika i književnosti, bar mu tako piše, savetujem da pročita jednu dobru knjigu Dragiše Vasića, „Karakter i mentalitet jednog pokolenja“, pa će u toj knjizi Dragiše Vasića, koja je objavljena posle Prvog svetskog rata, da pročita kakva zverstva su Bugari vršili na teritoriji jugoistočne Srbije, isti oni čiji su nastavljači poslanici koje je on pre nekoliko dana primio u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Čitajte malo. Kažete da ste veliki Srbin, da ste veliki hrišćanin. Predložili ste ovde rezoluciju o osudi zločina genocida nad Srbima na teritoriji Nezavisne Države Hrvatske. Dragiša Vasić je završio kao žrtva, jedna od poslednjih žrtava ustašskog logora Jasenovac u aprilu 1945. godine, pa ako ni iz jednog drugog razloga, onda

makar iz tog razloga uzmite pa pročitajte knjigu Dragiše Vasića. Mislim da vam posle toga neće pasti na pamet da više u Narodnu skupštinu primete ljude koji traže da se delovi Srbije proglaše zapadnim bugarskim pokrajinama.

PREDSEDNIK: Poslovník?

Neću vam dati reč ako budete vređali poslanike, to vam kažem. Ako vam je to paravan za uvrede... Znaju poslanici o čemu govorim.

(Nemanja Šarović: Ne znam.)

Vi ne znate. Ja znam i vidim.

Nema replike na povredu Poslovníka.

Dozvolite, kolega. Prvo povreda Poslovníka, po Poslovníku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođu Gojković, povredili ste Poslovník Narodne skupštine, član 27, koji kaže da se vi starate o primeni ovoga poslovníka, i povređen je član 106. stav 1, koji kaže – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Vi ste veoma rigidni kada su u pitanju poslanici opozicije. Međutim, maločas, kada je govorio gospodin Aleksandar Martinović, vi ste mu dozvolili da priča o svemu i svačemu, da govori o tome ko bi koju knjigu trebalo da pročita, da čita stavke iz budžeta koje nemaju nikakve veze sa ovom raspravom koju vodimo, da priča, zamislite – ko o čemu, vojnik o skraćenju, Martinović o političkom identitetu. On, čovek, postavlja pitanje političkog identiteta drugih poslanika, priča o Martinu Šulcu i o tome iz koje političke stranke dolazi Martin Šulc.

Kakve to veze ima sa Zakonom o ministarstvima? Apsolutno nikakve. Kakve veze ima sa temom dnevnog reda? Apsolutno nikakve. Međutim, vi ste njemu dozvolili da o tome priča, da ide s teme na temu. Jedino čega se nije dotakao je tema o kojoj danas raspravljamo i vi ste bili dužni da ga prekidate, da ga upozorite, da mu oduzmete reč. Da li on govori kao predlagač, da li govori koristeći vreme poslaničke grupe, potpuno je nebitno. On je trošio vreme na temu koja apsolutno nikakve veze nema s onim o čemu raspravljamo, to je činjenica.

Ja vas molim da ubuduće budete mnogo rigidniji prema predstavnicima vladajuće većine, jer su oni ti koji uvek raspravu usmeravaju van onoga o čemu bi trebalo raspravljati.

PREDSEDNIK: Uvaženi poslaniče, nisam mogla da povredim Poslovník, ni član 27. ni sto ... Nešto ste rekli – a u vezi sa članom sto... Koji?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja ne samo da sam rekao, ja sam vam i citirao član 106. stav 1, koji kaže...

PREDSEDNIK: Nemojte citirati. Razumela sam vas savršeno.

NEMANJA ŠAROVIĆ: ... Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda.

PREDSEDNIK: Nemojte vikati, molim vas. Budite strpljivi. Dužna sam, po Poslovníku, da vam dam odgovor. Budite ljubazni i pristojni da mi dozvolite.

(Nemanja Šarović: Mislim da sam vrlo pristojan i ljubazan. Pitajte kolege. Mislim da sam najljubazniji.)

Sačekaću da ta vaša ljubaznost utihne malo.

Znači, član 27. Niste dobro slušali diskusije ostalih poslanika. Martin Šulc je pomenut, kao i gospođa Lunaček. Morate slušati diskusiju da znate šta ko govori kada

se nadovezuje na diskusiju prethodnih poslanika koji su govorili i spominjali diskusiju u Evropskom parlamentu tih i tih poslanika.

To je trajalo... Počeli smo u deset, znači dok on nije počeo da govori, o diskusijama u Evropskom parlamentu slušali smo jedno dva i po sata. Znači morate slušati da znate o čemu se radi.

Radićemo koliko god želite. Nije problem.

Hoćete li mi dati da produžim vreme?

Kao što ste videli, poslanici često koriste vreme ovlašćenih i pređu na grupu. Tako da ima pravo i Aleksandar Martinović da govori kao ovlašćeni pa da pređe na vreme svoje grupe. Nije ni po čemu različit od vas koji to vrlo često radite, kao i drugi poslanici.

Ako smatrate da sam prekršila Poslovnik, stavićemo to na glasanje da čujemo šta misli o tome većina od 250 poslanika.

(Nemanja Šarović: Da.)

Hvala lepo.

Ko još želi povredu Poslovnika?

Vladimir Orlić, Poslovnik.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Gospođo predsednice, član 103. stav 8. i odmah da vam kažem, ja sam u stvari vrlo zadovoljan obrazloženjem koje ste upravo dali narodnom poslaniku koji je ovde reklamirao Poslovnik.

Vi ste u stvari dali sasvim dobro obrazloženje šta se ovde dešavalo i o čemu se diskutovalo danas a što je narodni poslanik propustio da čuje jer nije bio u sali.

Zbog toga vam odmah kažem, ja ne tražim da se mi o ovom što ja ovde sada govorim izjasnimo glasanjem. Ja sam želeo samo da vam skrenem pažnju na taj stav 8. u članu 103. Mislim da je bilo potpuno opravdano da primenite meru iz tog stava 8, a ta mera kaže – kada dođe do očigledne zloupotrebe... A ovo je upravo bio slučaj zloupotrebe, jer je taj poslanik želeo da replicira na određeni način gospodinu Martinoviću. Doduše, nije to ličilo ni na šta, bilo je u pola rečenice, ali je bilo u pokušaju. Mislim da je tu bilo dovoljno prostora po Poslovniku da bude adekvatno kažnjen, odnosno njegova poslanička grupa. Kako? Tako što će ostati bez dva minuta za raspravu.

Inače, ne bi to bilo suviše surovo, ako se brinete da bi bilo. Ne bi, jer je očigledno da taj poslanik za raspravu nije zainteresovan. Nije ni bio u sali, zato što nije zainteresovan. Pretpostavljam da je u prostorijama kluba vidao političke rane, ljute rane...

(Predsednik: Poslaniče, molim vas, samo o povredi Poslovnika. Pustite se tih vaših ocena.)

Zašto ovo govorim? Da biste ovo mogli da primenite i da ne brinete. Ako ga primenimo, siguran sam da nećemo ništa pogrešiti a da će nastaviti da ih boli ono što im je radio Aleksandar Martinović narednih dana. Hoće, u svakom slučaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Kada bih ja primenjivala Poslovnik onako striktno, mislim da bih ostala sama u sali, iskreno. Sa malim delom poslanika, izvinjavam se, ne baš svih.

(Goran Bogdanović: Replika.)

Morate se javite. Ne mogu da pratim vike – replika, replika. Prijavite mi se.
Goran Bogdanović. Replika kome?

(Goran Bogdanović: Aleksandru Martinoviću, direktno me je pomenuo.)

(Narodni poslanici dobacuju.)

Nemojte vikati. Zato postoje potpredsednici, predsedavajući, da se konsultujem sa njima.

Vjerica nije sada predsedavajuća, otišla je dole u klupe.

Spomenuto je ministarstvo, izvolite, ali pustite me da se konsultujem sa poslanicima.

GORAN BOGDANOVIĆ: Hvala, gospodo predsednice.

Slušajući gospodina Martinovića ispada da je bukvalno od 2012. godine pa nadalje počela briga za Srbe na KiM. Ja ću podsetiti gospodina Martinovića da smo i pre 2012. godine i te kako isplaćivali plate u prosveti, u zdravstvu, i vaspitačima i lekarima i svim drugim radnicima koji su ostali posle 1999. godine na prostoru KiM. Čak smo uveli i novu normu, isplaćivali smo i radnicima koji su radili u državnim i društvenim preduzećima gde primaju i dan-danas tzv. kosovski dodatak.

Prosto, zarad istine, gospodine Martinoviću, mislim da je ovakav odnos korišćenje Kosova u dnevopolitičke svrhe. Priča da jedino ova Vlada vodi računa o Srbima na KiM, da jedino ova Vlada isplaćuje plate, da je ovo jedina Vlada koja isplaćuje socijalna davanja, dečije dodatke apsolutno je neistina i mislim da ne bi trebalo da koristimo nesreću, pre svega Srba na KiM, da na takav način politizujemo stvari.

I tada su se i sada se isplaćuju plate, i tada se vodilo i sada se vodi računa o Srbima na prostoru KiM i ne vidim razlog da se nabrajaju stavke iz budžeta, u ovom slučaju Kancelarije za KiM, jer ja takođe mogu da čitam ali nažalost nemam vremena, koliko je iznosio budžet i koliko smo mi od 2009. do 2012. godine i u šta sve ulagali na prostoru KiM i koliko smo doprineli da pre svega Srbi na prostoru KiM opstanu i da žive.

Naravno, ono što je možda najbitnije Srbima na KiM, što je i dan-danas isto, to je bezbednost, koju, nažalost, nismo uspeli ni mi ni vi da poboljšamo. I tada je postojalo i sada postoji trend iseljavanja sa KiM, samo, za razliku od prošlog vremena, sada je intenzivnije, nažalost, i mnogo veće sa severa KiM. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Možda se u potpunosti neću složiti sa mnogim diskutantima, pa i iz svoje poslaničke grupe; nisam neko ko je baš preterano zainteresovan za ove evropske integracije. Pravo da vam kažem, nemam nikakav emotivan odnos prema tome hoćemo li se mi tamo uopšte uključiti ili nećemo, ali sam duboko svestan jedne činjenice, a to je da bi, ako bismo prekinuli evropske integracije, to bila katastrofa za ovu zemlju. U potpunosti katastrofa.

Zato što, kada vam neko kaže: pa oni će vam tražiti na kraju da priznate nezavisnost Kosova... Pa hoće. Verovatno će nam to tražiti, ali isto tako, vi koji ste nas duboko zaglibili u taj evrointegracioni proces znali ste da će kad-tad većina zemalja EU priznati nezavisnost Kosova pa ste nas uvukli u sve te evropske integracije a danas

biste odjednom hteli da izadete odatle, kad ste zemlju napravili zavisnom od toga. E, to je neodgovorno.

Pritom, tražite da se obriše to ministarstvo. Prvo, ne možete jer ste vi to svojevremeno odredili kao strateški cilj ove države. Kad jednom odredite strateški cilj ove zemlje, mada ste vi doneli preko 160 različitih strategija koje nikada nisu bile primenjivane i tu se videla sva neodgovornost svih vaših vlada ranije, ali svaki vaš premijer kog ste birali, od Đinđića, Živkovića, Koštunice pa nadalje, svi su imali u ekspozeu kao prioritet evropske integracije.

(Zoran Krasić: Živković nije imao.)

Imao je i Živković. Pročitajte mu ekspoze.

(Predsednik: Poslaniče, molim vas da vodite diskusiju.)

Ja bih vas molio, ako može, bez dobacivanja.

Pošto je to strateški cilj ove zemlje, pa normalno je da imate ministarstvo koje se bavi tim strateškim ciljem. Bilo bi krajnje neodgovorno da to ne uradite.

E sad, vi koji ste protiv evropskih integracija... Evo ja ću da kažem – lično sam protiv. Možda bih i na referendumu, kad bi jednog dana bio, glasao protiv ulaska. A samo da vas pitam – šta nudite građanima kao alternativu? To je ključni problem što niko od vas ne ume da kaže – a za šta ste ako ste protiv toga? Kaže neko evroazijska unija. A gde to postoji u našoj okolini? Pa sam Putin nam je rekao da je nerealno da mi tamo budemo članovi. Ivica Dačić je govorio ovde da mu je u direktnom razgovoru Putin rekao da je nerealno da ikad uđemo tamo.

Prema tome, nemojmo da govorimo nešto što je nerealno, što je nadrealno. Utakmica se igra dok sudija ne svira kraj. Da li ćemo mi ući u EU, ko zna. Tražiti danas referendum da prekinemo evropske integracije je potpuno sumanuto, jer nam još niko nije ni ponudio da uđemo u EU. Kako ćete da održite referendum oko ulaska negde a da to još nije ni ponuđeno? Potpuno je nenormalno da neko tako nešto traži. I to je, na kraju krajeva, neodgovorno.

Na kraju krajeva, svi vi koji biste se suprotstavili tako radikalno tome, recite nam gde će da bude ovih dvesta i nešto hiljada radnika koji rade u firmama iz EU koje su ovde? Hoćete li da ih ostavite na ulici? Kažite onda građanima – da, mi hoćemo vas da ostavimo na ulici.

Sedamdeset i nešto procenata naše privrede saraduje sa EU. Krajnje je neodgovorno ponašati se tako da prekidate evropske integracije. To je katastrofa za zemlju.

Da li ćemo mi ući, to zavisi više od političkih odluka. Da li će nam tražiti nezavisnost Kosova? Pa da, verovatno hoće. Ali nemojmo mi da budemo ti koji ćemo da iniciramo taj problem i koji će prekidati nešto zato što nam je čef i ne znam šta teramo, mak na konac ili već šta.

Što se tiče samih amandmana – kada predložite da se nešto briše, a ovde ste predložili – briše se da uvedemo to ministarstvo i ministarstvo ekologije, onda vas molim da kažete alternativu – a za šta ste onda? Šta biste voleli da imamo? Suština politike je da, ako si protiv nečega, ponudiš rešenje. To je vaš ključni problem, svih vas koji ste u opoziciji. Vi ne nudite ljudima nikakvo rešenje. Zašto bi neko i glasao za vas? Možda samo zato što ste protiv Vučića. Vi danas ističete strahovite probleme...

(Predsednik: Poslaniče, samo se vratite na amandman.)

Govorim upravo o amandmanu. Znači, predložili ste amandman – briše se. Dobro, u redu, briše se. Šta nudite umesto „briše se“? Ne nudite ništa, apsolutno ništa. Nudite nam da uđemo u duboki problem kao država, da prekidamo proces koji ste vi započeli i duboko nas uveli u taj proces. Da dovedemo zemlju do potpunog finansijskog kolapsa?

Ja vas molim, to je neodgovorno. Nemojmo tako da se ponašamo nego dajte da realno i racionalno pristupimo ovom problemu i samom zakonu. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Boško Obradović, nemate pravo na repliku. Stvarno niste pomenuti. Vi kao vi niste pomenuti. Nemate pravo na repliku. Rekao vam je ime i prezime, ali nije ništa ružno rekao. Rekao je vaše političko opredeljenje, to nije uvreda.

Sanda Rašković Ivić, replika.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Samo bih se osvrnula na to da ovu repliku tražim jer sam pomenuta imenom i prezimenom, a od strane gospodina Rističevića sam opisana, nisam pomenuta po imenu i prezimenu.

Znači, pre neki dan je vaš partijski šef govorio o tome da želi da gradi mostove među ljudima, a vi ne samo da ne gradite te mostove nego ih spaljujete sve u šesnaest. Na svaku stvar koju vas neko pita, makar bona fide, vi odgovarate strahovitim napadom koji vrlo često nema nikakve veze sa temom.

Što se tiče onoga što je pomenuo gospodin Martinović i pitao koji je naš politički identitet, da li su poslanici koji sede u ovoj poslaničkoj grupi, konkretno gospodin Vukadinović, poslanici Sande Rašković Ivić i ko je Sanda Rašković Ivić, čega je ona to poslanik i koji je to moj politički kredo, moram da vam kažem da sam ja bila predsednik DSS-a i da sam i onda, baš kao i danas, zastupala potpuno iste političke stavove i da je lista koja je ušla u Parlament nosila moje ime „dr Sanda Rašković Ivić – Boško Obradović“.

Ono što sam još htela da kažem apropo gospodina Rističevića, koji je blagoizvolio da me napadne u Parlamentu onda kada sam, nažalost, bila opravdano odsutna, što je krajnje nisko i, rekla bih, ne baš mnogo viteški, moram da vam kažem da ja volim kada me Rističević napadne, jer to je...

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala, poslanice.

Poslanice, Marijan Rističević vas nije pomenuo. Vi ste se zakačili za reč „sandinista“. To nema veze sa vama. To je partija socijalistički orijentisana. Znači ne znam gde ste se prepoznali, ali sam vam dala repliku jer su ovde poslanici više puta govorili o vama. Ne moraju ime da kažu, svi znaju ko je bio ambasador u Italiji u to vreme i imate prava da, po meni, koristite repliku.

Šta vi sada želite? Kako repliku? Samo je spomenula, ja sam ispravila vašu grešku. Nemate pravo na repliku. Povreda Poslovnika može, a na repliku nemate pravo. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, narodni poslanici, reklamiram čl. 103. i 104.

Pravo je predsednika Narodne skupštine da odobri ili ne odobri repliku. To je vaše suvereno pravo, ali prethodno moraju da budu ispunjeni neki uslovi.

Očigledno se gospođa, koju uopšte nisam pomenuo a koja kaže da je opravdano bila odsutna, ali nešto je često opravdano odsutna, proverite u evidenciji Narodne skupštine, očigledno se zabunila, jer ja uopšte nisam pomenuo ni njeno ime ni njeno prezime. Ja sam govorio...

PREDSEDNIK: Poslaniče, nemojte o tome šta ste govorili, samo recite gde sam ja povredila Poslovnik, pošto sam ispravila to i odobrila repliku na osnovu obraćanja drugih poslanika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: U delu da je replika bila na osnovu mog izlaganja, da joj nisam pomenuo ni ime, ni prezime, ni političku stranku kojoj pripada, ni poslaničku grupu kojoj pripada; prema tome, ona nije imala osnov da biste joj dali pravo na repliku.

Međutim, ja poštujem vašu pozitivnu diskriminaciju. Neću se buniti oko stava da ja nisam dobio pravo na repliku iako mi je dva puta pomenuto ime i prezime, iako je pokušala da mi imputira da sam rekao ono što nisam, ali uvažavajući vaš stav o pozitivnoj diskriminaciji, dakle da opozicija ima veća prava, ja vam dajem za pravo da meni ne date repliku, a njoj uvek dajte i uvek se tako prema opoziciji odnosite. Hvala.

PREDSEDNIK: E, poslaniče, stvarno preteraste sad u toj mojoj pozitivnoj diskriminaciji prema opoziciji. Baš ste me nasmejali.

Znači, ima pravo Sanda Rašković Ivić kao i drugi poslanici, kada se pomene, i to više puta, da jednom odgovori u dve minute, bez obzira što je pogrešila što je vaše ime spomenula.

Dalje nema replika.

Hoće li neko po amandmanu?

Ne, moje je pravo da dajem replike. Tačka.

Ako ćete po amandmanu, dobićete reč.

Znači, po amandmanu Đorđe Vukadinović. Da ili ne?

Reč ima narodni poslanik Slaviša Ristić.

SLAVIŠA RISTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, želim da koristim vreme poslaničke grupe, naravno da govorim o amandmanu, ali na samom početku da sebi i vama postavim jedno pitanje.

Pošto pripadam poslaničkoj grupi koja je predložila brisanje ovog amandmana a u sledećem amandmanu predložila amandman koji je vezan za ministarstvo za Kosovo i Metohiju, samom sebi postavljam pitanje – da li ja, koji živim 50 metara od reke Ibra, imam pravo da predlažem takve stvari i da brinem o Kosovu i Metohiji ili ima veće pravo neko ko živi daleko iza Save? Ja mislim da treba svi da imamo to pravo, a ne da budemo na taj način diskriminirani.

Mi zaista smatramo da to ministarstvo treba da se formira ovim novim zakonom. Znamo da predlagač ovog zakona to, naravno, neće prihvatiti i potpuno je jasno zašto neće prihvatiti, ali ne može obrazloženje biti ovo koje čujemo od predlagača – da ćemo, navodno, formiranjem novog ministarstva za Kosovo i Metohiju na neki način priznati nezavisno Kosovo, odreći se te teritorije itd.

Ta priča bi mogla zaista da pije vodu da nemamo, nažalost, sa druge strane činjenicu da mi od strane ove vlasti i od strane samog predlagača na prostoru naše Autonomne Pokrajine Kosovo i Metohija podstičemo, pozivamo narod, na silu ga teramo da izlazi na separatističke izbore i, umesto da pravimo svoje organe vlasti,

svoje organe uprave, svoja ministarstva, mi na taj način pravimo ministarstva tzv. nezavisnog Kosova. To su žalosne činjenice, koje niko ne može da ospori.

Koje su činjenice? Naša država i naša vlast traži od naših predstavnika da budu ministri u tim ministarstvima. Nažalost, ova vlast ne sme, zbog onih prema kojima se obavezala, da napravi bilo kakav organ uprave države Srbije koji se odnosi na Kosovo i Metohiju, pa samim tim ni ovo ministarstvo. To je glavni razlog, a ne ovi izgovori da ćemo priznati nezavisno Kosovo tako što ćemo formirati novo ministarstvo za Kosovo i Metohiju.

Kad smo već kod ministarstva za Kosovo i Metohiju, ovde su iznete neke paušalne cifre.

Gospodine Martinoviću, nikakvih 400 miliona, ne znam šta ste pročitali, ja sam dugo godina predsednik opštine Zubin Potok i pratio sam te cifre – i kada je reč o Koordinacionom centru i o ministarstvu. Možda ste pročitali negde – četiri i po milijarde, da li Samardžićevo ili Bogdanovićevo ministarstvo, ali radi se o nekih četiri i po milijarde dinara tog budžeta, a ne o 400 miliona.

Bilo bi dobro, zaista, da jednom ozbiljno porazgovaramo o tim ciframa. Nažalost, u ovoj skupštini se nikada ne nađe vremena da ozbiljno porazgovaramo o tome. Ja bih postavio, recimo, jedno pitanje koje zanima naše stanovništvo dole i zato nam treba ovo ministarstvo – recimo, cifra od milion evra koja je prošle godine prebačena, naravno u dinarima, opštini Zubin Potok, za, navodno, neki turistički objekat na jezeru Gazivode. Taj novac je prebačen opštini Zubin Potok od strane budžeta Republike Srbije, a onda iz opštine Zubin Potok nekoj firmi „Radujko invest“, sve pod izgovorom strogo poverljivo, vojna tajna itd.

Trebalo bi zaista da porazgovaramo o ciframa, vi ste tu u pravu, ali ne na ovaj način gde ćemo iznositi lažne cifre i praviti paralele gde se, navodno, nekada nije brinulo o Kosovu i Metohiji, da nije finansirano, a danas se finansira. Nije tačno. Koordinacioni centar, to prvo telo, imalo je šest milijardi dinara, a vi ste rekli, ako se ne varam, pet i nešto milijardi dinara. Dakle, govorite istinu, nemojte zamajavati javnost. Zahvaljujem se.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da što pre donesemo zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Samo kratko, bez želje da me bilo ko pogrešno shvati, dve stvari.

Sama činjenica da vi sedite u Narodnoj skupštini kao narodni poslanik a živite na Kosovu i Metohiji najbolji je dokaz da je Kosovo i Metohija sastavni deo Republike Srbije.

Druga stvar, gospodine koji ste maločas govorili, nemojte pogrešno da me razumete, ali što ne kažete u kom državnom organu ste radili, odnosno u kom državnom organu na Kosovu i Metohiji ste primali platu do pre neki dan, kada ste prešli u stalni radni odnos u Narodnu skupštinu Republike Srbije? Da li radite u

Poreskoj upravi? Jesam li u pravu? Pa kako nema države Srbije na KiM a ima Poreske uprave?

Onda kažete – Aleksandar Vučić hoće da proda Kosovo i Metohiju. Ovde se radi o tome da, koja god tema da se otvori, o čemu god da se priča, vi u stvari imate jednu jedinu metu, a to je Aleksandar Vučić. Aleksandar Vučić je srušio objekte u Savamali, inače nelegalne, a ovde se pričalo o nekim svojinskim pravima, Aleksandar Vučić hoće da izda Kosovo i Metohiju, Aleksandar Vučić hoće da nas uvede u NATO, Aleksandar Vučić hoće ovo ili ono. Vi ništa drugo sem toga ne umete da kažete.

Nemojte da budete licemerni. Kažete – neko je izdao Srbe na Kosovu i Metohiji, a vi primali do pre 15 dana platu u Poreskoj upravi u Zubinom Potoku. Kažete nema države Srbije na Kosovu i Metohiji. Kako je nema a primete platu iz budžeta Republike Srbije? Izabrani ste iz Zubinog Potoka, a poslanik ste u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Ko hoće da vas izda?

Spominjali smo cifre. Pa kažite mi, molim vas, kada je u vaše vreme izdvajano za izgradnju i rekonstrukciju stambenih objekata na Kosovu i Metohiji 454 miliona dinara? Nikada. Država Srbija gradi stanove i kuće Srbima na KiM, a u vaše vreme se to nije dešavalo.

Evo, ja ću sad da vam kažem samo jedan mali detalj šta se dešavalo kada ste vi vodili, ne vi lično ali gospodin koji je rekao da sam ne znam ni ja šta. Ugovor o pružanju usluga od 28. novembra 2011. godine, znate valjda ko je tad bio ministar, zaključen između Ministarstva za Kosovo i Metohiju, koje zastupa Goran Bogdanović, ministar za Kosovo i Metohiju, i Preduzeća za poslovne i intelektualne usluge *Euro Balkan Corporation* d.o.o Beograd, koga zastupa Zoran Čičak, direktor, inače nekadašnji visoki funkcioner Saveza komunista Pokreta za Jugoslaviju, u 2000-im godinama čovek koji je privatizovao mnoge firme po Srbiji, ojadio, ne znam da li ima nekog poslanika iz Valjeva, ali je, između ostalog, privatizovao i „Krušik“ iz Valjeva.

Sa njim ste zaključili ugovor da vam izradi neku brošuru u roku od 15 dana od potpisivanja ovog ugovora za cifru od ravno... Čim vidim okrugle cifre, jasno mi je da je nešto sumnjivo. Kaže – korisnik usluge se obavezuje da će u roku od 25 dana od potpisivanja ugovora da izradi tu brošuru, pazite, za potrebe Ministarstva za Kosovo i Metohiju. Cena za izvršene usluge iznosi ravno 500.000 dinara. Znači, da vam se napiše jedna brošura, to košta 500.000 dinara.

Eto, tako ste vi brinuli o interesima Srba na Kosovu i Metohiji. Zato je vama trebalo Ministarstvo za Kosovo i Metohiju, da sa raznim čičkovima i ostalima, koji su opljačkali u privatizaciji Srbiju, operete pare, a Srbi na KiM od toga nisu imali apsolutno bilo kakve koristi.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Prvo, po Poslovniku, kolega Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Gospodine predsedavajući, reklamiram član 107. Poslovnika u delu koji se odnosi na direktno obraćanje narodnim poslanicima i uvredama lične prirode koje je izneo prethodni govornik.

Dakle, zaista pokušavate i ne znam zašto to radite, da od Parlamenta, ovog visokog doma, napravite cirkus, zato što dozvoljavate da se ovakve stvari govore u Parlamentu, zato što je to način da poslanici SNS-a manipulacijama i lažima koje iznose sakriju istinu, koja ovde treba da se čuje i koju treba da čuju građani Srbije.

Molim vas da ne dozvoljavate da se poslanici pre svega lično jedni drugima obraćaju, da iznose uvrede i da ne kršite Poslovnik koji stoji tu ispred vas.

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, citirajte mi tu uvredu.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Gospodinu Ristiću je gospodin Martinović govorio – gde si radio, šta si radio, gde sada radiš, gde primaš platu, ko te plaća itd. Dakle, to je direktno obraćanje poslaniku, gospodine predsedavajući, koliko ja znam. Možda ja ne razumem dobro, pa bih voleo da mi objasnite.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, nije bilo direktnog obraćanja, bar ne onako kako vi to hoćete da predstavite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Nije bilo? To što vi niste čuli ne znači da nije bilo.

PRESEDAVAJUĆI: Znači, po vama, rad Parlamenta se zasniva na sledećem – oni koji ne podržavaju Vladu mogu da pričaju šta hoće, kad hoće i koliko god hoće i da nikoga ne vređaju pritom, je l' tako, šta god da budu rekli, a ovi koji podržavaju Vladu ne mogu da odgovore? Ja tako ne shvatam Parlament.

Vaše je pravo, naravno, da podnosite amandmane „briše se“, to je vaše političko pravo, da se borite za ta dva minuta da govorite, to vam ne osporavam. Da opstruišete rad Parlamenta, i to imate pravo, ali očekujte da i ovi drugi poslanici imaju pravo da vam odgovore na sve što kažete.

Ne prekidajte me, gospodine Šaroviću.

(Miroslav Aleksić: Ne govorite istinu.)

Ja sam vam upravo dao odgovor.

(Miroslav Aleksić: Niste. Bilo je direktno obraćanje, ne možete da kažete da nije.)

Narodna skupština će se u danu za glasanje izjasniti o vašoj povredi Poslovnika.

Gospodine Šaroviću, izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću, mada ste me malo prepali onim naglim obraćanjem maločas.

PRESEDAVAJUĆI: Nisam znao da ste tako strašljivi.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Nemojte me prekidati ponovo.

Povredili ste, gospodine Arsiću, član 106. i citiraću prvi stav. Kaže – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres. Tačka dnevnog reda je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima. Gospodin Martinović je ponovo pričao o svemu i svačemu, o neakvim čičkovima, o neakvim ugovorima iz 2011. godine, kada je on sa ponosom nosio na reveru bedž sa likom Vojislava Šešelja, a to nikakve veze sa današnjom raspravom nema, apsolutno nikakve. Vi ste bili dužni da ga prekinete.

Dakle, ako ima želju da iznosi svoje političke stavove, da se obračunava sa političkim protivnicima, televizijski dueli su za to idealni ali se on toga pribojava. Onda zloupotrebljavate većinu, zloupotrebljavate funkciju predsedavajućeg, dozvoljavate da poslanici vladajuće koalicije uporno pričaju o svemu i svačemu. Kakve je to veze imalo sa temom? Apsolutno nikakve. Ako ima neka saznanja o kriminalu, dužan je i kao građanin i kao narodni poslanik da to prijavi nadležnim organima. Ili vaša vlast ne funkcioniše. Zašto? Evo, od 2011. godine šest godina je

prošlo; zašto nisu u zatvoru ti ljudi koji su optuženi za kriminal, evo, prvi gospodin Bogdanović?

PREDSEDAVAJUĆI: Vi ste već prešli vreme, kolega Šaroviću.

(Nemanja Šarović: Dozvolite jedan minut.)

Ne, ne dozvoljavam vam više, budite u to uvereni.

Ja sam baš od predsednika vaše političke stranke naučio da je najbolje mesto za iznošenje političkih stavova baš Narodna skupština i baš sam od njega naučio i to da treba široko tumačiti Poslovnik kada je u pitanju tema dnevnog reda. Obratite se svom predsedniku stranke da vas poduči, pošto vas nije dovoljno dobro naučio.

Što se tiče diskusije gospodina Martinovića, upravo ste potvrdili sve ono što se reklo i kolegi Aleksiću. Znači, oni koji ne podržavaju Vladu mogu da pričaju šta god hoće, a oni koji podržavaju treba da čute i da trpe? Gospodin Martinović je dao svoje odgovore na izlaganje nekoliko poslanika, i to kao predlagač zakona a ne samo kao član i šef poslaničke grupe.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? Da ili ne? Dovoljno je da mi klimnete glavom, ja ću ponoviti u mikrofon. Dakle ne želite. U redu.

Da li se još neko javlja po Poslovniku?

Izvolite, reč ima Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, još jedanput ste prekršili Poslovnik. Ne može kršenje Poslovnika biti opravdanje za novo kršenje Poslovnika. Druga stvar, pitali ste me da li želim da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi koju sam naveo...

PREDSEDAVAJUĆI: Navedite član koji sam prekršio, molim vas.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, doći ću do toga u okviru dva minuta, nemojte brinuti.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne, na početku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: To nigde ne piše da je na početku.

PREDSEDAVAJUĆI: Ali ja tražim da bih mogao da se priprelim.

NEMANJA ŠAROVIĆ: A, vi tražite?

PREDSEDAVAJUĆI: Da.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, gospodine Arsiću, pošto sam ja veoma ljubazan, prekršili ste član 27. Nigde u Poslovniku ne postoji obaveza da ja na početku kažem koji je član prekršen. Dakle ja sam dužan da u okviru dva minuta koja su potrebna za obrazlaganje to navedem; kada ću ja to učiniti, to je stvar mog stila, znate.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Šaroviću, vi ste diplomirani pravnik, je li tako? E sad, kao pravnik trebalo je da naučite da se prvo piše odluka pa obrazloženje, a vi hoćete obrnuto.

Smatram da nije došlo do kršenja člana 27. Poslovnika. Skupština će se u danu za glasanje izjasniti o tome.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Poslovnik, član 103. stav 8.

Ako neko nije slučajno dosada savladao, pitanja Poslovnika imaju prednost. Je li tako? Mislim da je, gospodine predsedavajući, bilo prostora da vi reagujete baš u skladu sa ovim članom 103. stav 8. Već sam danas pominjao to, evo sad je bila izvanredna prilika. Dali ste vi obrazloženje i onima koji su ovde pokušavali da zaštite

nekakvo dostojanstvo, je li?, i pričali o dnevnom redu, a sve su to bili loši izgovori za pokušaj repliciranja. Svi smo to videli i čuli.

Vi ste dobro obrazlagali, zbog toga ja ne tražim da glasamo, to vam odmah kažem, ali mislim da zaista ima potrebe da počnemo da primenjujemo ove mere. Na primer, mislim da je ozbiljno kršenje dostojanstva kada neko koristi Poslovnik da bi pomenuo dostojanstvo, a svi znamo da je ovde reč o nekome ko je najgrublje kršio dostojanstvo Narodne skupštine predlažući amandmane o Deda Mrazu.

Da neko takav priča o dostojanstvu, to je direktna uvreda. Ne morate druge mere, ali ovu koja znači oduzimanje vremena mislim da treba da primenite odmah, da ne razmišljate uopšte. Da neko priča o dnevnom redu a očigledno ne zna ni šta je rasprava u pojedinostima, ni koji je amandman na redu, mislim da vi tu odmah treba da primenite ovu meru za oduzimanje dva minuta, jer je to očigledna zloupotreba.

Na samom kraju, da neko priča o nekim TV duelima, to nema veze sa reklamiranjem Poslovnika. Mislim da tu treba da reagujete odmah i pritom da kažete tom nekom, ako ga zanimaju TV dueli, možemo da nađemo nekog zamenika predsednika mesnog odbora Srpske napredne stranke, taj bi mu bio više nego dobar nivo.

PRESEDAVAJUĆI: Razumeo sam, gospodine Orliću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Bogdanović.

GORAN BOGDANOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, mislim da je ovo što gospodin Martinović govori i služi se nekakvim podacima zato što želi da sakrije istinu ili neke druge stvari. Ja stojim ovde, ne samo pred Narodnom skupštinom nego pred svim građanima Srbije; sve ono što sam radio, radio sam po zakonu i uopšte ne bežim od bilo kakve odgovornosti.

Gospodine Martinoviću, to što vi želite da se neko valja sa vama zajedno u blatu, ja odustajem, ja ne želim, ali kada ste govorili o svemu ovome morali ste do kraja da idete i da vidite zbog čega je pisana ta, kako vi kažete brošura...

PRESEDAVAJUĆI: Bez ličnog obraćanja, kolega Bogdanoviću.

GORAN BOGDANOVIĆ: Replika je, kome treba da se obraćam? Vama?

PRESEDAVAJUĆI: Snađite se, dugo ste poslanik.

GORAN BOGDANOVIĆ: Pa dobro, ja ću vama, nije problem.

PRESEDAVAJUĆI: Evo meni recite, ja ću mu preneti.

GORAN BOGDANOVIĆ: Prosto, sve što sam radio, ponavljam, radio sam u interesu pre svega građana na Kosovu i Metohiji, u interesu države. Ako sam bilo šta prekršio, bilo koji zakon, tu sam, stojim na raspolaganju. Šest godina je prošlo od tog vremena. Znam da su dolaskom u ministarstvo svi papiri, bukvalno svi, pretreseni. Evo, i dalje stojim, tu sam i ponavljam – sve što sam radio, radio sam u interesu Srba na Kosovu i Metohiji i u interesu države.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

(Slaviša Ristić: Replika.)

Zašto replika?

(Slaviša Ristić: Direktno me je pomenuo. Mene je uvredio.)

Znam, ali pa šta ako vas je direktno spomenuo? A, uvredio vas je?

Za mene to nije bilo uvredljivo. Samo je rekao šta radite, jedino da nije bio u pravu.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, obraćam se najpre vama da bih skrenuo pažnju javnosti na ono što vladajuća koalicija pokušava da unese ovim izmenama Zakona o ministarstvima, a to je jedan dokraja slugeranjski odnos prema Evropskoj uniji. Zato u potpunosti podražavam amandman da se briše ideja uvođenja ministarstva za evropske integracije.

Ako 17 godina traje naš put u Evropsku uniju a nismo odmakli ni sa početka toga puta, onda je jasno da nikakvog smisla nema uvoditi ministarstvo za evropske integracije, u trenutku kada se Evropska unija raspada na naše oči, kada je u ogromnoj finansijskoj i bezbednosnoj krizi, kada ju je već napustila jedna velika i važna članica kao što je Velika Britanija, a napuštanje razmatraju i druge države članice Evropske unije koje jednostavno nisu zadovoljne Centralnim komitetom u Briselu i ne žele da im briselski komesari određuju kako će živeti širom Evrope.

Moram priznati da je meni više nego interesantno kada slušam bivše radikale a sadašnje naprednjake koji su veći evrofanatici nego Demokratska stranka i LDP. Razumem krizu identiteta Čedomira Jovanovića kada mu je Srpska napredna stranka uzela program a nije ga uzela u Vladu Republike Srbije. I zaista, u toj trci sa DS-om i LDP-om SNS pobeđuje, SNS je danas najveći evrofanatik u Srbiji.

U tom smislu vredi naglasiti i činjenicu da ovakvo ministarstvo za evropske integracije zaista treba da se briše, iz prostog razloga što Vlada Republike Srbije ne sme da se pretvori u servis EU. To je srpska vlada, koja treba da služi srpskim nacionalnim državnim interesima a ne da usklađuje svoju politiku sa briselskim komesarima, koji misle da će oni određivati kako ćemo mi u Srbiji živeti.

Možda je rukovodiocima Srpske napredne stranke interesantno da služe EU, ali nijednom časnom Srbinu to svakako nije interesantno. I ja mogu da razumem da vi imate određene interese da vratite dugove onima koji su vas doveli na vlast kada su vam čestitali pobedu tri sata pre zatvaranja birališta u drugom krugu predsedničkih izbora...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, kakve to veze ima sa amandmanom? Da li znate o kom amandmanu pričamo?

(Boško Obradović: Tačno znam, sve vreme govorim.)

Zatražite reč.

(Boško Obradović: Šta vam nije jasno?)

Ne, meni je savršeno jasno.

Da li želite da nastavite da diskutujete ili ne? (Ne.) U redu.

Reč ima narodni poslanik Vesna Ivković.

VESNA IVKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, javljam se po amandmanu, član 1, kojim se predlaže formiranje posebnog ministarstva za Srbe u dijaspori i regionu.

Kako prema Zakonu o spoljnim poslovima i važećem Zakonu o ministarstvima pitanja položaja Srba u dijaspori i regionu spadaju u delokrug rada

Ministarstva spoljnih poslova, koje je formiralo Upravu za dijasporu kao organ u sastavu Ministarstva, smatramo suvišnim izdvajanje pitanja položaja Srba van Srbije od Ministarstva spoljnih poslova, jer to je pitanje u domenu spoljnih poslova i bilo je neophodno da se ovaj segment integriše u Ministarstvo spoljnih poslova. Sva prava koja naši građani koji žive u inostranstvu ostvaruju u drugim državama, ostvaruju na osnovu međunarodnih ugovora sa drugim državama i diplomatskom saradnjom sa istim.

Briga o Srbima van Srbije, briga naše diplomatije, ostvaruje se preko diplomatsko-konzularnih predstavništava, organizuje se zaštita i ostvarivanje prava naših državljanina koji žive u dijaspori. Zato je logično da dijaspora bude u sastavu spoljnih poslova, te nije potrebno da se formira posebno ministarstvo jer takvo rešenje ne bi bilo efikasnije.

U Ministarstvu spoljnih poslova je formirana Uprava za dijasporu kao organ u sastavu ministarstva u kojem rade naši diplomatski stručnjaci, a ova Vlada i Ministarstvo spoljnih poslova brinu o Srbima i unutar i van granica naše zemlje.

Poslanička grupa SPS predlaže da se ovaj amandman ne usvoji. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Tražio sam repliku, a niste mi dali. Svejedno, dosta mi je ovih par minuta.

Dakle, kolege iz vladajuće stranke i vladajuće koalicije nešto odgovore, nešto zalepe, izbace gomilu podataka koji imaju veze sa onim što ste ih pitali, a posle ne dobijemo reč da odgovorimo. Ne da uvredimo, nego prosto da odgovorimo.

Sada bih u tom smislu odgovorio kolegi Martinoviću da je on meni navodio naširoko šta radi i šta plaća država Srbija na Kosovu i Metohiji. To uopšte nije bila tema mog izlaganja, ako se iko još toga seća. Ja sam vrlo konkretno naveo, citirajući Briselski sporazum i Sporazum o primeni Briselskog sporazuma, šta se država Srbija obavezala da će ukinuti. Naravno, vi ste navodili primere iz školstva i zdravstva. Mogli ste da idete od vrtića do vrtića, od jaslica do jaslica i tako da nabrajate, od bolnice do bolnice, da kažete kako se to finansira.

Tačno, ja to nisam poricao, ja sam samo rekao – a vi ste propustili da odgovorite, ne slučajno – da na tom spisku institucija države Srbije na Kosovu više nema bezbednosnih institucija, nema pravosudnih institucija, nema sudova države Srbije na Kosovu, i nekih drugih stvari takođe nema. To je ono što je poenta.

Dakle, vi možete to izbegavati, možete lepiti etikete, možete čitati stvari koje nemaju veze sa time...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, hoćete da mi kažete da li vi znate šta piše u članu 1. Predloga zakona?

(Đorđe Vukadinović: Znam, to je moj amandman. Znam šta piše.)

Evo, ja ću da vam pročitam.

Vi ste tražili da se sledeći deo teksta briše.

U Zakonu o ministarstvima ... u članu 2. tačka 3) menja se i glasi: „3) Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede“.

Posle tačke 3) dodaje se tačka 3a), koja glasi:

„3a) Ministarstvo zaštite životne sredine“.

Posle tačke 11) dodaje se tačka 11a), koja glasi:

„11a) Ministarstvo za evropske integracije“.

Hoćete da mi objasnite, molim vas, ili ćete da dobijete opomenu, zato što već duže vreme zloupotrebljavate ovu temu?

DORĐE VUKADINOVIĆ: Dakle, gospodine predsedavajući govoriću o svom amandmanu.

Reagujući na moj amandman gospodin Martinović je govorio to što je govorio; ja mu odgovaram.

Znam šta je tema, znam šta je predlog. Govorio sam o evropskim integracijama. Vi mi možete uzeti reč, meni možete raditi šta hoćete, kao što radite. Nisam se žalio po Poslovníku a imao sam bezbroj osnova, nisam tražio repliku, tj. tražio sam, niste mi je dali maločas. Dakle, ovde je opozicija, bar ovo malo opozicije sistematski šikanirano, a vi se predstavljate kao da ste vi žrtve, ali nije bitno.

Dakle, samo sam hteo da podsetim, i završiću time – da, države Srbije ima na Kosovu, ima poslanika sa KiM, to je lepo i krasno, ali je činjenica... (Isključen mikrofón.)

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Veliko hvala, gospodine predsedavajući. Nadam se da me ovog puta nećete isključiti kada podsetim kompletnu javnost na obaveze koje vladajuća stranka ima prema EU, zbog kojih, uostalom, mi podržavamo brisanje ministarstva za evropske integracije iz predloga novog zakona o ministarstvima.

Ako vi imate neke dugove prema Briselu, ako je Brisel vas doveo na vlast pre pet godina, ako vam je čestitao pobjedu na predsedničkim izborima tri sata pre zatvaranja birališta, onda je pošteno da vladajuća koalicija iz svog džepa plati te dugove, a ne preko ministarstva za evropske integracije u Vladi Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, izričem vam opomenu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pretpostavljam da ćete me ponovo prekinuti...

PREDSEDAVAJUĆI: Ne, izrekao sam vam opomenu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Opomenu?

PREDSEDAVAJUĆI: Da. Prvo ide prekidanje kada niste u temi dnevnog reda, onda ide opomena jedna, pa ide druga, pa ide oduzimanje reči.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Izvinite, zašto nisam na temi dnevnog reda? Ja govorim o amandmanu kojim se traži brisanje ministarstva za evropske integracije...

PREDSEDAVAJUĆI: Možda govorite da treba iz svog džepa da platite dugove koje imate prema nekim ambasadorima koji su vas uveli u ovaj parlament. I, pre svega, da li želite da govorite o amandmanu ili ne?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Naravno da želim da govorim.

PREDSEDAVAJUĆI: Onda nastavite o amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ovo što vi radite, gospodine predsedavajući, ovo je skandal nad skandalima. Dva puta prekidate opozicionog šefa poslaničke grupe, izričete mi opomenu zbog verbalnog delikta, pokušavate da sprečite javnu raspravu o ministarstvu za evropske integracije...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, ja vas nisam poslao u zatvor zbog verbalnog delikta, nego sam vam izrekao opomenu, koja i postoji zbog toga.

(Boško Obradović: Niste mi dali da završim rečenicu.)

Gospodine Obradoviću, izričem vam drugu opomenu.

(Boško Obradović: Prekidate me stalno.)

Zato što predsedavajući ima jedini pravo da vas prekine. Još to niste naučili iz Poslovnika?

Isključen vam je mikrofonski, gospodine Obradoviću.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Kolega Milojeviću, gospodin Šarović hoće reč po Poslovniku, pogrešio sam.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: I ja sam se javio po Poslovniku.

PRESEDAVAJUĆI: A i vi ste po Poslovniku? Izvolite onda.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Član 100. kaže da, ako želite da učestvujete u diskusiji i u raspravi sa poslanicima, morate da napustite mesto predsedavajućeg. Ja vas molim da se konsolidujete i da konačno uzmete učešće u raspravi...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, izričem i vama opomenu.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

(Radoslav Milojević: Svaki minut vi me prekidate...)

(Žagor u sali.)

Gospodine Milojeviću, dobili ste još jednu opomenu upravo. Isključen vam je mikrofonski.

Povreda Poslovnika, gospodin Šarović.

(Radoslav Milojević: Gume ću da ti izbušim, Arsiću.)

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, povređen je član 107...

PREDSEDAVNIK: Molim samo da uđe u zapisnik da poslanik Radoslav Milojević preti da će izbušiti gume potpredsedniku Veroljubu Arsiću. Znači, nanese materijalnu štetu. Ako se to desi, da znamo barem ko je iskazao nameru. Sad, ako to neko drugi uradi...

Pa nemojte ni poslaniku Živkoviću da pretite da ćete i njemu izbušiti gume...

(Žagor u sali, poslanici dobacuju.)

Onda obratite pažnju na poštovanje Parlamenta i neće biti kazni.

Razmotrićemo sve, samo polako.

Namera je jasna šta se danas radi, barem meni kao iskusnom političaru. Samo izvolite, istrošite vaše povrede Poslovnika koliko hoćete.

Morate se prijaviti. Jeste li se prijavili?

Izvinjavam se, idemo iz početka.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Može? Hvala.

Dakle, evo još jednom, ja sam započeo maločas. Povređen je član 107, koji kaže da je govornik na sednici dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine, da nije dozvoljeno korišćenje uvredljivih izraza i sl.

Gospodin Arsić je maločas izrekao nešto što je, po meni, uvreda i povreda dostojanstva Narodne skupštine. On je kao potpredsednik Narodne skupštine praktično potvrdio ono što je i ranije tvrdila SRS, a to je da su predstavnici određenih lista putem stranih ambasadora uvedeni u Narodnu skupštinu.

Međutim, kada to neko iz opozicije tvrdi to je jedno, a kada to potvrdi potpredsednik Narodne skupštine onda je to drugo i mi treba da dobijemo detaljnu informaciju – ko to uvodi, kako uvodi i kakva je ovo država ako je moguće da strani ambasadori izborne liste uvode u Narodnu skupštinu Republike Srbije. To znači da ovde među nas 250 nisu svi poslanici, da su neki uljezi, da su slepi putnici.

Dajte da Skupština pre nego što pređe na dalji rad, jer saglasićete se valjda da u takvom stanju ne možemo odlučivati, ako imamo uljeza, ako imamo ljude koji nisu izabrani od strane građana Srbije, onda je to veoma ozbiljan problem za Narodnu skupštinu Republike Srbije.

Mi smo nosioci suvereniteta, bar bi tako moralo biti. Ako su ovde uljezi, ako su ovde neki koje su mimo Ustava i zakona uveli strani ambasadori. Hajde da prvo raščistimo ko su, da uljeze izbacimo...

PREDSEDNIK: Kakve to veze ima sa povredom Poslovnika? To što vi sada govorite, kakve veze ima?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Molim? Ovim je povređeno dostojanstvo i ja obrazlažem. Zar ne mislite da nije povređeno dostojanstvo ako potpredsednik Narodne skupštine tvrdi da imamo uljeze koje su uveli strani ambasadori?

PREDSEDNIK: Vreme. Zahvaljujem.

Ne smatram da je povređen Poslovnik, član 27.

(Nemanja Šarović: Ja sam rekao član 107.)

Dakle, 107 i 27? Samo 107? Molim vas, sedite i budite strpljivi.

Da li želite da glasamo o tome? Da, svakako, važi.

Izvolite vi, gospodine Boško Obradoviću. Morate se prijaviti.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, ukazujem na povredu Poslovnika, član 27. stav 2, koji kaže da se predsednik Narodne skupštine stara o primeni ovog poslovnika. Nažalost, on je u vašem odsustvu grubo prekršen.

Vi i ja, iako često imamo razne sporove i žestoke polemike, nikada nismo došli u situaciju u koju sam došao sa potpredsednikom Narodne skupštine Republike Srbije gospodinom Arsićem, koji je, verovali ili ne, svaku rečenicu koju sam pokušao da govorim u Narodnoj skupštini prekinuo, a onda kada sam nastavio da govorim dodelio mi dve opomene zbog verbalnog delikta u odnosu na ono šta sam rekao.

Ničim nisam prekršio Poslovnik, ni na koji način nisam napravio bilo kakav prekršaj, samo sam govorio ono što mislim. Ako je problem za predsedavajućeg da šef poslaničke grupe jedne od opozicionih parlamentarnih stranaka govori ono što misli i da zbog toga dobije dve opomene, mislim da je i time grubo prekršen upravo ovaj poslovnik i da vi to možete da ispravite.

Vi znate da se vi i ja često sporimo, ali da ste u više navrata umeli da ispravite greške koje su činili oni koji su vas menjali na mestu predsedavajućeg... Očekujem da ćete to i ovog puta učiniti, jer zaista nema razloga da verbalni delikt bude osnov za opomene.

Može da bude razlog za prekidanje nečijeg govora ako to nije sa nečim u skladu, ali da budem opomenut zato što sam rekao da SNS nešto duguje EU zbog dolaska na vlast ili što sam rekao činjenicu da je EU čestitala pobjedu Tomislavu Nikoliću na predsedničkim izborima u drugom krugu tri sata pre zatvaranja birališta...

Ne vidim čime sam zaslužio opomenu ako argumentujem zašto sam saglasan sa amandmanom da se ministarstvo za evropske integracije briše jer jednostavno predstavlja određeni dug koji SNS ima prema Briselu.

Dakle, zaista vas molim da se ispravi ova gruba greška o kršenju Poslovnika.

PRESEDNIK: Hvala, vreme.

Dozvolićete mi da u pauzi koju ćemo imati od 14 do 15 časova pročitam stenograme i onda ću vas obavestiti...

I vama. Sve šta se desilo u poslednjih sat vremena. Imam pravo na to i obavestiću vas do kraja današnjeg rada o odluci.

Da li se neko javlja po amandmanu? (Da.)

Gordana Čomić, izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Amandman kolege Vukadinovića je proceduralno prilično jednostavan. Predlagač je predložio da se uvede ministarstvo evropskih integracija, narodni poslanik traži da se ne uvede.

Rasprava o tome bi trebalo da traje vrlo kratko, da jedni kažu zašto je dobro, drugi kažu zašto nije dobro. Ali rasprava kojoj svedočimo, neki od nas u njoj i učestvuju i koju slušaju građani Srbije je sve samo ne kratka, i sve samo ne rasprava o amandmanu da se u Zakon o ministarstvima uvede ministarstvo za evropske integracije.

Štaviše, u ovoj sali, u kojoj bi trebalo da sede ljudi koji tačno znaju šta su evropske integracije a šta je dijalog Beograd–Priština, namerno smo doveli ljude u zabludu, pošto evropske integracije nemaju nikakve veze sa dijalogom Beograda i Prištine, osim u delu u kojem je otpočeo proces pregovora, sa Poglavljem 35, u koji je unet sadržaj, dogovoreno, potpisano i sporazumom obavezana Srbija na normalizaciju odnosa Beograda i Prištine.

Ministarstvo evropskih integracija neće se baviti ni Prištinom, ni dijalogom, ni Kosovom. Nije lepo da mi ovde pričamo o jednom predlogu za i drugom protiv a da namerno unosimo... Nadam se namerno, nadam se da je ovo sve deo komunikacije – ja ću sada da ti bacim temu, pa ćeš ti da se zakačiš za temu, pa ćemo da se bavimo tom vrstom, uslovno govoreći, jakim izrazom, kič patriotizma kad je Kosovo u pitanju.

Nadam se da je namerno, jer ako je autentično da ne znamo da se ministarstvo evropskih integracija ne bavi, da se šefica pregovaračkog tima ne bavi Poglavljem 35, onda imamo mnogo veći problem nego što je ideja predlagača propisa da ministarstva za evropske integracije bude ili ideja podnosioca amandmana da ga ne bude.

I jedno i drugo je legitimno. Ono što je onespokojavajuće je to da raspravu o tome zašto su neki od nas za ministarstvo a drugi protiv mi ne koristimo kao šansu da zaista o tome razgovaramo, ne koristimo šansu da zaista podelimo informacije o tome čime će se baviti to ministarstvo za evropske integracije, da predlagač obrazloži da li će biti ostavljene radne grupe u ostalim ministarstvima kako bi bila omogućena horizontalna komunikacija ili ćemo napraviti zajedničku štetu zato što ne razgovaramo o tome kako će biti organizovano ministarstvo. Buduća mandatarka i predsednica Vlade i svi ministri trebalo bi da slušaju ovu našu raspravu i da znaju šta ne bi smelo da se desi u ministarstvu za evropske integracije.

U ovom slučaju podržavam generalno ideju da bude ministarstva i da bude snage Kancelarije za evropske poslove. Bila sam podnosilac jednog kreativnog dokumenta da se osnuje Kancelarija za evropske integracije 2004/05. godine, ali sa tonom razočaranja. Zaista tonom razočaranja, pre svega zato što mislim da je prošlo zaista dovoljno vremena da bismo smeli i 2017. godine da, umesto da govorimo o poslovima koje treba da obavlja ministarstvo za evropske integracije, govorimo o tome šta je ko kome uradio na Kosovu i kada.

Posebno onespokojavajuće je to što nama treba unutrašnji dijalog o Kosovu. Ako ovako mislimo da ga vodimo, mene ćete izbaciti iz tog dijaloga. Mene ćete ubediti da ne govorim evropskim prijateljima da dajem podršku Vladi Republike Srbije za sve poslove koje radi na normalizaciji. Mene ćete odbiti tom vrstom kič namere da se ne govori o temi treba li nam ili nam ne treba ministarstvo evropskih integracija i da se promoviše neznanje o tome gde je mesto između Beograda i Prištine.

Čemu to? Tom dijalogu treba da prisustvuju i SRS, i Dveri, i DSS i nezavisni poslanici. Trebaju nam svi, da slušamo jedni druge i da čujemo jedni druge kad je u pitanju ogroman spisak poslova za buduće ministarstvo za evropske integracije i još teži spisak poslova za Kosovo.

Ako ćemo i ubuduće da razgovaramo tonom kojem prisustvujem ovde poslednja dva sata, onda nemojte da očekujemo drugačije rezultate nego što ih imamo sada.

Pogotovo bih molila kolege koje su se ovde usudile da citiraju razgovore sa sastanaka za koje se zna da nisu za citiranje da to ne rade, da se uzdrže od toga ako je moguće. Ili, ako se to radi, da onda to svi radimo, pošto svi imamo neke neformalne sastanke. Ako se igramo, da se igramo. To je nedostojno svih nas, nezavisno od toga šta piše u Poslovniku.

Neću podržati amandman kolega koji traže brisanje uvođenja ministarstva za evropske integracije. Neću podržati ni zakon koji vi predlažete, jer me ostavljate bez odgovora na pitanje šta će da radi to ministarstvo, kako smo zamislili to što su nadležnosti. Ostavili ste me bez odgovora za Direkciju za e-upravu, ostavili ste me bez odgovora zašto nema nadzora za organe upravljanja koji odjedanput idu u Ministarstvo energetike. Nije nas briga.

Ko me ostavi bez odgovora, ne može od mene da očekuje pozitivan odgovor, glasanje za. Ali to što nisam za amandman koji je kolega podneo i što nisam za predlog vašeg zakona ne oslobađa me obaveze da pažljivo slušam šta jedni i drugi govore i da sa žaljenjem zaključim da smo ponovo poslali poruku da nam je ovde važnije šta ćemo jedni drugima da kažemo nego da svima van ove sale bude jasno da smo razumeli, potpuno, koliko je veliki problem normalizacija i dijalog Beograda i Prištine i da smo razumeli kakav je zadatak nove generacije političara. Mislim da smo propustili šansu da to uradimo i ovom raspravom, nažalost. Hvala vam.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima Žika Gojković.

ŽIKA GOJKOVIĆ: Hvala.

Kao kada gledate neki dobar film i dođu reklame koje traju dugo pa zaboravite koji film ste gledali, tako se i ja osećam, pošto sam se javio da govorim o amandmanu

a teško je da uopšte dobijete priliku da govorite o amandmanu zbog demagogije koju imamo prilike da slušamo ovih dana.

Osvrnuo bih se samo na predlog formiranja ministarstva za dijasporu. U potpunosti podržavam odluku da se ovo ministarstvo ne formira, zato što smo imali prilike u prošlosti da vidimo da je ovo ministarstvo isključivo služilo za namirivanje stranačkih i političkih dogovora i da uopšte nije opravdalo svoju svrhu. Čast izuzecima koji su se nalazili u tom ministarstvu, poput mog kolege Aleksandra Čotrića, Miodraga Jakšića, koji su ozbiljno radili posao koji je i trebalo da rade.

Ministarstvo za dijasporu, predlog koji smo imali prilike da čujemo i na koji način je to obrazloženo, samo je bavljenje formom. Suština je kako ćemo se mi baviti i odnositi prema našim ljudima u dijaspori, a mislim da su ova vlast i ova vlada pokazali, u odnosu na sve ostale, da im je suština mnogo važnija od forme.

U potpunosti podržavam predlog da se ministarstvo za dijasporu ne oformi jer bismo imali veći trošak i jedno potpuno nepotrebno ministarstvo, što mogu da obavljaju drugi organi vlasti.

Pogotovo je interesantno, kada vidimo da o tome govore ove nacionalne secikese i čuvari vatre srpskih interesa, kako vrlo malo čine po pitanju i sopstvenih obaveza a i onoga što žele da se uradi kada je u pitanju naša dijaspora.

Pokret obnove Kraljevine Srbije, koji predstavljam, nada se da ćemo se dalje baviti suštinom, a suština je da malo više oslušujemo dijasporu i da u budućnosti Vlada koja bude formirana više radi na tome da dijaspora ima lakše omogućeno pravo glasa, tj. da glasa putem mejla i da se njihov glas čuje.

PREDSIEDNIK: Nije u domenu ovog amandmana; pretpostavljam da ima takav amandman pa ćemo se vratiti na to.

ŽIKA GOJKOVIĆ: Jeste, bilo je, ali tek sam sada dobio šansu da govorim.

PREDSIEDNIK: Hvala vam.

Reč ima Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Povreda Poslovnika, član 106, 107. Upravo je poslanik nazvao druge poslanike secikesama. A govorio je celo vreme suprotno onome što je tačka dnevnog reda. Nije stigla opomena kao malopre, kada su opomenuti opozicioni poslanici.

Zamolio bih predsednicu Skupštine da ujednači praksu. Slažem se sa tim da treba govoriti samo o tački dnevnog reda, ali ne možete da dozvolite jedan set aršina za vladajuću većinu a drugi set aršina za opoziciju.

Dok smo u subotu raspravljali u načelu o zakonu, vladajuća većina nijednu reč na zakon nije potrošila. Pričalo se o svemu i svačemu, ja sam bio tema, a o temi, a to je ovaj zakon, nismo razgovarali. Hvala.

PREDSIEDNIK: Subota je bila u subotu, a danas je ponedeljak; ne sećam se šta je bilo u subotu.

Poslaniče, mislim da je za tri sata vrlo malo bilo ko govorio o amandmanu. Borim se koliko mogu. Ako možete da mi pomognete, možete, ako ne, potrošićemo vreme na sve osim na amandmane, ali odvolje vam.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospođu predsedavajuća, član 103. st. 7. i 8. Predlažem da zbog zloupotrebe Poslovnika toj poslaničkoj grupi oduzmete ona dva minuta.

Još da stavim jednu ispravku, ne kaže se celo vreme nego sve vreme.

PRESEDNIK: Hvala, poslaniče. Nemojte ispravljati druge poslanike.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Ne tražim da se glasa.

PRESEDNIK: Hvala vam.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, poslaniče.

(Saša Radulović: Po amandmanu.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li predlagač želi reč?

(Saša Radulović: Pre njega sam se javio po amandmanu.)

Daću vam reč, samo da čujem... Šta kažete? Nisam čula.

(Saša Radulović: Pre njega sam se javio, po amandmanu.)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Povlačim amandman.

PRESEDNIK: Povlačite amandman?

(Saša Radulović: Javio sam se po amandmanu.)

Amandman je povučen. Ne mogu da vam dam da diskutujete o amandmanu koji ...

(Saša Radulović: Pre njega sam se javio po amandmanu.)

Niste se javili.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite, poslaniče.

MARKO ATLAGIĆ: Povlačim amandman.

PRESEDNIK: Hvala vam, poslaniče.

Na član 1. amandman sa ispravkom su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Podneli smo amandman kojim se predlaže da se u Zakonu o ministarstvima predvidi novi član 14a, a to je osnivanje ministarstva za porodicu i demografiju.

Eto jednog predloga koji treba da bude pitanje za sve nas ovde, jer je to pitanje svih pitanja danas u Srbiji. Slušam sve vreme rasprave o tome da li nam treba ministarstvo za EU, da li nam treba ministarstvo za Kosovo i Metohiju, zaštitu životne sredine. To se koristi za pričaonicu, da se jedni i drugi međusobno napadaju i osuđuju, a ono što treba da bude pitanje svih pitanja, bez obzira na to da li je neko od nas ovde predstavnik vlasti ili opozicije, jeste porodica i negativan trend koji mi imamo godinama unazad u Srbiji.

Podsetiću vas da svake godine u Srbiji imamo 36.000 rođenih manje u odnosu na umrle. To znači da smo od 2000. godine izgubili preko pola miliona stanovnika samo po osnovu negativnog prirodnog priraštaja.

Takođe, svake godine desetine hiljada radno sposobnih i mladih ljudi odlazi iz Srbije u potrazi za boljim životom, u potrazi za egzistencijom, jer je ne mogu naći ovde u Srbiji. To znači da mi godišnje, kada saberemo te dve kategorije, gubimo oko 100.000 stanovnika Republike Srbije. Da li imamo neko važnije pitanje od toga? Da li će biti važnije to da li će fontana na Slaviji pevati ili ne, da li ćemo imati neku ulicu? Šta će nam i ulice i trgovi i putevi ako to ne bude imao ko da koristi u Republici Srbiji i ne budemo imali kome to da ostavimo?

Nažalost, u ovih pet godina vaše vladavine nijednog trenutka niste pokazali želju da se pozabavite ovom tematikom i ovim pitanjem. Ja pokušavam, ko zna koliko puta, da u predlog dnevnog reda uđu određeni zakoni koji se tiču ove tematike, naravno bezuspešno, i nisam uspeo da vas nateram da diskutujemo o tim pitanjima.

Danas, kada ste na pragu formiranja nove vlade, opet ne želite da govorite o tome, a u prethodnoj vladi, u vladi u kojoj je Aleksandar Vučić bio premijer, gospođi Slavici Đukić Dejanović ste dali resor da se bavi populacionom politikom, Aleksandar Vučić je postavljen za predsednika tog saveta, ali ste isto tako u budžetu Republike Srbije za 2017. godinu predvideli čitavih 130 miliona dinara za demografiju, za populacionu politiku, a 260 miliona ste izdvojili samo za fontanu na Slaviji. To govori koliko ste posvećeni ovom problemu i u kojoj meri ste svesni, zapravo, suštine i odgovornosti svih nas koji se danas bavimo politikom koju imamo za svoju zemlju i građane.

Govorio sam u raspravi u načelu o tome da se danas mladi ljudi teško usuđuju da formiraju porodicu i postanu roditelji. Na osnovu podataka Republičkog zavoda za statistiku, tek od 29 godina, u proseku, žene stupaju u roditeljstvo i postaju majke. Kod muškaraca je to 33 godine. To je trend koji će nas dovesti do toga da nam se zemlja prazni i da polako izumire, što se može videti po naseljima. Od preko 4.000 i nešto naselja u Republici Srbiji mi imamo preko 1.200 koja će se danas ugasiti. Dakle, to je pitanje svih pitanja.

Pogledajte šta rade zemlje u Evropi, u svetu. Pogledajte kako oni to rade. Pogledajte Francusku, koja daje 500 evra za svako novorođeno dete tri godine, u kojoj je porodiljsko bolovanje tri godine. Postoji mnogo modela, neću ja da vam govorim o tome, imate i model Poljske ako vam je Francuska daleko, ali ne možemo mi da govorimo o uspesima, o blagostanju u Republici Srbiji, o suficitima, o budžetu, o kojekakvim reformama, o boljitku, a da naši građani na čekove kupuju dve ili tri kutije hrane za bebe, da naši mladi ljudi ne dobijaju podršku da odu na takmičenje, kao što je slučaj sa momkom iz Trstenika, koji je najbolji fizičar u Srbiji i koji nije otišao na olimpijadu zbog toga što nije dobio podršku ni lokalne samouprave ni Ministarstva prosvete.

To su pitanja kojima mi treba ovde da se bavimo. Zato smo i predložili da se osnuje ovo ministarstvo. Mi smo predložili da ono bude pod 14a u zakonu, ali to ministarstvo treba da bude pod brojem jedan. Sve ostalo je iza toga, jer za koga mi radimo, za koga se grade ti putevi i ulice? Za koga vi govorite da će iskoristiti sve te reforme u Srbiji? Kome ćete to ostaviti?

Ako se nastavi ovaj trend, mislim da niko od nas neće biti srećan što je uopšte učestvovao u političkom životu svih ovih godina.

Dakle, predlažemo da se ovaj amandman prihvati. Mislim da je on važniji od većine drugih koji su na dnevnom redu i o kojima se danas govori. To da li će biti dva ministarstva manje ili više govori o vama i vašoj iskrenosti, jer ste pre samo godinu dana govorili da ćete štedeti, da nećete povećavati broj ministara, da ćete imati najmanje ministarstava od svih od 2000. godine nadalje. Sada, verovatno zbog ne tako dobrih odnosa u koaliciji, možda i većih apetita koalicionih partnera, opet se, zarad političke trgovine i političkih kompromisa, povećava broj ministarstava i te troškove će, naravno, plaćati građani Srbije.

Sada ćete vi reći – pa neki su ranije imali više. Pa da, imali su, i to je činjenica, ali vi valjda treba da budete bolji. Vi pet godina govorite da ste bolji od onih koji su bili pre vas. Pa hajdete jednom to pokažite na delu. Hajde jednom da kažemo – bravo, evo, bolji ste od njih, ne nastavljate ono što su radili ti neki koje stalno prozivate već ste promenili politiku.

Tako da je predlog poslaničke grupe SDS–NPS da se ovaj amandman prihvati i da u Republici Srbiji počnemo da se bavimo pitanjem svih pitanja, a to su porodica i demografija. Zahvaljujem.

PRESEDNİK: Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem.

Najpre želim da istaknem da je Odbor za zakonodavstvo i ustavna pitanja ovaj amandman oglasio suprotnim pravnom sistemu i Ustavu Republike Srbije, tim pre što se na kraju amandmana navodi da sve ovo što se u sadržini amandmana traži mora biti uz prethodno pribavljenu saglasnost predsednika Republike.

Da li je u pitanju hipokrizija ili nešto drugo to ću ostaviti predlagaču amandmana da objasni građanima, ali moramo građanima da kažemo istinu, za razliku od podnosioca amandmana, koji to nije rekao. Kad kažem da nije rekao, to znači da je rekao neistinu. Onda smo mi dužni da iznesemo ono što su činjenice.

Pre svega, ovo je prva vlada od crnih petooktobarskih promena koja je ozbiljnije pristupila nečemu što je odavno trebalo da se rešava, a to je demografska i populaciona politika. Ponavljam, prva vlada.

Imajući u vidu da je apostrofirano ime ministarke bez portfelja – a ne resora, kako je to rekao predlagač – moram da istaknem sledeće činjenice.

Tačno je da je ova vlada iz budžeta izdvojila 130 miliona i da je oglasila javni poziv 12. maja 2017. godine lokalnim samoupravama u smislu učešća upravo u odobravanju ili dodeljivanju onoga što je neophodno, potrebno da se afirmiše demografska i populaciona politika. Na taj javni poziv se prijavilo 90 opština, odnosno lokalnih samouprava u Republici Srbiji. Dakle svaka druga ili čak više od svake druge opštine u Srbiji, imajući u vidu da ih ima 169 na teritoriji Republike Srbije.

Dalje, ono što je činjenica jeste da su sve lokalne samouprave koje su se prijavile na ovaj javni poziv morale da ispoštuju proceduru i izvrše analizu demografske i populacione politike, da na osnovu te analize sprovedu neophodne mere, koje imaju svoju opravdanost, i da usvoje određene parametre na osnovu kojih će doći do poboljšanja demografske strukture stanovništva.

Svi oni kritičari koji sada predstavljaju glasnogovornike kako se država Srbija kada je u pitanju demografska struktura i sve ostalo što to prati pojavljuje kao država

bele kuge, što na kraju krajeva može da bude predmet određene analize, treba da imaju u vidu da mere koje se preduzimaju ne mogu da proizvedu efekat preko noći.

Parametar da bi se bilo šta moglo vrednovati se meri decenijama a ne danima, ne mesecima, ne godinama. Ako smo započeli nešto što je jako značajno, nakon svega što je Srbe, srpski narod, državu i građane Srbije pratilo, da smo u dva svetska rata izgubili preko milion stanovnika, da smo došli u situaciju da moramo da se bavimo ovim pitanjima, onda je jasno da su reperi ili parametri za vrednovanje analize svih demografskih mera i aktivnosti i te kako dugi.

Takođe, činjenica koju predlagač amandmana namerno zaboravlja da kaže jeste da je ova vlada animirala SANU, da je SANU organizovala skup pod nazivom „Ka boljoj demografskoj budućnosti Srbije“, da su na tom skupu učestvovali predstavnici lokalnih samouprava i da se intelektualna elita uključila u rešavanje ovog problema.

Dakle, građani Srbije, ovo su činjenice, ovo je istina. Vlada Republike Srbije se posvećuje ovom problemu na način kakav taj problem i zaslužuje u smislu njegovog rešavanja. Ne samo da se posvećuje, nego će se posvetiti i u budućem periodu. Svakako ne na način kako je to predloženo amandmanom, već daleko svrsishodnije, racionalnije i efikasnije.

Zbog toga poslanička grupa SPS svakako neće prihvatiti, odnosno neće podržati ovakav amandman i predložimo svim narodnim poslanicima da ga takođe ne prihvate. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: S obzirom na to da je kolega Neđo Jovanović dosta toga obuhvatio, ja ću samo dodati da je očigledno da je predlagač ovog amandmana namerno zaboravio da pročita i stav 2. ovog amandmana koji je predložio, jer ne radi se o neiskusnim ljudima. Očigledno to dokazuje da su svesno i namerno amandman koji su predložili učinili takvim da nije u skladu sa Ustavom i zakonodavstvom Republike Srbije i kao takav ne može i ne sme biti izglasan.

Pričali su samo o ovom delu vezanom za ministarstvo za porodicu i demografiju kako bi svoju demagogiju i populizam nastavili na način na koji to čine, slušali smo to 12 godina, pa pokušavaju to i dalje da rade, bez ikakvog praktičnog efekta. Zbog toga ovaj amandman ne treba podržati ni u kom slučaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ivan Manojlović.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem, gospodo predsednice.

Naravno da SNS podržava ovakvu politiku koju vodi prethodna vlada Aleksandra Vučića i nadam se da će novi mandatar nastaviti sa time. Ovaj amandman ne treba prihvatiti iz jednog prostog razloga, a to je da je ovde zaista reč o jednoj velikoj demagogiji, da imamo predlagača koji podržava, sa jedne strane, napade na decu u Srbiji, pa sam između ostalog čak i ja bio žrtva toga da se dete od nepunih godinu dana zloupotrebljava za neku cuclu koju ima, a onda danas predlaže širenje neke slike o Srbiji, povećanje populacije itd. Zaista zbog toga ne treba ovo prihvatiti.

Ovde govori o nekom novom ministarstvu a ipak završava govor time da treba smanjiti ministarstva, a to je demagogija koju sprovode i ostali poslanici opozicionih partija.

Postavlja se pitanje da li možda treba širiti populaciju zbog nekih platenika koji su dodeljivani u toj opštini gde je bio predsednik, gde su ljudi upisivali nepostojeću decu i na konto toga dobijali tu mogućnost. Možda treba za nerođenu decu čiji su roditelji zloupotrebljavali pa je to možda razlog da danas ovo predlaže, ali zaista, ako neko dođe u situaciju da napada decu, ne treba da bude dostojan da u ovom parlamentu predlaže bilo kakav zakon koji se tiče dece i populacione politike. Hvala puno.

PRESEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, naravno da je Srpski pokret Dveri najpoznatiji kao politički pokret porodičnih ljudi i da je porodična politika ono po čemu smo u široj javnosti najviše prepoznatljivi. Naravno da ćemo podržati i ovaj amandman za formiranje ministarstva za porodicu i demografiju, kao što smo imali i imamo sopstveni amandman i čitav set izmena postojećeg zakona o ministarstvima da bismo konačno u državi Srbiji dobili verovatno najvažnije ministarstvo u ovome času, a to je ministarstvo za porodicu i populacionu politiku.

Podsetiću javnost da je za 40.000 godišnje više umrlih nego rođenih građana Srbije, da smo za 10 godina, između dva popisa, izgubili 400.000 stanovnika a da nije bilo nikakvih ratova, zaraznih bolesti ili bilo kog drugog problema. Jednostavno demografski nestajemo.

Da li je normalno da u jednoj takvoj situaciji, kada bela kuga vlada Srbijom, nemamo ministarstvo za porodicu i populacionu politiku? Jasno je da je to državni prioritet broj jedan. Zašto vladajuća koalicija izbegava formiranje ovakvog jednog ministarstva, to verovatno ne možete da objasnite ni sami sebi ni sopstvenim biračima.

To je najlogičnije ministarstvo, koje mora da ima u nastupajućim decenijama svaka Vlada Republike Srbije da bismo izašli iz problema bele kuge.

Mnogo je drugih pitanja kojima treba da se bavi takvo ministarstvo za porodicu, demografiju, populacionu politiku. Nazovite ga kako god želite, ali mora da rešava pitanja koja danas imaju kao problem porodice u Srbiji, problem prezaduženosti, jer ne mogu više da vraćaju svoje bankarske kredite i plaćaju komunalne usluge a javni izvršitelji ih izbacuju iz porodičnih domova, problem porodica kojima se isključuje struja u 21. veku a nijedan član te porodice nije zaposlen, problem što nemamo nikakvu suštinsku populacionu politiku kojom se podržava rađanje, mladi bračni parovi, porodice sa više dece. Kad kažem sa više dece, od one porodice koja uopšte nema dete i ne može da ima decu, pa da pomognemo da dobije dete, do porodice sa jednim, dvoje, troje i više dece. Samohrane majke i očevi, kojih ima više stotina hiljada, koje ova država mora da zaštiti i pomogne jer imaju decu. Ko će o tome da brine? Pa, naravno, ministarstvo za porodicu i populacionu politiku.

Postoji niz zakonskih mera kojima mi možemo da pomognemo porodice u Srbiji. Ako dobijete jedno dete, toliko ćete biti oslobođeni plaćanja poreza. Ako dobijete drugo dete, još više ćete biti oslobođeni plaćanja poreza. Ako dobijete treće dete, i još više ćete biti oslobođeni plaćanja poreza. Toliko je rešenja kojima možemo

da pomognemo borbu protiv bele kuge i podržimo rađanje u Srbiji, ali tih rešenja jednostavno nema. Zašto ih nema, ja to ne mogu da razumem.

Čak godinu dana imamo ministarstvo bez portfelja, za demografiju i populacionu politiku – koje vodi Slavica Đukić Dejanović i koje je očito namirivanje koalicionih partnera iz SPS-a – a da niko ne zna čime se bavi to ministarstvo punih godinu dana, da niko ne vidi najmanji pomak po pitanju populacione politike.

Dozvolite da navedem samo jedan dokaz za ovo što tvrdim. U budžetu Republike Srbije izdvojeno je milion evra za celokupnu borbu protiv bele kuge i populacionu politiku u 2017. godini, a fontana na Slaviji košta dva miliona evra. Znači, fontana na Slaviji košta dva puta više nego kompletan budžet za populacionu politiku koji ste vi izdvojili, koju je izdvojio SPS sa zaista tragikomičnim ministarstvom bez portfelja za demografiju i populacionu politiku. Pa ja bih podneo ostavku na mesto takvog ministra kada bi mi Vlada izdvojila milion evra za borbu protiv bele kuge. To je uvreda za jedno takvo ministarstvo, bruka i sramota.

Sa druge strane – a to su prećutali svi mediji u Srbiji dok je to bila glavna vest u medijima i u Češkoj, i u Mađarskoj i u Bugarskoj – imamo predloge nemačkih poslanika da čitava sirijska migrantska sela budu preseljena ovde, u Jugoistočnu i Centralnu Evropu. To je verovatno ta ideja šta uraditi sa praznim delovima Srbije, šta sa našim praznim selima. Vi već to sprovedite time što ispunjavate kvote EU ko i kako treba da naseli Srbiju od migranata koje EU neće da primi.

Dakle, u velikom smo problemu. Imamo ozbiljnu obavezu da se posvetimo borbi protiv bele kuge, imamo veoma značajan zadatak da to bude državni prioritet broj jedan, ne možemo to da sprovedemo bez ministarstva koje će sistematski time da se bavi i ne mogu da razumem zbog čega vi to odbijate. Ne mogu da razumem zašto nemamo ministarstvo za porodicu i populacionu politiku, zašto je to svedeno na ministarstvo bez portfelja, zašto je ponižena toliko važna tema. Verujem da bi svaki birač SNS-a i SPS-a rekao da treba da postoji ministarstvo za brigu o porodici i populacionu politiku. Zašto se vi tome protivite? To je pitanje koje morate ovde da obrazložite i objasnite.

Ono što je činjenica, porodična politika je politika budućnosti. Briga za sve naše porodice treba da bude najvažnija briga Vlade Republike Srbije. Zato je za nas apsolutno neprihvatljivo da antiporodične i antihrišćanske vrednosti budu vrednosti kojima će se rukovoditi Vlada Republike Srbije i zato je za nas apsolutno neprihvatljivo da imamo sada već dve gej-parade godišnje.

Je li to taj napredni dodatak koji je donela SNS na putu Srbije u EU? Umesto da dobijemo ministarstvo za porodicu, umesto da podržavamo mlade bračne parove, rađanje, majčinstvo, očinstvo, porodice sa više dece, umesto da to bude ono čime ćete se vi hvaliti, da glavna parada u Srbiji bude parada dece, porodica sa više dece, svega onoga što je lepota deteta u majčinom stomaku, lepota majčinstva, lepota očinstva, da to bude glavna parada u Srbiji, vi ste za glavne parade uzeli gej-parade i hvalite se kako imate prvu gej-premierku Jugoistočne Evrope, na Vidovdan pokrećete raspravu na tu temu želeći da dokraja ponizite sve građane Srbije i da dokraja ponizite sve što je tradicionalno, hrišćansko, patriotsko i u tom smislu porodično u Srbiji.

Zato vas molim da ozbiljno razmotrite ovu intervenciju više poslaničkih grupa opozicije, da shvatite značaj ministarstva za porodicu. Neće vam pasti kruna sa glave

ako prihvatite nešto što je dobro iz opozicije. Nećete biti bilo čime ugroženi ako prihvatite dobar, konstruktivan savet opozicije. Ovo je dobar, konstruktivan savet opozicije. Uvedite ministarstvo za porodicu, neka porodična politika konačno postane politika broj jedan u Srbiji. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Replika. Ko se prijavljuje za repliku?

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, najzad.

Dakle, koristim ova dva minuta da prokomentarišem sve ove agresivne pokušaje da se izazove naša pažnja.

Eto, ako je to bio cilj, može da se čuje, ko je postavio pitanje, da se uoči razlika između nas i onih koji su nekada, na veliku žalost Srbije, bili u prilici da se o njoj staraju pa ostavili pustoš za sobom, može da se uoči razlika, nikakav problem nije, po pitanju Ministarstva bez portfelja zaduženog za demografiju i populacionu politiku.

Dobra vest za građane Srbije – u prva dva meseca 2017. godine rođeno je 1.101 beba više u odnosu na prva dva meseca prethodne godine. Razlika broj jedan, dame i gospodo. U njihovo vreme Srbija se mučila i iz petnih žila upinjala da preživi, danas se u Srbiji rađa i živi. U 26 gradova ukupno, 19 konkretnije, više je dece rođeno. I to nešto znači. Danas se vide rezultati mera sprovedenih u ovoj zemlji.

Druga razlika. Kako se živi i koliko se ljudi odlučuju da formiraju porodicu gleda se i po tome koliko posla ima. Onda je 500.000 radnih mesta bilo manje, danas u stotinama hiljada to ide u plus. Stotinu i trideset hiljada izdvojili smo do marta, sada ih ima i još više. To je razlika broj dva, koja se vidi ako neko hoće da vidi.

Treća razlika. Mi ne prosipamo ispraznu demagogiju. Kada se podigne fontana koja je nekima ovde, izgleda, sporna i pitaju koliko košta, mi smo je izgradili za novac koliko je koštala, a oni, isprazni demagozi, predlagali su da košta dva puta više, pet puta više, deset puta više, postoje izjave za svaku od tih cena, i danas pričaju potpune besmislice da bi se bavili ispraznom demagogijom. Mi to ne radimo, a to je razlika koju treba uočiti.

Četvrta razlika, kojom bih završio, da i nju uočimo kada govorimo o ispraznoj demagogiji. Onaj koji predlaže amandman samo da bi pričao, što dokazuje da nije u stanju da ga napiše u skladu sa Ustavom, što je rekao nadležni odbor, taj isti kroz amandmane priča viceve o Deda Mrazu... (Predsedavajući: Vreme.) ... a sada se ponovo na najgrublji način šali, pokazuje odnos prema državi. To nikada nije bio naš odnos, to je razlika. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Replika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite, kolega.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Imajući u vidu da je predlagač amandmana pozivao na nekakve ministarske ostavke, trebalo bi prvo, ako postoji imalo ličnog etičkog kodeksa, da on podnese ostavku zbog obmanjivanja javnosti. Drugo, što je vrlo važno istaći, jesu činjenice, koje on nije ni čuo zbog toga što je imao lični politički marketing u holu ovog doma.

Ono što je jako važno istaći jesu sledeće činjenice, koje sam već istakao malopre, samo ću ih sada nadopuniti. Od ukupno 88 prijava koje je Ministarstvo bez portfelja zaduženo za demografiju raspisalo kako bi lokalne samouprave participirale u jednom i te kako značajnom projektu suzbijanja bele kuge, 15 opština je prošlo kroz taj javni poziv. Jedna od tih opština, odnosno lokalnih samouprava se nalazi na teritoriji Zlatiborskog okruga, a to je Nova Varoš. U Novoj Varoši vlast ne čine ni SNS ni SPS, već sasvim druge stranke koje sada oličavaju vlast na nivou te lokalne samouprave i dobile su, upravo po ovom projektu i po ovom programu, ono što je neophodno da se započne sa suzbijanjem bele kuge.

Ono što takođe želim da istaknem u ovoj replici jeste da ovaj pilot-projekat podrazumeva nešto što će u kontinuitetu da bude tendencija u godinama i decenijama koje su pred nama. Zašto? Zato što je parametar, ponavljam, da se poboljša demografska slika najmanje jedna decenija. Zato dosta više licemerstva, dosta hipokrizije što se tiče poređenja fontane sa nečim sa čim se to ne može ni u kom slučaju porediti. Ja vam se zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Govorim o amandmanu i smatram da je postojeće stanje sasvim zadovoljavajuće, da ministar bez portfelja koji se bavi populacionom politikom to dobro radi. Znači, nemamo ministarstvo bez portfelja, nego ministra bez portfelja, a ja znam da je vama stalo do fotelja pa vam je to vrlo blisko – portfelja, fotelja itd. Prvo to da raščistimo.

Drugo, da ste toliko zainteresovani za populacionu politiku, pročitali biste makar imejl koji vam je poslao Odbor za rad, čiji ste član, i izveštaj gospođe Slavice Đukić Dejanović...

(Predsedavajući: Obraćajte se samo predsedavajućem, molim vas.)

... Koja nam je poslala izveštaj, informaciju o radu sektora kojim se bavila u proteklih šest meseci. Znači, bilo bi dovoljno da je pročitao imejl pa bi znao o čemu se radi.

Inače, populaciona politika ne može da se proceni na osnovu šest, osam, deset ili dvanaest meseci, već po nekim pokazateljima u periodu od pet, deset i petnaest godina.

Čuli smo da je rođeno 400.000 dece manje u proteklom periodu. Ja se pitam da li je to neposredna posledica otpuštanja 400.000 radnika koji su ostali bez posla, mladih koji nisu mogli da se zaposle, urušavanje sistema od 2000. do 2012. godine, sistematsko urušavanje sistema koje smo doživeli a koje je za posledicu imalo i ovakva demografska kretanja? Prema tome, treba tražiti uzrok. Mi lečimo posledice i mislim da to radimo na pravi način.

Još jedna stvar, milion koji je odvojen za rad ministarke bez portfelja i resora za populacionu politiku nema veze sa ukupnim davanjima koja se odvajaju za podršku porodici sa decom, koja se daju za roditelje, samohrane majke, nadoknade porodiljama, nadoknade za dečji dodatak. Znači, to nema nikakve veze sa tim, to su sredstva za operativni rad ministarstva.

Prema tome, nije to odvojeno za populacionu politiku nego za rad ministarstva, odnosno za rad ministra bez portfelja u toj oblasti. Mislim da treba da razjasnimo neke stvari koje očigledno nisu jasne. Prema tome, sa punim pravom mogu da govorim o populacionoj politici, jer sam svoje sinove rađala u periodu od '90. do 2001. godine, kada nije bilo nimalo lako biti ni majka ni državljanin države Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

Reč ima narodna poslanica Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

Ne, ne samo su bili odgovori, veoma kvalitetna diskusija. Ona se obratila meni kao predsedavajućem. Sve je u redu.

Koleginice, izvolite.

Bila je veoma kvalitetna rasprava. Niko nije pomenut po imenu i prezimenu. Niko u negativnom kontekstu.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

U potpunosti se slažem sa diskusijom svoje koleginice Vesne Rakonjac, odnosno sa činjenicom da predloženi amandman apsolutno ne treba prihvatiti.

Naravno, ono što je gotovo zapanjujuće to je obrazloženje ovog amandmana gde se na krajnje populistički, krajnje demagoški, ali i krajnje netačan i zbilja neistinit način pokušava obratiti građanima. Na svu sreću građani znaju ko je odgovaran, ko na valjan i odgovoran način prilazi i demografskim problemima i problemima koji se tiču pitanja zaštite porodice, posebno pitanjima zaštite socijalno ugroženih porodica. Nadam se da su i građani shvatili da je ovo obično bacanje prašine u oči.

Sem što je ova vlada, prvi put, na sistematičan i sistemski način prišla demografskom pitanju formiranjem ministarstva koje se bavi demografskim pitanjima, o čemu je koleginica Rakonjac već dovoljno govorila, ja moram da kažem da ova vlada na vrlo odgovoran način prilazi pitanjima koja se odnose na brigu o porodicama, jer u okviru Ministarstva za rad, boračka i socijalna pitanja postoji sektor za brigu o porodici i socijalnu zaštitu.

Ova vlada je u martu 2017. godine sa jedinicama lokalne samouprave potpisala 123 ugovora i dala namenska sredstva upravo za jačanje, odnosno za socijalnu zaštitu u sektoru koji je namenjen i za porodice. Taj iznos je 701 milion dinara i on je u odnosu na 2016. godinu, kada je iznosio 400 miliona dinara, znatno veći.

Prema tome, predloženi amandman ne treba prihvatiti, a njegovo obrazloženje nema nikakvo utemeljenje u realnosti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Mislim da upravo prethodne dve diskusije govore u prilog prihvatanja ovog amandmana, jer smo čuli od narodnih poslanika koji su govorili kako postoji ministarstvo i kako to ministarstvo nešto radi, a činjenica je da ministarstvo ne postoji.

Postojalo je, možemo da kažemo u prošlom vremenu, u prethodnoj vladi, kojoj je praktično istekao mandat i mi se sada spremamo da izaberemo novu. Ministar bez portfelja zadužen za demografiju i populacionu politiku da li će ponovo postojati – ne znamo. Ljudi, mi to danas ne znamo.

Mi smo ovde čuli od predstavnika vladajuće stranke da se ne zna ko će biti novi ministar u već postojećim resorima, a ne znamo ni da li će uopšte postojati ministar bez portfelja zadužen za ovu oblast. Mi to ne znamo. To je faktičko stanje i naš amandman traži ono o čemu vi govorite afirmativno. Postojanje ministarstva, da znamo da će biti nekoga u Vladi ko će se baviti tim poslovima. Mi danas to ne znamo. O tome se ovde radi.

Ne kritikujemo mi politiku koja je vođena u poslednjih godinu dana. Možemo da govorimo o tome da li je dovoljna ili ne s obzirom na problem pred kojim se Srbija nalazi, ali to nije tema. Tema je da poslanici Narodne skupštine, makar mi ovde iz opozicije ne znamo da li će biti ministra bez portfelja zaduženog za ovu oblast.

Prethodni govornici su govorili – postoji ministarstvo, ono je uradilo ovo ili ono. Ne postoji. Šta je onda problem da postoji, ako se slažemo svi da je to važno, a mislim da se slaže svih 250 poslanika? Mislim da je zato trebalo prihvatiti ovaj amandman, a ne napadati na ličnoj osnovi predlagače amandmana.

Koja Vlada, mi ćemo saznati kada bude predstavljen sastav Vlade, da li ima i koliko ima ministara bez portfelja, i onda ta priča da li je Vlada mala ili nije mala i koliko ima ministarstava. Mi ni danas ne znamo koliko će ih biti, da li će biti 18 ministara, ako usvojimo ovo povećanje broja ministarstava, ili će biti 20 i nešto ministara, pa sa potpredsednicima Vlade ne znam koliko još članova Vlade.

Mi kritikujemo taj broj zato što je vaša politika pre tri godine ovde bila štednja, štednja, štednja i kao vrhunski izraz štednje – smanjenje broja ministarstava i članova Vlade. Sada se odustaje od te politike štednje. Ako se odustaje od politike štednje, onda vratite penzije. To su stvari o kojima mi hoćemo da razgovaramo.

Zatim, izrečena je ovde jedna neistina, želim da reagujem, a to je da je Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbio naše amandmane, odnosno proglasio da nisu u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. To stoji u ovom izveštaju. Možete da pogledate stenografske beleške sa te sednice Odbora, gde se glasalo samo jednom, o svim predloženim amandmanima. Svi su odbijeni, a onda su obrazloženja pisana različito. To je protivno Poslovniku. To je obrazlagano praksom Odbora da, bože moj, ima mnogo amandmana i ne može o svakom da se glasa.

Znači, to je protivno Poslovniku i obaveza je, pre svega, predsednice Skupštine da vodi računa da radna tela Skupštine, odbori, rade u skladu sa Poslovnikom. Ja vam kažem da je tako bilo i da je na to skrenuta pažnja od strane poslanika koji su bili na sednici, da se glasalo samo jednom, sa jednim jedinim obrazloženjem, a ne ovako, u tri grupe, kako su nam poslata obrazloženja.

I sada da kažem nešto, pošto je bilo kritike kako nismo govorili o stavu 2. našeg amandmana, a on glasi da ministarstva iz stava 1. ovog člana, to su sva ministarstva, 16, koliko ih je bilo, 18, koliko će ih verovatno biti, poslove iz svog delokruga obavljaju uz pribavljenu saglasnost predsednika Republike. I šta je sad demagogija? Da li je demagogija to što mi želimo da stavimo u zakon, ono što će biti faktičko stanje u Srbiji – da će se bivši premijer i sadašnji predsednik države za sve

pitati? To čujemo i ovde u raspravi. Aleksandar Vučić će voditi politiku i u narednom periodu. On će upravljati Vladom. Hajde onda da ozakonimo to njegovo uplitanje u rad Vlade. Bez toga će taj upliv biti nezakonit. A svi smo svesni da ga ima i danas, kada se Vlada sastavlja, i da će ga biti i u budućnosti.

Sada vi meni dokažite da toga neće biti i da sam ja demagog, kao i naša poslanička grupa, Socijaldemokratska stranka i Narodni pokret Srbije, koji tražimo da se to stavi u zakon. Mi vama činimo uslugu da budući rad Vlade bude po zakonu. Svesni smo mi da je pitanje ustavnosti ove odredbe, ali treba da se potrudimo da i Vlada i predsednik Republike i Skupština rade ono što piše u Ustavu, u svakom pogledu.

Meni je drago ako vi odbijete ove amandmane i kažete – neće se predsednik Republike uplitati u rad Vlade. Da čujemo to danas ovde pa da se pogledamo u oči mislim najdalje za nedelju dana i da vidimo da li je to ispunjeno ili nije, da li se predsednik Republike umešao ili nije u rad Vlade. Ja sam potpuno siguran da će se mešati.

Kontrolu Vlade obavlja Parlament a ne predsednik Republike. I zato smo napisali ovakva rešenja i ovakve amandmane. Možemo da raspravljamo o tome. Ja vas pozivam da vi mene ubedite da nisam u pravu i da se predsednik Republike neće mešati u rad Vlade. Da me ubeđujete u današnjoj raspravi sto puta, da biste nam olakšali da vam, kada se to desi, kažemo – čekajte, pa šta je ovde bilo pre nekoliko dana ili nedelja, kad će se to pokazati? Znači, to je bila naša namera – da čujemo ovde od vas da se to neće dešavati, da će kontrolu Vlade vršiti Parlament a ne predsednik Republike, jer tako stoji u Ustavu Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Maja Gojković. Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Pitanje je samo po kom osnovu, pošto sam tražila repliku, a tražila sam i da diskutujem po amandmanu.

(Predsedavajući: Kako želite? Hoćete repliku?)

Odustajem od replike, zato što nisam ništa razumela poslanika Marka Đurišića u čemu je bila greška predsednika Parlamenta. To je rekao samo da bi rekao, verovatno, jer ionako većina poslanika iz opozicije pati od larpurlartizma, da govore samo da bi govorili i onda se izgubi suština. Nego, da se vratimo na poslanika koji je pokušao da govori o ovom amandmanu.

Uopšte ne sporim pravo poslanika opozicije niti bilo kog poslanika, jer je to naš posao – da se usvajaju amandmani na predlog zakona ili na tekst zakona. Ne slažem se sa onim poslanicima koji kažu da je bilo koji amandman besmislen. Mi treba da ovde raspravljamo i o amandmanima koji nisu napisani u skladu sa Ustavom, jer, jednostavno, postoje poslanici koji nemaju dovoljno znanja i veština pa ne znaju da napišu amandman, čak ni posle godinu dana boravka ovde, onako kako bi trebalo, u skladu sa zakonom i u skladu sa Ustavom. Ali bože moj, nije to ništa strašno, nismo svi mi ovde pravnici.

Može neko ovde da bude i najbolji bibliotekar i najbolji kazandžija, radnik, šta god, jer mi smo, u krajnjem slučaju, kako smo to danas čuli, narodni poslanici i ne predstavljamo ovde strukovna udruženja. Tako da molim poslanike da kada pišu amandmane konsultuju i struku, zato i imamo konsultante u poslaničkim klubovima a

imamo i stručne službe. Onda vam ovde niko neće spočitavati da ne znate da napišete amandman u skladu sa Ustavom.

Molila bih poslanike da, kada obrazlažu amandman, ne govore da nešto neće biti, jer mi ne znamo šta će biti ili neće biti, pre nego što saslušamo mandatarku Anu Brnabić. I nemojte vi da govorite unapred da li će ona eventualno predložiti Parlamentu nastavak angažmana ministarke Slavice Đukić Dejanović ili nekog drugog na njenom mestu, na čelu ministarstva bez portfelja, koji će se baviti populacionom politikom, sa konkretnim zaduženjima.

(Zoran Krasić: Ne postoji ministarstvo bez portfelja, postoji ministar bez portfelja.)

Ovde među 250 poslanika ne vidim vrlo mali broj poslanika koji u nekom periodu istorije višestranačja nije bio u Vladi. I svi znaju kako Vlade funkcionišu. Prema tome, to sa portfeljom i bez portfelja ne menja suštinu bavljenja populacionom politikom. I ministarka je to vrlo uspešno radila u ovih godinu dana, nadam se da tako rade i čelnici opozicionih partija u lokalnim samoupravama gde još uvek vrše vlast, jer nije populaciona politika stvar jedne osobe, nego je stvar svih nas ovde, činilaca političkog života, predsednika Vlade, odnosno buduće predsednice Vlade i svih ministarstava. Znači, jedna osoba ne može da popravi stanje u populacionoj politici, može samo da predlaže mere Vladi Republike Srbije i nama da poboljšamo stanje.

A to koliko dece ima danas u Srbiji nije stvar Slavice Đukić Dejanović i Vlade u poslednjih godinu dana i nemojte da stvarno budemo toliko veliki demagozi pa da mislimo da će neko da glasa za nas zato što svaljujemo krivicu na rad Vlade u poslednjih godinu dana.

Mene je najviše zabolelo to, želim zaista javnosti da skrenem pažnju, na koji način se diskriminiše buduća mandatarka, pa čak i sada kada smo raspravljali o ovom amandmanu. Znači, ne mogu pojedini poslanici, koji su govorili pre mene, da se uzdrže u iznošenju jezika mržnje. I ono što me je više zabolelo – reći ću na kog poslanika tačno mislim, ne interesuje me što će on da replicira, dajte mu da replicira – Boško Obradović, kako on govori o Ani Brnabić. Trebalo je da reagujem zaista i na njegovo izlaganje i na održavanje konferencije za štampu pre neki dan, gde je poslanik Milan Lapčević na grozan način, krajnje uvredljiv način za čitav parlament Republike Srbije, govorio o ličnosti Ane Brnabić.

Da, da, to je bilo jedno od obrazlaganja u okviru ovog amandmana uvaženog poslanika Boška Obradovića. On nju nije diskriminisao samo zato što je žena, nego je govorio o tome da li ona jeste ili nije gej i samo zbog te dve činjenice nju treba eliminisati iz političkog života Srbije. Sve je u redu; da nije ona samo ovo, bila bi, izgleda, najbolji političar u Srbiji. Pa to što Boško Obradović ima petoro dece ne znači da će ikada postati premijer i ne znači da će ikada ubediti ovu većinu i Srbiju da glasa za njega.

Mislim da je krajnje uvredljivo što se na ovaj način njegovog izlaganja ne reaguje. Ne SNS i stranke koje čine koaliciju koja vodi ovu državu, nego ne reaguju one partije u opoziciji koje u svojim programima deklarativno imaju poštovanje ljudskih prava, poštovanje različitosti, poštovanje prava na javno okupljanje, koje ima i gej-populacija. To su evropske vrednosti o kojima vi danas govorite. To su te evropske vrednosti. Tu neće niko od vas da reaguje. Zašto? Možda će vam Boško

Obradović trebati za 0,8%, ne znam ni ja koliko posto glasova u ukupnom zbiru vaših glasova ili da podrži nekog predsedničkog kandidata.

I to je obrazloženje za podnošenje amandmana da uz dva ministarstva, koja su jasno određena i profilisana u predlogu zakona Aleksandra Martinovića i poslanika koji su potpisali ovaj predlog zakona, to je argument zašto treba da uvedemo i ministarstvo za – sad sam htela da kažem za demagogiju, izvinjavam se, zato što smo slušali samo demagogiju danas – za populacionu politiku.

Stvarno se ograđujem od takvog ponašanja. Da sam mu dala opomenu kao predsedavajući, ne bi bilo dobro jer bi skočili na mene da samo opoziciju opominjem. Ali sam zato sišla na svoje poslaničko mesto da kao poslanik, kao jedna od vas 250 reagujem na to i kažem da mi najviše smeta što poslanici socijaldemokratskog opredeljenja, a u opoziciji su, poslanici demokratskog opredeljenja itd. ne reaguju samo zato što je jedan od poslanika u obrazloženju ovog amandmana iz opozicije pa je njemu oprošteno sve.

Molim vas, kada ubuduće budemo govorili o Ani Brnabić, da govorimo o njoj kao o političaru, da govorimo o njenim sposobnostima da vodi ovu državu, a ne da govorimo o tome da li je ona žena i da li je gej.

Naravno, amandman koji nije u skladu sa Ustavom kao pravnik ne mogu da prihvatim da uopšte razmatram, a ne da raspravljam o njemu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa.

Sa radom nastavljamo u 14 časova i 56 minuta. Hvala.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDNİK: Nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Dajem vam repliku. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, poštovani predsedavajući, ja bih pre svega hteo da se zahvalim na ovoj datoj replici, to govori o korektnom odnosu koji treba da negujemo ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije, kao i da pohvalim gest predsedavajuće Maje Gojković da, u trenutku kada je želela da polemiše, siđe među narodne poslanike i iskaže svoje mišljenje o odgovarajućoj temi. To je nešto što je prava stvar i u tom smislu treba i da nastavimo.

Želim da naglasim jednu veoma, veoma važnu stvar. Smatram da mnogo više poštujem privatnost Ane Brnabić nego stranka i lider koji su je kandidovali za mandataru za predsednika Vlade. Nikada nisam ulazio u njenu seksualnu orijentaciju i njeno pravo na privatnost. Niko u Srbiji ne bi znao njenu seksualnu orijentaciju niti bi ulazio u njenu privatnost da to nije u svoje vreme objavio Aleksandar Vučić kada je javnosti saopštio da je Ana Brnabić prvi gej-ministar u njegovoj vladi. Dakle, čovek koji je ponizio Anu Brnabić kao ženu i koji je njenu privatnost izneo čitavoj javnosti nisam ja, već aktuelni predsednik države.

Govorim nešto potpuno drugo, govorim svoj politički stav. Stav, to nam ne možete zabraniti i to nam ne možete zameriti. Mi imamo politički stav. Naš politički stav je da smo protiv organizacije gej-parada u Srbiji. Naš politički stav je da ne

dozvoljavamo da nam se nameću vrednosti koje su suprotne našem tradicionalnom i porodičnom sistemu vrednosti. To je politički stav od koga nikada nećemo odstupiti i ne vidimo razlog da se to proglašava govorom mržnje. To nije govor mržnje, to je jasan politički stav – a to što vi smatrate da umesto jedne treba organizovati dve gej-parade, to je vaš politički stav.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Narodna poslanica Maja Gojković.

Izvolite, pravo na repliku.

MAJA GOJKOVIĆ: Naravno da kao neko ko se 27 godina bavi politikom uvažavam političke stavove, kao što uvažavam i različitost političkih stavova i u okviru Poslaničke grupe Srpska napredna stranka.

Niko ovde nije govorio da se zalaže, a najmanje poslanici Srpske napredne stranke, pa ni ja, za održavanje gej-parada, ali ovde se govorilo o nečemu drugom. Mislim da me je većina poslanika razumela, da pravo na okupljanje ima svako u našoj državi pod uslovom da ispuni određene zakonske uslove. Da li su to dve, tri, pet, deset, petnaest, trideset gej-parada, meni je potpuno svejedno.

Sada ću vam reći zašto sam rekla da je veoma važno da kada neko kaže da je za evropske integracije pa onda toleriše da ovde u Parlamentu neko kvalifikuje jednog od političara da je gej ili nije gej, da je to jedina osobina te osobe o kojoj ćemo mi razgovarati, da li može ili ne može da vodi Vladu Republike Srbije samo zato što je određene seksualne orijentacije i onda je to problem za sve nas.

Što se tiče održavanja skupova i parada, hajde da razmislimo o tome. Održane su jedna ili dve gej-parade. Ja se time nisam ni bavila, uopšte me ne interesuje ko na ulicama Beograda protestuje i zašto dok god ne ugrožava druge ljude ili imovinu ove države, ili grada Beograda ili privatnu imovinu, ali uvaženi poslanik mora da zna – ta populacija je prijavila svoj skup, ispunila zakonske uslove.

Meni više smetaju neki drugi skupovi, drugih organizatora, kao što su oni koji su danima i nedeljama protestovali ispred Skupštine Republike Srbije a nisu se udostojili da prijave na zakonit način svoje skupove. Time su ugrozili bezbednost drugih ljudi, ugrozili su bezbednost i njih samih, ugrozili su bezbednost i imovinu svakog od nas.

Prema tome, ako pričamo, a pričamo ovde i o tome da li treba dozvoliti svakome u ovoj državi da iskaže svoje političko mišljenje ili neko drugo svoje opredeljenje, onda to pravo svakako imaju i pripadnici gej-populacije, bez obzira na to da li neko od nas privatno podržava ili ne i da li će im se pridružiti ili se neće pridružiti, ali jednako pravo imaju kao i inicijativa „Ne davimo Beograd“ i kao ovi nedefinisani protesti iza kojih niko neće da stane a ipak su na neki način organizovani i mesec dana su blokirali normalan život grada Beograda. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Marinika Tepić.

Reklamirate povredu Poslovnika? Izvolite.

MARINIK A TEPIĆ: Hvala vam, predsedavajući.

Reklamiram član 107, koji ste, smatram, povredili još u prethodnom ciklusu, iako je dobro što ste sada nastavili da povređujete dostojanstvo, u prvom redu mene

lično i mojih kolega kada je i prethodna govornica, gospođa Gojković, istakla i kritikovala nas koji ne reagujemo na diskriminaciju, kako se izjasnila, Ane Brnabić.

Za početak, ako bismo vodili računa o pro- ili nediskriminatorskom izražavanju, volela bih da svi Anu Brnabić ovde oslovljavaju sa gospođa Brnabić, pošto ne znamo zašto su sve druge dame gospođe pa su u skladu sa bontonom oslovljene prezimenom samo je gospođa Brnabić Ana Brnabić. Zašto je ona samo Ana, a nije gospođa Brnabić? Hajde da, za početak, to ispoštujemo.

S druge strane, osetila sam se prozvanom i lično i mislim da ste tu prekršili Poslovnik, niste skrenuli pažnju narodnoj poslanici Maji Gojković kada je počela da pravi razliku između onih koji osuđuju diskriminaciju po bilo kom osnovu, pa i seksualnom opredeljenju, i onih koji to ne čine.

Dužna sam da obrazložim zašto. Zato što bih ujedno i pitala od kada se broji ta diskriminacija. Mi smo svi ovde bili svedoci kada je Aleksandar Martinović, čak u prisustvu gospođe Brnabić, nju vređao po toj osnovi a predsedavajuća ga tiho i vrlo opravdano opominjala. Meni je tada oduzeta reč dok sam branila prava LGBT populacije, a Aleksandru Martinoviću niti je oduzeta reč niti je dobio opomenu. Sada ne znamo od kada se to broji, od kada je gospođa Brnabić postala mandatarka, a to se nije važno dok je bila ministarka, ili koji su to aršini kada se Poslovnik na ovaj način primenjuje.

PREDSEDNIK: Hvala. Ovaj retorički deo ćemo skloniti jer to nije u skladu sa povredama Poslovnika, jer smatram da predsedavajući ničim nije povredio član 27. dozvolivši poslanici, odnosno meni, da iznese svoj politički stav, što ne spada u ugrožavanje rada Parlamenta niti ponižavanje poslanika.

Na član 1. amandman su podneli poslanici Marko ...

(Aleksandra Jerkov: Po amandmanu.)

Po kom tačno? Prethodnom?

Reč ima Aleksandra Jerkov, po amandmanu.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Ne slažem se sa predloženim amandmanom. Svakako za njega neću glasati. Smatram da to nagađanje i licitiranje koja ministarstva treba da imamo potpuno pada u senku pred onim što je stvarna namena ovog zakona i onoga što se vidi iz svake rasprave, o svakom amandmanu, koju vodimo i ovoga dana i u subotu, a to je da je ovo zakon koji je pravljen zapravo da zadovolji nekakve unutarstranačke, međustranačke, unutarkoalicione i međukoalicione apetite, ambicije, želje i da namiri možda neke potrebe onih koji nisu uvaženi na način na koji smatraju da je trebalo da budu uvaženi prilikom formiranja ove vlade za koju ćemo za nekoliko dana glasati.

Međutim, mene je zainteresovalo nešto što je predsednica ovde govorila, čini mi se, izlazeći iz teme dnevnog reda. Predsednici, koja je velika borkinja za ljudska prava, za manjinska prava i prava LGBT populacije, užasno smeta kada buduću premijerku, gospođu Brnabić, ovde neko vređa zbog njene ne samo rodne pripadnosti nego i seksualnog opredeljenja, dok je pre svega nekoliko meseci jedini njen komentar na salvu mržnje prema osobama koje pripadaju LGBT populaciji koju je ovde izrekao šef poslaničke grupe sa čije liste je i sama predsednica izabrana bio: „Nemoj, Ana je tu“.

Gospodo predsednice, narodna poslanice Gojković, tu rečenicu „Ana je tu“ izgovorili ste u mikrofon, cela Srbija je to čula, i vi se sada odjednom iz osobe kojoj je smetalo jedino to što je tada ministarka Brnabić a sada buduća premijerka Brnabić prisutna pretvarate u osobu koja po svaku cenu brani ljudska, manjinska prava, brani slobodu na seksualnu orijentaciju itd., tako da mislim, nemojte se ljutiti, da niste baš prava osoba koja treba da nas podučava tome na koji način se brane prava LGBT populacije, na koji način se štite i poštuju ljudska prava, jer vi to njihovo pravo da slobodno ispoljavaju seksualno opredeljenje a ne budu zbog toga žrtve merite isključivo po tome ko ih napada.

Ako ih napada Aleksandar Martinović, ako je Aleksandar Martinović taj koji ovde izlaže salvu uvreda i mržnje prema ljudima koji pripadaju toj populaciji, vama je jedini problem to što je ministarka Brnabić prisutna, a ako to rade neki drugi poslanici – e, onda ste velika zaštitnica prava te populacije.

To tako ne može. Ili ljudska i manjinska prava branite kao što to činimo mi ili ih ne branite i pritom se pridružujete onima koji neopravdano, protivzakonito i protivustavno mrze te ljude i pozivaju na nekakvu, pretpostavljam, zabranu ili ne znam kakvih su ideja i zaista ne mogu da ulazim u motive ljudi koji osuđuju i diskriminišu nekoga zbog seksualne pripadnosti, tako da vas molim da povedete o tome računa. Ne merimo svi svoje političko delovanje prema tome od koga dolaze određeni vrednosni stavovi. Neki stavovi jesu vrednosti za koje se zalažemo i pozivam i vas da to činite.

PREDSEDNIK: Hvala.

Samo javnosti radi, poslanik Martinović je čitao udžbenik.

Reč ima Miroslav Aleksić, po amandmanu.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Kao predlagač ovog amandmana slušao sam pažljivo, skoro sat vremena, diskusije drugih poslanika po ovom amandmanu i slušao kako se poslanici vladajućih stranaka utrkuju ko će pre reći da Srbiji ne treba ministarstvo za porodicu i demografiju sa raznoraznim obrazloženjima od kojih je apsolutno najdominantnije bilo da je to nekakva demagogija. Ako je za vas to pitanje demagogija, ako je ovakvo demografsko stanje i pad nataliteta u Srbiji demagogija, onda ja zaista ne mogu da shvatim šta ćete drugo reći građanima.

Dakle, to je pitanje svih pitanja, i vi o tom pitanju ne želite da razgovarate, odnosno želite tako što kažete da se mi koji to predlažemo bavimo demagogijom, a onda se neki drznu da kažu – pa da, oni govore da treba da se reši problem za čije rešavanje treba više vremena jer nema efekata preko noći.

Oni koji to govore zaboravljaju samo jednu stvar, da su od 2000. godine skoro pa najviše na vlasti od svih stranaka, čak više i od SNS i DS, a da ne govorim da su do 2000. godine vladali čitavu deceniju. I sada oni govore o tome da neko ovde nema razumevanja za vreme. Ko? Svi su manje od njih bili na vlasti. Dakle, ne verujem da taj argument može iko da prihvati.

Govorilo se o tome kako je napravljen nekakav veliki pomak u smislu rešavanja problema o kom govorim tako što je opredeljeno 130 miliona dinara za ministarstvo, odnosno za aktivnosti gospođe Đukić Dejanović i da je 90 opština u Srbiji dobilo sredstva. Nije suština koliko je opština dobilo, nego kolika su sredstva opredeljena. Duplo manja nego za fontanu, u tome je suština.

A nije čak ni u tome. Reći ću vam u čemu je suština. Mladi ljudi se ne usuđuju da osnuju porodicu i rađaju decu zbog siromaštva, dragi prijatelji. Zbog siromaštva i zbog stanja u svojim džepovima, novčanicima, frižiderima. Ko je spreman danas da formira porodicu kad nema ni zaposlenje, a kad ga ima, treba da bude srećan, po vama, ako prima platu 200 evra? A vi od 2012. godine obećavate bolji život. Evo, čujem sada, nova mandatarka čak i 2019. godine.

To je suština kompletnog problema. Demografija i pad nataliteta ne rešavaju se tako što će se na 90 opština raspodeliti novac, nego tako što će se pomoći ljudima da imaju голу egzistenciju, da imaju uslove da formiraju porodicu i rađaju decu.

Dalje, kaže – amandman nije u skladu sa zakonom, Ustavom. Prihvatam. Ali pitam zašto vi to niste predvideli kao predlagači ovog zakona. Ako zaista mislite da rešavate problem svih problema u Srbiji, zašto ga vi niste predložili? Onda mi iz opozicije verovatno ne bismo mogli da govorimo o ovome. Verovatno bi onda bilo u skladu sa zakonom, ali ga niste predložili zato što ste morali da delite politički plen među koalicionim partnerima kroz druga ministarstva.

Moj vam je savet i predlog – nemojte više da privatizujete i rasparčavate Srbiju kroz deobe, kroz različita ministarstva da bi se podmirili politički apetiti koalicionih partnera, koji su očigledno porasli u poslednje vreme, nego razmišljajte kako ćete da sprečite ovu katastrofu, a to je pražnjenje i izumiranje Srbije.

I pozivanje na to da je veliki rezultat u prethodnih godinu dana to što ste, kako kažete, animirali Srpsku akademiju nauka i umetnosti. Pa ne treba animirati SANU, ti ljudi jako dobro znaju šta rade. Treba ih slušati. A za ovih pet godina vi ih niste čuli. Kada ja i moje kolege govorimo u Skupštini o tome o čemu govori i SANU, vi kažete da je demagogija. Onda se pozivate na SANU. Ali zaboravljate samo jednu činjenicu, šta je rekao predsednik SANU, gospodin Kostić, koji takođe kaže da smo za poslednjih deset godina izgubili preko pola miliona stanovnika i da, nažalost, Srbija izvozi sopstvenu budućnost. To je ono o čemu govore i građani, govori i SANU, ali vi to ne želite da čujete.

Iz tog razloga smo i podneli ovaj amandman, jer smatramo da je to pitanje o kome treba svi ovde da raspravljamo i da svi zajednički shvatimo da je to iznad svakog od nas pojedinačno i iznad svake političke stranke ovde u Parlamentu.

Zato što je za vas to demagogija i zato što imate nalog da odbijate sve amandmane, a verujem da većina od vas shvata koliki je ovo problem ali prosto ne smete, jer živimo u državi koja ima takav politički sistem da se o svemu pita jedan čovek – zato je drugi deo našeg amandmana da to samo legalizujemo, da onaj koji odlučuje o svemu i u zakonu ima utemeljenje za to, pa kad neko želi iz svog resora u nekom ministarstvu nešto da uradi, neka Aleksandar Vučić lepo da saglasnost za to.

PREDSEDNIK: Gordana Čomić ima reč.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice poslaničke grupe.

Amandman kojim se traži da se umesto ministra bez portfelja ustanovi ministarstvo je legitiman zahtev narodnih poslanika. Nisam sklona da glasam za takav amandman, ali sam sklona da podelim sa vama nekoliko činjenica za koje bih molila da se prorede u javnom jeziku.

Visok natalitet, nerazumno visok natalitet imaju najsiromašnija društva. Društva koja imaju najveću stopu rađanja i istovremeno najveću stopu smrtnosti novorođenčadi su društva koja su sa bruto domaćim proizvodom na granici siromaštva.

Dakle, bilo bi dobro da se u javnom jeziku, u raspravama uzdržimo od toga da tvrdimo, pošto je očigledno lako oborivo, da decu ne rađamo zato što smo siromašni, to je prvo, a drugo da tvrdimo da se cela ta pojava zove „bela kuga“. Taj izraz je uvredljiv za žene. Žene imaju pravo, kao i muškarci, da odlučuju slobodno o tome da li će decu rađati ili ne. To je ključna tačka oko koje treba da se vrti i budući posao ministarke bez portfelja ili, ako prihvatite amandman kolege, ministarstva za porodicu i demografiju. Pravo na izbor. Tamo gde ljudi nemaju pravo na izbor, tamo se deca rađaju u nerazumno visokim stopama i umiru takođe u nerazumno visokim stopama.

Ako pogledate zemlje članice Evropske unije, ako pogledate skandinavske zemlje, Kanadu, onda ćete videti potpuno drugačiji društveni kontekst u kom se deca rađaju. Poštuje se pravo na izbor i deca su poželjna, a društvo zna da, ako su deca poželjna, onda mora da se napravi mreža podrške za porodice sa decom, i za oca i za majku. To znači da oboje mogu i da rode dete i da nastave karijeru. To znači da se u finansijama, u budžetima koji se skupljaju od svih nas, populaciona, demografska politika stavlja visoko na vrh. To znači da imate pristup poverenja ljudi jednih u druge, što u Srbiji nije slučaj.

Nećemo imati nikakvog uspeha u promeni te atmosfere da su ili „žene krive što nema dece pa postoji bela kuga“ ili „nemamo šta da jedemo pa nemamo dece“ koliko god ja imala tačnih podataka o tome koliko je siromaštvo u Srbiji, kakva je stopa i koliko se po objektivnim istraživanjima može utvrditi.

Dokle god te dve stvari budemo pričali, nećemo pričati o najvažnijoj stvari – zašto želimo decu u Srbiji, gde ćemo ih prihvatiti, ko će s njima raditi, u kakvoj će okolini rasti, kako će biti podržana majka, kako otac, kako porodica gde postoji samo majka ili samo otac, sva deca, različita deca.

Dok ne budemo razumeli da je centar dobre populacione politike pravo na izbor, dotle ćemo se vrteti u svakidašnjim jadikovkama kako nas ima sve manje i kako nas nikad neće ni biti i dotle ćemo slati jednu potpuno nerazumnu poruku i ženama i muškarcima u fertilnom dobu.

S druge strane, kada u ovom istom parlamentu donosimo dobre propise o medicinski potpomognutoj oplodnji, postoji u toj raspravi jedna rečenica koja ne bi smela da se čuje u našem društvu, a to je da se žena ostvarila kao majka, da se dokazala kao majka. Time kažete da žena nema pravo na izbor.

To su vrlo ozbiljne stvari, jednako diskriminatorne kao kada, mimo Ustava, mimo antidiskriminacionog zakona, neko smatra da je politički stav da vređa nekog na osnovu ličnog svojstva. Nije, zabranjeno je takvo ponašanje. Piše u 1. članu, gde se definiše u antidiskriminacionom zakonu šta su lična svojstva. U Ustavu piše da svi imamo jednaka prava.

Znam da moja intervencija neće zaustaviti ni učestalost izraza „bela kuga“ ni jadikovke nad tim da nas je sve manje, a pogotovo neće zaustaviti potpuno nerazumne rečenice da se neko dokazao i ostvario zato što je majka – nadam se da neće biti rečenice da se neko dokazao i ostvario kao otac; znate, ta rečenica ne postoji u našem

društvu, to je neverovatno, ja to smatram diskriminatorskim, inače – i da ćemo razumeti da je vreme za vrlo ozbiljne rasprave u našem parlamentu o tome šta želimo za dete koje će se roditi sledeće godine u Srbiji, kako da mu izgleda život 2021. godine, kako 2030. godine.

Kad počnemo tako da razgovaramo, ko god da su majka i otac tog deteta, onda ćemo razumeti razliku i razumećemo zašto su u zemljama Zapadne Evrope, gde je takođe nizak natalitet, muškarci i žene zadovoljni svojim izborom da sebi naprave potomstvo ili da sebi ne naprave potomstvo. Sloboda izbora je ključ za dobro rešavanje ovog problema.

PRESEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Veoma važan član, da ne kažem najvažniji, ovog zakona o ministarstvima; odnosno, on je uvod u aneks koalicionog dogovora između vladajuće koalicije, a nazvan je radno zakonom o ministarstvima.

Bilo je više ideja kako da se ovaj amandman uradi. Međutim, preovladala je ideja da ispoštujemo to ministarstvo za zaštitu životne sredine, odnosno da ispoštujemo, zbog životne sredine nas koji živimo u njoj sada i zbog budućih generacija, zbog lošeg gazdovanja životnom sredinom unazad više decenija.

Ja sam malo začuđena reakcijama na ovaj član 1. kolega vladajuće koalicije, gde nam je rečeno da svi koristimo iste otrcane fraze i ispraznu demagogiju.

Mogla bih ja da unesem dinamiku u ovaj amandman i da kažem da bi bilo dobro da uvrstimo ministarstvo za heklanje ili ministarstvo za magiju i čarobnjaštvo, odnosno možda bi najbolje bilo ministarstvo za zaštitu građana od loših zakona. Eto, mislim da bi to baš bilo jedno pravo ministarstvo.

Međutim, kažem vam, pristupili smo na drugi način, te tako smatramo da u ovom članu treba da ostane Ministarstvo poljoprivrede bez resora vodoprivrede i šumarstva, jer za sve ovo vreme, unazad nekoliko godina, o tim resorima Ministarstvo poljoprivrede apsolutno nije vodilo računa.

Ministarstvo za zaštitu životne sredine bi te resore trebalo da dobije pod svoje okrilje i da se na taj način zaokruži celina prirodnih resursa u ministarstvu. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ivana Stojiljković.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Vrlo kratko bih. Treba, naravno, odbiti ovaj amandman, zato što ne možemo prihvatiti činjenicu da se u prethodnom periodu zaštitom životne sredine niko nije bavio, niti resorom poljoprivrede. Naprotiv, juče smo imali prilike da čujemo, pretpostavljam da ste i vi slušali pažljivo, kada je predlagač ovog zakona, gospodin Martinović, vrlo precizno izneo sve podatke i sve rezultate koje imamo u oblasti poljoprivrede, a posebno u oblasti zaštite životne sredine.

Ono što je veoma važno jeste zašto moramo da odvojimo resor zaštite životne sredine kao ministarstvo. To je zato što sledi i otvaranje Poglavlja 27. Pretpostavljam

da znate da je Srbija jedina zemlja koja je dobila, bez dodatnih uslova, mogućnost za otvaranje ovog poglavlja. Sada će biti mnogo prilika za nove projekte. Ući će veliki novac, a veliki deo će biti bespovratna sredstva. To je razlog zašto se ozbiljno mora posvetiti ovom ministarstvu.

To što ste rekli da biste odvojili šumarstvo i vodoprivredu, ovako bih, više stručno, objasnila zašto se ne bih složila sa tim. Zato što su poljoprivreda, šumarstvo i vodoprivreda na neki način prilično srodne privredne grane i, prosto, tu se dešava situacija gde se bavimo proizvodnjom, bavimo se eksploatacijom, razvojem ovih resursa, a zaštita životne sredine sama po sebi ima jedan kompleksan niz postupaka i mera koje se bave zaštitom svih resursa, ne samo zemljišta, bez obzira da li je to poljoprivredno ili šumsko zemljište, znači bavi se svim zemljištima i zaštitom svakog prirodnog resursa, i u tom smislu ni ovaj drugi deo vašeg amandmana ne bi bio prihvatljiv. Zahvaljujem.

PRESEDNİK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović, po amandmanu.

SONJA PAVLOVIĆ: Replika. Je li može?

PRESEDNİK: Repliku dajem ja, nego po amandmanu, pošto poslanica ništa nije rekla, osim što je iznela mišljenje svoje stranke i sebe lično.

SONJA PAVLOVIĆ: Zaštita životne sredine kao posebno ministarstvo treba da postoji, ali kao osmišljeno ministarstvo; ni slučajno zbog otvaranja Poglavlja 27 i koalicionog cenkanja.

Da se veoma malo radilo, radilo se veoma malo u oblasti zaštite životne sredine. Sem sporazuma, međunarodnih dogovora, ništa drugo nije implementirano ni u zakonodavstvo, ni na terenu, ali o tome više po članu 4.

PRESEDNİK: Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić i Slaviša Ristić.

Reč ima narodni poslanik Slaviša Ristić.

SLAVIŠA RISTIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Želim ponovo da istaknem potrebu formiranja ministarstva za Kosovo i Metohiju, jer, u najkraćem rečeno, to bi bila nedvosmislena, jasna poruka, pre svega međunarodnoj zajednici a i našim građanima koji žive na KiM, da se Republika Srbija nikada neće odreći dela svoje teritorije. To bi bila prava poruka.

Nije dovoljno govoriti isprazne patriotske priče. Nije dovoljno sa Trga Šumadija u Severnoj Kosovskoj Mitrovici slaviti navodne srpske pobede posle kosovskih izbora, gde smo imali gospodina Marka Đurića da kaže da Srbi od Horgoša do Dragaša imaju razlog da slave pobedu na izborima, kako je tada rekao, u našoj srpskoj pokrajini KiM; radilo se o separatističkim izborima.

Znam da ova vlast ne sme i neće da prihvati ovaj predlog, ali sad koristim priliku da se obratim narodnim poslanicima skupštinske većine. Za većinu njih znam da su svojevremeno, 2011. godine, 2010. bili uz srpski narod na KiM, bili na barikadama, bili na tom otporu srpskog naroda, podržavali i govorili da ne treba da odustajemo od otpora prema tzv. nezavisnom Kosovu. Njima se obraćam da je ovo prilika da isprave svoju grešku koju su napravili 2012. godine prilikom formiranja vlasti, kada su praktično ukinuli ministarstvo za KiM.

Pre svega, obraćam se mojim kolegama, mojim zemljacima, kolegama iz Kosovske Mitrovice, kolegamicama iz Kosovske Mitrovice, kolegama iz Štrpca, dakle nama koji dole živimo, da im kažem da nije ništa strašno da nekada uradite ono za šta ste uvereni da treba da se uradi bez obzira na to što je vlast protiv toga. Verujte, ne boli a koristi, jer ćemo poslati pravu poruku pokolenjima. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zvonimir Stević.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, prethodni kolega me nije prozvaao.

Ja živim u centralnom delu KiM i želim da kažem da ono što se događalo pre podne predstavlja političku tribinu, demagogiju i dezavuisanje, pokazivanje nekakvog navodnog dušebrižništva za narod na KiM. Time neću da se bavim. Veoma pragmatično i racionalno želim da kažem sledeće stvari.

Naime, kolega malopre ali i druge kolege u prepodnevnoj raspravi podnose amandman gde traže da se formira, odnosno u zakonu osnuje ministarstvo za KiM. Zarad javnosti, imali smo ministarstvo, imali smo i koordinacioni centar, imali smo izbore na KiM i ovo nisu prvi izbori da se Srpskoj listi spočitava kako učestvuje na izborima. Mi smo zaboravan narod pa želim da podsetim narodne poslanike i javnost da smo imali tzv. čuvenu koaliciju „Povratak“ posle 2000. godine, gde je učestvovala upravo stranka prethodnika koji govori da smo imali ministarstvo za KiM.

Zašto smo se opredelili za izbore, samo nekoliko rečenica, i za Srpsku listu? Srpska napredna stranka i SPS nisu učestvovala na izborima na KiM punih 16 godina. Kada smo videli da su tamo u parlamentu ljudi koji nemaju nikakav kredibilitet i nikakve reference, onda smo izašli na izbore kako bismo se kvalitetnijim kadrovima na neki način suprotstavili poslanicima skupštine KiM u formiranju nekakve kvazidržave.

Smatram da ovaj amandman i amandmani koji su podneti sa zahtevom da se formira ministarstvo za Kosovo i Metohiju nije primeren u ovom trenutku i ne mogu da ga prihvatim iz prostog razloga, što ne smatram da zalaganje predlagača ide u pravcu zaštite Srba na KiM i njihovih interesa. Amandman ne treba prihvatiti zato što se njime želi navodno prikazati da Vlada Republike Srbije i Kancelarija za KiM ne rade dovoljno i ne vode brigu o interesima Srba i drugog nealbanskog življa na prostoru KiM.

Ovakav stav nije tačan, a time i predlog nije održiv, i to iz sledećih razloga. Predlogom da se formira ministarstvo suštinski se ništa ne menja u pogledu nadležnosti, sem što bi ministarstvo imalo zakonodavnu aktivnost – koja ne utiče znatno na položaj Srba i takve nekakve posebne aktivnosti nema.

Ukoliko je predlagačima danas stalo da na istinski način štite Srbe, nije sporno da predlagači ovog amandmana predlože određena zakonska rešenja i mere za poboljšanje položaja Srba na prostoru KiM.

Pred sobom imam uredbu Vlade Republike Srbije kojom je ukinuto ministarstvo za KiM i formirana Kancelarija za KiM. Kada se pažljivo pogleda i pročitaju nadležnosti Kancelarije za KiM, ama baš nijedna nadležnost, ono što je bilo u nadležnosti ministarstva, nije ukinuta, što znači da Kancelarija obavlja sve zadatke koji su utvrđeni u zakonu – funkcionisanje institucija Republike Srbije na teritoriji KiM, obrazovanje, delovanje SPC na teritoriji KiM, obnova i zaštita duhovnog i kulturnog nasleđa, finansijska, pravna i kadrovska pomoć, saradnja sa Komesarijatom,

saradnja sa civilnom i vojnom misijom UN na KiM a na osnovu Rezolucije Saveta bezbednosti 1244. Kada pogledate ovu uredbu i nadležnosti Kancelarije i kada pogledate amandman koji su predlagači podneli, on je bukvalno prepisan iz ove uredbe.

To da Vlada Republike Srbije i Kancelarija za KiM ne brinu dovoljno o narodu na KiM jednostavno nije tačno. Danas su izneti podaci, a ja ću samo nekoliko podataka da kažem. Kancelarija za KiM, Vlada Republike Srbije na današnji dan finansira kao korisnike budžeta preko 40.000 ljudi na prostoru KiM, bez javnih preduzeća, a imamo jedan deo javnih preduzeća koja se takođe finansiraju.

Ono što želim da istaknem jeste da nikada nije bilo više predstavnika Vlade i Kancelarije za KiM prisutno na KiM, personalno i institucionalno, i to na celom prostoru KiM – od Gore, Štrpca, Goraždevca, Istoka, Kline, Peći, preko severnog dela Kosovske Mitrovice, Leposavića, Zubinog Potoka, Zvečana, Srbice, Vučitna do Priluzja, Gračanice, Kosova Polja, Lipljana, Obilića pa sve do Kosovske Kamenice, do Novog Brda, Gnjilana i Vitine.

Ovo sam nabrojao iz prostog razloga što postoji dnevna koordinacija i prisustvo predstavnika Kancelarije i Vlade Republike Srbije na KiM. Ne želim da govorim koliko je u toku izborne kampanje za privremene kosovske institucije bilo predstavnika stranaka vladajuće koalicije. Ovakvo prisustvo i koordinacija predstavljaju vetar u leđa Srbima na KiM za njihov opstanak. Narod na KiM zna da proceni i vidi ko vodi brigu i zastupa njegove interese.

Dokaz za to je i podrška naroda sa KiM predsedničkom kandidatu Aleksandru Vučiću sa preko 80% glasova, a i na kosovskim izborima narod je prihvatio predlog Vlade Republike Srbije koji je osvojio devet od 10 mandata, što pokazuje da narod zna da se odredi i da vidi, zna da proceni ko vodi koliko brigu i na koji način na prostoru KiM. Hvala.

(Slaviša Ristić: Po amandmanu.)

PREDSEDNIK: Po amandmanu.

SLAVIŠA RISTIĆ: Po amandmanu. Koristim priliku, gospođu predsedavajuća, samo da obrazložim zašto nisam, kad sam zamolio svoje kolege, zamolio gospodina Stevića. Iz prostog razloga, zato što nisam uopšte sumnjao da će on biti za ovaj naš predlog, s obzirom na to da je svojevremeno bio državni sekretar u ministarstvu za KiM a sada smatra da je to nepotrebno. Toliko. Hvala.

(Zvonimir Stević: Replika.)

PREDSEDNIK: Daću vam samo po amandmanu, nisam dozvolila repliku. Ako ćete da pojasnite.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, tačno je da sam bio državni sekretar u ministarstvu za KiM. To su bile druge okolnosti i druga procena. Ali ponavljam, u nadležnosti Ministarstva za KiM i u nadležnosti Kancelarije za KiM ništa se nije promenilo sem naziva, tako da nema razloga da se ovaj amandman prihvati.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Nemanja Šarović.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodin Krasić i ja smo u ime SRS podneli amandman kojim smo tražili da se briše ministarstvo za evropske integracije.

Mi smo se danas naslušali nemuštih pokušaja predstavnika vladajuće većine da nam objasne kako bi bila katastrofa za državu, citiram njihove reči, kako bi stale evropske integracije, kako bez toga ne bismo dalje mogli jer smo zavisni od EU, kako je, jednostavno, neophodno imati ministarstvo.

Naš amandman pre svega polazi od toga, a i obrazloženje je takvo, da nema upravnih stvari koje bi u ovom trenutku bile u nadležnosti ovog ministarstva, a to suštinski jeste posao ministarstva – državna uprava. Oni to nemaju. Postojeće rešenje je da u okviru svih ministarstava postoje posebne grupe koje rade na tim pitanjima.

Ne radi se ovde samo o ideološkim razlozima i činjenici da smo mi protiv EU, već se radi o tome da je ovo, zapravo, za vas samo političko pitanje. Odluka da neko ko je bio ministar bez portfelja zadužen za evropske integracije ubuduće nosi titulu ministra za evropske integracije suštinski je politička. To nema nikakve veze s pravom, to nema nikakve veze s državnom upravom, već s tim što ste vi odlučili da po svaku cenu to podignete na viši nivo.

Slična je stvar i s ovim prethodnim amandmanom, gde je bilo predloženo formiranje ministarstva za KiM. To je takođe političko pitanje. Moram reći da je bilo zaista tužno slušati gospodina Stevića kao čoveka koji kaže – e, da je Srbin sa teritorije KiM njihov predstavnik a njihov predstavnik nije, koji kaže kako je nepotrebno ministarstvo za KiM. Šta će nam, kaže, to? Imamo Kancelariju, pa i Kancelarija obavlja iste nadležnosti. Zašto nemate kancelariju za evropske integracije sa istim nadležnostima? Nije vam dovoljno? Nije, zato što ste doneli tu političku odluku – da srljate po svaku cenu u Evropu.

Čuli smo još jednu zanimljivu tezu – kako su to dole privremene institucije, kako su SNS i SPS izašli na te izbore jer su videli, bože moj, da neki neuki ljudi sede u šiptarskoj skupštini, koja je izabrana u skladu sa ustavom i zakonima Kosova, pa su odlučili da im oni malo poprave krvnu sliku, da malo pameti ubace. Ono što zaista jesu uradili to je da daju legitimitet šiptarskim vlastima.

Ponavljam još jednom pitanje – zašto niste pozvali, ako su to privremene institucije...?

(Predsednik. Pogrešili ste amandman.)

Ne, nisam.

Ako su to privremene institucije, zašto onda niste i njihove predstavnike pozvali na tu čuvenu inauguraciju? Zvali ste predstavnike AP Vojvodine.

PREDSEDNIK: Poslaniče, pogrešili ste amandman u potpunosti.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, niste pažljivo slušali. Pročitao sam svoj amandman, a onda pravim političku paralelu i pokazujem licemerje vladajuće koalicije u odnosu na prethodnike.

PREDSEDNIK: Ne možete po amandmanima tako.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Naravno da mogu. Valjda mogu da obrazložim svoj amandman kako god želim.

PREDSEDNIK: Ne možete.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Da li sam u pravu politički ili ne, to je ocena koju će dati građani, gospođo Gojković.

PRESEDNIK: Tako je, slažem se. Samo što morate pričati konkretno o amandmanu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Izuzetno konkretno pričam, za razliku od predstavnika vladajuće koalicije, koji su pričali o svemu i svačemu.

PRESEDNIK: Što će oceniti birači.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Tako je, upravo birači, gospođo Gojković. Vi ste samo predsedavajući u Narodnoj skupštini, prvi među jednakima. Dozvolite onda da iznesemo svoje mišljenje kako god želimo.

PRESEDNIK: Tako je, o amandmanu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Po čemu drugom, ljubazna gospođo Gojković, nego po amandmanu? Shvatio sam da i vi razumete da je sada rasprava o amandmanima.

PRESEDNIK: Trudim se.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Hvala vam, veoma ste ljubazni.

Dakle, to što vi tvrdite da bi se nešto srušilo u Evropskoj uniji, da bi propala Srbija ako ne bismo imali ovo ministarstvo u Vladi, jednostavno nije tačno.

I još jedno političko pitanje. Prethodnu vladu ste ocenili kao najbolju vladu na svetu, sa najboljim predsednikom na svetu. On je realno sada predsednik Vlade u ostavci i predsednik Republike, ali nadležnosti i dalje nije pustio. Kako je moguće da njemu nije trebalo ovo ministarstvo? Kako je moguće da se on toga nije setio? Da li je to počelo nekakvo raslojavanje u SNS-u?

I to što kažete – mi u to ne verujemo, ali glasaćemo. Vi, ljudi, snosite odgovornost za to što radite. Mi smo od gospodina Đukanovića praktično čuli da se vladajuća koalicija odriče KiM. On je danas u raspravi o tome hoće li nam tražiti iz Evropske unije da se na kraju odrekemo KiM rekao da hoće. Ako nastavljamo evropske integracije, onda pristajemo na uslove. Onda ste se vi koji glumite patriote, koji glumite nacionaliste unapred odrekli KiM.

I bez obzira što to možda ne vide svi u ovoj sali, izuzetno su povezani ovaj i prethodni amandman. I treba praviti političke paralele, jer to pokazuje da vama do KiM nije stalo, a da u Evropsku uniju trčite iako je očigledno da vas Evropska unija neće.

PRESEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Dejan Šulkić.

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Miljan Damjanović i Zoran Krasić, i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Nužna posledica osnivanja ministarstva za evropske integracije jeste gašenje Kancelarije za Evropske integracije ili pak razlog za osnivanje ministarstva za evropske integracije jeste gašenje Kancelarije za evropske integracije. Teško je to razgraničiti iz diskusije i obrazloženja koje smo čuli od predlagača. U svakom slučaju, posledica je ista. Dalje, rečeno je da razlog za osnivanje ministarstva jeste povećani obim posla, a da se neće povećavati troškovi. Znači, biće povećanog obima posla, a sa druge strane nećemo imati dodatna sredstva za novozaposlene, za stručnu podršku, za

tehničku opremljenost i onda se postavlja pitanje kako će pri istim uslovima ta ista kancelarija, izdignuta na nivo ministarstva, obaviti veći obim posla.

Uz to, šta Kancelarija za evropske integracije izdignuta na nivo ministarstva, uz Vladu, sve državne organe i organizacije, pojačani predsednikom Republike koji je u vladajućem delu protagonist evrointegracija, šta na intenzitetu Kancelarije za evropske integracije može posebno da se uradi? Dosadašnji intenzitet u ovakvim okolnostima, pregovori ili prihvatanje pritisaka u procesu evropskih integracija, jeste dovoljno štetan za Srbiju. Znači, pojačavanje intenziteta može samo da nas zabrine.

Kad govorite o drugim razlozima, ističe se hiperprodukcija u normativnoj oblasti, ali, s druge strane, ne izgrađujemo mehanizme za efikasnu primenu tih zakona. Zatim, ističe se spoljnotrgovinski bilans, bez informacija koliko nas to košta, šta smo dobili a šta smo kupili. I, naravno, statistika da građani bolje žive.

Uveravam vas, nažalost, da se nemam čemu radovati – kao neko ko je opredeljen da živi u ovoj državi, ko želi da školuje decu u ovoj državi, ko želi da mu deca nađu šansu u ovoj državi, to neće biti preterani izazov za mlade koji odrastaju.

I na kraju, pominjani su standardi, na šta je i predsednica ukazivala, da treba poštovati različitosti, tolerisati. I to podržavam, ali nadam se da se to ne odnosi samo na seksualnu orijentaciju. Ako je različitost i politička, pripadnost političkim partijama takođe pravo na neku različitost, zašto vlast toleriše prebijanje i „gepekovanje“ opozicionih odbornika u Smederevskoj Palanci? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo podneli amandman i tražimo da se briše ova izmena i dopuna iz Predloga zakona, a tiče se delokruga poslova Ministarstva privrede. Jer ovo što se dograđuje i što se menja uopšte ne odgovara ni pojmovno ni rečima poslovima državne uprave, od člana 12. do člana 21. Zakona o državnoj upravi. Znači to je, što se nas tiče, potpuno neprihvatljivo.

Na šta se ovo odnosi? Ovo se odnosi ne na neke eventualne oblasti koje su propisane nekim zakonom, već se odnosi na nešto što je programski deo Vlade Republike Srbije. Ali mora da se kaže da ovo u dobrom delu predstavlja nagodbu kako da se podeli plen u okviru organizacije državne uprave, kako da se skoncentrišu neki poslovi, a svaki posao u državnoj upravi sa sobom nosi i mogućnost da se troše sredstva iz budžeta. I ovo sa 16 na 18, i ove promene unutar nekih ministarstava upravo treba da nam objasne da je feudalna podela između koalicionih partnera postignuta, ali to stvarno nema nikakve veze sa organizacijom državne uprave i sa poslovima koje radi državna uprava.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Član 4. da se briše, da se brišu ove izmene, zato što su one eklatantan dokaz da je ovaj zakon o izmeni Zakona o ministarstvima samo posledica dogovaranja, iliti pogađanja, iliti pravljenja nekog koalicionog sporazuma, koji za posledicu nema bolji život u državi Srbiji za građane Srbije, nego ima to da se neke fotelje malo zagreju, da se neke malo ohlade, da neki koji nisu dosada dobili dobiju, a koji su dobili mnogo, po nečijoj proceni, malo izgube. To je posledica.

Ovde se traži da se iz Ministarstva privrede prebaci SPS-u, da se SPS bavi gasom i strujom, a da to ne ostane kod Kneževića, koji je ministar iz SNS-a. To je jasno kao dan. I to je jedna dosetka koja nema nikakve veze ni sa zaštitom životne sredine, ni sa novom vladom, ni sa bržim korakom prema EU, nego je to čisto deljenje tala. To se zove pogađanje, šibicarenje... Imate puno takvih izraza, za koje mnogi od vas znaju zato što su se i bavili takvim poslovima.

Da je ceo ovaj zakon zbrda-zdola smišljen, ko zna gde i ko zna kad, govori i amandman koji ima veze s amandmanom koji sam ja dao, a to je amandman Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu koji smo dobili jutros, gde se u članu 5. nešto menja pa se iz nekog ministarstva vadi radioaktivni otpad pa se to stavlja u neko drugo ministarstvo, a to je sve u skladu sa genijalnim događajem u Novom Sadu gde ste postavili čuvare za otpad. U Srbiji je stanje standarda građana takvo da otpad mora da ima svoje čuvare. To je ono što je donela vlada Aleksandra Vučića.

PRESEDNİK: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Povlačim amandman.

PRESEDNİK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Odustajem od amandmana.

PRESEDNİK: Hvala.

Na član 2. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Nažalost, ja po Poslovniku niti mogu da odustanem niti mogu da povučem amandman i mislim da bi na to, predsedavajuća, trebalo da skrenete pažnju kolegama poslanicima – pisanim putem se amandmani podnose, jedino pisanim putem može da se od njih odustane. Ovako, u raspravi, to nema nikakvog smisla, ali dobro.

Ono što je suština našeg amandmana je jedno malo proširenje u odnosu na amandmane drugih kolega poslanika na član 2. ovog zakona.

Naime, i mi smo predvideli da se obriše promena koju je predlagač predložio, jer i mi smatramo da ne postoji nijedno obrazloženje sem da se sprovodi koalicioni dogovor koji je napravljen da bi se ova vlada izglasala.

Zašto se iz resora Ministarstva privrede izdvaja nadležnost Ministarstva privrede nad imenovanjem, pripremanjem za predloge imenovanja za organe upravljanja, za donošenje planova i drugih bitnih dokumenata? Zašto se to sada iz Ministarstva privrede prebacuje u Ministarstvo za energetiku? Jasno je ko dan da je ovo priprema za realizaciju koalicionog sporazuma koji je napravljen da bi se obezbedila većina za izbor nove vlade.

Pošto mi smatramo da to treba da se kaže a nismo čuli od predlagača jasno i glasno da se ovde o tome radi, mi smo zato podneli ovaj amandman, kao i druge kolege poslanici, da se član 2. u tom delu obriše, a naš zadatak je, naravno, ono što smo stavili i u član 1. i u sve druge članove, a to je da se primeni princip da sva

ministarstva i svi članovi Vlade mogu da rade svoj posao jedino uz pribavljenu prethodnu saglasnost predsednika Republike.

Ja se nadam da ćemo u raspravi čuti ponovo od kolega poslanika iz vladajuće većine da će...

(Predsednik: Poslaniče, vi imate samo dve minute.)

Da, ali ja valjda imam još neko vreme poslaničke grupe, ovlašćenog?

(Predsednik: To je potrošeno, a ovlašćeni sedi iza vas. Hvala.)

Nemoguće da je potrošeno. Dobro, ako sam potrošio, ja vam se izvinjavam.

PREDSEDNIK: Ništa, ništa, sve je u redu, a poslanici znaju i potpisaće ako odustanu od amandmana.

Vi ćete da nastavite?

MIROSLAV ALEKSIĆ: Pridružujem se kolegama poslanicima koji su govorili i praktično rekli šta je istina u cilju ovih vaših premeštanja nadležnosti javnih preduzeća za obavljanje određenih poslova iz jednog u drugo ministarstvo. Dakle, isključivo je u pitanju gola i ogoljena politika, odnosi sa koalicionim partnerima, podele između SPS-a i SNS-a uglavnom – ne vidim ove druge da će biti važni pored njih – u cilju obezbeđivanja većine za novu vladu i, naravno, nastavlja se priča podele privatizovane Srbije između sebe i nastavlja se priča podele resora po dubini.

Dakle, do sada je bilo i međusobne kontrole pa su neki ministri iz SNS-a mogli da utiču na neke procese u preduzećima kojima upravljaju kadrovi SPS-a ili neki drugi, a sada se to podelilo na feude – svako će imati svoj feud i podelili ste lepo Srbiju i ministarstva.

Vi to radite konstantno pet godina. Pet godina traju igre bez granica, novi izbori, nova vlada, rekonstruisana vlada, novi ministri. Pet vlada, četiri zakona o ministarstvima, nebrojano ministara se promenilo i stalno je obrazloženje jedno te isto, da se to radi zarad boljitka, zarad napretka, zarad efikasnog funkcionisanja države, državnog aparata, razvijanja Srbije, progressa Srbije. Ne znam da li je iko to u Srbiji osetio, izuzev vas koji danas vladate Srbijom i kojima je sve to dobro zato što je dobro vama, dok narod jedva sastavlja kraj s krajem.

Kao što je i u ovom amandmanu predlog da se odustane od ovakve podele feuda, istu stvar imamo i u drugim članovima Zakona o ministarstvima, gde ste predvideli i gašenje Direkcije za elektronsku upravu, verovatno zato što za pet godina nije uspela da otvori kancelariju za brze odgovore o kojoj ste govorili ko zna od kada, godinama unazad.

Ali to ništa ne čudi. Dakle, sve je ovo samo politička trgovina, prebacivanje iz jednog resora u drugi, bez ikakvog cilja ili mogućnosti za stvaranje bilo kakvog rezultata ili bilo kakvog pomaka u funkcionisanju Republike Srbije.

Juče sam čuo i obrazloženje kako će Ministarstvo poljoprivrede tek sada krenuti da radi, kad se „otarasu dela za zaštitu životne sredine“. Da li to znači da pre godinu dana niste bili svesni toga pa ste tada napravili ministarstvo koje je u svom sklopu imalo i deo za zaštitu životne sredine pa ćete sada, kada to izdvojite, moći da napravite neke rezultate u poljoprivredi? Ne, to su sve prazne priče koje pričate građanima Srbije već pet godina. Zahvaljujući isključivo vašim medijima i stanju u kome se mi nalazimo, u jednom autokratskom društvu, nemoguće je da građani lako dođu do istine. Ali će doći, pre ili kasnije.

Stoga mislim da i ceo zakon, a i ovaj naš amandman i te kako imaju smisla i mislim da ovaj član zakona treba obrisati i treba zapravo pogledati ministarstva, Vladu i državu kao jedan sistem, a ne da nastavite i dalje ono što radite pet godina, a to je urušavanje sistema vrednosti i urušavanje sistema institucija.

Naravno, neće vama ni ovo biti problem, jer ste instituciju urušili tako što se nijedan zakon koji ovde usvojimo u praksi ne primenjuje i nema nikakve političke odgovornosti za to. Nema političke odgovornosti ni kada kažete da će se po konkursu postavljati direktori za javna preduzeća. Nažalost, oni dolaze isključivo po predlogu političkih partija, ali to je slika i prilika u kojoj živimo danas svi u Srbiji, sa vama na grbači. Nadam se da će građani pre ili kasnije to shvatiti. Kako ste radili, tako ćete i proći na izborima. Zahvaljujem.

PRESEDNİK: Hvala.

Potrošili ste vreme poslaničke grupe i ovlašćenog.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Prvo da informišemo građane šta se menja ovim amandmanom u Zakonu o ministarstvima. Praktično je do sada Ministarstvo privrede bilo ovlašćeno, odnosno imalo nadležnost za određivanje strateških ciljeva, unapređenje rada i poslovanja, nadzor i primenu predloga akata o imenovanju i razrešenju organa upravljanja u javnim preduzećima za sva javna preduzeća. To jeste u sadašnjem Zakonu o ministarstvima. Ovde se predlaže da Ministarstvo privrede i dalje bude nadležno za određivanje strateških ciljeva, unapređenje rada i poslovanja, kao i nadzor i pripremu akata za promenu rukovodstva svih javnih preduzeća, osim preduzeća koja se bave snabdevanjem električnom energijom, odnosno prirodnim gasom. Praktično da Ministarstvo i dalje bude nadležno za sve, osim za, recimo, Srbijagas ili EPS.

S druge strane, za Srbijagas i EPS se prebacuje u Ministarstvo energetike, kojim upravlja kadar SPS-a, i to je izostavljeno određivanje strateških ciljeva, unapređenje rada i poslovanja i nadzor u potpunosti i ostavljena samo priprema predloga akata za imenovanje i razrešenje organa upravljanja. Praktično, Ministarstvo privrede, rečeno je zakonom, više nema nadležnosti, nego nadležnost ima Ministarstvo energetike, i to samo u ovom malom delu nadležnosti koje je imalo Ministarstvo privrede. U prevodu – nadzora u ovim preduzećima nema. Pošto se radi o gubitašu, koji je višedecenijski gubitaš kao što je Srbijagas, o EPS-u, koji ima ozbiljne probleme u poslovanju, više je nego jasno šta se politički u stvari dešava.

Zbog ovoga i zbog ovakve promene, koja je potpuno nakaradna, gde se ukida nadzor, strateški ciljevi, nadzor nad poslovanjem od strane Ministarstva privrede, ovaj član zakona ne bi trebalo prihvatiti. Zbog toga i piše – briše se.

S druge strane, razlog zašto ne bi trebalo prihvatiti, odnosno zašto bi trebalo obrisati ovaj i druge amandmane je način na koji je čitav ovaj zakonski predlog pripremljen.

Ovo treba brisati zato što u obrazloženju piše, a zakon je predložen po hitnom postupku, Skupština zakazana po hitnom postupku 24 sata i 50 minuta pre samog zasedanja, i zahteva se, odnosno traži se od predlagača, dr Aleksandra Martinovića, da stupi na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku“, umesto da se čeka normalnih osam dana, sa ovim obrazloženjem – razlozi za donošenje predloženog

zakona po hitnom postupku, uključujući i ovaj član koji hoćemo da brišemo, sadržani su u potrebi da se spreče štetne posledice po rad organa i organizacija, imajući u vidu da je ocenjeno, ne navodeći ko je ocenio, da bi osnivanje ovih ministarstava u znatnoj meri doprinelo unapređenju društvenih odnosa u oblastima za koje se ministarstva obrazuju, kao i efikasnijem radu državne uprave. Znači, ovakvo obrazloženje za ceo zakon, uključujući ovaj deo gde se podvukao Srbijagas i EPS.

Postavlja se pitanje – ako postoje štetne posledice po rad organa i organizacija, šta je sa njima bilo u prethodnih pet godina, odnosno kako za prethodnih pet godina, koliko je SNS na vlasti, niko nije uočio da se radi o nekim štetnim posledicama, ili nama poslanicima u Skupštini Republike Srbije dostavio obrazloženje o kojim se to štetnim posledicama radi? Zatim, da nam objasne kako će to u znatnoj meri sve ovo skupa, uključujući i ovo za Srbijagas i EPS, doprineti unapređenju društvenih odnosa i na koje društvene odnose se misli. Ovo je vredanje inteligencije narodnih poslanika, kao i građana Republike Srbije za koje se ovaj i ovakav zakon donosi.

Zbog svih ovih razloga treba glasati za ovaj amandman i obrisati ovaj član koji se tiče Srbijagasa i EPS-a. Izgleda da je na sceni samo jedan princip koji se koristi, a to je princip bahatosti, koji kaže – nećemo vam ništa obrazložiti, niti nas interesuje da vam nešto obrazložimo, daćemo ovakva smešna obrazloženja i niko nam ništa ne sme, a imamo i ispriku da su oni pre nas radili isto ovako i na ovakav način, pa što bismo mi nešto u tome menjali.

Nažalost, posledice ovakvih zakona, ovakvih nesuvislih obrazloženja na kraju plaćaju svi građani Srbije, npr. kroz otimanje plata i penzija. Ovaj amandman bi trebalo usvojiti, EPS i Srbijagas ne bi trebalo da budu uklonjeni iz nadzora Ministarstva privrede.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić i Vjerica Radeta.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 2. izmena i dopuna Predloga zakona o ministarstvima zapravo govori o članu 4. osnovnog zakona koji predlažete da se menja na ovaj način.

Mi smo ovde predložili dva amandmana. Jedan je da se ovaj član 2. briše, o čemu je govorio kolega Zoran Krasić, zato što ste vi zapravo kroz ovaj član, koji govori o nadležnostima Ministarstva privrede, lepo podelili državne resurse na feude i iz Ministarstva privrede izdvojili javna preduzeća koja obavljaju delatnost proizvodnje i snabdevanja električnom energijom i ona koja snabdevaju prirodnim gasom. Dakle, javna preduzeća, vrlo interesantna i poprilično poznata u javnosti, vi ste sada izdvojili iz Ministarstva privrede i onda će resorni ministri iz ove dve oblasti lepo da raspolazu tim ministarstvima, odnosno profitom iz tih ministarstava.

Ovaj drugi amandman koji smo predložili, predložili smo brisanje stava 4. ovog člana 4, koji govori o upravi za brze odgovore i o tome šta uprava za brze odgovore treba da radi, a sećamo se, mislim da je to bilo negde u kampanji 2012, kada je Vučić obećavao neku kancelariju za brze odgovore pa je 50 puta na dan to ponavljao i nikada se ta kancelarija za brze odgovore nije ni stvorila, ni otvorila, niti

naravno postoje brzi odgovori za građane za sva pitanja koja su od životnog interesa za svakog pojedinačno, a i države Srbije.

Mi smo zato predložili, da ne bi u zakonu ostalo nešto što je samo mrtvo slovo na papiru, da se to briše. Ali moram nekoliko rečenica da kažem, jer smo danas čuli od predstavnika skupštinske većine mnogo pokušaja da se omalovaže amandmani kojima se briše neki član, pa su, kao zbog građana, objašnjavali kako, evo, piše samo: „član 2. stav 4. briše se“. Pa evo, opet radi građana, da objasnimo da, kada narodni poslanik, odnosno poslanička grupa predlaže brisanje nekog člana – u ovom slučaju svih članova Predloga zakona, onda to znači da mislimo da takav zakon uopšte ne treba da postoji i da je jedini način da to iskažemo upravo predlažući brisanje svakog člana pojedinačno.

Takođe smo čuli da, kada se predlaže brisanje, poslanici ne daju predloge na koji način bi trebalo da se reši određeno pitanje, pa opet javnosti radi, ako se radi o izmenama zakona i ako se kaže da se briše predložena izmena, onda se podrazumeva da ostaje ono stanje koje postoji u osnovnom zakonu.

Ono što se takođe čulo kao prigovor poslanicima koji su podnosili ove amandmane je da su zapravo svi amandmani izraz mržnje prema Aleksandru Vučiću, što je zaista neverovatno, a pre izgleda da Aleksandra Vučića mrze oni koji će prihvatiti ovakav predlog zakona, zato što je on neustavan. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Odustajem od amandmana.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Predložili smo brisanje člana 3. Predloga zakona. Član 3. odnosi se i na član 5. osnovnog zakona, odnosno na Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede. Vi ste u izmenama ovog zakona brisali ceo taj član koji je govorio o nadležnostima Ministarstva poljoprivrede, zato što se sada izdvaja ekologija kao posebno ministarstvo i sada se Ministarstvo poljoprivrede „krsti“ kao poljoprivreda, šumarstvo i vodoprivreda. Nema ovde nekih velikih razlika, iako ste brisali ceo član. Verovatno je nekome ko je ovo pisao ovako bilo jednostavnije nego da je zaista izmenio član u skladu sa postojećim i novim nadležnostima.

Ali kada je u pitanju Ministarstvo poljoprivrede, i sa nadležnostima koje sada postoje i sa nadležnostima koje predviđate u ovom predlogu zakona o izmenama i dopunama, ne vrši svoju funkciju, odnosno to ministarstvo ne radi ono što bi trebalo da radi. Sama činjenica da se radi o Ministarstvu poljoprivrede valjda bi trebalo da skreće pažnju na to da se to ministarstvo istinski bavi problemima koje imaju poljoprivrednici u Srbiji.

Najnoviji slučaj nebrige Ministarstva i oholog ponašanja resornog ministra jeste ova situacija sa proizvođačima malina. Bez imalo srama i blama ministar kaže da država ne može da se meša u odnos hladnjačara i malinara, što jednostavno nije tačno.

Postoje striktno utvrđeni državni organi koji se bave zaštitom konkurencije, Komisija, i toj komisiji nije na pamet palo da se malo raspita i utvrdi koliko su i koji su to hladnjačari koji su monopolisti i koji ucenjuju proizvođače malina cenom od 1,20 evra po kilogramu.

Ti isti hladnjačari su zaključili jedan štetan sporazum, koji predstavlja krivično delo u Krivičnom zakoniku i mi smo o tome obavestili javnost. Naravno, niko ne reaguje a trebalo bi da reaguje nadležno tužilaštvo. Ako neće oni, onda je morao ministar poljoprivrede da im skrene pažnju da su hladnjačari napravili taj sporazum i obavezali se da niko neće plaćati malinu više od te cene koju su oni utvrdili i čak su položili menice da, ako neko slučajno bude platio neki dinar više, mogu preko izvršitelja da mu plene imovinu.

Dakle, mnogo je toga što nije dobro ni u ovom zakonu ni u primeni postojećeg zakona, a pri ovakvoj politici kakvu vodi ova vlada Aleksandra Vučića, i aktuelna i buduća, neće biti dobro ni ubuduće. Zato smo predložili brisanje i ovog člana. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Samo ću kratko.

Ima razloga, kao što smo rekli, i za i protiv. Sada kad smo videli i obrazloženje, iz ove diskusije, i šta je otprilike razlog zbog kojeg se uvodi ovo novo ministarstvo, mislim da razlozi „protiv“ pretežu. Koliko sam shvatio, razlozi „za“ su korišćenje fondova ili nada da će se moći koristiti fondovi Evropske unije, pod jedan, i pod dva, ili bolje reći pod jedan, to je politički dogovor između koalicionih partnera oko preraspodele resora. Naravno, legitimno je i jedno i drugo, ali s obzirom na to kakva je ekološka situacija u Srbiji, da se u ovom trenutku dok pričamo još uvek dimi ili gori deponija u Vinči...

Svi znamo, koliko god to bila rutinska stvar, da je uvek potrebno neko vreme da se uhoda i napravi nova organizacija, i to novo ministarstvo, koje treba da se uhvati ukoštac sa ekološkim problemima, koji su veliki, to nije sporno; trebaće mu vremena da se, prosto, konstituiše. Već samo to vreme potrebno za konstituisanje novog ministarstva dovodi u pitanje svrsishodnost njegovog osnivanja. Ali, bilo kako bilo, kažem, nevolja je u tome i ostavlja gorak ukus u ustima što je definitivno glavni razlog neka vrsta političkog dogovora.

Nije dobro. Nije to neka ogromna šteta, kao što mislim da će biti realne štete sa ovim ministarstvom za evropske integracije, pogotovo na način na koji se uvodi, ali prosto mislim da smo mogli i da je Vlada mogla, ili bolje reći predlagač, jer ovo predlaže kolega poslanik, da to na drugačiji način reši ako stvarno postoji svest o urgentnoj potrebi da se taj resor uvede. Na stranu ova kombinacija nemara i hitnosti o kojoj je govorio kolega Radulović, gde je sve po hitnom postupku i sve je jako urgentno, a onda smo propustili pet godina ili čekali pet godina da uvedemo to što je, navodno, toliko urgentno. Toliko. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Da pročitam obrazloženje za ovo ministarstvo. U obrazloženju koje smo dobili od predlagača, to je dr Aleksandar Martinović, on kaže – osnivanje ministarstva za zaštitu životne sredine, odnosno njegovo izdvajanje u tom delu iz Ministarstva poljoprivrede, predlaže se imajući u vidu značaj koji očuvanje i zaštita životne sredine imaju kada je u pitanju kvalitet života građana i njihovo zdravlje, ali i zbog značajnih i složenih obaveza koje Republika Srbija mora ispuniti u ovoj oblasti u procesu pridruživanja EU.

Znači, ovde kaže „značaj“. Naravno, tema životne sredine je jako značajna za sve građane, a onda u delu „finansijska sredstva za sprovođenje zakona“ kaže – za sprovođenje predloženog zakona nije potrebno obezbediti dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije.

Ovo praktično znači da će oni ljudi koji su se do sada bavili zaštitom životne sredine u okviru Ministarstva poljoprivrede i dalje nastaviti da se bave ovim pitanjem, da će imati ista sredstva koja su imali i ranije, a jedina razlika će biti što ćemo dobiti ministra, njegov kabinet, celu svitu. I to je otprilike to – bez dodatnih sredstava, bez dodatnih ljudi sa kojim bi radili, osim kabineta i ministarstva i verovatno to nameravaju da na neki način pokriju u tekućem budžetu.

Ovo nam govori da je ovaj zakonski predlog sklepan na brzinu, da je namera bila da se samo napravi novo ministarstvo, verovatno zato što postoji neki koalicioni dogovor, što je legitimna stvar, međutim tako treba i da se napiše a ne da se krije glavni razlog i da se na ovakav način objašnjava kako će tobože doći do nekog unapređenja, dok do unapređenja naravno neće doći. Dobićemo samo novog ministra, novi kabinet, a ostaju ista sredstva, osim što se tiče plata ovog kabineta.

Drugo, kad je predložen zakon, uz to da nema dodatnih sredstava, da se radi o istim ljudima koji su to i ranije radili, dati su i razlozi za donošenje zakona po hitnom postupku na ovoj hitnoj, najhitnijoj sednici Skupštine Republike Srbije, pa ću pročitati peti put to obrazloženje, koje kaže – razlozi za donošenje predloženog zakona po hitnom postupku sadržani su u potrebi da se spreče štetne posledice po rad organa i organizacije.

Pazite, štetne posledice. Moramo hitno da donosimo ovu izmenu, koja će imati iste ljude koji će se baviti ovim poslom kao što je imala i ranije, koja će dobiti samo jednog ministra sa kabinetom, ali bile su izgleda neke štetne posledice koje hitno moramo da sprečimo, iako pet godina niko nije sprečavao te štetne posledice, za koje u ovom predlogu nije rečeno o čemu se konkretno radi.

Zatim, da je ocenjeno da bi osnivanje ministarstava – ocenjeno od strane koga, pretpostavljamo da je ocenjeno od strane predlagača, to je Aleksandar dr Martinović – da je ocenjeno – mada nije rečeno ni kako – da bi ovo u znatnoj meri doprinelo unapređenju društvenih odnosa. Ni manje ni više. O kakvom unapređenju, kojih društvenih odnosa, naravno, predlog zakona ne govori u oblastima za koje se ta dva ministarstva obrazuju.

Ponavljam još jednom. Na ovakav način pisati zakone, davati ovakva nesuvisla obrazloženja je uvreda i za poslanike i za sve građane Republike Srbije. Skupština treba da bude mesto gde ozbiljno diskutujemo o ovim pitanjima, pa kada treba da se osnuje novo ministarstvo, kojem se daju sredstva i nadležnost da troši taj novac kako bi ostvarilo ciljeve koje Republika Srbija ima, onda to zahteva ozbiljno

obrazloženje i ozbiljnu raspravu, a ne ovakva zaista smešna obrazloženja od strane predlagača. Hvala.

PRESESEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandmana je podneo Marijan Rističević.

Nije u sali.

Na član 3. amandman je podneo prof. Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvažena predsednice, odustajem od amandmana, povlačim.

PRESESEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Evidentno je da dosadašnje Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede, šumarstva i zaštite životne sredine nema ministra tog kapaciteta koji bi mogao da pokriva sve te oblasti, tako da je sasvim u redu da se iz tog sektora vodoprivreda i šumarstvo, kao i zaštita životne sredine izdvoje. Te tri oblasti treba da se izdvoje u celosti, jer su to prirodni resursi i treba da pripadnu ministarstvu zaštite životne sredine. Znači, ostalo bi samo Ministarstvo poljoprivrede i smatram da bi, u tom smislu, kapacitet ministra Nedimovića mogao možda da bude dovoljan da se na adekvatan način bavi poljoprivredom.

Poljoprivredu i šumarstvo sam izdvojila iz dva razloga. Prvo što je, kako na skupštinskim odborima, tako i u ministarstvu, ogromna nebriga u tim oblastima. Dokaz za to su stravične posledice poplava iz 2014. godine, kada nam je direktor Srbijavoda rekao da nam može pomoći samo bog. Znači, javno preduzeće koje treba da se bavi gazdovanjem vodama, koga treba da kontroliše Ministarstvo poljoprivrede, poziva se na pomoć boga kada su poplave u pitanju.

Takođe, kada su bile ove ledene stihije, imali smo isti problem. Tu se takođe Ministarstvo nije oglasilo; znači vodoprivreda je prepuštena sama sebi, prepuštena je bogu i, hvala bogu, bog nam je i pomogao, ali to ne može tako.

Tako da smatram da će se ministarstvo, ako se bude bavilo samo poljoprivredom, njome baviti na adekvatniji način, a ovi sektori, kao što rekoh, treba da pripadnu drugom ministarstvu. Hvala.

PRESESEDNIK: Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović.

Reč ima Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naša poslanička grupa SDS – NPS se slaže sa uvođenjem novog ministarstva za zaštitu životne sredine. Mi smo takav predlog imali i kada je 2014. godine, poslednji put pred izbor Vlade, usvajan novi zakon o ministarstvima. Smatrali smo da, s obzirom na stanje životne sredine u Srbiji, na važnost te teme za budućnost Republike Srbije i svih njenih građana, postoji više nego jasna potreba da to ministarstvo postoji i da se oformi.

Tada vladajuća većina, koju čine iste stranke kao i danas, nije imala razumevanja i ja bih sada mogao da citiram kakvi su sve argumenti izneti od strane poslanika koji sada predlažu ovu izmenu i da na tome poentiram. Mislim da svrha današnje rasprave ne treba da bude to.

Mi pozdravljamo ovo rešenje. Ono što smo mi dodali amandmanom je nešto što očekujem da do kraja rasprave bude demantovano, a to je da će i ovo ministarstvo svoje poslove, poslove iz okvira svoje nadležnosti, raditi uz pribavljenu saglasnost predsednika Republike.

Ja se nadam da će poslanici vladajuće većine u ovom popodnevnom delu uzeti učešće u raspravi i demantovati moje zebnje zbog načina na koji će buduća Vlada Republike Srbije funkcionisati.

Mnogo smo puta samo u ova dva dana rasprave čuli o vladi Aleksandra Vučića, o tome kako će Aleksandar Vučić voditi, raditi i kontrolisati tu vladu. To, naravno, nije po zakonu. Mi smo želeli ovim amandmanom da vam omogućimo da to bude po zakonu. Vi ste to odbili, ali vas molim i da nas uverite da stvarno stanje neće biti takvo i da Aleksandar Vučić neće kontrolisati Vladu Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala vam.

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima profesor Ševarlić.

Izvolite

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dozvolite mi da kao nestranački poslanik u poslaničkoj grupi Dveri najpre uputim jednu dobronamernu sugestiju predlagaču Aleksandru Martinoviću i svim poslanicima koji su potpisali ovaj predlog zakona.

Budući da sam u Srbiji verovatno jedini koji je radio četiri nacionalne strategije razvoja poljoprivrede i zadrugarstva, iznosim predlog da povučete, odnosno da preformulišete deo nadležnosti Ministarstva poljoprivrede oko utvrđivanja strateških ciljeva.

Strateški ciljevi se utvrđuju strategijom razvoja poljoprivrede, čije je usvajanje u nadležnosti Vlade, mada bi po meni daleko poželjnije bilo da strategiju razvoja svakog sektora usvaja Skupština kako se one ne bi menjale od ministra do ministra ili od vlade do vlade.

Prema tome, Ministarstvo poljoprivrede usvaja nacionalne programe razvoja poljoprivrede i nacionalne programe ruralnog razvoja, ali ne usvaja strategiju razvoja poljoprivrede, čiji je polazni deo – ciljevi razvoja poljoprivrede.

Drugo što sam hteo da predložim sadržano je u ovom amandmanu. Predlažem da se u članu 3 stav 4 tekst koji glasi: „utvrđivanje ispunjenosti uslova, procene rizika i sprovođenja mera kontrole vezene za biološku sigurnost kod ograničene upotrebe uvođenja u proizvodnju, stavljanje u promet i uvoz genetički modifikovanih organizama“ zameni rečima: „utvrđivanje ispunjenosti uslova, procenu rizika i sprovođenje mera kontrole vezane za biološku sigurnost“, u skladu sa Zakonom o genetički modifikovanim organizmima.

Koliko je meni poznato, problematiku biološke sigurnosti reguliše Zakon o genetički modificiranih organizmima i ne vidim zašto ovlašćuju Ministarstvo da radi nešto mimo Zakona o genetički modificiranim organizmima.

Podsetiću vas da sam 5. maja ove godine predložio krovnu deklaraciju o genetički modificiranim organizmima Narodnoj skupštini, kao nestranački poslanik, koja je nažalost skinuta sa dnevnog reda poništavanjem odluke o sazivanju sednice kada je bilo onih šezdesetak predloga za dopunu dnevnog reda, iako sam ja taj predlog dostavio dvadesetak dana ranije.

Želim da vas podsetim da je Srbija jedina zemlja u svetu u kojoj su legitimni državni organi skupštine opština i gradova, 135 lokalnih samouprava, jednoglasno, nezavisno od toga kojoj političkoj opciji ili pokretu građana pripadaju, odbornici u pojedinim skupštinama opština i gradova usvojili Deklaraciju protiv uvoza, uzgoja, prerade i prometa genetički modificiranih organizama i proizvoda od genetički modificiranih organizama. To je 80% lokalnih samouprava u ovoj državi.

Takođe, tim teritorijama obuhvaćeno je 77,2% ukupne teritorije Republike Srbije, 84,5% ukupnog stanovništva u Republici Srbiji, a po popisu poljoprivrede 2012. godine 75,3% poljoprivredne površine, 72,2% oranica i bašta, 80,4% livada i pašnjaka i 86,4% ukupne površine stalnih zasada voćnjaka i vinograda u Republici Srbiji.

Predlažem, takođe, službama Narodne skupštine Republike Srbije, pošto imaju pristup dokumentaciji svakog narodnog poslanika, da preračunaju koliko od 250 poslanika Narodne skupštine stanuje na teritorijama tih 135 opština i gradova, pa da se preispitamo da li ovde predstavljamo samo političke lidere na čijoj smo listi izabrani ili predstavljamo i građane onih lokalnih samouprava na čijoj teritoriji živimo. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Ševarliću.

Boško Obradović, po ovom amandmanu.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, pridružio bih se ovom apelu gospodina prof. dr Miladina Ševarlića da ozbiljno uzmete u obzir ovaj amandman Srpskog pokreta Dveri u pravcu usvajanja amandmana kojim bismo dodatno u zakonu ojačali poziciju Srbije kao zemlje bez GMO, zemlje netolerantne na GMO, zemlje koja želi da zaštiti svoju zdravstvenu i svaku drugu bezbednost i koja želi da ostane i još više bude zemlja koja proizvodi zdravu hranu, čime ćemo štititi životnu sredinu, zdravstvenu bezbednost i prehrambenu bezbednost građana Srbije.

Siguran sam da svi birači Srpske napredne stranke i Socijalističke partije Srbije, kao i većina građana Srbije koji su svojim deklaracijama širom gradova i opština potvrdili ovu ideju Dveri za Srbiju protiv GMO, daju svoju saglasnost da možete da podržite ovaj amandman Dveri.

Ogromna većina građana Srbije je za to da zaštitimo svoju zemlju od prodora genetski modificirane hrane i semena i ne vidim ni jedan jedini razloga zašto ne biste usvojili ovaj amandman.

Ovo je, kao i ministarstvo za porodicu, krajnje konstruktivan predlog opozicije, koji je apsolutno u interesu građana Srbije i ja vas pozivam da ozbiljno razmislite da ovaj amandman postane sastavni deo zakona o ministarstvima, iz prostog

razloga što time obavezujemo i sve buduće vlade da u Srbiji nikada neće biti dozvoljen uvoz, promet i prerada genetski modifikovanih organizama.

Posebno vam to kažem zato što unapred nagoveštavam ono što vi u stvari već znate, da će vam to biti još jedan od uslova na putu Srbije u EU, da nećete moći da uđete u Svetsku trgovinsku organizaciju dok ne oslobodite naše tržište za uvoz genetski modifikovane hrane i semena, zatim će vas EU uslovljavati da to morate da uradite.

Veoma je važno da to zakonom ograničimo i zaštitimo se, da podržimo Srbiju kao zemlju bez GMO. Ogromna podrška naroda stoji iza toga; vi biste time samo prihvatili inicijativu naroda, koji je apsolutno protiv genetski modifikovanih organizama, i ovih 135 gradova i opština iz Srbije koji su to već usvojili. Red je da to konačno prihvati i usvoji i Narodna skupština Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč?

Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo ovim amandmanom samo hteli da podsetimo predlagača zakona da je ispustio neke stvari o kojima je morao da vodi računa.

U Zakonu o ministarstvima, u okviru onog člana gde se tekstualno opisuju poslovi iz delokruga nekog ministarstva, obavezno se u nekom od sledećih stavova prikazuju i upravne organizacije u sastavu ministarstva.

Pošto se ovaj član konkretno odnosi na Ministarstvo poljoprivrede, mi smo amandmanom tražili da se ugradi novi stav 7, gde bismo makar popisali organe uprave u sastavu Ministarstva poljoprivrede, i to: Direkciju za nacionalne referentne laboratorije, Upravu za agrarna plaćanja, Upravu za poljoprivredno zemljište, Poljoprivrednu inspekciju, Poljoprivrednu stručnu službu.

Ništa mi nismo izmislili ovim amandmanom, to već stoji u šematskom prikazu Ministarstva poljoprivrede kao – posebni organi uprave u sastavu Ministarstva. Naravno, nismo zahvatili onaj deo osnovnog teksta zakona gde su već date Direkcija za vode, Uprava za veterinu itd., ali postavljamo pitanje koji je kriterijum da se pojedini organi uprave u sastavu ministarstva prikazuju u ovom zakonu a drugi organi uprave u sastavu ministarstva, koji su potpuno u istom rangu, ne prikazuju se u odredbama zakona koje se tiču određenog ministarstva.

Ovo nije situacija samo kod Ministarstva poljoprivrede. Ovo je situacija i kod drugih ministarstava koja su opisana u ovom zakonu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Sreto Perić i Zoran Krasić i zajedno dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, slušajući predlagača ovog zakona mogli su se steći utisci da je donošenje ovakvog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima nasušna potreba, da se prosto bez toga ne može. Međutim, u danu kada je vođena rasprava u načelu i u toku današnjeg dana kada razgovaramo o amandmanima mogli smo da vidimo da su i jedno i drugo ministarstvo ili volja koalicionih partnera, odnosno potreba da tako uradi ili je to obaveza koja je nametnuta od strane EU.

Kada je u pitanju zaštita životne sredine, Srpska radikalna stranka najbolje je to pokazala 1998. godine kao članica vlade nacionalnog jedinstva; prvi ministar za ekologiju je bio srpski radikal. Međutim, danas smo mogli da čujemo da zbog benefita, zbog sredstava koja ćemo da dobijemo, moramo ovo ministarstvo da izmestimo kao posebno.

Predlagač je onda rekao da za uvođenje ovakvog ministarstva nećemo imati dodatne troškove. To prosto ne može da bude tačno, pod uslovom da sredstva koja su ranije bila predviđena za Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede, šumarstva i zaštite životne sredine budu raspoređena i ovom ministarstvu. Mi imamo promenu table, imamo neka akta koja treba da menjaju nazive. Znači, potrebna su određena sredstva. To je sasvim razumljivo, razumeju i građani Srbije da će to biti naknadni trošak.

Nije uvek pitanje da li će određena vlada imati manje ili više ministarstava, nego kakva je njihova uloga, značaj za bolji život, odnosno za život građana Srbije uopšte.

Izneću jedan primer iz sredine iz koje dolazim, iz Ljubovije. Predlagač je rekao da je Ministarstvo poljoprivrede uradilo skoro sve što je moglo da uradi, pa čak i više od toga, kada se krajem zime desila elementarna nepogoda – velike količine snega su pale pa su zasadi maline i drugog voća u Ljuboviji u znatnoj meri uništene, a onda se desio i grad, takođe ogromna šteta na poljoprivrednim proizvodima i voću je načinjena od strane tih elementarnih nepogoda. Niko na to nije mogao da utiče.

Iz lokalne samouprave obratili su se Ministarstvu poljoprivrede da pokušaju da dobiju neka sredstva kojima bi mogli, bar minimalno, da pomognu vlasnicima tih poljoprivrednih gazdinstava. Ministarstvo poljoprivrede me je uputilo na Kancelariju za javna ulaganja, a onda su oni prosledili odgovor da nisu bile proglašene elementarne nepogode te da tako lokalna samouprava, odnosno vlasnici voćnih zasada i drugih poljoprivrednih zasada ne mogu da računaju ni na kakvu pomoć od strane Ministarstva za poljoprivredu.

Onda više nije ni važno da li će biti 16, 19, više ili manje ministarstava, nego šta je Ministarstvo spremno da uradi za svoje građane. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Povlačim amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, povlačim amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Da.)

Narodna poslanica Sonja Pavlović ima reč.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Ministarstvo za zaštitu životne sredine, naravno, preko je potrebno, jer se već decenijama u ovoj oblasti takoreći ne radi ništa ili se radi veoma malo. Potpisuju se sporazumi, konvencije, strategije, a implementacija svega toga u zakonodavstvu, a naročito na terenu, takoreći je minorna.

Dokaz za to je 8% tretmana otpadnih voda koji je rešen u Srbiji, tako da ne možemo pričati da smo u toj oblasti zadovoljni, da samo što nismo pristupili EU i da ćemo sve te dogovore oko Poglavlja 27 uspešno završiti, pogotovo što u Sektoru zaštite životne sredine trenutno rade samo dva ili tri čoveka zadužena za međunarodnu saradnju. Eto, na primer, na Ministarskoj konferenciji o zaštiti životne sredine pre sedam dana u Ostravi naš ministar nije bio. Valjda ta Ministarska konferencija nije za ministre, ne znam za koga je.

Tako da zaista smatram da je ovo ministarstvo neophodno, a u okviru njega treba da se objedine svi prirodni resursi, jer je to dobra praksa u mnogim zemljama. O tome mora da se vodi računa iz jednog centra. Ne može vodama u prekograničnoj saradnji da se bavi ministarstvo zaštite životne sredine a vodama naše Srbije da se bavi ministarstvo poljoprivrede. Te nadležnosti koje su podeljene do sada su nas veoma mnogo koštale. I, naravno, to je uvek za posledicu imalo ugroženu životnu sredinu i ugroženo naše okruženje.

Naravno, sve to mora da prati budžet, koji to ne prati na adekvatan način, tako da podržavamo ovo ministarstvo i želimo da objedini sve prirodne resurse. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Narodni poslanik i radikalski kandidat za gradonačelnika Beograda Miljan Damjanović i ja podneli smo amandman na član 4. koji se odnosi na član 5. osnovnog zakona.

Zaista smo verovali da se desila greška u ovom članu 5. i da će predlagač prihvatiti ovaj amandman, da je deljenje Ministarstva za poljoprivredu na ministarstvo za životnu sredinu i poljoprivredu i vodoprivredu, mislili smo, slučajno, ali ako se ne prihvata ovaj amandman, onda znači da je namerno, da se nigde ne pominje planiranje, podrška i promocija ruralnog razvoja. To je ranije bilo predviđeno ovim postojećim zakonom, i sada toga jednostavno nema.

Mi smo krajnje dobronamerno mislili da vam skrenemo pažnju, čak smo precizno napisali da to treba staviti tamo gde ste predvideli utvrđivanje uslova zaštite životne sredine u planiranju prostora i izgradnje objekata; logično bi bilo da se kaže i planiranje, podrška i promocija ruralnog razvoja.

Građani Srbije treba da znaju, pre svega oni koji žive u ruralnim područjima, da vi zapravo ovim zakonom ne predviđate uopšte bilo kakvu podršku ruralnom razvoju, odnosno razvoju sela, i to je nešto što nije dobro. Vi to samo onako deklarativno pominjete, zaklinjete se, obećavate, Vučić, naravno prednjači u tome, a kada treba nešto konkretno da se uradi, onda vas nema nigde i ne pada vam na pamet da bilo šta uradite.

I dalje ponavljamo, prosto je neverovatno da ne želite, da vas ne zanima šta pričamo, ali to je vaša stvar. Nama je važno da građani Srbije znaju da je ovim zakonom o ministarstvima potpuno izostavljeno planiranje, podrška i promocija ruralnog razvoja. E, to je naša poruka – kada nećete da prihvatite ovaj amandman, onda neka to građani Srbije čuju.

Inače, kada je u pitanju ekologija, tj. ovaj član na koji je podnet amandman, i kada je u pitanju ruralni razvoj, moguće je da je iz tog razloga izostavljeno ovo iz opisa rada ministarstva. Mi već mesecima govorimo o problemima u seoskim područjima koja se vodom snabdevaju iz bunara, da ne postoji državni organ koji vodi računa o tome, koji bi otišao po pozivu da izvrši kontrolu, da se vidi kakva je ta voda koju piju naši ljudi u selima u Srbiji, i to, naravno, i dalje nikog ne interesuje, do te mere da ne želite ni formalno da napišete da imate neku obavezu prema razvoju sela.

Naravno, pitanje na koje ceo Beograd danima traži odgovor je pitanje čudnih mirisa i dima iznad Vinče. Očigledno je, miris se oseti, dim se vidi, ali mi smo, takođe mi srpski radikali, tražili i saopštenjem se obraćali javnosti da neko od nadležnih kaže koji je sastav tog dima i koliko je to opasno ili nije opasno, zdravo ili nije zdravo. Možda je to sve potpuno bezopasno, ali znate, ljudi se plaše, svašta se dešavalo na ovim područjima i, jednostavno, građani valjda moraju da imaju barem pravu informaciju – čak i ako niste u stanju da im pomognete, bar da znaju da se sami snalaze ukoliko trenutno žive u nebezbednim okolnostima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Koliko je gospođa Radeta u pravu kada govori o tome da je bilo neophodno da razmotrite i prihvatite ovaj amandman SRS – kratko ću, zbog vremena koje nam je ostalo – govori činjenica, verovatno se vi sećate, gospodine Marinkoviću, kao i gospodin Milićević pored vas, da je ova skupština ... vidim da je ovde žamor, kao da je neka žurka u sali, za većinu poslanika vladajuće koalicije ... 31. decembra usvojila zakon, na predlog ministra Nedimovića, o ruralnom razvoju u poljoprivredi. Onda je nelogično i za predlagača ovog zakona, gospodina Martinovića, da nije želeo, kao i poslanička većina, da prihvati ovaj amandman a mi smo već doneli poseban zakon za koji vam garantujem da je do sada ostao samo slovo na papiru.

U ovoj godini nije bilo nikakvih pomaka što se tiče većih subvencija za ljude u poljoprivredi i kada govorimo o ruralnom razvoju to nije vezano samo za uzgoj stoke, za proizvodnju malina, što je skandal sa ovako niskom otkupnom cenom, već je kompleksno jedno pitanje, da date podsticaj ljudima da ostaju u svojim selima i da u tim zdravim sredinama razvijaju etno-sela, komplekse, voćnjake i malinjake i sve ono što podrazumeva jedno zaokruženo domaćinstvo koje će moći da živi pošteno od svog rada.

Očigledno vama to nije cilj, čim niste želeli. A znate da ste vi izglasali, možda i ne znate, možda ste zaboravili koje ste zakone izglasali ovde, prošlo je vreme, vi

dođete i na zvonce glasate. Evo, da vas podsetim, u decembru, pošto smo celu noć raspravljali o amandmanima na taj zakon, usvojili ste zakon o ruralnom razvoju i onda je bilo logično da ovo o čemu je gospođa Radeta pričala i podnela amandman inkorporišete u ovaj izmenjeni zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođu Jovanović.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslava Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: U članu 4, koji definiše nadležnosti ministarstva zaštite životne sredine – što mi, ponavljam, pozdravljamo – naša intervencija je bila da će to ministarstvo poslove iz svog delokruga obavljati uz pribavljenu saglasnost predsednika Republike.

Naime, u pripremi ove sednice, u raspravi koja je u javnosti trajala oko izbora kandidata za mandataru, zatim i od samog mandataru još uvek nismo uspeli da čujemo mnogo o programu te nove vlade i o personalnom sastavu, ali smo mogli da čujemo zaklinjanje poslanika vladajuće većine, dolazili oni iz SNS ili drugih koaliционih stranaka, da će se nastaviti rad na način na koji je to bilo rađeno do sada, da će se nastaviti sve ono što je radio i način na koji je radio i rukovodio Vladom Aleksandar Vučić.

Ono što smo mi želeli kroz ove amandmane je da, s obzirom na to da očigledno postoji jasna namera da se nastavi sa tim načinom rada, ozakonimo njegovo uplitanje u rad buduće vlade. To nije prihvaćeno i nađeno je jedno obrazloženje da to nije po Ustavu. Mogu da se složim da Ustav ne dozvoljava direktno uplitanje predsednika Republike u rad Vlade, ali očekujem da se pridržava Ustava i zakona bez ove norme koju nećete usvojiti, znači da predsednik Republike ne može da se meša u rad i odluke buduće Vlade Srbije i nadam se da ćemo biti svedoci toga u danima koji dolaze.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Dejan Nikolić, Goran Ješić, Dušan Milisavljević i Dragoljub Mićunović.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Amandman koji smo, kolege iz DS-a, podneli zajedno kao predlog Narodnoj skupštini tiče se dodavanja u prvom pasusu člana 4. izmena i dopuna zakona, odnosno člana 5a, kojim se uvodi ministarstvo za zaštitu životne sredine, da se posle reči: „odobravanja prekograničnog prometa otpada i zaštićenih biljnih i životinjskih vrsta“ dodaju reči: „staranje o vetrozaštitnim pojasevima“.

Nedostatak vetrozaštitnih pojaseva je paradigma rastočenosti našeg društva. Kada pogledate rezultate i kada pogledate uporedo vetrozaštitne pojaseve i pošumljenost u Srbiji i u regionalnim, okolnim zemljama, onda ćete videti koliko smo mi više stanovništvo nego društvo.

Zašto su vetrozaštitni pojasevi paradigma? Zato što su kao tema koja je mnogo važna za odbranu od smetova, za odbranu od klizišta, za procenat pošumljenosti, za lepotu, u krajnjoj liniji, na dolmama i uz puteve, zato što vidim da je ta tema upala u čuvenu rečenicu „to nije moj posao“. Odete u lokalnu samoupravu i oni kažu – nije to naš posao, to radi saobraćaj. Odete u pokrajinski saobraćaj, oni kažu – nije naš saobraćaj, nego republički zakon o bezbednosti saobraćaja, pa oni kažu – nije naš saobraćaj nego je urbanizam. Odete u urbanizam, pa oni kažu – nismo mi nego lokalna samouprava. Onda donesemo ovde Zakon o šumama gde prostor od pet ari u kojem bi trebalo da postoje vetrozaštitni pojasevi nije ubeležen nigde.

To je paradigma srpskog šlamperaja prema nečemu što je dragoceno da imamo, što je na korist svima i što spada u onu rečenicu i mudrost koju sam podelila sa vama. Kada počinje razvoj nekog društva? Kada ljudi počnu da sade drveće a znaju da u krošnjama i hladu tog drveća neće uživati.

Zašto tražim da ministarstvo za zaštitu životne sredine konačno bude nadležno za vetrozaštitne pojaseve? Zato što neko mora. Neko mora da ukine tu paradigmu „nije moj posao“. Zbog tog „nije moj posao“ mi nemamo drveće. Kada nemate vetrozaštitne pojaseve, onda imate klizišta tamo gde ne treba da ih bude. Kada uklonite vetrozaštitne pojaseve iz retencija, onda imate plavljenje bujičnih voda tamo gde ga ne bi inače bilo. Kada nemate vetrozaštitne pojaseve uz regionalne puteve, čak i uz puteve između naselja, da ne govorim o auto-putu, onda imate smetove, led, nanose kiše, sve ono za šta morate da dajete pare da se čisti a što vetrozaštitni pojasevi inače zadržavaju.

Moja koleginica Nada Lazić i ja važno za dve od mnogih osoba koje se zalažu da se ovaj problem reši. U knjigu utisaka na jednoj od benzinskih stanica na putu za Novi Sad ona je upisala: Posadite vetrozaštitne pojaseve. Stoje na vetrometini, na dunavskoj obali, teško je ljudima koji rade na pumpi. Nanosi sneg, sadite drveće.

Vetrozaštitni pojas nije obična sadnja drveća. Mora da bude više stepena, mora da se zna vrsta biljke, mora da se zna ko ih održava, mora da se zna ko se stara. Najlakše je možda odrediti ko će da brine o tih pet ari o kojima sad ne brine niko i još lakše je odrediti vrstu brzorastućeg ili bilo kog bilja – drvenastog, žbunastog i visokokrošnog – koje će biti posađeno. Treba ga sačuvati. Jer ne bi bilo ni prvi ni poslednji put da sadnice, iščupane, nestanu.

To je razlog zašto ja zajedno sa svojim kolegama iz DS tražim da prihvatite ovaj amandman i da ministarstvo za zaštitu životne sredine konačno počne da vodi računa o vetrozaštitnim pojasevima.

Šta bi bio sledeći korak? Logično je poverovati da će prvi sledeći naredni korak novog ministra ili ministarke za zaštitu životne sredine, a onda i mandatarke, tada predsednice Vlade, biti rebalans budžeta. Imamo dva nova ministarstva, imamo nova tela i morali bismo da imamo rebalans budžeta kao jednu od prvih tačaka dnevnog reda. To je i povoljna okolnost za staranje. Ne mešam se u to kako će stručni ljudi u ministarstvu – stranački, kakvi god hoćete – rešiti kako da se stara, ali da se odmah opredele u rebalansu budžeta sredstva za prvi korak.

Možda nas istorija neće pamtit po dobru po mnogim istorijskim događajima, ali mogu da vam garantujem da će nas sledeće generacije pamtit po dobru ako za 15 ili 20 godina od danas vide visoke, razvijene i zdrave vetrozaštitne pojaseve širom Srbije i pošumljenost Srbije povećanu za neophodnih pet procenata, koliki bi bio

prosek koliki je i u EU. Ovo je zajednički, jedan od prvih zajedničkih poslova koje bismo mogli zajedno da obavimo ako bude dobre volje sa vaše strane. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Za reč se javio narodni poslanik Jovan Jovanović, po amandmanu.

Izvolite.

JOVAN JOVANOVIĆ: Samo nekoliko reči. Nadovezao bih se na ono što je moja koleginica Sonja Pavlović rekla prethodno i na ono što sam rekao u subotu, a to je da pozdravljamo osnivanje ovog ministarstva imajući u vidu loše stanje u kojem se nalazi naša životna sredina, ali da takođe izražavamo sumnju da će, s obzirom na nedostatak sredstava namenjenih za ovu oblast, to novostvoreno ministarstvo moći da odgovori velikim izazovima.

Postavlja se veliko pitanje da li će to ministarstvo imati kapacitet i političku snagu da, pre svega, spreči otimanje zemljišta i sačuva dragocene delove očuvane prirode, kao što je, recimo, prirodni rezervat Beljarice nadomak Beograda, koje je trenutno u žiži javnosti. Protiv ukidanja i oduzimanja tog zemljišta je već 3.500 ljudi potpisalo peticiju i mi tu peticiju podržavamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, po amandmanu.

GORAN ĆIRIĆ: Pošto vidim da nema reakcije predlagača na ovaj sasvim logičan predlog, zaista mislim da ćemo se svi složiti da je potrebno prihvatiti ovaj amandman, a kao još jedan od argumenata je i to da je koleginica Gordana Čomić pre tri godine podnela amandman koji ste vi, evo, danas prihvatili i uključili ga u svoj zakonski predlog, a to je formiranje ministarstva za zaštitu životne sredine.

Samim tim što ste to prihvatili prihvatili ste i to da ste pogrešili pre tri godine. Nemojte da ponavljate tu grešku danas, prihvatite ovaj amandman, toliko je logično, sa definisanjem jedne važne nadležnosti za novo ministarstvo. Napravili ste tu grešku jer iz sujete niste želeli da prihvatite amandman poslanice DS-a.

Ovog puta poslanici DS-a predlažu nešto što je sasvim logično i dovoljno argumentovano. Ukoliko to ne uspete, ne uspete da prevaziđete sopstvenu sujetu zbog toga što to DS predlaže, mislim da dokazujete da je i ovaj zakon po treći put u ovom petogodišnjem ciklusu donet tako što se ministarstva definišu na osnovu pojedinaca i pojedinačnih rešenja, sa imenima i prezimenima budućih ministara u Vladi.

Dakle, to sigurno nije sistemsko rešenje. Mi pokušavamo da na ovakav način predložimo nešto što je sistemsko rešenje, nešto što će jasno definisati nadležnosti ministarstava, sutrašnjeg ministra ali i svih narednih ministara koji moraju da brinu o budućnosti ove zemlje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Na član 4. amandman je podneo Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu.

Predlagač je prihvatio amandman na sednici Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom.

Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.
Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Ovo se dešava kada se na brzinu sklepa zakon, pa se onda ispravlja takođe na brzinu. Da ponovim građanima kako je sklepan zakon i kako je moguće da se izostavljene stvari sada dodaju u zakon. Zamislite da osnivate novo ministarstvo i da vam je za osnivanje novog ministarstva dovoljno ovo obrazloženje – osnivanje ministarstva zaštite životne sredine predlaže se imajući u vidu značaj koji očuvanje i zaštita životne sredine imaju kada je u pitanju kvalitet života građana i njihovo zdravlje, ali i zbog značajnih i složenih obaveza koje Republika Srbija mora ispuniti u ovoj oblasti u procesu pridruživanja EU. I to je to. Ovo je sve što vam je potrebno u Srbiji za osnivanje novog ministarstva.

Naravno, nesporno je da je zaštita životne sredine jako važna za građane Srbije, kao i mnoge druge oblasti. Ovde je pitanje da li je potrebno napraviti novi organ državne uprave i da li je potrebno da ima svog ministra, koji ima svoj kabinet. Moguće da jeste, ali na osnovu ovog obrazloženja, složićete se, praviti ministarstvo je u najmanju ruku neozbiljno. Kada to uradite po hitnom postupku, tako da se sednica zakaže po hitnom postupku za 24 sata, pa se uz to po hitnom postupku usvoji još i ovaj zakon, onda dolazi do ovih propusta, koji moraju posle da se ispravljaju. Jer ko zna koliko je propusta još napravljeno koje sada vladajuća većina pokušava da ispravi ovim amandmanom.

U samom zakonu, a ovde se, recimo, priča o dodavanju nadležnosti ovim amandmanom o kojem sada raspravljamo, u obrazloženju se kaže – za sprovođenje predloženog zakona – i, pretpostavljamo, ovog ovde amandmana – nije potrebno obezbediti dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije. Ovo je jako interesantno. Znači, nepotrebna su dodatna sredstva. Isti ljudi koji su se bavili ovom oblašću u okviru Ministarstva poljoprivrede sada će biti u novom ministarstvu, dodajemo nadležnosti i kažemo kako će tobože time ova oblast doživeti značajno unapređenje.

Onda kaže – razlozi za donošenje zakona po hitnom postupku su sadržani u potrebi – tako kaže predlagač Aleksandar dr Martinović – da se spreče štetne posledice po rad organa i organizacija... Ne govori se koje su to štetne posledice i kako je moguće da u prethodnih pet godina, koliko je vladajuća većina na vlasti, nije bilo ovih štetnih posledica. Ocenjeno je – ko je ocenio ne kaže se, pretpostavljamo predlagač – da bi osnivanje ovih ministarstava u znatnoj meri doprinelo unapređenju društvenih odnosa. Kakvom unapređenju, kojih društvenih odnosa, to niko ne govori.

Ovo je neozbiljno. Ne može se na ovakav način, jednim pasusom, osnivati ministarstvo, onda mu nalupati nadležnosti, pa posle ovakvim amandmanima ispravljati te nadležnosti bez ikakve ozbiljne analize, bez ikakve analize i troškova kako će to novo ministarstvo, sa novim ministrom i kabinetom, doprineti unapređenju društvenih odnosa i o kojim je odnosima reč.

Očigledno je da iza ovoga stoji samo jedna stvar, a to je da je napravljen koalicioni dogovor. Treba da budu još jedan-dva ministara koji će dobiti svoje kabinete, pa zato i pravimo ministarstva na ovakav, neozbiljan način. Kada to ovako

neozbiljno radimo – vladajuća većina predlaže, opozicija se ne sluša uopšte, nemamo nikakav dijalog o ovome – onda nije ni čudo da nam ide ovako jako dobro, da moraju da se otimaju plate i penzije i da ljudi tako bedno žive.

Na ovakav način se ne može voditi država. Pokret DJB nikada ovakve stvari neće raditi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Nataša Jovanović i Zoran Krasić i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima narodna poslanica Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Potpredsedniče, dame i gospodo narodni poslanici, svaka izmena Zakona o ministarstvima, i to ciklično, kako to radi naprednjačka vlast od 2014. godine, pošto je ovo peta izmena zakona, zapravo je vid kreiranja politike. Da biste strateški razmišljali o tome kuda država ide, kako treba da se vode resori, u ministarstvu i u državnoj upravi, normalno je da ćete da zamislite kako to treba da funkcioniše od jednog do drugog ministarstva.

Ovo je iskorišćena prilika, odnosno gospodin Martinović je, želeći da uvede dva nova ministarstva zbog rasporeda budućih koalicionih fotelja, promenio ono što je mislio da nedostaje u već važećem zakonu o ministarstvima i konkretno se ovaj član, na koji smo mi podneli amandman, odnosi na Ministarstvo za rudarstvo i energetiku. Mi smo protiv toga, jer smatramo da je svako novo davanje ovlašćenja potpuno bespotrebno, i za ovo ministarstvo, i način da se uopšte gomila državna uprava, da bude preglomazna, nije dobro za državu.

Ono što će, nažalost, biti i u vladi premijera kojeg ćete da izglasate, u to sam apsolutno sigurna, jeste ta neusaglašenost rada ministarstva sa stvarnim potrebama građana. U ovom slučaju, ako ste već hteli svi vi iz većinske koalicije da intervenišete baš u ovom članu zakona, kao i u drugima, bolje bi bilo da ste se u okviru ovog ministarstva više bavili inspekcijskim nadzorom kada su u pitanju srpski rudnici. Vrlo dobro znate da u mnogim rudnicima u Srbiji među rudarima ima i mnogo žena koje rade kao rudari, jer ih je muka na to naterala, i da je potreban veći inspekcijski nadzor, jer je oprema sa kojom se radi u pojedinim srpskim rudnicima, verovali ili ne, iz 1939. godine.

Uopšte, ovakve, na brzinu sklepane, izmene zakona ne vode ničemu, već samo govore o tome da ćete neki sledeći put – ali verujem da vi to više nećete biti u prilici posle sledećih izbora – da menjate i ovaj zakon i kažete, iako je ovo peti put od 2014. godine – nije dobro i moramo da promenimo još nešto u nekom ministarstvu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, povlačim amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moje kolege i ja iz Kluba samostalnih poslanika ne možemo da podržimo ovaj član predloženog zakona iz više razloga i zato ćemo tražiti da se briše, zato što on

praktično predviđa da se kadrovanje i nadzor u javnim preduzećima koja se bave elektroprivredom i prirodnim gasom, odnosno EPS i Srbijagas, iz Ministarstva privrede prenesu u resor energetike i direktan su rezultat političke trgovine koalicionih partnera SNS i SPS.

To je svima jasno i neupitno je. Ali to nije jedini razlog zašto mi za to nećemo glasati, zašto predlažemo da se briše ovaj član. Naime, u obrazloženju je predlagač naveo jednu notornu neistinu. Ali nije problem što je ona notorna, nego što je ozbiljna neistina i netačna tvrdnja, a kaže da je „ova izmena potrebna radi usaglašavanja sa standardima EU“. To naprosto nije tačno.

Apelovaću ovde na kolege iz poslaničke većine da izgovore za svoje koalicione trgovine i pogodbe ne kriju iza kulisa EU i iza harmonizacije propisa sa EU, zato što to šteti evropskom putu Republike Srbije pa i vama samima kao većini, jer je naprosto netačno da EU uopšte zanima kako se organizuje ili reorganizuje Vlada Republike Srbije, koje su nadležnosti u kojim ministarstvima. To zaista EU ne zanima, niti njene organe. To znaju svi koji se ovom oblašću bave.

Ali ja pouzdano znam šta zanima EU i, što se tiče npr. ovog člana, a mi te odgovore nismo dobili, niti bilo kakve, bar mini-izveštaje, a upravo se tiče javnih preduzeća, ovako ozbiljnih kao što su EPS i Srbijagas. Pouzdano znam da EU zanima šta se dešava sa reformama ovih javnih preduzeća i to bih postavila kao otvoreno pitanje predlagaču ili bilo kome ko ima odgovor na ovo vrlo važno pitanje, jer sam tek nedavno, i to iz medija, saznala da u Vladi Republike Srbije postoji npr. državni sekretar koji je zadužen za reformu javnih preduzeća. Saznala sam da se on zove Dragan Stevanović Boske, da su ga u medijima okarakterisali kao najskupljeg konobara iz Surdulice, da je upravo zadužen...

(Predsedavajući: Koleginice, ovo nema smisla.)

Izvini, mogu da završim? Pričamo o javnim preduzećima i o prenošenju nadzora nad ovim javnim preduzećima.

(Predsedavajući: Diskutujte pristojno, nemojte da vređate ljude.)

Šta je uvreda?

(Predsedavajući: Izvolite samo, ali nemojte da vređate.)

Obrazložite mi samo šta je uvreda. Dakle, ne znam šta je uvreda u iznošenju imena i prezimena državnog sekretara i njegovog radnog iskustva pre nego što je postao državni sekretar za reformu javnih preduzeća. Ja ne znam za koga je to uvreda, za vas ili za nekog drugog, to možemo da čujemo. Ja te odgovore upravo i tražim, tražim da čujem šta je ovo lice, koje je sada državni sekretar za reformu javnih preduzeća, dakle za EPS i Srbijagas, koji se direktno tiču ovog člana, učinilo na reformi javnih preduzeća. To ne zanima samo mene, nego upravo i EU i zato je ovo jako važno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Marijan Rističević, po Poslovniku.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, obaveza je svih narodnih poslanika da čuvaju dostojanstvo Narodne skupštine. S tim u vezi sam se javio, pošto su nečuvene uvrede upućene državnom sekretaru.

(Predsedavajući: Navedite član samo.)

Rekao sam – 103, 106, 107.

Dakle, grubo je vređan državni sekretar i preko te uvrede, gospodine predsedavajući, nije trebalo lako preći, bez obzira što je ta uvreda došla od poslanika koji često menja stranke, lidere itd. To je već njen problem, ali uvreda koja je upućena državnom sekretaru je nečuvena u ovom parlamentu. Rekla je da se radi o Draganu Stevanoviću zvanom Boske, rekla mu je nadimak.

Mogao bih ja reći da je ona u poslaničkom klubu Zorana Živkovića zvanog Čubra, naravno da neću, ali s tim u vezi, kad neko nekog nazove konobarom i kad želi da ga uvredi, kada je upotrebljen uvredljiv izraz, vi ste u obavezi da izreknete opomenu, u skladu sa članom 109.

Ne tražim da se o ovome glasa u danu za glasanje ili večeras, ali molim vas da, ukoliko želite, izreknete tu opomenu, s obzirom na to da se radi o poslaniku koji je više puta pokušavao da uvredi narodne poslanike a ovog puta državnog sekretara.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala lepo.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

(Narodni poslanici: Po Poslovniku.)

(Saša Radulović: Po amandmanu.)

Po amandmanu može. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Ovaj amandman kaže da se briše ova nakaradna odredba. Ministarstvo privrede je zaduženo za nadzor svih javnih preduzeća i ovom izmenom se želi da se samo za preduzeća iz oblasti snabdevanja električnom energijom i prirodnim gasom ukine nadležnost Ministarstva privrede.

Ministarstvo energetike nema nikakve resurse da se bavi nadzorom nad upravljanjem i vođenjem ovih preduzeća. Oni mogu da se bave stručnim stvarima, a ne i ekonomskim stvarima, nadzorom rada tih preduzeća.

Ovo je očigledna posledica političkog dogovora koji postoji kako bi ova preduzeća potpuno ostala bez nadzora i da niko ne bi bio odgovoran.

Mi ćemo, naravno, podržati ovaj amandman. Ovakve stvari ne bi trebalo raditi u jednom zakonu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Reklamiram član 107. Smatram da ste povredili dostojanstvo Narodne skupštine time što prethodnog kolegu, koji je takođe reklamirao Poslovnik, niste sprečili da to nastavi da čini.

Naime, uvredili ste narodni dom što ste dopustili da se, potpuno kontradiktorno i suprotnotezne informacije ovde iznose i ne vidim čime je, a mene ste opomenuli dok sam govorila, uvređen državni sekretar Stevanović. Ako je uvreda za njega i poslaničku većinu koja ga podržava to što znamo svi da je za dve nedelje završio fakultet, to što nije mogao da se seti da li ga je završio u ....

PRESEDAVAJUĆI: Prekinuću vas i oduzeću vam od vremena poslaničke grupe. Što se tiče Dragana Stevanovića, možemo da budemo ponosni na njega.

Sonja Pavlović, izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsjedavajući, vi se ne držite člana 108, odnosno povređujete ga u kontinuitetu. Ja vas molim da se brinete o redu u Skupštini.

Prvo mi nije jasno, ako gospodin Marijan Rističević kaže da su povređeni članovi 109, 103, 106, na koji stav misli, na koju alineju misli. Član 103. ima 10 stavova, član 109. ima sedam alineja.

(Predsjedavajući: Molim vas, recite mi gde sam ja prekršio Poslovnik.)

Vi ste pogrešili u članu 108, to sam vam odmah rekla. Pogrešili ste u članu 108, jer se ne starate o redu na sednici Skupštine.

To da li ste vi zadovoljni i ponosite se državnim sekretarom je vaša lična stvar i tome apsolutno nije mesto da ovde iznosite. To možete da kažete u nekoj drugo prilici, ali ovde u Skupštini tome zaista nije mesto i molim vas da se starate o redu na način kako treba i da lične ocene ostavite za sebe.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam prekršio Poslovnik. Jednostavno, ovde se ne dozvoljava vređanje bilo koga, a toga je bilo.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Želite. Hvala.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Povlačim amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi gospodine potpredsedniče, povlačim amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić i Vjerica Radeta.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Predložili smo da se u članu 6. osnovnog zakona posle stava 2 doda novi stav, na osnovu kojeg bi Ministarstvo građevine, saobraćaja i infrastrukture obavljalo izvršne i sa tim povezane inspekcijske i stručne poslove preko svojih organa uprave u sastavu Ministarstva, i to: Uprave za utvrđivanje sposobnosti brodova za plovidbu i Uprave za transport opasnog tereta, kao i Direkcije za vodne puteve.

Opet ste u izmenama zakona izostavili ove veoma važne detalje. Interesantno je da, iako ste već četiri, pet, šest puta menjali ovaj zakon, niste sagledali da donesete zakon koji će biti sveobuhvatan, da ne morate svaki čas da idete sa izmenama i dopunama. Mi smo želeli da se ovim amandmanom precizira delokrug rada ovog ministarstva, jer mora da sadrži precizno određenje da kao organi uprave u okviru ministarstva treba da postoje dve uprave i jedna direkcija: Uprava za utvrđivanje sposobnosti brodova za plovidbu, Uprava za transport opasnog tereta.

Vidite koliko je sada ovo problematično, a i malopre sam to pominjala vezano za Vinču. Malo-malo i dese se neki akcidenti na putu, na vodi. Mi ovim zakonom nemamo nadležne organe koji će moći adekvatno da reaguju. Naša namera je zaista bila krajnje iskrena. Kada smo ovo predlagali, očekivali smo da ćete da prihvatite, da ne ostavimo van kontrole zakona jednu veoma važnu oblast u životu građana Srbije i javnih preduzeća. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naš amandman predviđa, prvo, da se obriše ovaj štetni i pogrešan, da li slučajno, a ja sumnjam da je slučajno, deo da se nadležnosti iz Ministarstva privrede prebace na Ministarstvo rudarstva i energetike, koja se tiču poslovanja, pripreme za izbor upravljačkih organa preduzeća koja se bave proizvodnjom, distribucijom električne energije i prirodnog gasa.

Ključna reč koja je izostavljena u ovome je nadzor. Znači, nadzor nad ovim preduzećima je volšebno nestao u prebacivanju nadležnosti iz Ministarstva privrede u Ministarstvo rudarstva i energetike.

Zašto je to posebno važno? Zato što je odlazeći premijer, tada još samo izabrani predsednik Republike, koristeći ovaj zakon i nadležnosti koje ima, nekoliko dana pred kraj svog mandata organizovao sastanak sa rukovodstvom EPS-a i vršiocu dužnosti naložio da obustavi sve remonte u EPS-u planirane za 2017. godinu, iz jednog jedinog razloga, da se nedostatak u proizvodnji električne energije iz februara i marta ove godine nadoknadi u narednim mesecima.

Time je ozbiljno ugrozio poslovanje EPS-a u nadolazećoj zimi i u budućim godinama, jer postoji dinamika remonta koja mora svake godine da se završi da bi taj sistem funkcionisao. Ti redovni remontu su sada odloženi samo da bi se punom parom radilo, da bi se proizvodnja električne energije nadomestila, da bismo došli do famoznog rasta od 3%. To će imati dugoročno loše posledice i moramo da imamo mehanizam da neko iz buduće vlade reaguje na to, a sumnjam da će bilo ko, i mandatarka i budući ministar, imati autoritet za to ako to ne stoji u zakonu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Milorad Mirčić i Zoran Krasić i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Marinkoviću, sve ono što budem pričao duže od dva minuta odbijte od vremena ovlašćenog predstavnika.

Član 6. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima odnosi se na odgovarajuću izmenu u članu 8. osnovnog teksta, a tiče se Ministarstva trgovine, turizma i telekomunikacija.

Gospodine Marinkoviću, da biste bili u temi, da ne biste pogrešili sa opomenama, evo jednog dobrog primera, a to je ovo ministarstvo. Vidite, srodni,

zajednički i poprilično istovetni i slični poslovi za jedan državni organ nalaze se u trgovini, turizmu i telekomunikacijama. Može li neko da kaže kakva je veza između telekomunikacija, turizma i trgovine? Jedina veza jeste slovo T. Druga veza jeste Rasim Ljajić.

Otkada je nastala Republika Srbija uvek su telekomunikacije kao oblast, kao delokrug poslova bili u sastavu Ministarstva za saobraćaj i veze. Zbog jako izraženog koalicionog kapaciteta javilo se Sveto Trojstvo u vidu „sveta tri T“: trgovina, turizam i telekomunikacije. Ali onda su telekomunikacije razvlašćene, jer postoje paradržavni organi, paradržavne posebne organizacije kojih nigde u Zakonu o ministarstvima nema, a to su ove nezavisne regulatorne kao što je Ratel, da ne ređam dalje.

Znači, gospodine Marinkoviću, kada ovde glasate o objedinjenom dnevnom redu pa 30 tačaka stavite u jednu raspravu jer su navodno one sve srodne, to isto imamo i u ovom zakonu o ministarstvima. Nešto što je nespojivo ovde se spaja.

Mi moramo da podignemo glas, da upozorimo javnost. Naravno da moja diskusija, budite spokojni, neće da utiče ni na jednog poslanika koji podržava koalicionu vladu da promeni svoje mišljenje. To je tako i to tako mora da bude i ja taj deo ne diram.

Ono, gospodine Marinkoviću, što će biti uzrok velikih problema i što je uvek bio uzrok problema u svim vladama, pa čak i onim koje nisu bile koalicione, jeste to što se, kada se krene u operaciju donošenja zakona o ministarstvima ili izmena i dopuna zakona o ministarstvima, sva pažnja skoncentriše na nazive ministarstava i broj ministarstava. Zašto? Zato što to predstavlja osnovu za izbor buduće vlade i njen poprilično jasan sastav. Tu se nastavlja svojevrsna politička trgovina „ja tebi, ti meni“.

Svaka organizacija u nekom civilnom društvu ima četiri vrlo važna faktora. Prvi, rekao bih čak i najvažniji, faktor u bilo kakvoj organizaciji su ljudi. Ljudi u organizaciji, ljudi u Vladi kao organizaciji, ljudi u ministarstvima kao organizaciji, ljudi u posebnim organima kao organizaciji, ljudi u organima uprave u sastavu ministarstava kao nekoj organizaciji. Po meni drugi važan faktor jeste cilj zbog kojeg postoji neka organizacija. Cilj zbog kojeg postoje ministarstva jeste da se preko ministarstva vrši deo izvršne vlasti, i tu su, pre svega, poslovi iz nadležnosti organa državne uprave.

Kada pogledate ove izmene i dopune, čak ni u tekstu izmena i dopuna nećete naći nešto što je obaveza, što mora da se poštuje a što je propisano, recimo, Zakonom o državnoj upravi. Zakon o državnoj upravi vrlo precizno definiše koji su to poslovi i na taj način nam sugeriše kako treba opisati i definisati delatnost. Toga nema ne samo u ovom predlogu zakona nego nije prisutno petnaestak godina prilikom definisanja ovih stvari.

Skrenuo bih vam pažnju na jedan očigledan primer gde se ne vodi računa o obavezama koje postoje po Ustavu i po Zakonu o državnoj upravi. Gospodine Marinkoviću, najbolji primer jeste predlog da se formira ministarstvo za evropske integracije. Svima je jasno da se radi o relaciji, odnosu između Republike Srbije i Evropske unije. To bi moglo da bude ministarstvo o EU integracijama, to bi moglo da bude ministarstvo o EU fanatizmu, to bi moglo da bude EU ministarstvo, ali nikako ministarstvo koje se tiče evropskih integracija, tim pre što ono što je delokrug rada tog

ministarstva ne može da se definiše nijednom rečju koja se koristi prilikom određivanja nadležnosti državnih organa.

Ovde je to namešteno. Videli smo koji su kriterijumi. Postoje oni koaliciono-feudalni, a postoji i jedan drugi kriterijum – čekaju se dolari, čekaju se evri, samo što nisu stigli.

Tako je i Batić pričao 2000. godine – samo mi da skinemo ove, a milijarde su tu na granici; čim nema Miloševića odmah upadaju milijarde ovamo. Naravno, nisu se desile milijarde, desilo se da su donatori omogućili ljudima na vlasti da malo kraduckaju da bi ih imali pod svojom kontrolom, da uvek mogu da ih kontrolišu. I to se nije promenilo, to je i danas prisutno.

Ali oni lepo beleže, kao svojevremeno oni beli šlemovi kada je Srbija bila Savezna Republika Jugoslavija pod sankcijama. Nije mogao svako da probija sankcije, mahom su probijali kriminalci. Doduše, jedna grupa je očišćena posle nekoliko godina, da se zametnu tragovi zločinačkog delovanja onih koji su nam uveli sankcije. U međuvremenu su se sredstva modernizovala. Logistika se promenila, ali to je to. To je taj princip koji postoji.

Dalje, ovim amandmanom mi tražimo da ostane ono što je bilo u zakonu, iako smo svesni svega onoga što ne valja u tom zakonu. Zašto? Zato što se od 2012. godine, od kada nas je zapljusnula ova sreća, ništa nije promenilo u zakonima koji se tiču privatno-javnog partnerstva i stranih ulaganja, ništa se nije promenilo što se tiče postupanja nadležnih državnih organa. Pošto se ništa nije promenilo, odakle ideja da se iz Ministarstva za trgovinu prvi, drugi, treći, u četvrtom stavu člana 8. izbace neke reči koje se tiču, recimo, javno-privatnog partnerstva?

Očekivao sam da, kada neko predlaže neku izmenu, kaže – mora zbog toga i toga. Ovde bi, recimo, konkretan slučaj bio – desila se promena u materijalnom pravu pre nekoliko godina, ta promena nije sprovedena kroz ovaj zakon i koristimo priliku da pravno tehnički sredimo ovaj propis. Ali to nije ta situacija.

O čemu se radi? Da vam kažem, javno-privatno partnerstvo po nadležnostima je mnogo više u Ministarstvu finansija nego u Ministarstvu trgovine. Po nadležnostima. Ako je po nadležnostima mnogo više tamo, onda je i po delokrugu prevashodno tamo.

Ali vi imate problem da definišete, da date meso, da date suštinu, da na neki način delokrugom opravdate postojanje nekih ministarstava i u toj dijalektici ste – ne tiče se samo predloga ovog zakona nego i osnovnih tekstova i onih, hajde da kažem, istorijskih iz 2012. godine – napravili grešku što kod nekih ministarstava iskazujete u ovom zakonu organe uprave u sastavu ministarstava, a onda ne dajete nijedan razlog zašto kod drugih ministarstava to isto ne primenite i ne prikažete.

Mi smo podneli nekoliko amandmana da vam skrenemo pažnju da morate da ubacite u odgovarajuće članove i odgovarajuće stavove – koji su to organi uprave u sastavu ministarstva. Moram da vam skrenem pažnju, organi uprave u sastavu ministarstava formiraju se zakonom. Postoje dve vrste tih organa, neki su sa svojstvom pravnog lica, neki su bez svojstva pravnog lica. Vi ste očigledno svesni ove obaveze i zato ste u izmenama i dopunama, recimo, kod Agencije za životnu sredinu, to primetili i, kada ste predlagali ovo ministarstvo ekologije, onda ste iz poljoprivrede i tu agenciju preselili tamo.

Ali kod većine ministarstava vi uopšte niste prikazali organe uprave, a ta ministarstva u svojoj organizacionoj šemi, u svojoj sistematizaciji radnih mesta, na svojoj elektronskoj prezentaciji hvale se da imaju svoje uprave kao posebne organe uprave u sastavu ministarstva. Vi čak niste hteli da pogledate sajt pa da ono što su sami organi napisali preslikate u ovaj predlog zakona, što sve pokazuje površnost, neozbiljnost i želju da se ovo preko kolena što pre završi.

Sada da vas vratim na još jednu vrlo važnu stvar. Ne igrajte se sa nečim što se zove organizacija, jer organizacija zna sama sebe da pojede – što kadrovi, što loša organizaciona šema, što poremećeni odnosi i veze između poslova i grupe poslova koje se, na neki način, grupišu i definišu u okviru nečega što se zove personalni sastav.

Vodite računa, niste rešili četvrti faktor svake organizacije, a to su materijalna sredstva. Oko materijalnih sredstava imaćete velikih problema. Zašto? Zato što onaj ko formalno pravno stoji na čelu, ne verujem da će biti sposoban i u mogućnosti da u tako maloj bari smiri toliki broj krokodila.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Krasiću.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovom izmenom zakona se u članu 6. menja nekoliko reči i to deluje dosta naivno. Naravno, nije naivno. Bogami, član ima skoro dve i po stranice. Brišu se reči: „koncesija i javno-privatno partnerstvo“, ali to nije jezičko usaglašavanje, kao što je rekao kolega koji sada ne sluša, nego je to suštinska stvar.

Tu se iz Ministarstva telekomunikacija, trgovine i ovo treće T, turizma, vadi jedna oblast iz nadležnosti, a to su koncesije i javno partnerstvo, i prebacuje u Ministarstvo privrede. Zašto? Da li je to aktuelni ministar trgovine, turizma i telekomunikacija nešto zgrešio pa mu se sad skida jedna nadležnost? Ili je ministar privrede nešto zaslužio posebno pa dobija jednu nadležnost?

Ona deluje vrlo naivno – koncesije i javno-privatno partnerstvo. Ali ta oblast definiše najveće divlje gradilište u ovom trenutku u Evropi, koje se zove „Beograd na vodi“. I pošto vrhovnom vodi vaše koalicije ne odgovara da se Ljajić bavi time, onda je on to prebacio bliže sebi, kod ministra privrede, ne sećam se kako se zvaše... Knežević.

Ovo je ne samo najveće divlje gradilište u Evropi, nego je tu i najveće pranje para trenutno na ovom kontinentu. I zato je vrlo jasno zašto je došlo do ove izmene. Ova izmena je guranje Srbije u organizovani kriminal.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 6. se odnosi na član 8. osnovnog zakona. Zaista je važno da upozorimo pre svega javnost, poštovane građane Srbije, da mi danas raspravljamo pojedinačno o svakom članu koji govori o nadležnosti određenih ministarstava, onih koji će stupiti na snagu izborom novog predsednika Vlade.

Kada se pogledaju ove izmene, sve su to članovi zakona koji u opisu imaju po nekoliko strana i, čini se, detaljno opisanu nadležnost svakog ministarstva i onda se u

skoro svakom ministarstvu nešto vrlo malo menja. Ali to „nešto vrlo malo“ nikada nije reda radi, nego se iza svega zapravo nešto ozbiljno krije.

Ove izmene zakona izgleda i služe ne samo da se uvedu ova dva nova ministarstva, o kojima se ovde pričalo kao o glavnoj stvari, nego da se zapravo određenim ministrima daju neke nadležnosti, očigledno u zavisnosti od toga koliko Vučić u kojeg ministra ima poverenja, kome može da da koju nadležnost više ili kome neku nadležnost da uzme. Ovo je zaista filigranski rađeno, što se toga tiče.

Kada se pogleda ovako na prvi pogled, reklo bi se – pa šta, menjaju ljudi Zakon o ministarstvima, imaju pravo, imaju većinu – što naravno nije sporno, ali ovo šta se iza svakog ovog člana krije, zamislite, niste se setili a pet puta menjate ovaj zakon, recimo, da u okviru nadležnosti Ministarstva trgovine, turizma i telekomunikacija brišete nešto što je predviđeno prethodnim zakonima – organizovanje finansijske i tehničke kontrole. Zamislite, Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija će organizovati finansijsku i tehničku kontrolu. Čiju? Koju? Da li je moguće da će jedno ministarstvo kontrolisati neka druga ministarstva? Ovo je neprecizno, ali naravno, da bi se zapravo napravio samo privid.

Mi smo predložili da se ovo briše, a u onom prethodnom je Krasić objašnjavao i ovo vezano za oblast stranih ulaganja. Nije dobro, gospodo draga, ovo što radite. I, ovim zakonom činite medvedu uslugu Ani Brnabić, pošto ste očigledno ove izmene zakona radili bez dogovora s njom. Ali pitaćemo je, kad dođe, šta ona o ovome zna. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Narodni poslanik Marko Đurišić ima reč.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: I naša intervencija ide u dva pravca. Prvi je da se obriše predložena izmena od strane predlagača, jer nismo čuli ni jedan jedini razlog zašto se oblast nadležnosti u izradi propisa za javno-privatno partnerstvo i koncesije prebacuje iz nadležnosti Ministarstva za trgovinu, turizam i telekomunikacije u Ministarstvo privrede. Jedino što možemo da razumemo jeste da je to deo političke trgovine.

Naime, Ministarstvo privrede je „oslabljeno“ izuzimanjem nadležnosti i nadzorom nad preduzećima u oblasti trgovine i proizvodnje električne energije i snabdevanja gasom, i kao jedna vrsta kompenzacije sada se ovaj deo izrade propisa prebacuje tamo.

Nema nikakvog obrazloženja zašto je to urađeno, na koji način će to unaprediti rad državne uprave i eventualno podići nivo investicija kroz koncesije i javno-privatna partnerstva, što jeste jedna od važnih razvojnih šansi Srbije, koju ova vlada apsolutno nije iskoristila u prethodnih pet godina.

I umesto da vodimo argumentovanu raspravu na osnovu nekih činjenica koje će doći od strane predlagača, od strane poslanika vladajuće većine, imamo tišinu. Tišinu i nikakvo obrazloženje.

Meni je žao što se pokazuje da je cela ova halabuka i priča o dva nova ministarstva, na šta je najviše vremena potrošeno, očigledno bila dimna zavesa, da se sakriju ovi tragovi političke trgovine, da se jedan ministar koji se verovatno smatra

oštećenim oduzimanjem nadležnosti sada nagradi davanjem nekih novih, bez bilo kakvih jasno navedenih razloga.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Povlačim amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, povlačim amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 7. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Vjerica Radeta i Miljan Damjanović, zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić, sa ispravkom.

Primili ste izveštaje Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje predlagača o podnetim amandmanima.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Hvala.

Narodni poslanik i kandidat Srpske radikalne stranke za gradonačelnika Beograda Miljan Damjanović i ja podneli smo amandman i predložili brisanje člana 7. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima.

Član 7, čije smo brisanje predložili, odnosi se na osnovni član 9. Vidite kako se probudiše ovi naprednjaci, a mirno spavaju celo po podne, verovatno su građani Srbije primetili da pričamo o zakonu o ministarstvima a da se niko živ ne javlja.

Nadležnost Ministarstva pravde regulisana je dosadašnjim članom 9. Vi ste ovde predvideli dve interesantne izmene. Umesto javnih beležnika, u okviru Ministarstva pravde, čime se sve bavi, vi ste uveli neki novi termin – pravosudne profesije. Ovo je zaista nešto što nikada dosad nije viđeno.

Ako ste posebno izdvojili polaganje stručnog ispita, polaganje pravosudnog ispita, zašto ste onda samo javnog beležnika proglasili pravosudnom profesijom? Zar ovo ostalo nisu pravosudne profesije? Pošto je oko tih javnih beležnika, sećate se, bilo mnogo reči o tome kako su se polagali ti ispiti, ko ih je polagao, ko su sve ti beležnici, kome daju deo svoje zarade, kolika im je zarada, sve je to bilo aktuelno, i sada se oni odjedanput gube iz ovog zakona. Nema ih, sad su oni pravna profesija, za razliku od svih drugih pravnih profesija koliko ih ima u Srbiji.

Ali ste u ovom zakonu još predvideli, kao deo nadležnosti, programiranje, sprovođenje i praćenje sprovođenja projekata koji se finansiraju iz sredstava pretprijetnih fondova EU, donacija i drugih oblika razvojne pomoći itd. Ovo je nešto o čemu bi trebalo posebno da se razgovara – koja su to sredstva, ko ih dobija, za šta ih dobija. Znae, mi to ponekad pročitamo u medijima, ovu zgradu Suda je finansirao ovaj ili onaj fond. Sve je to, ipak, pod velom tajni.

Bolje bi bilo da se u okviru Ministarstva pravde malo ozbiljnije pozabavilo stvarnim nadležnostima Ministarstva pravde, nadzorom Ministarstva pravde nad

pravosudnim organima, pre svega nad sudovima. Ne onog stranačkog pozivanja sudija i zahtevanja da se nešto presudi ovako ili onako, nego ono što zaista jeste i ustavna i zakonska obaveza, pa da vidimo koliko nam to traju sporovi u Srbiji i krivice i parnice, pa da vidimo šta ste vi to epohalno uradili.

Drvlje i kamenje ste bacali na onu mrežu sudova koju je svojevremeno ministar pravde Snežana Malović predložila pa je ovde usvojen, a naravno i mi smo bili apsolutno protiv toga. Vi ste tu nešto kao menjali, reformisali reformisano i opet niste uradili ništa. Opet imamo u Srbiji mesta koja nemaju ni sudove, ni sudske jedinice, nemaju ni ove vaše, kako ste rekli, pravosudne profesije, odnosno notare. Sećate se koliko je samo bilo problema oko obezbeđivanja tih službenika kod izbora, kod overe potpisa itd.

Dakle, postoje neki zaista ozbiljni problemi koje bi trebalo u hodu rešavati, za šta vam ne trebaju ni novi ljudi ni neka nova sredstva, pogotovo ne ovo što daje EU pa vam onda crtaju kako ćete ukidati sudove po Srbiji, kako ćete na taj način zapravo uništavati. S jedne strane pričate o ravnomernom razvoju Srbije, s druge strane ukidate škole, ukidate sudove, ukidate prekršajne sudove, na mesne zajednice svodite neke lokalne samouprave po Srbiji, odnosno umesto da se i u tom delu potrudite da se razviju te sredine, vi ih ubijate u pojam, ionako nerazvijene, ionako bez ikakve perspektive.

Predložili smo brisanje zato što je potpuno nepotrebno da se to na ovaj način reguliše, i bilo bi najbolje... Ionako ste čekali neprimereno dugo na ovaj zakon i ne znamo zbog čega se on donosi i usvaja minut pre nego što novi mandatar krene sa izlaganjem svog ekspezea da bi u zakonskom roku bila izglasana Vlada.

Dakle, zašto ste čekali poslednji čas? Znali ste da ćete vi formirati Vladu, to je bilo očigledno. Što niste jednom uradili jedan ljudski zakon, a ne šesti put menjate zakon. Svaka nova vlada, a u stvari ista vlada, isti koncept, isti predsednik, makar se sad zvao Ana Brnabić a do juče Aleksandar Vučić – sve je to isto, sve je to Aleksandar Vučić. Vi se sad pojavljujete i sa nekim novim ministarstvima i obrazloženjem da bi nastupila velika šteta ako ovo hitno ne usvojimo, zato što nemamo ova ministarstva o kojima sada govorite.

Je l' vi hoćete da kažete da Vučićeve dosadašnje vlade nisu dobro radile? Da su nanosile štetu jer nisu imale ova ministarstva za koja pišete da će, ako ih ne usvojimo po hitnom postupku, nastati šteta?

Dakle, nemojte da mislite da smo neozbiljni. Znamo šta govorimo, vidimo šta radite i korišćemo, koliko nam to vreme dozvoljava, ovo mesto da o tome obaveštavamo javnost. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Hvala.

Mi smo svojim amandmanom takođe predložili brisanje ovih izmena kojima se, između ostalog, reč „javnih beležnika“ iz člana 9. Zakona o ministarstvima, koji inače govori o nadležnostima Ministarstva pravde, zamenjuje rečima „pravosudnih profesija“.

Znamo, naime, da su upravo javni beležnici, ili notari – koleginica Radeta je malopre nešto govorila o tome i podsetila koliko je o tome puno bilo reči – nešto što je vladajuća većina uvela iz nekih svojih potreba baš kao i sve ove izmene o kojima danas pričamo, pa se sad ova izmena može tumačiti dvojako.

Ako sada više ne pominjemo javne beležnike, već pominjemo nekakve pravosudne profesije – inače se u Ustavu Srbije ne pominju nigde javni beležnici – da li se to sada oni izuzimaju iz nadležnosti ovog ministarstva ili se, što je mnogo verovatnije, oni sada na mala vrata zapravo uvode kao pravna ili pravosudna, kako se ovde kaže, profesija?

Pošto ih Ustav ne poznaje ni kao pravosudnu funkciju ni kao pravosudnu profesiju, jer član 194. Ustava stav 3. kaže da svi zakoni i drugi opšti akti moraju biti saglasni sa Ustavom, da li to znači da će sada javni beležnici kroz ovu izmenu postati nekakva pravosudna profesija?

Ukoliko ste želeli da menjate nadležnosti ministarstava, mislim da bi bilo daleko korisnije, što je isto potreba ove vladajuće većine radi međusobnog potkusurivanja, o čemu čitav dan pričamo, mislim da bi bilo daleko primerenije da se, recimo, uvelo ministarstvo baštine, koje imaju mnoge zemlje koje nemaju toliko problema sa svojom kulturnom baštinom i očuvanjem kulturne baštine koje Srbija ima. Ili pak da se Ministarstvo kulture razvelo od informisanja, o kojem se ovde jedino vodi računa. Kultura je uvek u svom ministarstvu pastorče informisanja, jer se o medijima i informisanju i te kako vodi računa a o kulturi nikako, pa da se, recimo, kultura povezala sa turizmom, kao što to čine zemlje koje žele da unapređuju svoj turizam i svoju kulturu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, naravno da i Srpski pokret Dveri traži brisanje ovih novih dodataka koje donosi vladajuća koalicija, gde se pominje programiranje, sprovođenje i praćenje sprovođenja projekata koji se finansiraju iz sredstava pretpristupnih fondova EU, donacija i drugih oblika razvojne pomoći iz delokruga tog ministarstva.

Šta je razvojna pomoć, a šta su institucije za EU? To je ona ključna dilema oko koje ja želim da se zadržim neki trenutak u obrazlaganju našeg amandmana.

Lepo kaže – pretpristupnih fondova. Još nismo ni blizu pristupanja EU, nismo čak ni u čekaonici za ulazak u EU nego u hodniku ispred čekaonice. Sedamnaest godina putujemo u EU i nismo se približili ni čekaonici. Dobijanje tih pretpristupnih fondova najčešće je uslovljeno nekim drugim vrstama ucena od strane EU.

Od 1. septembra ove godine stranci će moći da kupuju poljoprivredno zemljište u Srbiji bez ikakvih zakonskih ograničenja. Bićemo jedina država u Evropi koja je to učinila pre ulaska u EU, dok su mnoge druge i nakon ulaska EU ograničile prodaju svog poljoprivrednog zemljišta strancima.

Sistem ucena iz EU uvek je mnogo skuplji od njihove razvojne pomoći. Oni i kada nešto daju ili poklone, to višestruko naplate pljačkajući državu Srbiju i građane Srbije preko svojih monopolskih, zapadnih, stranih firmi koje dobijaju pomoć iz našeg budžeta i koje bivaju privilegovane time što imaju monopol na našem tržištu.

Nema besplatne pomoći iz EU, nema pretpristupnih fondova koji nam se daju da bi nas podržali i pomogli; uvek nam daju isključivo da bi nas doveli u što veću zavisnost, da bi nas opljačkali i izneli profit u inostranstvo.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Samo da podsetim da je Vlada Vojislava Koštunice parafirala SSP, na osnovu kojeg je dozvoljena prodaja zemljišta strancima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, odustajem od amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Atlagić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani Srbije, kada je u pitanju ovaj amandman koji je podneo Marko Đurišić zajedno sa svojim kolegama i malopredašnja diskusija koje su vodile druge kolege u Skupštini Republike Srbije, hteo bih samo da preciziram o čemu je ovde reč i jednu bih stvar samo dopunio – pored toga što se brišu, javni beležnici se na mala vrata, kao što su moje kolege rekli, uvode kao pravosudne profesije.

Dakle, Ministarstvo pravde obavlja poslove stručnog usavršavanja nosilaca pravosudnih funkcija i pravosudnih profesija. Da li to znači da se na ovaj način Ministarstvo pravde osposobljava da vrši stručno usavršavanje i advokata? Jer i advokatura je pravosudna profesija. Šta znači ovo za advokate i na koji način će se stručno usavršavati od strane Ministarstva pravde advokatske kancelarije ili advokati koji jesu ili nisu bliski vlasti i šta to znači? Kada bi mogao predlagač da nam ovo objasni, ali verujem da ni on sam ne zna šta je predložio, šta to znači za jednu profesiju.

Da li se na ovaj način kažnjavaju oni advokati koji su pružili organizovani otpor pravosudnim reformama, koje su više nego skandalozne, u vremenu kada se blokirao ceo pravosudni sistem Srbije a tadašnji ministar pravde Nikola Selaković nije imao nikakav odgovor na stanje koje je proizveo i koje je trajalo nekoliko meseci? Posledice i dan-danas građani osećaju na svojoj koži. Da li se na ovaj način kažnjavaju advokati i da li će na ovaj način Ministarstvo moći da ih kontroliše? Zbog čega, kako i na osnovu čega?

Dakle, hoću da vam kažem da ovo ne može da prođe. Iskreno me zanima zbog čega izvršna vlast Republike Srbije kompletnu advokaturu u Srbiji stavlja pod svoju kontrolu. To je pitanje za predlagača ovog zakona. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Da ne prepričavam amandman, ali meni je potpuno neshvatljivo kako je u okviru člana 9. osnovnog teksta zakona izostavljeno da se navedu kao posebni organi uprave u sastavu Ministarstva pravde Uprava za izvršenje krivičnih sankcija i, recimo, Direkcija za upravljanje oduzetom imovinom. Kako je to moglo da se desi? Ako se to desilo prilikom donošenja zakona, kako je moglo da se desi prilikom ove kvalitativne izmene i dopune tog zakona?

Molim vas, ova direkcija je glavni hit. Sećate se, pre pravosnažnosti Šariću, prodali ovo, prodali ono i reklamiraju se na sajtu Ministarstva pravde da kao svoje organe uprave imaju to, to, ali ga nema u zakonu. U ovom zakonu ga nema. I postavljaju funkcionere na Vladi, a tamo ste, recimo, prikazali neku drugu upravu kao organ u sastavu ministarstva, neću da ulazim u to da li je veliki značaj ili nije.

Kako ovako značajne organe uprave u sastavu ministarstva ne prikazujete u Zakonu o ministarstvima? Molim vas, kako je to moguće? Kojim ste se kriterijumom rukovodili kada ste pisali zakon i ove izmene i dopune? Svaki zakon, kada se piše, zasniva se na nekim načelima. Koje je ovde načelo? Imamo 126, sve ćemo da izglasamo, od 16 imaćemo 18 ministarstava, završen posao. Ali nije to glavni cilj ovog zakona. Ovaj zakon treba da spreči da se posvađate i povadite oči kada napravite Vladu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 8. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, Vladimir Đurić, zajedno Nemanja Šarović i Zoran Krasić, zajedno Zoran Živković i Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja, zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić i zajedno Goran Ćirić, Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Dejan Nikolić, Goran Ješić, Dušan Milisavljević i Dragoljub Mićunović.

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Povlačim amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Povlači amandman.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Kolega Martinoviću, vidim da imate strategiju da sada, posle podne, ćutite i ne uključujete se u raspravu. Međutim, jako je važno da nam odgovorite na ovo pitanje. Vi ste Predlogom zakona predvideli da prestaje da postoji Direkcija za elektronsku upravu kao organ uprave. Veoma je važno da nam kažete zbog čega ste to predvideli.

U obrazloženju Predloga zakona koje ste nam dostavili niste rekli nijednu reč o tome zbog čega želite da se Direkcija za elektronsku upravu ukine, a u odgovorima na pitanja novinara koji su vas pitali upravo ovo što vas mi pitamo, zbog čega želite da

se Direkcija za elektronsku upravu ukine, ispostavilo se da ili ne znate zbog čega ste to predložili ili ne govorite istinu kad kažete zbog čega ste to predložili.

Jedan od vaših stranačkih kolega je rekao da je to zbog toga što će od sada sva ministarstva da se bave elektronskom upravom i da nema potrebe da postoji posebna direkcija. Drugi vaš kolega, koalicioni partner, rekao je da je to zbog toga što će ova uprava sada da pređe u nadležnost Ministarstva energetike. Od buduće premijerke, iz njenog kabineta smo mogli da čujemo da je to zbog toga što će se ta direkcija sada preseliti u kabinet predsednika Vlade.

Jako je važno da nam kažete koji je od ova tri odgovora istinit, zato što, ukoliko tri upitane osobe iz vladajuće koalicije na isto pitanje daju tri odgovora, možemo zaključiti da ili ne govore istinu ili nemaju pojma o čemu pričaju. Meni je, znajući vas, teško da odlučim koji je od ova dva scenarija u pitanju, možda i oba.

Premijerka je – ukoliko je tačno ono što je rekla, a nadajmo se da zna makar kako će buduća vlada izgledati – rekla nešto izuzetno opasno. To znači da vi zapravo menjate sistemska rešenja u odnosu na to ko sedi na kojoj stolici i ko trenutno zauzima koju poziciju i koju funkciju, što zapravo pokazuje ono što govorimo od kako je ovaj zakon i ušao u skupštinsku proceduru – da je on plod jedne sveopšte trgovine, cenkanja, stranačkog namirivanja i da vi zapravo uopšte nemate plan šta da radite ni sa državom, ni sa upravom, ni sa Direkcijom za elektronsku upravu.

Zato, kolega Martinoviću, molim vas da prekinete ovu praksu koju imate po podne. Rekli ste tri različite stvari u medijima. Molim vas, recite koja je istinita. Recite zbog čega ukidate Direkciju za elektronsku upravu! A kada na to budete odgovarali, molim vas, recite nam i ko od vaše troje kolega ne govori istinu kada nam daje lažne razloge za to zbog čega se ova direkcija ukida.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima predviđa se brisanje člana koji reguliše delatnost Direkcije za elektronsku upravu i ona praktično izlazi iz nadležnosti Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave.

Koleginica je već rekla, ja ću ponoviti – dobili smo predlog zakona u čijem obrazloženju o ukidanju Direkcije za elektronsku upravu nema ni reči, što je gruba nepažnja od strane predlagača, da ne upotrebim neku drugu reč. Smatram da je to zaista nedostojno komunikacije sa narodnim poslanicima, da se o jednoj ovakvoj stvari u obrazloženju predloga zakona bukvalno ne kaže ni jedna jedina reč.

Da li će Direkcija za elektronsku upravu, po rečima zamenika šefa najveće poslaničke grupe u Skupštini, biti izdistribuirana po svim ministarstvima ili će, po rečima mandatarke, biti direktno pod njom pa će ona, pored toga što će biti premijerka, biti i svojevrzni projekt menadžer svih IT projekata u našoj javnoj upravi, elektronskoj upravi ili će, kao što reče koalicioni partner juče u medijima, Direkcija za elektronsku upravu biti prebačena u Ministarstvo energetike kao da nije reč o elektronskoj nego možda električnoj ili energetskej upravi – bilo bi dobro da saznamo, pošto u obrazloženju o tome nema ni reči.

O tome kakva nam je elektronska uprava potrebna i o kakvoj esencijalnoj stvari se radi govori ovaj primer. Ovo je papir koji smo svi dobili pre pet minuta.

Ovako debeo štos papira je distribuiran ovde po sali. Na ovom papiru piše da naš kolega poslanik povlači sve svoje amandmane koje je na ovaj zakon podneo.

Uzgred, ti amandmani mogu da se podnose i elektronski, jer mi ovde imamo aplikaciju e-parlament, ali to iz nekih razloga ne funkcioniše. Dakle mora papir, pečat, olovka, kao što morate dokaz o elektronskoj uplati da nosite u banku, da se lupe pečat i potpis pa da to onda nosite u neku javnu ustanovu kao dokaz da ste platili.

Dakle, kolega i usmeno ceo dan ponavlja da povlači amandmane. Mi smo sve to čuli. Mogli smo to sve videti u sistemu e-parlamenta, ali naša elektronska uprava ipak funkcioniše tako da se štos papira prvo štampa da bi se amandmani podneli, pa se onda štos papira štampa da bi se ti isti amandmani povukli.

Uprkos takvom stanju elektronske uprave u ovoj državi, uprkos redovima građana ispred šaltera RFZO, koji mesecima čekaju svoje elektronske zdravstvene knjižice i koji i danas u Novom Sadu stoje u višesatnim redovima ispred SUP-a čekajući svoje vozačke dozvole i lične karte, nama se ukida Direkcija za elektronsku upravu bez i jedne jedine reči obrazloženja zbog čega se to radi i šta će sa tim poslovima biti. To je zaista nedopustivo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Marinkoviću, pošto je jasno o čemu se radi, uopšte nije jasno na osnovu kog zakona je formirana Direkcija za elektronsku upravu kao organ uprave u sastavu Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave. Kao što ne znamo na osnovu kog zakona je formirana, tako ne znamo na osnovu kog zakona se ona briše.

Ima u Zakonu o državnoj upravi jedna odredba koja kaže da se organi uprave u sastavu ministarstva osnivaju zakonom, ali ne kažu koja je ta vrsta zakona – da li je to osnovni zakon, materijalnopravni ili baš ovaj zakon o ministarstvima.

Ne želim da otvorim tu temu, međutim, zar je moguće da u članu 10. ne postoji stav o Upravnom inspektoratu kao organu uprave u sastavu Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave? To je šest hiljada puta važniji upravni organ u odnosu na Direkciju za elektronsku upravu.

Eto kako se pravi, eto kako se definiše delokrug rada, eto na osnovu čega se biraju inokosni organi koji treba da rukovode ministarstvima. Šta će on, jadnik, kada ga izaberu? On nema pojma koje su nadležnosti, kakav je delokrug, gde da pogleda, gde da se informiše. Hajde što on ne može da se snađe, ali moraju građani da se snađu, a kako oni da se snađu kad se ovde predlozi zakona pišu nogama a glasaju rukama?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Klub samostalnih poslanika svojim amandmanom traži da se briše član kojim se briše Direkcija za elektronsku upravu, odnosno smatramo da ona treba da ostane u postojećem formatu, u okviru Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave, ne samo zbog toga što ne znamo šta će sa njom nadalje biti ili je tako naizgled samo bilo do sinoć.

Dakle, mi od subote pokušavamo da saznamo od predlagača, kolege Aleksandra Martinovića, šta će biti sa ovom Direkcijom za e-upravu i to uporno ne možemo da saznamo.

Potpuno razumem da on nakon silnog vređanja gospođe Brnabić krajem prošle godine nema nikakvu komunikaciju sa njom ni kao resornom ministarkom u tehničkoj vladi niti kao budućom premijerkom, ali su mogli oboje kroz neku bolju koordinaciju, komunikaciju da ozbiljno nastupe u Parlamentu pred narodnom poslanicima i otvoreno kažu šta će se desiti sa ovom zapravo strukturom koja se u ovom trenutku zove Direkcija za e-upravu, a ne da mi nadljudskim naporima, u trpnom stanju, slušajući sinoć program Televizije Pink i intervju mandatarke Brnabić saznamo šta će se desiti po ovom pitanju.

Da nisam ulagala nadljudske napore, kažem, da bih ispratila njen intervju i da bih shvatila, na svoje duboko razočaranje i žalost, da se Parlament zapravo preselio na Televiziju Pink, da narodni poslanici koji raspravljaju o ovom zakonu i ovim amandmanima treba na TV Pink od mandatarke da čuju šta će se desiti sa Direkcijom za elektronsku upravu.

To je najveći poraz koji je ovaj parlament mogao da doživi i, kažem, uz svoje veliko iznenađenje kako je ova dama uopšte pristala na tako nešto držeći se ipak nekih etičkih normi koje zagovara, sinoć sam od nje čula, ako to bude dokraja ispoštovano, da će ovo njeno čedo, Direkcija za e-upravu, da se seli zajedno sa njom, kao neka krovna uprava za sva ministarstva i verovatno će dobiti novi pravni status u okviru kancelarije, na primer, za elektronsku upravu.

To je ono što mi treba da čujemo od predlagača. Volela bih da čujemo da li je to tačno, da li je informacija sa Pinka iz usta mandatarke Brnabić tačna ili je tačno to što smo mi dobili u radnom materijalu – da ostaje lebdeće, da se zapravo ova direkcija samo gasi i da nadalje ne znamo šta će sa njom biti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Da rezimiramo za građane – kao što se osnivaju dva ministarstva sa po jednom rečenicom obrazloženja, tako se ovde ukida jedna direkcija bez ijedne rečenice obrazloženja.

Ovo je u najmanju ruku neozbiljno. Zaista poniženje za Narodnu skupštinu, za sve poslanike i za sve građane Republike Srbije. Ako se osniva neko ministarstvo ili se gasi neki deo državne uprave, trebalo bi da postoji barem neka analiza dosadašnjeg rada, razlozi zašto se to dešava i šta će biti sa tim ljudima i nadležnostima.

Ništa od toga nemamo u ovom na brzinu sklepanom obrazloženju za zakon koji je očigledno samo deo koalicionog dogovora. Nema ni želje, ni namere; ima samo bahatosti vladajuće većine da na ovakav način, sa ovakvim obrazloženjima usvaja zakone u Skupštini Republike Srbije. Pokret Dosta je bilo nikada ovakve stvari neće raditi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Meni je žao što nismo čuli nijednu reč poslanika većine i predlagača koji bi dali odgovor na, evo, desetak pitanja.

Poslanica Aleksandra Jerkov je zajedno sa ostalim poslanicima poslaničkog kluba DS dala ovaj amandman sa ciljem da Direkciju za elektronsku upravu održimo u funkciji, u okviru i u sastavu Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave.

Čuli smo od mandatarke da će ključni ciljevi biti podizanje nivoa elektronske uprave, investicije u IT sektor i da će to biti veliki zamajac za podizanje BDP-a. Danas vidimo na koji način sistematski radimo upravo na tom cilju.

Mi taj cilj nećemo sporiti. Naravno da je neophodno i potrebno podržati sve talentovane mlade ljude koji imaju dovoljno potencijala da razvijaju ovaj sektor u Srbiji, ali u Skupštini danas vidimo, kao i juče, tri različite interpretacije o tome šta je budućnost Direkcije za elektronsku upravu.

Ubeđen sam da je, pre svega, potrebno održati nivo integrativnosti u rešavanju potreba građana Srbije na taj način što će se integrisati različite baze podataka u nadležnostima različitih ministarstava. Logično je da Direkcija ostane u okviru Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave, zato što je tu najrazgranatija infrastruktura svih gradova i opština, sa celokupnim potencijalom – ljudskim, komunikacionim, telekomunikacionim i prostornim; da je potrebno integrisati baze podataka koje imaju Ministarstvo unutrašnjih poslova, Ministarstvo finansija, dati osnovne usluge svim građanima Srbije na efikasan način i, naravno, Ministarstvo zdravlja.

Mi sada nemamo odgovor na pitanje šta je budućnost ove direkcije, šta je budućnost čitavog ovog sektora, šta je budućnost ovako važnih funkcija potrebnih građanima Srbije.

Dakle, još jednom vas pozivamo da prihvatite ovaj amandman iako ga je podnela DS, jer je to svakako dobro za građane Srbije.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Kao podnosilac amandmana želim, naravno, da ga obrazložim.

Zaista, u više navrata smo to ovde mogli da čujemo, ukidanje Direkcije za elektronsku upravu kao organa uprave u sastavu Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave nema nikakve logike.

Evo čime se sve bavi ova direkcija: obavlja stručne poslove i poslove državne uprave koji se odnose na usklađivanje i unapređivanje razvoja i funkcionisanje informacionih sistema infrastrukture državnih organa, organa autonomne pokrajine, organa jedinica lokalne samouprave i javnih službi; razvoj i primenu standarda u uvođenju informaciono-komunikacionih tehnologija u državnim organima, organima teritorijalne autonomije, organima jedinica lokalne samouprave i javnim službama; primenu i korišćenje interneta u radu državnih organa, teritorijalne autonomije, lokalne samouprave i javnih službi; druge poslove određene zakonom.

Dakle, koja je logika ukidanja ove Direkcije za elektronsku upravu?

Naravno da smo tražili da se briše ovakvo vaše rešenje, ne samo zato što nema nikakvog obrazloženja za ukidanje Direkcije za elektronsku upravu, već zato što ne može mandatar Ana Brnabić sa sobom na mesto predsednika Vlade da ponese i

Direkciju za elektronsku upravu, koja pripada Ministarstvu za državnu upravu i lokalnu samoupravu.

Ona bi trebalo da odgovori na neka druga pitanja: zašto je smanjila izvorne prihode koji bi trebalo da sleduju lokalnim samoupravama, kada će doći na red konačno izdavanje različitih karti i kartica, kao i ostalih dokumenata koji nikako da se izdaju i zbog kojih se formiraju redovi u Srbiji, ali i niz drugih argumenata koji su bili direktno njen posao a taj posao nije urađen.

Sada vidimo da se ukida čak i jedna izuzetno važna stvar za koju smo se godinama i decenijama borili u Srbiji, a to je elektronska uprava – olakšavanje kroz informatičko-komunikacioni sistem kojim građani Srbije dolaze do raznih dokumenata.

Prosto je nemoguće da vi već sat vremena izbegavate da odgovorite na pitanje zašto se ukida ova direkcija. Zato pozivam predlagača da nam obrazloži šta se desilo i gde nestaje Direkcija za elektronsku upravu. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Reč ima Vjerica Radeta

VJERICA RADETA: Član 8. govori o nadležnosti Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave i ovde u kontekstu svih ovih dosadašnjih rasprava vezanih za ukidanje Direkcije za elektronsku upravu treba napomenuti da od kada se pojavilo ime Ane Brnabić kao opcije za mandatara Vlade vi ste je predstavljali kao nekoga ko je imao izuzetne zasluge u ovom ministarstvu i, pre svega, kao nekoga ko je napravio revoluciju u elektronskoj upravi. Nekako ste elektronsku upravu poistovećivali sa njom, kao da je to bila lična karta Ane Brnabić, pa vas sada pitamo – zašto otimate ženi ličnu kartu?

Zašto? Šta je ona uradila i šta je uopšte urađeno u ovom ministarstvu u okviru te elektronske uprave da biste sad tu direkciju ukidali? Nije urađeno ništa, pogotovo ne ono čime se hvalite da ste uradili. Da li su umrežene lokalne samouprave? Nisu. Da li su ljudi koji su još u decembru podneli zahteve za elektronske zdravstvene knjižice dobili knjižice? Nisu. Da li je, ne daj bože, urađen jedinstven birački spisak po nekoj novoj metodologiji? Nije. Dakle, da ste ove bitne poslove završili, pa i da kažemo – evo, sad ne morate više tim da se bavite u okviru posebne direkcije nego će to biti deo svakodnevnih poslova i to može bez posebno iskazane nadležnosti. Ali to jednostavno ne može, zato što niste uradili ništa od onoga što ste obećavali.

Naravno, mi ćemo detaljnije i više o tome govoriti kada budemo govorili o Vladi, jer je, kao što rekoh, to ono čime se hvali Ana Brnabić i čime se vi hvalite kao njenim velikim uspesima, jedinim što je uradila u okviru svog rada u Vladi Republike Srbije.

Mi smo takođe predložili, uz brisanje ovog člana, kao drugu varijantu, dodavanje novog stava, gde smo predvideli upravni inspektorat kao organ uprave u sastavu Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave i napisali smo, naravno, precizno koje su to nadležnosti koje su uobičajene i bez kojih, zapravo, ne može da se funkcioniše.

Nije nam baš najjasnije zbog čega ste vi to propustili, a sa druge strane, zašto je problem da usvojite neki amandman kada vidite da je očigledno dobronameran i stručan i da će pomoći svima onima koji koriste usluge državne uprave i lokalne samouprave. Hvala.

PRESEDNİK: Na član 8. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marijan Rističević i Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Odustajem.

PRESEDNİK: Hvala.

Na član 9. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Vjerica Radeta i Sreto Perić, zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja i zajedno poslanici PG Dveri.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Ne, to je greška. Izvinite.

Reč ima narodni poslanik Sreto Perić.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 9. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima odnosi se na član 13. Zakona o ministarstvima. Član 13. reguliše delokrug Ministarstva spoljnih poslova. Intervencija predlagača se odnosi na određene nove nadležnosti Ministarstva spoljnih poslova.

Između ostalog, kaže se: „poslove u vezi sa učešćem predstavnika Republike Srbije u multinacionalnim operacijama – misijama i organizaciju i obezbeđivanje učešća civila u tim operacijama – misijama, u saradnji sa drugim nadležnim državnim organima, saglasno posebnom zakonu; razvojnu saradnju namenjenu inostranstvu i koordiniranje upućivanja humanitarne pomoći, u saradnji sa drugim nadležnim organima, saglasno posebnom zakonu“. To je intervencija u članu 13. Zakona o ministarstvima.

Za nas iz SRS neprihvatljivo je kada se kaže humanitarna pomoć, jer se mi uvek setimo „Milosrdnog anđela“ i za nas to nije prihvatljivo. Mi se opredeljujemo prema nekoj zemlji, da li nam je prijateljska ili nije, prema tome da li je ona priznala nezavisnost KiM. To je za nas polazna tačka, na osnovu koje gradimo naš odnos prema toj državi. Mi izražavamo sumnju da na čelu ovog ministarstva može da se nađe neko kao što je bio Vuk Drašković, kao što je bio Goran Svilanović i ko zna gde sve to može da nas odvede.

Primarno se ovde raspravljalo, kada je ovaj zakon u pitanju, uglavnom o dodavanju, odnosno uvođenju nova dva ministarstva, a onda se lagano nekim ministarstvima oduzimaju neke nadležnosti, odnosno delokrug poslova, nekima se dodaju, ali za ovu intervenciju u članu 9. ovog predloga zakona ne može se reći da je želja koalicionih partnera da se usaglase i usklade neki odnosi. Pre bih rekao da se

ovde radi o intervenciji NATO-a. Mi ovde pokušavamo da budemo veći NATO nego što je sam NATO, veće pristalice MMF-a nego što je sam MMF.

Mi bismo potpuno razumeli predlagača da je predložio intervenciju u stavu 2. Predloga zakona, gde se govori o upravi koja ima za cilj da razvija saradnju naše dijaspore, odnosno da pruži svaku neophodnu pomoć pre svega Srbima, a naravno i drugim građanima, odnosno državljanima Republike Srbije koji žive u inostranstvu.

PRESEDNIK: Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Predloženim amandmanom Srpski pokret Dveri zapravo štiti interese bezbednosti Republike Srbije i bezbednosti građana Srbije.

Naime, imajući u vidu činjenicu da se ovim zakonskim predlogom nije na jasan način definisalo o kakvim se multinacionalnim civilnim operacijama radi i pod okriljem koje organizacije ćemo slati naše civile u neke multinacionalne organizacije, mi smatramo da postoji opasnost po državljane Republike Srbije da civili budu upućeni u multinacionalne misije EU u rizična područja.

Mi nemamo nikakav razlog da učestvujemo u bilo kakvim rizičnim multinacionalnim operacijama. Naši građani i civili posebno nemaju potrebe da se izlažu bilo kakvom riziku. Mi nismo članica EU, mi nismo u obavezi da se solidarišemo sa bilo kakvim misijama EU. Da ne govorim o misijama NATO-a, koje su uvek osvajačke, destruktivne, nasilne i praktično fašističke.

Nemamo ni jedan jedini razlog da svoje građane stavljamo u kontekst bilo kakvih rizičnih multinacionalnih operacija. To je razlog zašto smo mi ovim amandmanom predvideli brisanje ovakvog člana dok ga vi malo ne precizirate, o kakvim se multinacionalnim operacijama radi, pod okriljem kojih međunarodnih organizacija, koliko je to rizično za naše građane.

Mi ne želimo da naši građani, posebno civili, budu izloženi bilo kakvom riziku. Nema razloga da učestvujemo u bilo kakvim multinacionalnim operacijama koje nisu naš nacionalni i državni interes, koje nisu nešto što se nas tiče. Ako EU ima neke svoje misije i ima neke svoje rizične multinacionalne operacije, neka to radi bez nas. Mi smo imali dovoljno i svojih problema, nema razloga da se mešamo u unutrašnja pitanja drugih država. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Dragan Vesović.

Možete li da pridete ovde, samo da vidim za vas vreme? Imate nešto vremena, samo da znam koliko.

DRAGAN VESOVIĆ: Oko šest minuta.

PRESEDNIK: Možete.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Dakle, oko šest minuta vremena.

Da malo pojasnim ovo što je gospodin Obradović pričao.

Ako smo pažljivo čitali obrazloženje koje se ovde nudi, ove nadležnosti idu ka Ministarstvu spoljnih poslova, a ono će, u saradnji sa podgrupom Ministarstva odbrane i Vojske Srbije zaduženom za obezbeđivanje zakonskih okvira i javnih institucionalnih kapaciteta za učešće Republike Srbije u civilnim misijama da usklađuje pitanja vezana sa pregovorima iz Poglavlja 31, a to Poglavlje 31 treba da ustanovi poslove bezbednosti i odbrambene politike.

Mi znamo stavove EU u pogledu bezbednosne i spoljne politike i vrlo se često u tim nesretnim pregovorima koje Vlada Republike Srbije vodi sa EU nameće pitanje našeg odnosa sa Rusijom. Da li ovakvo obrazloženje može da uslovi da civilne misije ili vojne misije, jer vidim da je predviđena i saradnja sa Ministarstvom odbrane, budu takve da, ne daj bože, naši građani idu na rešavanje sukoba koje npr. imaju Rusija i Ukrajina, jer je stav EU po tome poznat?

Dakle, razmislite. Vrlo je svrsishodno da ovaj predlog odbacimo, jer može da nas odvede u nešto što uopšte nije dobro.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 9. amandman u istovetnom tekstu podneo je poslanik Marijan Rističević i prof. Marko Atlagić je obavestio da je povukao amandman.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Odustajem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović.

ZORAN KRASIĆ: Prosto je neshvatljivo da je u članu 13, koji objašnjava delokrug poslova kojim se bavi Ministarstvo spoljnih poslova u stavu 2. navedena kao organ uprave Uprava za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu. I nije neki problem ako je to navedeno. Međutim, izostavljena je Diplomatska akademija, a Ministarstvo spoljnih poslova se na svom sajtu hvali kako u sastavu Ministarstva ima i Diplomatsku akademiju. Prosto je neverovatno da niste makar taksativno naveli šta se sve nalazi u sastavu Ministarstva spoljnih poslova kao upravni organ.

Mi smo ove amandmane podneli jednostavno da pomognemo, da ispravimo. Možda se u brzini nešto zaboravilo pa da se to ispravi, da to bude kompletan zakon. Međutim, ja sam jutros čuo – i kada citiraš ono što je u zakonu i kada se pozivaš na zakon koji je donela ova koaliciona vlast, ili predložila, odmah te optuže kako mrziš nekog.

Ja ne mrzim nikoga, samo čitam šta piše u zakonima. Kada pročitam ono što je napisano u zakonu a znam da je taj zakon izglasala ova većina, koja podržava ovu vladu, po logici stvari to treba da se ugradi. Međutim, oni ti odmah koknu etiketu „ti mrziš“. Mrzim i kad čitam ono što su oni napisali.

PREDSEDNIK: Na član 10. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, Dejan Šulkić, zajedno Nataša Jovanović i Zoran Krasić, zajedno Sanda Rašković Ivić i Đorđe Vukadinović i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Nataša Sp. Jovanović nije podnosilac.

Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ovo se direktno naslanja na naš amandman na izmene člana 1. i u tom smislu dobar deo one argumentacije koja je izložena u vezi sa članom 1. stoji i ovde, a tiče se ministarstva za evropske integracije i tiče se, po meni, pogubnog kursa, nezavisno od toga ko ga je počeo, nezavisno od toga ko ga je ubrzao i radikalizovao.

Predlagači su jako neodređeni i malo protivrečni. Oni, sa jedne strane, naglašavaju kako je strahovito važno da se usvoji ovaj zakon, odnosno ove izmene, i da se uvede ministarstvo za evropske integracije, a istovremeno naglašavaju kako se tu neće ništa bitno promeniti – niti će biti više troškova, niti će biti nekih novih ovlašćenja, niti bilo čega drugog. U tom svetlu se prosto pitam zašto im je toliko stalo da se to ministarstvo uvede ako je, sa druge strane, reč o tome da se ništa bitno neće promeniti.

Naravno, stvar je simbolička i politička. Kao što se na drugi način preporučuju koalicionim partnerima, ovim predlogom ministarstva se zapravo preporučuju Briselu i briselskoj administraciji šaljući poruku – evo vidite kako smo mi dobri, mi radimo ono što prethodnici naši, nekadašnji miljenici iz DS-a ili DOS-a nisu radili, mi vam uvodimo i ministarstvo za evropske integracije. To je očigledno jedina logika i jedini smisao toga, a istovremeno se želi dobiti neka vrsta političke amnestije ili benefita u Briselu za razne autoritarne poteze i postupke koji su na nivou unutrašnje politike, ovde već pomenute Savamale, odnosa prema medijima i odnosa prema opoziciji.

Sve u svemu, završavam sa ovim amandmanom. Imam još nešto malo vremena koje ću iskoristiti kasnije. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Došli smo do onog ključnog člana. Dakle, SRS je ovim amandmanom htela da vam još jednom stavi do znanja da je apsolutno nepotrebno uvođenje ovog ministarstva za evropske integracije, a ja ću to da obrazložim na još jedan dodatni način.

Naime, poštovane kolege, kroz istoriju srpskog naroda, viševekovnu istoriju, pokazalo se da je bilo različitih pokušaja da se iz sastava Srbije istrgne KiM. Uvek smo tome odolevali i naš narod je činio sve da se zaštiti kolvka srpskog naroda.

Međutim, vama bi trebalo da bude jasno, pre svega vama koji niste bili ni politički aktivni, a tek vama kao bivšim članovima SRS-a valjda je bilo jasno da će, kada je formirana međunarodna upravljačka grupa za KiM, koju su činile gotovo sve članice EU, na čelu sa Amerikom, učiniti sve da nam KiM istrgnu iz našeg teritorijalnog integriteta. Onda je usledilo priznavanje od strane svih tih članica, gotovo u jednom danu ili u nekoliko dana, te lažne šiptarske države.

I ne samo to. Učlanjenje Srbije u EU, za koje je visoki gost, onaj koga ste i vi pozvali i koji je veliki prijatelj srpskog naroda a i vaše stranke, smem da kažem, potpredsednik Vlade Ruske Federacije Dmitrij Rogozin juče rekao u intervjuu za Sputnjik da je apsolutno nemoguće da očekujete da će Srbija, bez pritisaka i bez direktnog uslovljavanja da se odrekne KiM, biti primljena u članstvo EU. Još se uvaženi ruski gost upitao zašto bismo išli tamo kada svi iz nje beže.

Naši radnici, naši poljoprivrednici i te kako imaju štete. Iako ste pokušali jutros da prikazete građanima Srbije, što stalno radite jer imate najviše mogućnosti i medijskog prostora, kako je to i te kako dobro za našu zemlju, ima velike štete – od momenta kada smo potpisali SSP, jer je samo po osnovu carina pola milijardi evra i više, ne znam samo koliko je za prošlu godinu, Srbija izgubila.

Da ne govorimo o tome da sve te zemlje koje imaju neprijateljski stav prema nama kada je u pitanju očuvanje naše teritorije imaju blagonaklon odnos prema

Hašimu Tačiju, koji, sa druge strane, na teritoriji Republike Srbije otima svake godine milijarde evra i na stotine hiljada hektara.

Prema tome, gospođo Gojković, dame i gospodo narodni poslanici, budućnost i period koji je pred nama, a u istoriji jednog naroda i 10 i 20 godina je nešto što veoma brzo prođe i protrči kroz politički angažman mnogih, neki će da opstanu, neki neće na političkoj sceni. Šta će sve da se dešava, videćete da su srpski radikali bili u pravu, kada dođe taj trenutak o kojem je juče govorio u intervjuu gospodin Rogozin.

PREDSEDNIK: Reč ima Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Moje kolege i ja iz Poslaničkog kluba samostalnih poslanika nemamo ništa protiv prepoznavanja intenzivnijeg aktivizma i delovanja po pitanju evrointegracija, ali to nije slučaj sa ovim članom, kojim se predlaže uspostavljanje ministarstva za evrointegracije. Odnosno, način na koji se to planira je veoma diskutabilan i ja ću obrazložiti zbog čega.

Najpre moram da se osvrnem na kontinuiranu raspravu po ovom pitanju kada su sve zasluge pripisivane još uvek aktuelnoj ministarki za evrointegracije u tehničkoj vladi, gospođi Joksimović, naročito po pitanju otvaranja pregovaračkih poglavlja, a da niko, ali niko od poslanika većine nije smogao snage, hrabrosti, korektnosti, poštovanja i svega što uz to ide prema gospođi Tanji Mišćević kao šefici pregovaračkog tima, koja zajedno sa brojnim radnim grupama čini zapravo kičmu pregovaračkog procesa i, ruku na srce, ovaj proces ne bi ni izgledao tako da nema gospođe Mišćević. Zaista sam dužna, kao neko ko je sa njom saradivao, da skrenem pažnju na to, a mislim da je izuzetno nekorektno od strane poslaničke većine da se tog dela nije setio.

Ono što je dodatno problematično u uspostavljanju ovog ministarstva i načina uspostavljanja rada ovog organa državne uprave u budućnosti, što je izvesno, jeste tretman stručnih lica, odnosno profesionalaca kao što je, što sam malopre pomenula, pa i u pukoj raspravi, gospođa Mišćević. Moram da kažem da je izuzetno veliki problem bio taj što su do sada na čelu više od polovine pregovaračkih radnih grupa ministarstava bili državni sekretari koji niti imaju znanja, niti imaju kvalifikacije za to, a više od polovine njih ne zna ni da bekne engleski jezik.

To je nešto što je činjenica i što je predstavljalo zaista intenzivno spoticanje u elementarnim stvarima sa drugom pregovaračkom stranom, odnosno predstavnicima EU, o čemu je tim gospođe Mišćević vrlo dobro sve znao i koliko-toliko uspeo da taj put, trasiran još davne 2001. godine, privede onoj pravoj nameni. Takođe i u ...

(Predsednik: Potrošili ste vreme.)

Koristim i vreme zamenice poslaničke grupe.

(Predsednik: Ne, Jovan Jovanović je tu prisutan, tako da samo on može da koristi vreme ovlašćenog, jer je on ovlašćeni.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Poštovani građani Srbije, vreme je da objasnimo ideju Dveri koju smo izneli u ovom amandmanu za uvođenje ministarstva za evropske dezintegracije i za Evropu posle EU.

Osnovna tendencija u savremenoj Evropi nisu više evropske integracije. Trenutno aktuelna tema su evropske dezintegracije. Nema više proširivanja EU, kreće skraćivanje EU. Velika Britanija je već izašla iz EU, a evo šta kaže jedan od najuglednijih evropskih političara, bivši predsednik Češke, Vaclav Klaus, koji pre nekoliko dana kaže da je vreme, da je kucnuo čas da Česi počnu da pripremaju izlazak svoje zemlje iz EU. Je l' sada, gospodo iz vlasti, malo jasnije koliko je aktuelno ovo o čemu Dveri pričaju danima u Narodnoj skupštini Republike Srbije?

Kaže dalje Vaclav Klaus – ne Boško Obradović nego bivši predsednik Češke, Vaclav Klaus, obratite pažnju – povodom odluke Evropske komisije da tuži Poljsku, Mađarsku i Češku jer odbijaju da primaju izbeglice, ocenio je da to jasno pokazuje kakve namere ima Evropa sa Češkom. „Principijelno i odlučno protestujemo protiv odluke EU da počne postupak zbog tzv. neprimanja imigranata na osnovu kvota koje je nametnuo Brisel“ i kaže istorijsku rečenicu: „Protestujemo zbog nastojanja da nas kazne i nateraju da budemo poslušni.“

To je suština onoga o čemu vam pričam već nekoliko dana – ne dozvoljavamo da nas nateraju da budemo poslušni. Ne dozvoljavamo da nam EU i Brisel i briselski komesari određuju kako ćemo mi živeti ovde u Srbiji. Zato smatramo da je veoma važno da se aktuelna vlast okrene ka razmišljanju o vremenu Evrope posle raspada EU.

Ovim amandmanom zapravo se bliže određuju nadležnosti ministarstva za evropske dezintegracije, čiji je zadatak da pripremi kompletnu državnu upravu za tranzicioni period i prekid daljih pregovora o ulasku Srbije u EU. Vreme je da počnemo da se bavimo bilateralnim odnosima sa svim zemljama Evrope, ali isključivo na ravnopravnom osnovu i isključivo na obostranom interesu.

Mi nemamo nikakav interes da idemo dalje u EU po svaku cenu, u trenutku kada ozbiljne evropske države napuštaju EU i kada ne žele da budu maltretirani i ucenjivani od strane briselskih komesara. Zato je izuzetno važno da shvatite značaj ministarstva za evropske dezintegracije i Evropu posle EU, jer je to danas najaktuelnija tema u Evropi. Kao što ste videli, to misle brojni, najugledniji evropski političari, kao što je bivši predsednik Češke, Vaclav Klaus, i to misli ogroman broj najznačajnijih političkih organizacija širom Evrope koje su evroskeptične.

U tom smislu politika Dveri je danas najmodernija evropska politika u Srbiji. Ono za šta se mi zalažemo, za Evropu posle EU, to je moderna evropska politika, a Aleksandar Vučić i Čedomir Jovanović su poslednji evrofanatici u savremenoj Evropi. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Da ponovim za građane da se ovde kod nas u Srbiji, ako imate ovakvu vladajuću većinu, osnivaju ministarstva sa jednim paragrafom, odnosno sa jednom rečenicom obrazloženja.

Za ovo ministarstvo za evropske integracije se u obrazloženju zašto se formira kaže sledeće: „Osnivanje ministarstva za evropske integracije predlaže se usled značajno većih obaveza i obima poslova u procesu pridruživanja EU u odnosu na

ranije postojeći, a posebno imajući u vidu sve veće obaveze u pogledu neposredne komunikacije sa samim institucijama EU, na šta može bolje odgovoriti ministarstvo kao samostalni organ državne uprave nego što bi to mogla dosadašnja služba Vlade – Kancelarija za evropske integracije.“

Znači, ovo bi trebalo možda da bude početak obrazloženja, međutim, ovo je sve što smo dobili od obrazloženja. Onda je to u kontradikciji sa daljim obrazloženjem koje govori o finansijskim sredstvima za sprovođenje ovog zakona, a tamo se kaže: „Za sprovođenje predloženog zakona nije potrebno obezbediti dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije.“ To znači da će ljudi koji su bili zaposleni u državnoj upravi, koji su se bavili ovim pitanjem pre promene ovog zakona a bili su u Kancelariji za evropske integracije i dalje nastaviti da rade isti taj posao, tako da je potpuno nejasno kako će sada postojanje ministarstva odgovoriti na značajno veće obaveze i obim poslova. Očigledno je da ovo obrazloženje nema nikakve veze sa onim što je namera zakonopisca.

Inače, zakon je pisao uvaženi poslanik Aleksandar dr Martinović, koji je takođe naveo razloge zašto se ovaj zakon donosi po hitnom postupku. Imamo trostruku hitnost. Sednica Skupštine je hitno zakazana 24 sata i 50 minuta pre održavanja, zakon je po hitnom postupku i još treba da stupi na snagu hitno, danom objavljivanja u „Službenom glasniku“, umesto da prođe normalnih osam dana. Pa kaže u obrazloženju zašto se donosi zakon po hitnom postupku: „Razlozi za donošenje predloženog zakona po hitnom postupku sadržani su u potrebi da se spreče štetne posledice po rad organa i organizacija.“

Znači, pet godina nismo imali ovo ministarstvo i sada odjednom treba da uštedimo nekoliko dana da ne bi nastupile štetne posledice, koje su očigledno nastupale, po predlagaču, prethodnih pet godina. Mada nije rekao koje su posledice u pitanju, koliko ih ima i koliko su nas koštale sve te stvari.

Zatim kaže da bi osnivanje ovih ministarstava u znatnoj meri doprinelo unapređenju društvenih odnosa i da je to ocenjeno, pri čemu ne kaže ko je ovo ocenio, pretpostavljam da je ocenio sam a da nam ne govori kako je ocenio, kojim merilima i kako će to doprineti unapređenju društvenih odnosa i, na kraju krajeva, kojih društvenih odnosa.

Na ovakav način se ne bi smeli donositi zakoni u Srbiji. Znači, imamo ministarstva koja se osnivaju sa jednom rečenicom obrazloženja, koja u sebi nikakvo obrazloženje ne sadrže. Upravo sam to pročitao. U isto vreme se ukidaju direkcije bez ijedne rečenice obrazloženja. To je, na kraju krajeva, neozbiljno. Da ne govorim o tome da je ponižavanje, vređanje zdravog razuma i poslanika i građana Republike Srbije.

Pokret Dosta je bilo ovakve stvari nikada neće raditi. U ovome i jeste razlika, zbog ovakvih stvari ljudi misle da su svi isti, pošto se ovako u Srbiji uvek radilo. Partokratija donosi zakone bez obrazloženja, to je i razlog propadanja Srbije.

PRESEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se.

Jedan od istaknutih poslanika vladajuće stranke prebacio je danas nama, poslanicima opozicije, da nikada ne dajemo rešenja već da uvek izražavamo samo

protivljenje predlozima vladajuće koalicije. Današnja rasprava o amandmanima, kao i rasprava u subotu, upravo je pokazala suprotno, odnosno da onaj deo opozicije kojem pripadaju i poslanici okupljeni u Klubu samostalnih poslanika, u čijem sastavu su i članovi Građanske platforme, daje konkretna rešenja i razloge za njihovo prihvatanje.

Glavni razlog zbog kojeg smo protiv osnivanja ministarstva za evropske integracije je taj što je veoma neuobičajeno da se usred procesa pristupanja menja institucionalna struktura učesnika u tom procesu, odnosno koncept pregovaranja sa EU. Osnivanje ovog ministarstva, odnosno ukidanje Kancelarije za evropske integracije negativno će uticati na efikasnost procesa pristupanja, odnosno smanjiće operativnost institucija koje se bave evropskim integracijama, između ostalog i zbog toga što ministarstvo ima mnogo komplikovanije i vremenski zahtevnije procedure nego kancelarija. Ministar jednog resora, takođe, ne može da koordinira rad drugih ministarstava, već u skladu sa Zakonom o Vladi, članom 13, to može da čini ovlašćeni potpredsednik Vlade i to bi bio mnogo bolji model.

Utapanje Kancelarije za evropske integracije u ministarstvo dovešće do politizacije stručnih poslova i samim tim do daljeg odliva stručnih kadrova iz ove institucije, što će imati dodatni negativan uticaj na proces evropskih integracija. Na osnovu nedavnog istraživanja Centra za evropske politike, približno 50% državnih službenika koji su uključeni u rad na procesu evropskih integracija planira da napusti posao jer su nezadovoljni uslovima rada, a poboljšanje položaja državnih službenika je važan uslov za ulazak u EU.

Da ponovim ono što sam naveo u svom prekjjučerašnjem izlaganju, Građanska platforma zalaže se za evropske integracije pod uslovom da obe strane imaju iskren odnos prema ovom pitanju, odnosno da u središtu ovog procesa bude poštovanje i zaštita temeljnih evropskih vrednosti, vladavine prava, slobode govora i zaštite ljudskih i manjinskih prava. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, kolege narodni poslanici, poštovana predsedavajuća, u preostalom vremenu poslaničke grupe Dveri želeo bih da iskoristim priliku da još jednom potcrtam značaj i delokrug rada ministarstva za porodicu i populacionu politiku, koje smo predvideli ovim amandmanom na zakon o ministarstvima.

Od ulaska Dveri u politiku i objavljivanja Novog narodnog dogovora 2011. godine insistiramo na tome da jedan od državnih prioriteta mora biti briga o porodici, rađanju, podršci mladim bračnim parovima, porodicama sa više dece i, sveukupno gledano, borbi protiv bele kuge u našem narodu i društvu u celini.

To je jedna tema po kojoj su Dveri najprepoznatljivije i, zaista, ako hoćete u jednoj rečenici da kažemo definiciju Dveri, onda je to politički pokret porodičnih ljudi koji insistira na tome da porodična politika treba da bude politika broj jedan u 21. veku. Da bi ta porodična politika dobila svoje puno institucionalno utemeljenje, ona mora imati ministarstvo za porodicu i populacionu politiku i to smo mi predvideli ovom našom amandmanskim intervencijom.

Čime bi sve trebalo da se bavi ovo ministarstvo? Verujte, od onih najmanjih a mnogo važnih pitanja, recimo da u Srbiji treba vratiti radno vreme od 07.00 do 15.00 sati, da nedelja mora da bude neradan dan i da to svi moraju da poštuju, do nekih

mного složenijih i ozbiljnih pitanja kakvo je, recimo, pitanje poreske reforme u Srbiji, koja treba da bude stavljena upravo u funkciju porodice. Dakle, za svako novorođeno dete vi kao porodica dobijate određene poreske olakšice...

PREDSEDNIK: Hvala, potrošili ste vreme vaše grupe i kao ovlašćeni.

Na član 10. amandman, sa ispravkom, podnela je Poslanička grupa Dveri.

Reč ima Marinika Tepić, po amandmanu.

MARINIKA TEPIĆ: Po amandmanu, i iskoristila bih rado ostatak vremena da ukažem na još neke rizike koji su do sada bili ozbiljna nota u pregovaračkom procesu, kritička nota, naravno, i zbog čega mi ne možemo da podržimo uvođenje ministarstva za evropske integracije na ovakav način.

Kao što sam rekla u prvom delu izlaganja, kada sam istekom tog dela vremena prekinuta, ono što se ispostavilo kao vrlo veliki problem u dosadašnjem radu a sada deluje da će se ta koordinacija samo nastaviti, to je da su na čelu pregovaračkih radnih grupa ministarstava državni sekretari, od kojih više od polovine niti govori engleski jezik niti su stručno osposobljeni – ni kapacitetima, ni obrazovanjem, ni iskustvom za posao koji je pred njima.

U tom smislu želim posebno da skrenem pažnju, nadam se da se nikada više neće dogoditi situacija kakvu smo imali na poslednjoj međuvladinoj konferenciji kada su se raspravljala otvaranja poslednja dva pregovaračka poglavlja, kada se niko od stručnih lica koja su pisala pregovaračko poglavlje nije našao u delegaciji Republike Srbije. Dakle, niti smo imali predstavnika ili direktora Zavoda za intelektualnu svojinu, niti bilo koga iz Uprave carina. To su stručna lica koja su pisala pregovaračka poglavlja koja sutra treba implementirati i pripremiti sva akta radi harmonizacije, ali oni nisu, nažalost, našli mesto u delegaciji Republike Srbije, što je nedopustivo.

Taj odnos, pozitivan prema nestručnim licima nagrađenim tako što su šefovi pregovaračkih radnih grupa a nenagrađivanje, kažnjavanje, izolacija i sakrivanje stručnih lica koja zapravo rade evrointegracijski posao u najozbiljnijem delu tog posla, jeste nešto sa čim Vlada Republike Srbije, naročito ovaj budući saziv koji se očekuje za nekoliko dana, treba da se suoči i prizna da nema kapaciteta ni znanja za to.

Ono što sam još pri kraju svog izlaganja dužna da napomenem, iz prostog razloga što smo slušali u prethodnim izlaganjima pohvale na račun ove i prethodne vlade, odnosno istog sastava, jeste da se ostavlja utisak da je proces evrointegracija započeo dolaskom Aleksandra Vučića na čelo Vlade kao glavnog pregovarača.

Moram, radi javnosti, da podsetim da se do otvaranja pregovaračkih poglavlja ne bi ni došlo da Republika Srbija najpre nije stekla status kandidata. To se dogodilo početkom 2012. godine, dakle pre nego što je Aleksandar Vučić uopšte došao na vlast. Da bi Republika Srbija uopšte stekla status kandidata, takođe javnosti radi, važno je da napomenem da je prethodno trebalo da se ispuni niz vrlo teskobnih uslova, između ostalog i saradnja sa Haškim sudom. Tako da je vlada Aleksandra Vučića i ceo ovaj pregovarački proces praktično došao na gotovo, na spreman teren i na rešena najteža pitanja od 90-ih godina do 2012. godine.

Jako je važno reći da je otvaranje pregovaračkih poglavlja priznanje svim vladama od 2001. do 2012. godine, kada su se stekli uslovi za otvaranje pregovaračkih poglavlja, a ne da se „novija istorija“ ili istorija približavanja Evropskoj uniji broji od 2012. godine i Aleksandra Vučića. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Hvala.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić, koji je pismeno obavestio da odustaje.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 10. je zapravo novododati član 13a i govori o nadležnostima novoformiranog ministarstva za evropske integracije. Mi u SRS, što se evropskih integracija tiče, imamo jasan i nedvosmislen stav od početka i mislimo da Srbija ne treba da ide u Evropsku uniju i da treba da se prekinu pregovori sa Evropskom unijom, ali čak i vi koji ste za evropske integracije trebalo bi da znate da je ovo ministarstvo potpuno suvišno. Čuli smo i u petak u načelnoj raspravi i danas od ovih koji se takmiče sa vama, ovih koji su bili pre vas i koji se takmiče ko ima veće zasluge za evropske integracije, da su i oni, a i vi sve do sada radili u skladu sa vašom politikom na tim poslovima evropskih integracija, kroz sva druga ministarstva.

Zaista, ovo posebno ministarstvo je nešto što nije u skladu ni sa našim pravnim sistemom, niti je moguće da ovakav organizacioni oblik postoji za nadležnosti koje ste vi predvideli. Najviše kako je ovo moglo da se organizuje jeste na nivou nekog, bilo kog, organizacionog oblika u okviru ministarstava koje se inače bavi time. Ne može na način da vi ovde nama često predlažete zakone, odnosno uglavnom predlažete zakone na osnovu zahteva Evropske komisije, i onda predlažete neko resorno ministarstvo. Ne može sada ovo ministarstvo da bude neki nadorgan koji će predlagati, recimo, zakone u ime svih ministarstava i da taj ministar bude neki supermen koji će biti u stanju da u ime Vlade ovde predstavlja zakon iz bilo koje oblasti.

Dakle, potpuno je nepotrebno, a nisam sigurna i da ima baš ustavnog osnova za ovako nešto, ali jednostavno nemate potrebe da na ovaj način pokazujete svoju veliku ljubav prema Evropskoj uniji. Pokazivali ste je i bez ovog ministarstva. To što je gospođi Jadranki Joksimović smetalo što se zove ministar a nema portfelj, to verovatno jeste problem, ali mogli ste to i drugačije da rešite. Hvala.

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme poslaničke grupe.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić i Miljan Damjanović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Kao ovlašćeni predstavnik? Koliko imam vremena otprilike?

PREDSEDNIK: Tri minuta i 26 sekundi.

ZORAN KRASIĆ: Vrlo brzo ću da pričam.

Znači, 13a odnosi se na stav 2. Moram da vam skrenem pažnju na to da je 12. septembra 2008. godine Srbija donela Zakon o ratifikaciji SSP i onog prelaznog sporazuma i nikome ko je od tada bio na vlasti nije palo na pamet da formira posebno ministarstvo za neke integracije. Zašto nikome nije palo na pamet? Pa bilo je nekih

ideja, ali bio je problem kako definisati taj državni organ, šta bi taj državni organ radio.

Doduše, nekih ideja na tu temu bilo je još i 2004. godine, ali nikada ta ideja nije dignuta na nivo posebnog državnog organa. Ta ideja nije dignuta na taj nivo ni kada su se, sećate se, 2012. godine u jednoj televizijskoj emisiji Božidar Đelić i Jorgovanka Tabaković izljubili kao rođeni zato što je Srbija dobila status kandidata. Ni tada nije bila ideja da se formira posebno ministarstvo.

Zamislite šta je napisano u stavu 2 – da ovo ministarstvo saraduje sa Misijom Republike Srbije pri EU. Saraduje sa Misijom, samo zbog toga postoji stav 2. Delokrug ministarstva – saradnja sa Misijom Republike Srbije. Paradoksalna stvar. Šta sve papir trpi, šta je sve neko morao da napiše da bi stvorio privid kako je to nešto ozbiljno.

Moram da vam skrenem pažnju, nezavisno od toga da li neko prati ovaj prenos ili ne, od 2012. godine su svi koji su na vlasti u Republici Srbiji u fazi monitoringa i skringa. Znači, prijatelji iz EU vas posmatraju, a sad su u drugoj fazi – pregledaju vas, da ne zabljujate nešto.

Mene prosto zaprepašćuje činjenica da u uslovima britanskog egzita neko gura prst u oči našim tradicionalnim prijateljima, a drago mi je što napokon građani Republike Srbije shvataju gde se nalaze evropanatici, ko je preuzeo fenjer od Demokratske stranke i gde se nalazi poslednja linija odbrane Brisela. Poslednja linija odbrane Brisela nalazi se na Andrićevom vencu.

PREDSEDNIK: Amandman kojim predlažu dodavanje novog člana 10a zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave.

Amandman, sa ispravkom, kojim podle člana 10. predlažu dodavanje člana 11. zajedno su podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović, Đorđe Vukadinović i Slaviša Ristić.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave.

Na član 11. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Bojan Torbica, zajedno Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović, Đorđe Vukadinović i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 11. Predloga zakona odnosi se na član 25. osnovnog zakona, koji se menja i dopunjuje ovim novim predlogom a odnosi se na nadležnosti Republičke direkcije za robne rezerve.

Ovde je zaista, ali zaista bilo apsolutno nepotrebno menjati ovaj član, jer je već bilo predviđeno da nadzor nad radom Republičke direkcije za robne rezerve vrši Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija i Ministarstvo poljoprivrede i zaštite životne sredine, a vi sada predlažete sve isto, samo umesto veznika „i“ stavljate veznik „a“ i kažete: „a Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede – u delu

poslovanja Direkcije sa osnovnim poljoprivredno-prehrambenim proizvodima“. Dakle, apsolutno nepotrebno.

Čak nije ni kozmetički bitna izmena. Ali možda problem Republičke direkcije za robne rezerve nije vezan samo za ovaj veznik „i“ ili „a“, nego za suštinu funkcionisanja Republičke direkcije za robne rezerve, za sve afere koje prate rad ove direkcije već niz godina i nikako da nadležni organi kažu o čemu se tu zapravo zaista radi – da li o tome možemo samo da čitamo u medijima ili stvarno postoji izvestan kriminal u Republičkoj direkciji za robne rezerve.

Znate, pominjali su se i neki narodni poslanici vezano za te afere, neke velike firme koje su u međuvremenu, izgleda, morale i u stečaj itd. Mnogo je ovde tema koje bi bilo interesantno raspraviti, mnogo bitnije nego da li je veznik „a“ ili „i“ a u suštini se ne menja ništa. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 11. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Odustajem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 11. amandman je podneo poslanik prof. dr Marko Atlagić, koji je obavestio da odustaje od amandmana.

Na član 11. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Miljan Damjanović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo amandmanom tražili samo da se iz teksta izbaci nešto što ne sme da stoji u tekstu. Znači – nadzor nad radom Republičke direkcije za robne rezerve vrši Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija. Sve ono što sledi posle toga treba da se izbaci. Ne mogu nadzor nad poslovanjem posebne organizacije, a to je ta Direkcija za robne rezerve, da vrše dva ministarstva. Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva ionako je uključeno. Po kom osnovu? Po osnovu inspekcijskog nadzora i inspekcijske kontrole.

Republička direkcija za robne rezerve je poprilično samostalna upravna organizacija, odnosno posebna organizacija. Ona samostalno propisuje svoje uslove poslovanja, uz naknadnu saglasnost, ili prethodnu saglasnost direktno Vlade Republike Srbije. Očigledno da neko ne zna kako funkcioniše državna uprava pa je za iste stvari odredio nadležnost dva državna organa.

Ne može Ministarstvo poljoprivrede da bude nadležno za ove stvari. Ono može samo da vrši inspekcijску kontrolu kakvog su kvaliteta rezerve poljoprivredno-prehrambenih proizvoda koji se nalaze na skladištenju ili pod kontrolom Republičke direkcije za robne rezerve. Ali ovde očigledno imamo situaciju da je propis napisao neko ko stvarno nije u materiji i misli da papir može sve da trpi, a očigledno ovo ubacivanje jeste koalicioni dogovor da se međusobno kontrolišu. Jer bez međusobne kontrole u okviru svakog ministarstva ne može da funkcioniše bilo koja koalicija.

PREDSEDNIK: Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Odustajem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 12. amandman je podneo prof. dr Marko Atlagić, koji je odustao od amandmana.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 12. odnosi se na član 27. osnovnog zakona i govori o Republičkom hidrometeorološkom zavodu.

Mi smo podneli amandman i stvarno nam nije jasno zbog čega ovaj amandman predlagač nije usvojio.

U prethodnom, odnosno u još uvek aktuelnom zakonu stoji da nadzor nad radom Republičkog hidrometeorološkog zavoda vrši Ministarstvo poljoprivrede i zaštite životne sredine. E sad, kad ste razdvajali ovo ministarstvo, u ovim izmenama kažete da nadzor nad radom RHMZ-a vrši Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede.

Mi smo vam skrenuli pažnju da to nije dobro rešenje i da ovaj nadzor treba da vrši Ministarstvo unutrašnjih poslova i vrlo precizno smo obrazložili zbog čega mislimo da bi to bilo bolje, korisnije, celishodnije.

Republički hidrometeorološki zavod je posebna organizacija i ne pripada nijednom ministarstvu, ali imamo Ministarstvo unutrašnjih poslova, za koje mislimo da treba da vrši ovaj nadzor, koje u svom sastavu ima Sektor za vanredne situacije. I ne postoji niko u ovoj državi ko je zainteresovaniji za što je moguće bližu saradnju sa Hidrometeorološkim zavodom nego što je to Sektor za vanredne situacije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije. Zato bi bilo dobro da se prihvati ovaj amandman, da Ministarstvo unutrašnjih poslova vrši nadzor nad radom Republičkog hidrometeorološkog zavoda i da se na taj način uspostavi ta komunikacija između Sektora za vanredne situacije i RHMZ.

Znate, imali smo situaciju u životu da su se dešavale te vremenske nepogode i da je Hidrometeorološki zavod zaista imao značajnu ulogu u predviđanjima, u najavama budućih događaja i ne vidimo stvarno nijedan razlog zašto ovaj vrlo koristan i konstruktivan amandman nije prihvaćen, osim ako vam ne smeta što smo ga predložili mi.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 12. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, zajedno Miljan Damjanović i Zoran Krasić, zajedno Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović, zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo tražili da se ovaj član predloga zakona o izmenama i dopunama briše. Zašto smo tražili da se briše? Vidite i sami, otkad je Hidrometeorološki zavod na neki način stavljen pod nadzor Ministarstva poljoprivrede, mi imamo elementarne nepogode. Zašto imamo elementarne nepogode? Niko u Ministarstvu poljoprivrede ne čita onaj žuti alarm, crveni alarm, niti neka

upozorenja, a videli ste i sami 2014. godine da je došlo do besa, hteli su da ubiju onoga što vodi vodoprivredu jer nije pripremio Srbiju da se brani od poplava.

Ja mislim da mi treba da primenimo nemački sistem. Nemci svoj sport imaju u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Kad policajac krene sa pendrekom, onda atletičari postignu svetske rekorde.

I ovde, pošto su protivgradne rakete u nadležnosti ekskluzivnih elemenata, to treba da se stavi pod kontrolu MUP-a pa da vidim da li će neko da sluša ono što kaže Hidrometeorološki zavod ili neće da ga sluša. Nema ništa dok se ne stavi pod kontrolu nekog državnog organa koji raspolaže fizičkom silom. Jer, očigledno, kada se primeni sila, ovde se poštuje zakon. Ako se ne primeni sila, onda se ne poštuje zakon i onda imamo situaciju da po ovim čukama širom Srbije neke penzionerke u 80. godini ispaljuju rakete i jure oblake. Videli ste i sami, telekomunikacioni sistemi nam funkcionišu po analognom principu. Ako to želite da uozbiljite, pod kontrolom Ministarstva unutrašnjih poslova, može SAJ, može Sektor za vanredne situacije, a najbolje žandarmerija iz Niša.

PREDSEDNIK: Reč ima Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Samo da podsetim. Republički hidrometeorološki zavod je referentna ustanova sa punom odgovornošću za izradu i prezentovanje prognoze vremena i voda, daje upozorenje i najavu za vanredne opasne meteorološke i hidrološke prognoze.

RHMZ je jedna veoma značajna ustanova i ona je na neki način servis svih građana Srbije. Smatram da ne treba da bude u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede, jer smatram da šumarstvo i vodoprivreda treba da se prebace u ministarstvo za zaštitu životne sredine. Znači, ako to bude jedno ozbiljno ministarstvo, onda može i RHMZ da se bavi svim onim prirodnim resursima, da se bavi meteorološkim prognozama, hidrološkim prognozama, da se bavi klimatskim promenama, jer, između ostalog, RHMZ se bavi klimatskim promenama.

Projekti hidrometeorološkog zavoda su manje-više u najvećem delu finansirani od EU i veoma su značajni. U proteklom periodu pod okriljem Ministarstva poljoprivrede data im je i protivgradna odbrana kao jedan od resora o kom su brinuli. To je bilo veoma loše, samim tim što im je dat vruć krompir, jer Ministarstvo poljoprivrede nije opredelilo dovoljna sredstva za tu oblast.

U tom smislu zaista smatram, ukoliko ovo nije podela između koalicionih partnera gde Ministarstvo poljoprivrede pripada SNS-u a ministarstvo zaštite životne sredine pripada SPS-u, u tom smislu...

PREDSEDNIK: Nemate vremena više.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

PREDSEDNIK: Molim.

Na član 13. amandman je podneo poslanik Dejan Šulkić. (Ne.)

Na član 13. amandman u istovetnom tekstu podneli su Bojan Torbica, zajedno Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 13. zapravo rezimira sav besmisao ovog zakona. U članu 13. je napisano šta se sve dešava danom stupanja na snagu ovog zakona sa ministarstvom, ovim ili onim, u kojima se nešto menjalo, sa kancelarijama itd.

Onda imate stav koji kaže – ministarstva kojima je ovim zakonom promenjen delokrug uskladiće pravilnike o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta sa odredbama ovog zakona u roku od 30 dana od dana njegovog stupanja na snagu, a tražite da stupi na snagu odmah. Šta će vam? Šta će vam kad vam treba mesec dana da uskladite ove akte?

Ministarstva koja počinju da rade danom stupanja na snagu ovog zakona, tako kažete, takođe će doneti pravilnike o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta, opet u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Dakle, potpuno nepotrebno se to radilo na ovaj način i opet sam govorila danas da je vaš problem to što ovaj posao niste uradili na vreme. Ako ste hteli da novog mandatara i, eventualno, predsednika Vlade iznenadite nekim ministarstvima za koje ona možda i ne misli da treba da postoje, ali čućemo to kada ona bude ovde...

Sve u svemu, i ovim članom 13 ste pokazali da vam je predlog neozbiljan i neusklađen, da nije dobar i da ne znači ništa. Jednom rečju – kakav predlagač takav predlog. Hvala.

PRESEDNIK: Na član 13. amandman je podneo poslanik Rističević, koji je povukao amandman pismeno.

Na član 13. amandman je podneo poslanik Marko Atlagić, koji je pismeno povukao amandman.

Na član 13. amandman su zajedno podneli Sandra Rašković Ivić i Slaviša Ristić.

Reč ima Slaviša Ristić.

SLAVIŠA RISTIĆ: Zahvaljujem se, gospođo predsedavajuća.

Ovaj amandman je samo logična posledica amandmana na član 1. kojim predložemo prerastanje Kancelarije za Kosovo i Metohiju u ministarstvo za Kosovo i Metohiju i odnosi se konkretno na prelazne i završne odredbe Predloga zakona o ministarstvima.

Ne bih dalje da ulazim u obrazlaganje ovog našeg predloga, uz oprez da ne pokvarim volju vladajuće većine da glasa o ovom našem predlogu jer sam shvatio da će oni za ovaj predlog glasati, a taj utisak sam stekao pošto sam ih pozvao i zamolio da glasaju za ovaj predlog, a oni su ćutali. Ćutanje je znak odobravanja i ja duboko verujem da će oni glasati za ovaj predlog zakona. Naravno, moram reći da se predsednik SPS-a usprotivio tom predlogu, ali za predlog zakona je dovoljno 128 poslanika, ne trebaju nam glasovi SPS-a ovaj put.

Dakle, još jednom vas molim da glasate za ovaj zakon i to će biti pravi razlog da uz trubu na Trgu Šumadija i uz pesmu „Srpska se truba s Kosova čuje“ zajedno to proslavimo. Hvala vam još jednom.

PRESEDNIK: Na član 13. amandman su zajedno podneli Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Sreto Perić.

Reč ima Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo ovim amandmanom samo pokazali doslednost u odnosu na amandmane koje smo podneli a tiču se ovog novog ministarstva za evropske integracije. Onda je, po logici stvari, potrebno da u svim odredbama gde se pominju te reči tražimo da se to briše.

Moram da skrenem pažnju da osnivanje ovakvog ministarstva može da se protumači kao pogrešna stvar, u pogrešno vreme i na pogrešnom mestu. Mislim da je ovo zakasnelo, da više nije moderno. Britanci su rekli šta su rekli, videli ste i sami da ima puno država koje nisu u EU– Rusija, Belorusija, Norveška. Norveška je ipak razvijena država. Tradicionalno, Švajcarska nije tu. Turska je u dugotrajnom trpnom tranzicionom stanju, već 40 godina; oni putuju ali od tog puta očigledno nema ništa.

Vidite i sami, prostor bivše SFRJ poprilično nije integrisan i nikada neće biti integrisan, pa ako svi znamo da od ovog posla nema ništa, nema potrebe da trošite snage... Negde sam pročitao da je 3.000 državnih službenika uključeno u ovaj proces prepisivanja hrvatskih propisa, poglavlja, navodno ide se tamo, nešto se razgovara, nepotrebno se troše emocije, nepotrebno se troše pare, a od EU teško da možemo da dobijemo neku korist s obzirom da nam otimaju Kosovo i Metohiju, da su najavili i Vojvodinu, ako ne ovako onda kroz kupovinu zemljišta, a budite uvereni, kao evrofanatici, na kraju će se demokrate izvući iz tog procesa i sva beda ima da padne na vas, a vi ni krivi ni dužni. Krivi i dužni samo zato što volite vlast.

PRESESEDNIK: Hvala.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Pošto je potrošeno vreme koje je naša poslanička grupa imala, samo bih hteo da objasnim, za one koji nisu shvatili, da se kolega Ristić danas šalio. On zna da vladajuća većina neće podržati amandman o osnivanju ministarstva za Kosovo i Metohiju, da na taj način bar koliko-toliko spase obraz i barem zadrži barem taj formalni...

PRESESEDNIK: Nije o tome ovaj amandman.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Nije, znam da nije.

S druge strane, dovoljno je puta rečeno, i to ne samo od strane nas evroskeptika nego i kolega iz opozicije koji podržavaju evropske integracije – da ne podržavaju predlog uvođenja novog ministarstva jer, s obzirom na sve argumente, čak i onih koji podržavaju ideju o evropskim integracijama, ne mogu da podrže ovaj i ovako formulisan predlog.

Što se tiče nas koji smo protiv, to je potpuno jasno.

Samo da naglasim, ne radi se ovde samo o Kosovu i Metohiji, ne radi se samo o tome što danas Dmitrij Rogozin, a on je verovatno autoritet i za predstavnike vladajuće većine, potpredsednik Vlade Rusije, kaže – u Evropsku uniju vas nikada neće primiti. Ponavljam: „U Evropsku uniju vas nikada neće primiti“. A mi pravimo ministarstvo za evropske integracije i time ispadamo neozbiljni i pred svojim tradicionalnim saveznicima, i pred Rusijom, i pred samom tom Evropskom unijom i briselskom birokratijom.

U tom smislu je malo suvišno da sada, usred procesa evrointegracija ulazimo u tu priču samo da bismo se preporučili, odnosno da bi se aktuelna vlast preporučila briselskoj birokratiji kao bolji izvođači radova od prethodnika. Hvala.

PRESESEDNIK: Ovo ništa nije bilo o amandmanu.

Na član 13. amandman u istovetnom tekstu podneli su Vladimir Đurić i zajedno poslanička grupa Demokratske stranke.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Dakle, po hitnom postupku se ukida Direkcija za elektronsku upravu. Ja sam amandmanom predložio da se to ne radi. Hitni postupak obrazložen je potrebom da se otklone štetne posledice. Pretpostavljamo onda da su te štetne posledice prouzrokovane dosadašnjim postojanjem Direkcije za elektronsku upravu. Građani koji na 36 stepeni stoje u redovima ispred SUP-a i Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje čekajući elektronske vozačke dozvole, lične karte, pasoše, zdravstvene knjižice najbolje na svojoj koži na ovoj vrućini oseće te štetne posledice dosadašnjeg rada Direkcije za elektronsku upravu.

Međutim, umesto da to podignemo na malo bolji nivo, mi tu direkciju ukidamo bez i jedne jedine reči obrazloženja šta će sa tim poslovima nadalje biti i ko će ih nadalje preuzeti. Skloni smo verovati najpre mandatarki da će ona to preuzeti kod sebe u Nemanjину 11, u zgradu Vlade ili pod svoju nadležnost kao premijerka i da će ona rukovoditi IT projektima.

Dakle, živo me zanima da vidim, i sve nas, pretpostavljam, a naročito građane koji stoje u redovima, hoće li mandatarka kao IT projekt-menadžer svih projekata elektronske uprave u Srbiji uspeti da ostvari da građani od kuće poruče i na kućnu adresu dobiju pasoš tako što će porudžbinu izvršiti elektronski, tako što će takse platiti elektronski, tako što će država izvršiti elektronski u bazama podataka proveru da su te takse plaćene, od Topčidera naručiti izradu tog dokumenta i, kada taj dokument bude gotov i overen, isti biti poslat građaninu na kućnu adresu – onako kako to, recimo, u Sloveniji funkcioniše već nekih desetak godina.

Znajući kakve su štetne posledice nastale pa ih sada hitnim usvajanjem i hitnim stupanjem na snagu otklanjamo, čisto sumnjam, ali evo, građani će, dok budu stajali u redovima i kovali se na suncu čekajući dokumenta, barem moći, a to smo danas saznali, da posmatraju jarbol sa zastavom za koji će Skupština grada Beograda izdvojiti – građani, pazite dobro – tri miliona evra! To će verovatno biti pevajući jarbol, kao što je i pevajuća fontana. Pa neka građani čuju šta im sprema ova vlast, pa neka o tome vode računa kada budu izlazili na sledeće izbore. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Kao što je kolega Đurić rekao, vi ovim članom predlažete prestanak rada, prestanak postojanja Direkcije za elektronsku upravu. Mi vas, kolega Martinoviću, opet pitamo – zašto?

U onom obrazloženju koje ste kao predlagač ovog zakona potpisali niste ni jednom jedinom rečju rekli zašto se ukida Direkcija za elektronsku upravu, ali umesto vas je to uradilo nekoliko drugih ljudi. Najpre je to uradio vaš kolega koji sedi sa vaše leve strane, naš kolega Orlić, koji je rekao da je to zbog toga što će se od sada sva ministarstva baviti elektronskom upravom i da zbog toga postojanje jedne ovakve direkcije nije potrebno. Nakon toga je to uradio naš kolega iz SPS-a, Jovanović, koji je rekao da je to zbog toga što će ova direkcija sada preći u nadležnost Ministarstva energetike.

Nakon ove dvojice naših kolega to je uradila i sama mandatarka za sastav buduće vlade, koja je rekla da je to zbog toga što će ova direkcija sada preći u nadležnost kabineta predsednika, zato što je ona lično zainteresovana da vodi taj projekat.

Uz pitanje kome od ovo troje ljudi da verujemo, s obzirom na to da nijedan baš ne uliva neko veliko poverenje, uzmimo, recimo, da je istina ovo što je premijerka rekla, mada to u zakonu ne piše, da će ta direkcija ubuduće preći u njenu nadležnost, sada, dozvolite, kolega Martinoviću, da vas opet pitamo – zašto? Zašto birate da Direkcija za elektronsku upravu pređe u direktnu nadležnost predsednika Vlade, koji, mi u DS-u verujemo, baš i nema vremena da se bavi Direkcijom za elektronsku upravu?

Tu se sada nameću dva odgovora: prvi je da buduća premijerka Brnabić, eto, baš voli da se bavi elektronskom upravom pa se ovim zakonom sada već udovoljava nekim njenim hirovima itd., a druga mogućnost je da vi smatrate da je ona jedina sposobna da obavlja taj posao i da onaj koji će doći na njeno mesto kao ministar državne uprave i lokalne samouprave neće moći dobro da obavlja ovaj posao, gde nam se opet nameće treće potpitanje – zašto? Zašto ministarka koja za vreme svog ministarskog mandata, gde je kao svoj cilj postavila uvođenje elektronske uprave, nije ostvarila ni jedan jedini rezultat u tom području?

U Novom Sadu, kolega Martinoviću, ustanite jedno jutro ranije da vidite kako stotine ljudi svakoga dana čeka u redu zdravstvene knjižice, kako ljudi moraju da uzimaju slobodne dane i godišnje odmore zato što kada dođu u pet ujutru ne mogu da stignu na red do osam sati kada treba da odu na posao.

To nije jedini problem koji muči naše građane kada je u pitanju elektronska uprava, u koju očigledno buduća premijerka nije u stanju da uvede red. Dakle, pod uslovom da ona govori istinu a da kolege Orlić i Jovanović govore neistinu, vi birate da ženi koja, kada joj je to bio posao, nije uspela da uvede red u to područje, sada date da to radi i kada joj to nije posao.

Dajte, kolega Martinoviću, trepnite ako razumete o čemu se govori, pošto deluje da sad zaista više ne pratite o čemu razgovaramo na sednici, budući da već četiri ili pet sati niste dali nikakve znake razumevanja da shvatate o čemu govorimo.

Odgovorite zašto ukidate Direkciju za elektronsku upravu. Zašto vaše i naše kolege govore neistinu? Zbog čega tri osobe daju tri različita odgovora zbog čega se ta uprava ukida? Odgovorite zašto ga dajete premijerki, ukoliko je istina ono što ona kaže i, zašto, za ime sveta, mislite da je ona sposobna da reši to pitanje kada ga nije rešila u prethodnom vremenu.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Koleginica Jerkov je dala puno argumenata zbog čega je Poslanički klub DS podneo ovaj amandman. Ponavljamo, Direkcija za elektronsku upravu treba da ostane u nadležnosti Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave.

Nismo dobili nijedan odgovor, nijedan argument u toku današnje rasprave. Jasno je, a čuli smo i ključne argumente. Najvažniji su građani koji čekaju u redovima za zdravstvene knjižice, za lične karte, za vozačke dozvole i za mnoga druga dokumenta, ali su važne i druge stvari. Važna je optimizacija rada svih lokalnih

samouprava, svih kapaciteta državne uprave. Jasno je da 175 opština i gradova vrlo često imaju nekompatibilne informacione sisteme i da je potrebno imati jedinstven pristup elektronske uprave koja će integrisati sve te sisteme.

Šta to znači? Efikasnije korišćenje, kompatibilnost svih sistema znači i uštedu novca, znači mnogo brži odziv i mnogo brži rad čitavog tog sistema. Zbog toga mi predlažemo jedan ovakav amandman, koji će biti koristan za funkcionisanje ovako važnih ciljeva, koje je istakla i mandatarka za predsednicu Vlade govoreći o tome da će IT, da će elektronska uprava biti jedan od njenih prioriteta.

Zaista je poziv, ili dajte odgovor, a mislim da imate priliku da sada na glasanju prihvatite ovaj amandman, da prihvatanjem tog amandmana, našeg amandmana sa svim ovim argumentima prosto izađete iz ovih nemuštih odgovora koje smo čuli proteklih dana o tome gde će biti u budućnosti koordinacija ovako važnog posla u Srbiji. Prihvatite ovaj amandman, izađite iz ovog problema na elegantan način, bez obzira na to što je DS ponudila ovo rešenje. Mislim da je to važno za sve građane Srbije, važno je i za efikasnu upravu, i lokalnu samoupravu, i državnu upravu. Ponavljam, najvažnije je za sve građane Srbije.

PRESEDNİK: Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Da li imam vremena od ovlašćene? Ne znam da li imam.

PRESEDNİK: Ne.

Na član 13. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ovde se zapravo radi o prelaznim i završnim odredbama kako bi mogla da počnu da rade ministarstva koja smo predložili, a to su ministarstvo za porodicu i populacionu politiku, ministarstvo za Srbe u regionu i rasejanju, ministarstvo vera, ministarstvo za KiM i ministarstvo za evropske dezintegracije. Razume se, i obaveza da Direkcija za elektronsku upravu nastavi sa radom.

Posebno bi za građane bilo dobro i mogli bi da u kratkom roku osete pozitivne efekte po pitanju ministarstva za porodicu i ministarstva za evropske dezintegracije.

Mi smo danas od predsedavajuće mogli da čujemo da su najveće vrednosti Evropske unije LGBT vrednosti. Međutim, potpuno to odbacujem. To možda jesu vrednosti u EU, ali jedine vrednosti koje su zajedničke za svaku evropsku državu, bez obzira da li je ona članica EU ili nije, jesu hrišćanske vrednosti, i to je nepobitna činjenica koja zaista tera na razmišljanje.

Ako bismo uveli ministarstvo za porodicu i ministarstvo za evropske dezintegracije, potpuno bi se promenili prioriteti o našoj državi pa to više ne bi bile LGBT vrednosti EU, već bi bila porodica, deca, osobe sa invaliditetom. Takođe, to ministarstvo uticalo bi na rad ostalih ministarstava, pre svega Ministarstvo prosvete, da napokon dobijemo porodično orijentisano obrazovanje a ne sve one skandale koje smo imali prilike da vidimo zbog baštinjenja LGBT vrednosti, a pored toga sigurno...

PRESEDNİK: Potrošili ste vreme. Hvala vam.

Ne, neću tražiti repliku, niste ništa razumeli šta sam govorila. Kasno je sad.

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Vi ste povukli pismeno.

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Vi ste isto pismeno povukli.

Na član 14. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša Jovanović i zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Ovaj zakon, pored toga što je došao u Skupštinu po hitnom postupku, predvideo je i stupanje na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku“. Naravno, Ustav govori da zakoni u Republici Srbiji, član 196, stupaju na snagu najranije osmog dana od dana objavljivanja, a mogu da stupe ranije ako za to postoje naročito opravdani razlozi koji se utvrđuju u Predlogu zakona.

Šta je predlagač naveo kao te razloge za stupanje na snagu pre osmog dana? Kaže da je ocenjeno da bi to u znatnoj meri doprinelo unapređenju društvenih odnosa u oblastima za koje se dva ministarstva ovim zakonom obrazuju, kao i efikasnijem radu državne uprave.

Znači, po mom mišljenju i po mišljenju moje poslaničke grupe, za to ne postoji razlog i jedini razlog zbog kojeg vladajuća većina ovo radi je manir bahatosti, manir nepoštovanja i konstantnog gaženja Ustava i pravnog sistema Srbije, gde je vladajuća većina svojim nečinjenjem u prethodna tri meseca, koliko ima da su održani izbori u Republici Srbiji, dovela samu sebe u vremenski cajtnot da ne može da donese ovaj zakon koji bi onda trebalo da sačeka osam dana da stupi na snagu a onda po tom zakonu da izabere Vladu.

To više nije moguće, isključivo zbog nesposobnosti vladajuće većine, i onda ona pribegava zloupotrebi ustavne norme – jedan zakon za koji apsolutno nije bilo potrebe da se donosi po hitnom postupku i stupa na snagu narednog dana po objavljivanju u „Službenom glasniku“, ona to radi. To je još jedan razlog zbog kojeg ne možemo da podržimo ovaj zakon i da rešavamo o njemu.

PRESEDNİK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Predloženo je da ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku“. To pravno svakako jeste moguće i potrebno je određeno obrazloženje zašto se tako predlaže. Vi ste obrazložili da zakon treba da stupi na snagu danom objavljivanja kako bi se što pre stekli uslovi za početak rada ministarstva životne sredine i ministarstva za evropske integracije, jer je ocenjeno da bi to u znatnoj meri doprinelo unapređenju društvenih odnosa u oblastima za koje se ta dva ministarstva obrazuju, kao i efikasnijem radu državne uprave.

Ako dobro čitam, a dobro čitam, vi ste ovde rekli da državna uprava u dosadašnjem periodu nije bila dovoljno efikasna. Dakle, sa jedne strane ste nas obavestili da vlade Aleksandra Vučića, ove prethodne, nisu dobro radile. Sa druge strane, da nije bila dovoljno efikasna državna uprava, a danima nas ubeđujete da je najveća vrednost Ane Brnabić kao mandatara i preporuka za predsednika Vlade to što je napravila neki bum i neko čudo upravo u državnoj upravi i lokalnoj samoupravi.

Dakle, niste baš načisto sami sa sobom kada ste ovo predviđali i zapravo pokazuje da vas baš briga i šta ste napisali i šta ćete da kažete. Vi ste se ovde okupili da glasate, ima vas dovoljno da ovo izglasate i baš vas briga kako je došlo do ovoga, da li ste učestvovali u raspravi, da li ste konstruktivno učestvovali. Kada je trebalo da vredate narodne poslanike i poslaničke grupe, onda ste učestvovali u raspravi, a kada treba da se raspravlja o ovom predlogu, onda vas nigde nema. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 14. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Bojan Torbica, sa ispravkom, zajedno Sreto Perić i Zoran Krasić i zajedno Zoran Živković, Jovan Jovanović, Marinika Tepić, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Član 14. se odnosi na stupanje na snagu ovog predloga zakona, a to je danom objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

Imali smo dve dileme: da predložimo da ne stupa danom objavljivanja nego osmog dana od objavljivanja i da proslavimo da je Narodna skupština za proteklih godinu dana donela jedan zakon gde je poštovala ustavnu odredbu; pošto je dosada bilo ili dan objavljivanja ili sutra. Računali smo da može da se napravi greška pa da u skladu sa Ustavom stupa osmog dana. Znali smo, spram sveca i tropar ide, jasno nam je s kim imamo posla, pa smo podneli drugi amandman, gde tražimo da se briše. Sad će neko da postavi pitanje – kakav je to predlog zakona ako se izbriše odredba o stupanju na snagu? Kakav zakon, takva i odredba.

Šta nam je cilj? Da ovaj zakon nikada ne stupa na snagu. Zašto? Pa s kojim pravom menjate najbolji zakon, Zakon o ministarstvima, sa kojim su prethodna i ona prethodna vlada postigle epohalne rezultate? Sve prelijeva, ne samo u fontani nego svuda. Penzije više, plate više, EPS 500 miliona, šta beše?

Ovaj predlog zakona je protiv predsednika Republike Srbije i mi čuvamo naš kadar, predsednika Republike Srbije – nj.e. gospodin predsednik Srbije, sa suprugom – da ga ne upropasti ovaj Martinović; on je sve uradio protiv njega. Evo i ovaj predlog zakona može da ide u onu lepu knjigu, sa onom lepom slikom. Sve je protiv predsednika Republike, a narod ga izabrao sa 56%.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Da li još neko od podnosilaca amandmana želi reč? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Koristite vreme poslaničke grupe, je li tako?

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mislim da su građani Srbije koji su pratili tok današnjeg radnog dana u Narodnoj skupštini vrlo jasno mogli da zaključe zašto su svi oni koji su protiv ovog predloga zakona tako loše prošli na izborima održanim 2. aprila, zašto su loše prošli na izborima i 2014. i 2016. godine. Mogu da zaključim – da nekim slučajem oni vode ovu državu, mislim da bi Republika Srbija propala za 24 sata.

Ako ste mogli da primetite, poslanici SNS-a i naših koalicioničkih partnera su celo po podne ćutali i pokušali da čuju neki argument protiv ovog predloga zakona. Čuli smo samo mnogo buke, mnogo histerije, mnogo političke mržnje. Čuli smo

mного toga što nikakve veze nema sa izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima.

Čuli smo neke koji kukaju za elektronskom upravom, a dok su bili na vlasti nisu bili u stanju čak ni matične knjige da prevedu u elektronski oblik. Čuli smo neke koji su dva dana pričali o tome kako su najveći protivnici EU, samo nisu protivnici evropskih para, i koji se finansiraju iz fondova EU i preko projekata koje finansira EU.

Čuli smo o nekim hiljadama i desetinama hiljada građana koji navodno čekaju u nekim redovima za izdavanje lične karte, saobraćajne dozvole itd. Znae, kad ulazite u Novi Sad preko Mosta slobode, odmah sa desne strane nalaze se kancelarije MUP-a Republike Srbije za grad Novi Sad, gde se izdaju lična dokumenta za građane, i tamo nema, apsolutno, bilo kakvih redova.

(Vladimir Đurić: Neka čuju još jednom.)

Svi građani Novog Sada mogu i da čuju i da vide da tamo nikakvih redova nema.

Slušali smo u subotu, i danas, od nekih koji su, navodno, doktori pravnih nauka a koji su kritikovali ovaj predlog zakona, da ne znaju da Republika Srbija od 2005. godine ima Zakon o državnoj upravi, koji propisuje koji su poslovi državne uprave.

Čuli smo da neki pravni eksperti ne razlikuju delokrug od nadležnosti. Čuli smo mnogo onih koji brane Kosovo i Metohiju odavde iz kruga dvojke a deca im se školuju u Londonu, Parizu i nekim drugim evropskim prestonicama. Svojevremeno su bili ambasadori u državama čijoj se politici, navodno, protive, kupovali bunde, nakit, uzimali velike pare, navodno za Srbe na KiM, a Srbi na KiM nisu videli ni jednog jedinog dinara.

Sve ono što smo čuli mene kao predlagača ovog zakona navodi samo na jedan zaključak – ovaj zakon će omogućiti novoj vladi Republike Srbije, koja će biti formirana u narednih nekoliko dana, da nastavi istu onu politiku koju je vodila i vlada Aleksandra Vučića, a to znači otvaranje novih fabrika, otvaranje novih radnih mesta, realan rast penzija i plata u javnom sektoru, to znači dalji rast BDP-a, smanjivanje budžetskog deficita, nastavak borbe, beskompromisne borbe protiv kriminala i korupcije, dalje unapređivanje našeg obrazovnog i zdravstvenog sistema, dalji skok na Duing biznis listi, dalje privlačenje investicija, i domaćih i stranih, i naravno bolji život za sve one, uključujući naravno i njihove porodice, kojima mi iz SNS-a želimo sve najbolje, kao i za one koji su dva dana udarali po Aleksandru Vučiću i po SNS-u.

Mi ćemo se boriti da i njima bude bolje, jer nas na to obavezuju, pre svega, rezultati izbora. Rezultati izbora obavezuju sve nas koji ćemo danas glasati za predlog ovog zakona i sve one koji će glasati za novu vladu Republike Srbije da se bore za interese svih građana Republike Srbije, uključujući naravno i one kolege narodne poslanike koji o nama iz SNS-a i Aleksandru Vučiću misle sve najgore. Njihovo je da mrze, njihovo je da ne poštuju izbornu volju, a naše je da se borimo za Srbiju, naše je da učinimo sve da Srbija bude napredna, pristojna i uređena država, da je potomcima ostavimo u mnogo boljem stanju nego što smo je zatekli od onih koji su je 12 godina sistematski uništavali i politički, i ekonomski, i bezbednosno i na svaki drugi mogući način.

Želim da se zahvalim svim narodnim poslanicima iz SNS-a i našim prijateljima iz drugih poslaničkih grupa koji će glasati za ovaj predlog zakona na borbenosti, na tome što smo pokazali da smo drugačiji od onih koji ne umeju da vode nikakvu drugu politiku sem politike mržnje, da možemo da saslušamo svačije mišljenje. Nikome danas nismo dobacivali, nikoga nismo vređali ni na kojoj osnovi, ni nacionalnoj, ni verskoj, ni polnoj, niti bilo kojoj drugoj.

Imali smo dovoljno strpljenja da saslušamo svačije mišljenje i shvatili smo da je jedini put koji se nalazi pred Srbijom put rada, upornosti, marljivosti i brige za sve građane Srbije. Sve drugo nije put nego stranputica, a mi da idemo stranputicom jednostavno nemamo pravo. Suviše dugo je Srbija išla stranputicom. Sada je vreme da je vratimo na pravi put, da građanima Srbije obezbedimo normalan i pristojan život, da im obezbedimo mir, da im obezbedimo stabilnost, da žive isto onako kao što žive građani u svim normalnim državama sveta.

Hvala vam još jedanput i hvala vam što ćete glasati za novu vladu Republike Srbije, zato što ćete glasati za politiku čoveka koji je udario temelje jednoj jačoj, boljoj, snažnijoj i pravednijoj Srbiji, zato što ćete glasati za politiku Aleksandra Vučića, koji je dobio ubedljivu podršku građana Srbije. Mogu oni koji su izgubili izbore da kažu da Aleksandar Vučić treba da ide u muzej voštanih figura, ali građani su rekli drugačije. Građani su rekli da hoće i da podržavaju njegovu viziju moderne, demokratske i pristojne Srbije. Hvala vam još jedanput.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Poštovani narodni poslanici, s obzirom na to da je Narodna skupština završila raspravu o jednoj tački dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem ponedeljak, 26. jun 2017. godine, sa početkom u 20.15 časova kao dan za glasanje o tački dnevnog reda sednice Drugog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 20.15)

PREDSEDNİK: Poštovani poslanici, pre nego što pređemo na odlučivanje, potrebno je da utvrdimo kvorum.

Molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 147 narodnih poslanika i da imamo uslove za GLASANJE.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MINISTARSTVIMA.**

Stavljam na glasanje Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima, u načelu.

Zaključujem glasanje: za – 154, protiv – sedam, uzdržanih – nema, nisu glasala dva poslanika.

Konstatujem da je Skupština prihvatila Predlog zakona u načelu.

Prelazimo na odlučivanje o amandmanima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su Đorđe Vukadinović i zajedno Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 163 poslanika.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman, sa ispravkom, podnela je PG Dveri.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman je podnela Poslanička grupa SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman je podnela PG Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman su zajedno podneli Sanda Rašković Ivić i Slaviša Ristić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Dejan Šulkić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su Dejan Šulkić, zajedno Miljan Damjanović i Zoran Krasić i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman je podnela Poslanička grupa SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić i Vjerica Radeta.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman u istovetnom tekstu podneli su Dejan Šulkić, Vjerica Radeta, Nemanja Šarović, Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman je podnela PG Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman je podnela Poslanička grupa SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman je podnela Poslanička grupa Dveri.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 3. amandman su podneli narodni poslanici Milorad Mirčić i Zoran Krasić.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandman u istovetnom tekstu podneli su Dejan Šulkić, zajedno Sreto Perić i Zoran Krasić i zajedno dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandman je podnela PG Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandman je podnela PG SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 4. amandman je podnela poslanička grupa DS.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 5. amandman u istovetnom tekstu podneli su Dejan Šulkić, zajedno
Nataša Jovanović i Zoran Krasić i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 5. amandman su podneli narodni poslanici Sreto Perić i Vjerica
Radeta.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 5. amandman je podnela PG SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dvoje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 6. amandman u istovetnom tekstu podneli su Dejan Šulkić, zajedno
Milorad Mirčić i Zoran Krasić i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – troje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 6. amandman su podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša
Jovanović.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 6. amandman je podnela PG SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dvoje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 7. amandman u istovetnom tekstu podneli su Dejan Šulkić, zajedno
Vjerica Radeta, Miljan Damjanović, Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika i
Poslanička grupa Dveri.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 6. amandman je podnela PG SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dvoje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 7. amandman su podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad
Mirčić.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 8. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Dejan Šulkić, Vladimir Đurić, Nemanja Šarović, Zoran Krasić, Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika, Poslanička grupa Dveri i Poslanička grupa Demokratska stranka.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 8. amandman su podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 8. amandman je podnela Poslanička grupa SDS – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje amandman.

Zaključujem glasanje: za – dvoje, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 9. amandman su podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Vjerica Radeta i Sreto Perić, Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika i Poslanička grupa Dveri.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 9. amandman je podnela PG Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje i saopštavam da niko nije pristupio glasanju.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 10. amandman su zajedno podneli: Dejan Šulkić, Nataša Jovanović i Zoran Krasić, zajedno Sanda Rašković Ivić i Đorđe Vukadinović i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 10. amandman, sa ispravkom, podnela je PG Dveri.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 10. amandman je podnela Poslanička grupa Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje i saopštavam da niko nije pristupio glasanju.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić i Miljan Damjanović.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje i saopštavam da niko nije pristupio glasanju.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 11. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta i Milorad Mirčić, zajedno Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Miljan Damjanović.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 11. amandman je podnela PG Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 12. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Miljan Damjanović, Zoran Krasić, zajedno Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović i poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 12. amandman je podnela PG Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić i Slaviša Ristić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Sreto Perić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman je podneo poslanik Dejan Šulkić.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje i saopštavam da niko nije pristupio glasanju.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanik Vladimir Đurić i Poslanička grupa DS.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – dva, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 13. amandman, sa ispravkama, podnela je PG Dveri.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 14. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici: zajedno Sreto Perić i Zoran Krasić i Poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Na član 14. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta i Nataša Jovanović i Poslanička grupa Socijaldemokratska stranka – Narodni pokret Srbije.

Stavljam na glasanje ovaj amandman.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen amandman.

Stavljam na glasanje predlog da se utvrdi postojanje naročito opravdanih razloga da zakon stupi na snagu ranije od osmog dana od dana objavljivanja.

Zaključujem glasanje: za – 157, protiv – 12, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Skupština posebno odlučila da postoje naročito opravdani razlozi za stupanje zakona na snagu u roku krećem od osam dana od dana njegovog objavljivanja.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, stavljam na glasanje Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima, u celini.

Zaključujem glasanje: za – 157, protiv – 11, uzdržanih – nema, nisu glasala dva poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ministarstvima.

Prelazimo na POVREDE POSLOVNIKA.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 24. juna 2017. godine, u 10 časova i 38 minuta, ukazao je na povredu člana 106. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – jedan, uzdržan – jedan.

Konstatujem da nije povređen navedeni član.

Narodni poslanik Radoslav Milojević, na sednici 24. juna 2017. godine, u 10 časova i 40 minuta, ukazao je na povredu člana 100. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – tri, uzdržan – jedan.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 24. juna 2017. godine, u 10 časova i 43 minuta, ukazao je na povredu člana 103. stavovi 4, 5. i 6. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Zoran Živković, na sednici 24. juna 2017. godine, u 12 časova i 40 minuta, ukazao je na povredu člana 108. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – tri, uzdržan – jedan.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na sednici 26. juna 2017. godine, u 10 časova i 22 minuta, ukazao je na povredu člana 103. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 26. juna 2017. godine, u 11 časova i 58 minuta, ukazao je na povrede članova 27. i 106. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić, na sednici 26. juna 2017. godine, u 12 časova i 27 minuta, ukazao je na povredu člana 107. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 26. juna 2017. godine, u 12 časova i 33 minuta, ukazao je na povredu člana 27. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 26. juna 2017. godine, u 12 časova i 49 minuta, ukazao je na povredu člana 107. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Narodni poslanik Sonja Pavlović, na sednici 26. juna 2017. godine, u 17 časova i 19 minuta, ukazala je na povredu člana 108. Poslovnika.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije povređeni navedeni član.

Pošto je Narodna skupština obavila razmatranje i odlučivanje o jedinoj tački dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 102. Poslovnika, zaključujem sednicu Drugog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

(Sednica je završena u 20.35 časova.)